

การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น
ในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

SUCARITA DHAMMA APPLICATION FOR LOCAL ELECTION
BEHAVIOR AT BANGSRITHONG SUB - DISTRICT, BANGKRUYAY
DISTRICT, NONTHABURI PROVINCE

พระมานะ อภิวิฑูโน (ยืนยง)

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๖๖

การประยุกต์หลักสูตรเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น
ในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

พระมานะ อภิวัตน์โน (ยืนยง)

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๖๖

(ลิขสิทธิมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย)

Sucarita Dhamma Application for Local Election Behavior at
Bangsrithong Sub - District, Bangkruey District,
Nonthaburi Province

Phra Mana Abhivadḍhano (Yuenyong)

A Research Paper Submitted in Partial Fulfillment of
the Requirements for the Degree of
Master of Political Science

Graduate School
Mahachulalongkornrajavidyalaya University

C.E. 2023

(Copyright by Mahachulalongkornrajavidyalaya University)

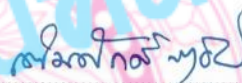
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อนุมัติให้นับสารนิพนธ์ เรื่อง “การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี” เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต

(พระสุธีรัตนบัณฑิต, รศ.ดร.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการตรวจสอบสารนิพนธ์

ประธานกรรมการ

(รศ. ดร.เต็มศักดิ์ ทองอินทร์)

กรรมการ

(พระเมธาวิเชียร, รศ.ดร.)

กรรมการ

(รศ.อนุกุมิ ไชวเกษม)

กรรมการ

(ดร.สุมาลี บุญเรือง)

กรรมการ

(รศ. ดร.สุรพล สุยะพรหม)

คณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์

ดร.สุมาลี บุญเรือง

ประธานกรรมการ

รศ. ดร.สุรพล สุยะพรหม

กรรมการ

ชื่อผู้วิจัย

(พระมานะ อภิวัตตโน)

ชื่องานวิจัย : การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับ
ท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

ผู้วิจัย : พระมานะ อภิวิฑฒโน (ยืนยง)

ปริญญา : รัฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์

: ดร.สุมาลี บุญเรือง, บธ.บ. (บริหารธุรกิจ), บธ.ม. (บริหารธุรกิจ),
ปร.ด. (รัฐศาสตร์)

: รศ. ดร.สุรพล สุษะพรหม, พธ.บ. (สังคมวิทยา), M.A. (Politics),
Ph.D. (Political Science), ปร.ด. (สื่อสารการเมือง)

วันสำเร็จการศึกษา : ๑ มีนาคม ๒๕๖๗

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ๑. เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ของประชาชน ๒) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ของประชาชน และ ๓) การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ของประชาชน ระเบียบวิธีวิจัยเป็นแบบผสมวิธี ได้แก่ การวิจัยเชิงปริมาณโดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๓๔๕ คน โดยใช้แบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ ๐.๗๖๕ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการทดสอบค่าเอฟ ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เมื่อพบความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญที่สุด และการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน ๑๐ รูปหรือคน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า

๑. ระดับพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรีพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรีโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๔.๑๔$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง ($\bar{X} = ๔.๑๖$) รองลงมา ได้แก่ การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ($\bar{X} = ๔.๑๓$) และ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ($\bar{X} = ๔.๑๑$) ตามลำดับ ความคิดเห็นของประชาชนต่อการประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อ

ส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ กายสุจริต ($\bar{X} = 4.12$) รองลงมา ได้แก่ มโนสุจริต ($\bar{X} = 4.10$) และ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ วชิสุจริต ($\bar{X} = 4.08$) ตามลำดับ

๒. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี พบว่า ประชาชนที่มี เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

๓. การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี สรุปได้ดังนี้ ๑) ด้านกายสุจริต พบว่า นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องทำสิ่งที่ดีงามถูกต้อง ควรให้ความช่วยเหลือประชาชนด้วยการให้สิ่งที่ประชาชนขาดแคลนเพื่อเยียวยาความเดือนร้อน ให้ความรู้ ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ และมีความเสียสละทุ่มเททำงานเพื่อประชาชนในท้องถิ่น ๒) ด้านวชิสุจริต พบว่า นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องทำสิ่งที่ดีงามถูกต้อง ควรรักษาความสัตย์สุจริตที่ได้ให้ไว้กับประชาชน และสามารถทำในสิ่งพูดไว้กับประชาชนได้ จึงจะได้รับความเคารพนับถือ ความเลื่อมใสศรัทธาจากประชาชน ๓) ด้านมโนสุจริต พบว่า นักการเมืองท้องถิ่นควรมีความเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อส่วนรวม มีความปรารถนาดีมุ่งมั่นตั้งใจทุ่มเทในการทำงาน ทำหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายด้วยความซื่อสัตย์สุจริต อย่างเต็มความสามารถ เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนในท้องถิ่นและสังคมต่อไป

Research Paper Title : Sucarita Dhamma Application for Local Election Behavior at Bangsrithong Sub - District, Bangkruay District, Nonthaburi Province

Researcher : Phra Mana Abhivattano (Yuenyong)

Degree : Master of Political Science

Research Paper Supervisory Committee

: Dr. Sumalee Boonruang, B.A. (Business Administration),
M.A. (Business Administration), Ph.D. (Political Science)

: Assoc. Prof. Dr. Surapon Suyaprom, B.A. (Sociology),
M.A. (Politics), Ph.D. (Political Science), Ph.D. (Political
Communication)

Date of Graduation : March 1, 2024

Abstract

Objectives of this research paper were 1. To study the people's level of local election behavior at Bang Si Thong Sub-District, Bang Kruai District, Nonthaburi Province 2. To compare people's opinions on local election behavior at Bang Si Thong Sub-District, Bang Kruai District, Nonthaburi Province, and 3. To apply Sucarita-dhamma principles for promoting people's local election behavior at Bang Si Thong Sub-District, Bang Kruai District, Nonthaburi Province. The methodology was the mixed methods. The quantitative research was conducted by collecting data from 345 samples using a questionnaire with a total reliability value of 0.765, analyzed data using frequency, percentage, average, standard deviation. t- test and F- test with one-way variance analysis method. When differences were identified, mean differences were compared in pairs with the Least Significant Difference methods. The qualitative research. data were collected from 10 key informants by in-depth interviews and analyzed data by content descriptive interpretation.

Findings were as follows :

1. The level of people's local election behavior at Bang Si Thong Sub-District, Bang Kruai District, Nonthaburi Province, by overall, was at high level ($\bar{X} =$

4.14) Each aspect, by sorting the means from high to low, was found that the aspects with the highest average were election monitoring ($\bar{X} = 4.16$). Secondary: Election campaign ($\bar{X} = 4.13$) and the lowest mean aspect was voter turnout ($\bar{X} = 4.11$), respectively. Public opinion on the application of Sucarita-dhamma principles to promote people's local electoral behavior, by overall, was at high level ($\bar{X} = 4.10$) Each aspect with the mean sorted in descending order was that the aspect with the highest mean was Ghayasucarita, physical integrity ($\bar{X} = 4.12$), followed by Manosucarita, mental honesty ($\bar{X} = 4.10$) and the aspect with the lowest mean was Vacisucarita, verbal honesty ($\bar{X} = 4.09$), respectively.

2. Comparison of public opinion on local election behavior at Bang Si Thong Sub-District, Bang Kruai District, Nonthaburi Province was found that people with different gender, age, education, occupation and income did not have significant different opinions on the people's local election behavior at Bang Si Thong Sub-District, Bang Kruai District, Nonthaburi Province, as a whole, with statistically significant level at 0.05, therefore rejected the set hypothesis.

3. Application of Sucarita-dhamma Principles to promote people's local election behavior at Bang Si Thong Sub-District, Bang Kruai District, Nonthaburi Province can be summarized as follows: 1) Ghayasucarita, physical integrity was found that local politicians must do good things right. They should help the people by providing what they need to heal their suffering, educating, giving useful advice, and making sacrifices to work for the local people. 2) Vacisucarita, verbal honesty, was found that local politicians must do good things right. They should keep their promises to the people and be able to do what they say to the people in order to receive respect, faith and confidence from people. 3) Manosucarita, mental honesty was found that local politicians should sacrifice their own interests for the common good, have good wishes, determination, dedication to work to perform duties as assigned with integrity for the benefit of local people and society.

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์เรื่อง “การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี” สำเร็จเสร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ก็เพราะได้รับความเมตตาของบุคคลหลายท่านด้วยกัน ดังนี้

ขออนุโมทนาขอบคุณ รศ.ดร.สุรพล สุยะพรหม ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์และดร.สุมาลี บุญเรือง เลขานุการหลักสูตรบัณฑิตภาควิชารัฐศาสตร์รัฐ อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยเล่มนี้ ที่ได้กรุณาอนุเคราะห์ให้คำปรึกษาแนะนำดูแลเอาใจใส่ให้ความช่วยเหลือในการปรับปรุงแก้ไขสารนิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์จนสำเร็จด้วยดีตลอดมา

ขออนุโมทนาขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง ๕ คน อันประกอบด้วย รศ.ดร.ธัชชนันท์ อิศรเดช, รศ.ดร.เต็มศักดิ์ ทองอินทร์, รศ.อนุภูมิ ไชวเกษม, รศ.ดร.วัชรินทร์ ชาญศิลป์, อ.ดร.สุภัทรชัย สีสะไบ ที่ได้กรุณาตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย รวมทั้งให้คำแนะนำต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ในการปรับแก้ไขสารนิพนธ์เล่มนี้ให้มีความสมบูรณ์ถูกต้องตามรูปแบบที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยกำหนดไว้

ขอกราบขอบพระคุณ พระอุดมสิทธินายก,รศ.ดร., พระครูวินัยธรเอก ชินวิโส,ผศ.ดร. และขออนุโมทนาขอบคุณ รศ.ดร.เต็มศักดิ์ ทองอินทร์, รศ.อนุภูมิ ไชวเกษม, นายวันชัย วันชาญเวช, นายยอดศักดิ์ สุขโรจณี, นายพรเทพ ชมชู, นายชาติชาย คำโกน, นางวงเดือน ปรางแงง, นายธีรวัฒน์ กลีบผึ้ง ผู้ที่ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์ซึ่งเป็นประโยชน์ทำให้การวิจัยครั้งนี้ลุล่วงไปด้วยดี ตลอดถึงประชาชนที่อาศัยอยู่ในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ที่เสียสละเวลาตอบแบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอกราบขอบพระคุณ พระอุดมสิทธินายก,รศ.ดร. คณบดีคณะสังคมศาสตร์ เจ้าอาวาสวัดบางอ้อยช้าง ขออนุโมทนาขอบคุณ เรือโทเกษม จินตะเวช อดีตนายอำเภอบางกรวย นางกรรณิการ์ จินตะเวช, ครอบครัวโหมตเทศน์, ครอบครัวปรางแงง, ครอบครัวศุภดิเรกกุล และครอบครัวศิริโสภณ ผู้สนับสนุนทุนการศึกษา

สารนิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยหวังว่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ผู้สนใจ ผู้วิจัยขอยกความดีบูชาพระคุณขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า น้อมถวายมอบบูชาเป็นกตเวทิตาคุณให้บิดา มารดา ครู อุปัชฌาย์ อาจารย์ และญาติโยมที่ให้การสนับสนุนทุกท่าน

พระมานะ อภิวัตน์โน (ยืนยง)

๑ มีนาคม ๒๕๖๗

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญแผนภาพ	ฐ
คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ	ท
บทที่ ๑ บทนำ	๑
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
๑.๒ คำถามการวิจัย	๕
๑.๓ วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๖
๑.๔ ขอบเขตการวิจัย	๖
๑.๕ สมมติฐานการวิจัย	๘
๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	๘
๑.๗ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	๙
บทที่ ๒ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๑๑
๒.๑ หลักสุจริต ๓	๑๑
๒.๒ แนวคิดเกี่ยวกับการประยุกต์	๒๖
๒.๓ แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกตั้งและพฤติกรรมการเลือกตั้ง	๓๑
๒.๔ แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น	๖๕
๒.๕ ข้อมูลบริบทเรื่องที่วิจัย	๘๒
๒.๖ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๘๕
๒.๗ กรอบแนวคิดในการวิจัย	๑๐๒
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	๑๐๔
๓.๑ รูปแบบการวิจัย	๑๐๔
๓.๒ การวิจัยเชิงปริมาณ	๑๐๕

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
๓.๒.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๑๐๕
๓.๒.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๑๐๗
๓.๒.๓ การเก็บรวบรวมข้อมูล	๑๑๐
๓.๒.๔ การวิเคราะห์ข้อมูล	๑๑๑
๓.๓ การวิจัยเชิงคุณภาพ	๑๑๑
๓.๓.๑ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ	๑๑๑
๓.๓.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๑๑๒
๓.๓.๓ การเก็บรวบรวมข้อมูล	๑๑๓
๓.๒.๔ การวิเคราะห์ข้อมูล	๑๑๓
บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๑๑๔
๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	๑๑๕
๔.๒ ผลการวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี	๑๑๗
๔.๓ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทองอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี	๑๒๘
๔.๔ ผลการวิเคราะห์การประยุกต์ หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของ ประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี	๑๓๙
๔.๕ องค์ความรู้	๑๕๖
๔.๕.๑ องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย	๑๕๖
๔.๕.๒ องค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากการวิจัย	๑๕๙
บทที่ ๕ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	๑๖๒
๕.๑ สรุปผลการวิจัย	๑๖๓
๕.๒ อภิปรายผล	๑๖๙
๕.๓ ข้อเสนอแนะ	๑๘๗

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	๑๘๘
๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ	๑๘๘
๕.๓.๓ ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	๑๘๘
บรรณานุกรม	๑๙๐
ภาคผนวก	๒๐๑
ภาคผนวก ก เครื่องมือการวิจัยเชิงปริมาณ	๒๐๒
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย	๒๑๒
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์ค่า IOC	๒๑๕
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อตรวจสอบความเชื่อมั่น มั่นของแบบสอบถาม(Try out)	๒๑๘
ภาคผนวก จ ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability)	๒๒๐
ภาคผนวก ฉ หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ	๒๒๓
ภาคผนวก ช ประมวลภาพจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ประวัติผู้วิจัย	๒๒๗
	๒๓๔

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
๒.๑	สรุปความหมายของสุจริต	๑๕
๒.๒	สรุปประเภทของสุจริต	๒๒
๒.๓	สรุปความสำคัญของความซื่อสัตย์สุจริต	๒๕
๒.๔	แสดงการสังเคราะห์สาระสำคัญเกี่ยวกับการประยุกต์	๓๐
๒.๕	สรุปสาระสำคัญแนวคิดเกี่ยวกับการเลือกตั้ง	๓๗
๒.๖	สรุปประเภทของการเลือกตั้ง	๔๒
๒.๗	สรุปการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง	๔๖
๒.๘	สรุปการใช้สิทธิเลือกตั้ง	๕๓
๒.๙	สรุปการติดตามตรวจสอบเลือกตั้ง	๕๖
๒.๑๐	สรุปแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้ง	๖๔
๒.๑๑	แสดงการสังเคราะห์สาระสำคัญความหมายการปกครองท้องถิ่น	๖๙
๒.๑๒	แสดงการสังเคราะห์สาระสำคัญความสำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่น	๗๗
๒.๑๓	สรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับการเลือกตั้งท้องถิ่น	๘๑
๒.๑๔	สรุปงานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเมือง	๘๙
๒.๑๕	สรุปงานวิจัยเกี่ยวกับการเลือกตั้ง	๙๕
๒.๑๖	สรุปงานวิจัยเกี่ยวกับการประยุกต์หลักธรรม	๑๐๑
๓.๑	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี	๑๐๖
๓.๒	แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	๑๑๐
๔.๑	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	๑๑๕
๔.๒	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยรวม	๑๑๗
๔.๓	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านการรณรงค์ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง	๑๑๘

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
๔.๔	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมกา เลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้าน การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง	๑๑๙
๔.๕	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมกา เลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้าน การติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง	๑๒๐
๔.๖	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการประยุกต์ หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมกาเลือกตั้งระดับท้องถิ่น โดยรวม	๑๒๑
๔.๗	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการประยุกต์ หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมกาเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ด้านกายสุจริต : การประพฤติดีทางกาย	๑๒๒
๔.๘	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการประยุกต์ หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมกาเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ด้านวจีสุจริต การประพฤติดีทางวาจา	๑๒๓
๔.๙	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการประยุกต์ หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมกาเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ด้านมโนสุจริต : การประพฤติดีทางใจ	๑๒๔
๔.๑๐	แสดงปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมกาเลือกตั้งระดับ ท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านการณรงค์ไป ใช้สิทธิเลือกตั้ง	๑๒๕
๔.๑๑	แสดงปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมกาเลือกตั้งระดับ ท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านการไปใช้สิทธิ เลือกตั้ง	๑๒๖
๔.๑๒	แสดงปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมกาเลือกตั้งระดับ ท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านการติดตาม ตรวจสอบการเลือกตั้ง	๑๒๗

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
๔.๑๓	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อ พฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัด นนทบุรี จำแนกตามเพศโดยรวม	๑๒๙
๔.๑๔	แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับ ท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามเพศ โดยรวม	๑๒๙
๔.๑๕	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อ พฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัด นนทบุรี จำแนกตามอายุโดยรวม	๑๓๐
๔.๑๖	แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับ ท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามอายุ โดยรวม	๑๓๑
๔.๑๗	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อ พฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัด นนทบุรี จำแนกตามการศึกษาโดยรวม	๑๓๒
๔.๑๘	แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับ ท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตาม การศึกษา โดยรวม	๑๓๓
๔.๑๙	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อ พฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัด นนทบุรี จำแนกตามอาชีพโดยรวม	๑๓๔
๔.๒๐	แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับ ท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามอาชีพ โดยรวม	๑๓๕
๔.๒๑	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อ พฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัด นนทบุรี จำแนกตามรายได้โดยรวม	๑๓๖

สารบัญญัตินี้ (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
๔.๒๒	แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามอาชีพโดยรวม ๑๓๗
๔.๒๓	สรุปผลทดสอบสมมติฐานโดยการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ๑๓๘
๔.๒๔	แสดงสรุปผลการวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับหลักสุจริตธรรม ด้านกายสุจริต ๑๔๒
๔.๒๕	แสดงสรุปผลการวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับหลักสุจริตธรรม ด้านวจีสุจริต ๑๔๔
๔.๒๖	แสดงสรุปผลการวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับหลักสุจริตธรรม ด้านมโนสุจริต ๑๔๗
๔.๒๗	แสดงสรุปผลการวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านการรณรงค์ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ๑๕๐
๔.๒๘	แสดงสรุปผลการวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ๑๕๒
๔.๒๙	แสดงสรุปผลการวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง ๑๕๕

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่		หน้า
๒.๑	กรอบแนวคิดในการวิจัย	๑๐๓
๔.๑	การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้ง ด้านกายสุจริต	๑๔๑
๔.๒	การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้ง ด้านวจีสุจริต	๑๔๔
๔.๓	การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้ง ด้านมโนสุจริต	๑๔๖
๔.๔	พฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ด้านการณรงค์ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง	๑๔๙
๔.๕	พฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง	๑๕๒
๔.๖	พฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ด้านติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง	๑๕๕
๔.๗	องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย	๑๕๗
๔.๘	องค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากงานวิจัย	๑๕๙

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

อักษรย่อในสารนิพนธ์ฉบับนี้ใช้อ้างอิงจากพระไตรปิฎกภาษาบาลี/พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๓๙ ส่วนคัมภีร์อรรถกถาบาลี/ภาษาไทย ใช้ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย/มหามกุฏราชวิทยาลัย

การอ้างอิงพระไตรปิฎก จะระบุ เล่ม/ข้อ/หน้า หลังอักษรย่อชื่อคัมภีร์ เช่น ที.สี.(บาลี) ๙/๒๗๖/๙๗, ที.สี.(ไทย) ๙/๒๗๖/๙๘. หมายถึง ทีฆนิกาย สีลขุททกปาติ ภาษาบาลีเล่ม ๙ ข้อ ๒๗๖ หน้า ๙๗ ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๒๕๐๐, ทีฆนิกาย สีลขันธวรรค ภาษาไทย เล่ม ๙ ข้อ ๒๗๖ หน้า ๙๘ ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๒๕๓๙ ส่วนคัมภีร์อรรถกถา จะระบุชื่อคัมภีร์ ลำดับเล่ม (ถ้ามี)/หน้าเช่น ที.สี.อ.(บาลี) ๑/๒๗๖/๒๔๐ หมายถึง ทีฆนิกาย สุมังคลวิลาสินี สีลขุททกคอฎฐกถา ภาษาบาลี เล่ม ๑ ข้อ ๒๗๖ หน้า ๒๔๐ ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ตามลำดับดังนี้

๑. คำอธิบายคำย่อในภาษาไทย

ก. คำย่อชื่อคัมภีร์พระไตรปิฎก

พระสุตตันตปิฎก

คำย่อ	ชื่อคัมภีร์	ภาษา
วิ.ป. (ไทย)	วินัยปิฎก ปริพาฬวรรค	(ภาษาไทย)
ขุ.ม. (ไทย)	สุตตันตปิฎก ขุททกนิกาย มหานิทเทส	(ภาษาไทย)
ขุ.วิ. (ไทย)	สุตตันตปิฎก ขุททกนิกาย วิมานวัตถุ	(ภาษาไทย)
ที.ปา. (ไทย)	สุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย ปาฎีกวรรค	(ภาษาไทย)
ขุ.ขุ. (ไทย)	สุตตันตปิฎก ขุททกนิกาย ขุททกปาฐะ	(ภาษาไทย)
ส.ข. (ไทย)	สุตตันตปิฎก สังยุตตนิกาย ชันธวารวรรค	(ภาษาไทย)
อง.ติก. (ไทย)	สุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย ติกนิบาต	(ภาษาไทย)

ข. คำย่อชื่อคัมภีร์อรรถกถา

อรรถกถาพระวินัยปิฎก/พระสุตตันตปิฎก/พระอภิธรรมปิฎก

ที.ปา.อ.(ไทย)	ทีฆนิกาย สุมังคลวิลาสินี ปาฎีกวรรคอรรถกถา	(ภาษาไทย)
---------------	---	-----------

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

๑.๑.๑ ความเป็นมา

การปกครองประชาธิปไตย คือ รูปการปกครองที่ยึดถืออำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน ไม่ว่าจะป็นระบอบประชาธิปไตยแบบประธานาธิบดี (Presidential Democracy) หรือแบบรัฐสภา (Parliamentary Democracy) ถ้าอำนาจสูงสุดในการกำหนดการปกครองอยู่ที่ประชาชน แล้วก็เป็นการปกครองแบบประชาธิปไตยทั้งสิ้น ปัจจุบันนี้ระบอบประชาธิปไตยโดยตรงแบบกรีกไม่สามารถที่จะนำมาใช้ได้อีกต่อไป เพราะจำนวนประชาชนของแต่ละรัฐแต่ละประเทศมีจำนวนมากเกิน กว่าที่จะให้โอกาสแก่พลเมืองทุกคนเข้ามามีสิทธิโดยตรงในการวินิจฉัยตัดสินปัญหาของประเทศ ระบอบประชาธิปไตยที่ใช้กันอยู่ทุกวันนี้จึงเป็นระบอบประชาธิปไตยโดยผู้แทน (Representative Democracy) ได้แก่การให้สิทธิพลเมืองเป็นผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้แทนราษฎรเข้าไปทำหน้าที่แทนตัวในรัฐสภา เจตจำนงของรัฐสภาถือว่าเป็นความต้องการของประชาชน ระบอบประชาธิปไตยเป็นระบอบที่เชื่อถือความสามารถของมนุษย์ว่าเป็นสัตว์โลกที่มีเหตุผล และเคารพในศักดิ์ศรีของมนุษย์ว่าสามารถที่จะปกครองหรือคุ้มครองตนเองได้ เมื่อคนเข้ามารวมกันอยู่เป็นสังคมจึงควรให้เขามีสิทธิมีเสียงมีส่วนร่วมในการกำหนดความเป็นไปและกิจกรรมของสังคมที่เขาอาศัยอยู่ กฎหมายหรือมาตรการที่จะปกครองสังคมจะต้องเป็นสิ่งที่คนในสังคมนั้นยอมรับ และบัญญัติหรือกำหนดกฎเกณฑ์ขึ้นเองทั้งสิ้น ในปัจจุบันนี้การมีส่วนร่วมได้แก่การที่ให้สิทธิประชาชนทุกคนลงคะแนนเสียงเลือกผู้แทนจำนวนหนึ่งเข้าไปทำหน้าที่เป็นปากเสียงแสดงความคิดเห็นแทนประชาชนทั้งหมดในสภา^๑

การปกครองท้องถิ่นนับได้ว่าเป็นกลไกหลักสำคัญของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ของประเทศไทยเป็นรูปแบบการปกครองที่สะท้อนให้เห็นถึงการกระจายอำนาจให้กับท้องถิ่น เพื่อให้ท้องถิ่นสามารถบริหารจัดการงานสาธารณะรวมถึงการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของแต่ละท้องถิ่นได้และทำให้สังคมภาคประชาชนในท้องถิ่นได้เข้าใจถึงการ

^๑สุชุม นวลสกุล, การเมืองและการปกครองไทย, พิมพ์ครั้งที่ ๒๑, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๕๗), หน้า ๑๑ - ๑๙.

ปกครองถิ่นอันจะนำไปสู่การพัฒนาประชาธิปไตยจากระดับล่างจนไปถึงระดับชาติได้ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๐ ถือว่าเป็นรัฐธรรมนูญฉบับแรกที่ได้มีเจตจำนงให้มีการกระจายอำนาจ ทั้งมิติทางการเมืองการปกครองและการบริหารจากภาครัฐไปสู่ประชาชนในชุมชนท้องถิ่นทั้งใน รูปแบบประชาธิปไตยแบบตัวแทนและประชาธิปไตยทางตรงโดยบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญได้กำหนดมิให้ข้าราชการของรัฐเข้าไปดำรงตำแหน่งทั้งฝ่ายบริหารและสภาท้องถิ่นโดยผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่นจะต้องมาจากการเลือกตั้งจากประชาชนเท่านั้นและให้ประชาชนมีอำนาจโดยตรงสำหรับการเสนอร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นและการถอดถอนผู้บริหารหรือสมาชิกสภาท้องถิ่นนอกจากนี้ยังมีการกำหนดกฎหมายให้มีการกำหนดแผนขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องทำให้้องค์การบริหารปกครองท้องถิ่นมีอิสระในด้านการจัดระบบการบริการสาธารณะ ด้านการปกครองด้านการบริหารงานบุคคลและด้านการเงินการคลังเป็นต้น^๒

การเลือกตั้งมีความสำคัญอย่างยิ่งเนื่องจากการแสดงออกทางด้านสิทธิเสรีภาพทางความคิดของประชาชนที่ต้องการตัวแทนของตนเองให้มั่นนโยบายในการบริหารในรูปแบบใดต้องให้มีการพัฒนาไปในทิศทางใดและต้องการผู้แทนของตนเองที่มีลักษณะเช่นใดการเลือกตั้งเป็นกลไกการใช้อำนาจอธิปไตยโดยการไปใช้สิทธิเลือกตั้งผู้แทนที่มั่นนโยบายตรงกับความต้องการของตนเอง ให้ไปใช้อำนาจอธิปไตยแทนตนด้วยความชอบธรรมเพื่อลดภาวะความตึงเครียดขจัดความขัดแย้งหรือการสืบต่ออำนาจและเป็นกลไกที่จะควบคุมให้ผู้แทนที่ดำรงตำแหน่งจากการเลือกตั้งตระหนักอยู่เสมอว่าต้องมีความรับผิดชอบต่อประชาชนเพราะประชาชนเป็นผู้กำหนดอนาคตทางการเมืองของตนด้วยการเลือกหรือไม่เลือกตนกลับมาทำหน้าที่ผู้แทนอีก ดังนั้นการเลือกตั้งจึงมีผลกระทบต่อการพัฒนาทางการเมืองโดยประชาชนจะสำนึกถึงความจำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่พลเมืองซึ่งต้องมีส่วนร่วมในการเลือกผู้แทนเลือกรัฐบาล^๓

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ ประชาชนชาวไทยย่อมมีฐานะเป็นพลเมือง พลเมืองต้องเคารพและปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายเคารพสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่นเคารพหลักความเสมอภาคยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรม มีค่านิยมที่ดีมีวินัยตระหนักในหน้าที่ มีความรับผิดชอบต่อสังคมและส่วนรวมรู้จักสามัคคีมีความเพียรและพึ่งตนเองพลเมืองต้องไม่กระทำการที่ทำให้เกิดความเกลียดชังกันระหว่างคนในชาติหรือศาสนาหรือไม่ยั่วยุให้เกิดเลือกปฏิบัติการเป็นปฏิปักษ์หรือการใช้ความรุนแรงระหว่างกัน รัฐมีหน้าที่ต้องปลูกฝังให้พลเมืองยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีค่านิยมประชาธิปไตยตลอดจน

^๒โกวิท พวงงาม และอลงกรณ์ อรรคแสง, **มิติใหม่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : ผู้บริหารท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน**, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สมาธรรม, ๒๕๕๗), หน้า ๓๔.

^๓บวรศักดิ์ อุวรรณโณ, **การสร้างธรรมาภิบาลในสังคมไทย**, (กรุงเทพมหานคร : วิทยุชน, ๒๕๕๔), หน้า ๑๘.

จัดให้มีการศึกษาอบรมในทุกระดับทุกประเภทและทุกกลุ่มอายุเพื่อสร้างความเป็นพลเมืองโดยมีหน้าที่ตาม มาตรา ๕๐ (๗) ไปใช้สิทธิเลือกตั้งหรือลงประชามติอย่างอิสระโดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมของประเทศเป็นสำคัญและประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งย่อมมีสิทธิออกเสียงประชามติเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบและกำกับการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น^๔

๑.๑.๒ ความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยในยุคนปัจจุบัน เพราะฉะนั้นการจะมีผู้นำประเทศขึ้นมาได้ต้องเกิดจากความเห็นของประชาชนทั้งประเทศโดยนับเอาเสียงส่วนใหญ่ยึดถือเป็นสำคัญ นั่นก็หมายความว่าระบบการเมืองของไทยโดยพื้นฐานแล้วจะต้องมีการเลือกตั้งเพื่อหานายกรัฐมนตรีขึ้นมาดำรงตำแหน่งสูงสุดในการบริหารปกครองประเทศ อย่างไรก็ตามจะว่าไปแล้วการเลือกตั้งของไทยตั้งแต่ไหนแต่ไรมาก็มักมีปัญหาต่างๆ เกิดขึ้นมากมายจนทำให้เสถียรภาพทางการเมืองของไทยไม่สามารถพัฒนาไปไกลได้อย่างที่ควรจะเป็น เอาแค่ว่าปัญหาที่สามารถพบได้ในการเลือกตั้งก็มีมากมายเต็มไปหมดแล้ว ปัญหาที่มักพบเจอในการเลือกตั้ง มีดังนี้ ๑) การซื้อสิทธิ์ขายเสียง เป็นปัญหาระดับชาติที่เราได้ยินกันจนชินชา แต่ถึงแม้ว่าการเลือกตั้งทุกครั้งจะต้องเจอกับคำพูดเหล่านี้ที่ว่ากลับยังคงมีปัญหาเรื่องลักษณะนี้เกิดขึ้นเป็นประจำ การซื้อสิทธิ์ขายเสียงก็คือการที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับพรรคการเมืองมีการสมนาคุณแลกเปลี่ยนกับผู้ที่มีสิทธิเลือกตั้งไม่ว่าจะเป็นการให้เงิน การให้สินบน หรือการให้สิ่งอื่นๆ ที่มีมูลค่าโดยมีข้อแม้ว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งนั้นจะต้องเลือกพรรคของตน ถือว่าเป็นปัญหาระดับชาติที่ไม่รู้ว่าจะสามารถแก้ไขได้เมื่อไหร่เหมือนกัน ๒) การสวมสิทธิ์เลือกตั้ง ปกติแล้วเวลาเกิดการเลือกตั้งในบ้านเราแน่นอนว่าคนที่เข้าไปเลือกตั้งยังไงก็ไม่มีทางครบ ๑๐๐% เต็ม โดยเฉพาะคนที่ทำมาหากินต่างบ้านต่างเมืองไม่สามารถเดินทางไปเลือกตั้งในวันเลือกตั้งได้เพราะทะเบียนบ้านอยู่คนละที่กับที่พักอาศัยในปัจจุบัน ยิ่งคนไหนไม่เคยมีรายชื่อในการเข้าไปเลือกตั้งเลยโอกาสการโดนสวมสิทธิ์การเลือกตั้งย่อมมีสูง การสวมสิทธิ์ก็คือการใช้เปลี่ยนแปลงเอกสารให้เป็นชื่อของคนๆ นั้นแล้วเข้าไปเลือกตั้งแทน ๓) การนับคะแนน ปัญหาการนับคะแนนในบางครั้งก็ยังถือว่าเป็นปัญหาของการเลือกตั้งเช่นกัน ส่วนหนึ่งก็มาจากหากู้หาเลือกตั้งไหนหรือการเลือกตั้งครั้งไหนต้องขhibเลือกตั้งไปรวมกันเพื่อนับคะแนนตามที่ว่าการอำเภอหรือสำนักงานเขต ทุกอย่างมันอาจมีลูกเล่นที่ทำให้คะแนนเปลี่ยนไปได้นั่นเอง ส่งผลให้การเลือกตั้งหลายครั้งในทุกวันนี้จะนับคะแนนกันที่ค้นหาเลือกตั้งเลย ปัญหา ๓ ข้อที่ว่านี้ถือเป็นปัญหาที่เราสามารถพบได้แทบจะทุกครั้งในการเลือกตั้งไม่รวมปัญหาขยับย่อยต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้บ้าง เช่น การฉีกบัตรเลือกตั้ง, การสร้าง

^๔“รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐”, ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ (กันยายน ๒๕๖๑) : ๘ - ๑๓.

ความวุ่นวายระหว่างการเลือกตั้ง และอื่นๆ แสดงให้เห็นว่าจริงๆ แล้วประเทศไทยเองก็ยังคงมีปัญหาเกี่ยวกับการเลือกตั้งเสมอมาแม้มีระบอบประชาธิปไตยมานานแล้วก็ตาม^๕

หลักสุจริตธรรมเป็นคำสอนของพระพุทธเจ้า จึงมุ่งที่จะสอนให้มนุษย์มีหลักที่พึงทางใจ และมีแนวทางการประพฤติปฏิบัติที่จะทำให้เกิดมงคลแก่ชีวิต อันจะทำให้มนุษย์สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยความสงบสุขและเจริญก้าวหน้า ยังเป็นเครื่องนำทางในการดำเนินชีวิตหากปฏิบัติตามอย่างจริงจังจะเป็นประโยชน์แก่ชีวิตอย่างมากทั้งสิ้นนั้นสอนทั้งการดำเนินชีวิตที่จะทำให้ชีวิตตนมีค่าหรือเป็นชีวิตที่ประเสริฐ ชีวิตที่อยู่กับความเจริญและคุณธรรมและสอนการดำเนินชีวิตให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างสามัคคี สงบ และเกิดประโยชน์แก่ส่วนรวม การแสดงออกทางกายวาจาของมนุษย์เรียกว่า พฤติกรรม (Behavior) ซึ่งเป็นผลมาจากการแสดงปฏิกริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าในสถานการณ์ต่างๆ การกระทำของมนุษย์อาจสังเกตเห็นได้ชัดเจนได้แก่ การกระทำทางกาย เช่น การยืน เดิน นั่ง นอน เป็นต้น เรียกว่า “กายกรรม” การกระทำทางวาจา ได้แก่ การพูด สนทนา การทักทาย และการสั่งสอน เป็นต้น เรียกว่า “วจีกรรม” ส่วนการกระทำที่ซับซ้อนมากขึ้น ยากต่อความเข้าใจต้องติดตามสังเกตวิเคราะห์ ตีความ และประเมินค่าเป็นการกระทำทางใจ เช่น การคิด การจำ การลืม การเรียนรู้ แรงจูงใจ เจตคติความเมตตาหรือความรัก เป็นต้น เรียกว่า “มโนกรรม”^๖ พฤติกรรมของมนุษย์ทั้ง ๓ ลักษณะมีได้อยู่แยกจากกัน แต่ทำงานผสมผสานเป็นจิตหรือจรรยาตามลักษณะความประพฤติที่ทำอยู่ประจำอยู่ในสันดานพื้นเพจิตใจ หรือลักษณะอุปนิสัย ๖ ประเภท คือ ราคะจิต โทสะจิต โมหะจิต สัทธาจิต พุทธิจิต วิตกจิต^๗ ในทางจิตวิทยาตะวันตกทั่ว ๆ ไปเรียกลักษณะทั่ว ๆ ไปของบุคคลว่า บุคลิกภาพ (Personality) ซึ่งรวมหมายถึง คุณสมบัติภายใน และพฤติกรรมเฉพาะบุคคลโดยรวมในพุทธปรัชญาเถรวาทถือว่าพฤติกรรมมนุษย์มีความเกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิด เพราะกายกับจิตต่างก็อาศัยซึ่งกันและกัน กายเป็นที่อาศัยของจิต และจิตเป็นผู้ควบคุมภายในสำหรับการรับรู้และการเรียนรู้ โดยผ่านกาย การทำงานของจิต ส่งผลกระทบต่อสภาพทางกาย ดังนั้นมนุษย์จะทำดีหรือชั่วขึ้นอยู่กับสุขหรืออยู่อย่างเป็นทุกข์ ขึ้นอยู่กับสภาพทางจิต เพราะภาวะจิตใจที่ดีหรือไม่ดีนั้นจะเป็นตัวผลักดันให้เกิดพฤติกรรมดีหรือไม่ดีตาม ดังพุทธพจน์ในคาถาคัมภีร์ธรรมบทว่า ธรรมทั้งหลายมีใจเป็นหัวหน้า มีใจประเสริฐที่สุดสำเร็จแล้วแต่ใจ ถ้าบุคคลมีใจอันโทษ ประทุษร้ายแล้วกล่าวอยู่ที่ตามทำอยู่ ก็ตามทุกข์ย่อมไปตามบุคคลนั้น เพราะทุจริต^๘ ๓ อย่างนั้นเหมือนล้อหมุนไปตามรอยเท้าโคผู้ลาก

^๕บุญศรี มีวงษ์อุโฆษ, การเลือกตั้งและพรรคการเมือง, (กรุงเทพมหานคร : สถาบันนโยบายการศึกษา, ๒๕๕๒), หน้า ๔๘.

^๖เรียม ศรีทอง, พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทเวิร์คเวฟเ็ดดูเคชั่น จำกัด, ๒๕๕๒), หน้า ๕.

^๗พ. ม. (ไทย) ๒๙/๑๕๖/๔๓๐.

เกี่ยวเนื่องไปอยู่ฉะนั้น”^๘ สมดังธรรมภาษิตที่มาในขุททกนิกายธรรมบทว่า “ธรรมทั้งหลายมีใจเป็นหัวหน้ามีใจประเสริฐที่สุดสำเร็จแล้วแต่ใจ ถ้าบุคคลมีใจผ่องใส ย่อมทำให้เกิดความสุขได้”^๙

ปัจจุบันในพื้นที่ตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี พบว่า มีความเจริญทางด้านวัตถุ เกิดการเปลี่ยนแปลงและกำลังพัฒนาไปอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านการคมนาคม เศรษฐกิจ การท่องเที่ยว และการเมืองการปกครอง ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังที่กล่าวมานั้นส่งผลกระทบต่อประชาชนในเขตตำบลบางสีทอง ในด้านวัฒนธรรมประเพณี การดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ และธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ส่วนด้านการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นยังมีปัญหาและอุปสรรคหลายด้าน ขอยกตัวอย่างปัญหาหลักที่เกิดกับทุก ๆ พื้นที่ เช่น ด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ด้านการใช้สิทธิเลือกตั้ง และด้านติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง เป็นต้น

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาที่กล่าวมาแล้วข้างต้นทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจทำการศึกษาวิจัยเรื่องการประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยการประยุกต์หลักสุจริตธรรม ประกอบด้วย กายสุจริต วาจาสุจริตและใจสุจริต ซึ่งเป็นหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของประชาชน และการประยุกต์หลักสุจริตธรรมนี้จะส่งผลทำให้ผู้นำท้องถิ่นมีความประพฤติที่ดี มีความซื่อสัตย์สุจริต ไม่ทุจริต ไม่คอร์รัปชัน มีความละเอียดใจ เกรงกลัวในการทำสิ่งที่ไม่ดี และทำงานเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนในท้องถิ่นเป็นหลัก การวิจัยครั้งนี้จึงเป็นไปเพื่อสร้างคุณประโยชน์ ปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีงามตามหลักคำสอนทางพระพุทธศาสนา ให้กับผู้นำท้องถิ่น ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการศึกษาที่ได้นี้ไปเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาทางการเมือง การปกครองแบบประชาธิปไตยเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขที่ยั่งยืนสืบต่อไป

๑.๒ คำถามการวิจัย

๑.๒.๑ ระดับพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ของประชาชนอยู่ในระดับใด

๑.๒.๒ ความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

๑.๒.๓ การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ของประชาชนควรเป็นอย่างไร

^๘ช.ธ. (ไทย) ๒๕/๑/๒๓.

^๙ช.ธ. (ไทย) ๒๕/๒/๒๔.

๑.๓ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๓.๑ เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ของประชาชน

๑.๓.๒ เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ของประชาชน

๑.๓.๓ การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ของประชาชน

๑.๔ ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี” โดยผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

ขอบเขตด้านเนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ดังนี้

๑) ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือ ๑) ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ ๒) หลักสุจริตธรรม^{๑๐} ประกอบด้วย

(๑) กายสุจริต : ประพฤติชอบด้วยกาย

(๒) วาสุจริต : ประพฤติชอบด้วยวาจา

(๓) มโนสุจริต : ประพฤติชอบด้วยใจ

๒) ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ พฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๒ ราชกิจจานุเบกษา ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๖๒ เล่ม ๑๓๖ ตอนที่ ๕๐ ก ตั้งแต่หมวด ๓ - หมวด

^{๑๐}พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต), พจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวลศัพท์, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทสำนักพิมพ์แพรวแอนดรอย์ จำกัด, ๒๕๕๖), หน้า ๔๕๖.

๙ ประกอบด้วย ด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง^{๑๑} ด้านการใช้สิทธิเลือกตั้ง^{๑๒} และด้านติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง^{๑๓}

๑.๔.๒ ขอบเขตด้านประชากรและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

๑) ประชากร (Population) ได้แก่ ประชาชนอายุ ๑๘ ปี ขึ้นไป ผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั่วไปในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำนวน ๒,๕๐๘ คน^{๑๔}

๒) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informants) ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ ผู้ให้สัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งจำนวน ๑๐ รูปหรือคน ได้แก่

๒.๑	กลุ่มนักวิชาการทางด้านพระพุทธศาสนา	จำนวน ๒ รูป
๒.๒	กลุ่มนักวิชาการด้านรัฐศาสตร์	จำนวน ๒ คน
๒.๓	กลุ่มนักการเมืองท้องถิ่นตำบลบางสีทอง	จำนวน ๒ คน
๒.๔	กลุ่มข้าราชการเทศบาลตำบลบางสีทอง	จำนวน ๒ คน
๒.๕	กลุ่มผู้นำชุมชนในตำบลบางสีทอง	จำนวน ๒ คน

๑.๔.๓ ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษาวิจัย “การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี” ได้ดำเนินการศึกษาในพื้นที่ ตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี มี ๕ หมู่บ้าน ประกอบด้วย หมู่ที่ ๑ วัดไทร หมู่ที่ ๒ วัดบางอ้อยช้าง หมู่ที่ ๓ วัดแดงประชาราษฎร์ หมู่ที่ ๔ วัดรวกบางสีทอง และหมู่ที่ ๕ บ้านบางสีทอง

๑.๔.๔ ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเริ่มตั้งแต่ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ ถึง กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๖ รวมเป็นระยะเวลา ๑๒ เดือน

^{๑๑}วัชร ไซยสาร, ระบบการเลือกตั้งกับการเมืองไทยยุคใหม่ : พร้อมกับการเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ.๒๕๔๑, (กรุงเทพฯ:มติชน, ๒๕๔๔), หน้า ๔๔ – ๕๒.

^{๑๒}“พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๒”, ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๖ (เมษายน ๒๕๖๒) : ๒๖๘.

^{๑๓}เรื่องเดียวกัน, หน้า ๓๐๔.

^{๑๔}ข้อมูลจากสำนักทะเบียนเทศบาลตำบลบางสีทอง จังหวัดนนทบุรี ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕, (๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๕). (อัดสำเนา).

๑.๕ สมมติฐานการวิจัย

๑.๕.๑ ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อ พฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นใน ตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี แตกต่างกัน

๑.๕.๒ ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อ พฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นใน ตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี แตกต่างกัน

๑.๕.๓ ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อ พฤติกรรมการเลือกตั้งระดับ ท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี แตกต่างกัน

๑.๕.๔ ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อ พฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี แตกต่างกัน

๑.๕.๕ ประชาชนที่มีรายได้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อ พฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี แตกต่างกัน

๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

การประยุกต์ หมายถึง วิธีการนำความรู้มาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ กับตนเองและสังคม ซึ่งได้แก่การนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา มาปรับใช้กับหลักการ แนวคิด และทฤษฎี ทางด้าน รัฐศาสตร์ ให้เหมาะสมกับบริบทใหม่ ๆ ของการปกครองในแต่ละท้องถิ่น เช่น การประยุกต์หลักสุจริต ธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้ง

สุจริตธรรม หมายถึง ความซื่อสัตย์สุจริตของประชาชนและนักการเมืองที่มีความ ประพฤติถูกต้องดีงาม ประกอบด้วย ๑) กายสุจริต การประพฤติดีทางกาย ๒) วาจาสุจริต การประพฤติ ดีทางวาจา และ๓) มโนสุจริต การประพฤติดีทางใจ

การประยุกต์หลักสุจริตธรรม หมายถึง การนำหลักสุจริตธรรม มาส่งเสริมประชาชน และ นักการเมืองให้มีพฤติกรรมที่ถูกต้อง ดีขึ้น ซึ่งจะต้องมีองค์ประกอบ ๓ ข้อ ได้แก่

กายสุจริต การประพฤติดีทางกาย หมายถึง นักการเมืองท้องถิ่น ควรมีความซื่อสัตย์ สุจริต บริหารงานด้วยความโปร่งใส ช่วยเหลือเกื้อกูลสงเคราะห์ให้ความเสมอภาค และเคารพสิทธิของ ประชาชนอย่างเท่าเทียมกัน

วาจาสุจริต การประพฤติดีทางวาจา หมายถึง นักการเมืองท้องถิ่นควรรักษาคำพูด พูด ส่งเสริมสร้างความสามัคคี พูดคำที่สุภาพเรียบร้อย พูดความจริง มีเหตุมีผล มีสารประโยชน์ และถูก กาลเทศะ กับประชาชน

มโนสุจริต การประพฤติดีทางใจ หมายถึง นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องมีจิตสำนึกที่ดีมี ความเสียสละ มีความปรารถนาดีกับประชาชนโดยส่วนรวม บริหารงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ไม่ พยายามคอร์รัปชัน ไม่ทำผิดกฎระเบียบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่งเสริม หมายถึง การนำหลักสุจริตธรรมมาช่วยเหลือนับสนุน พฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ให้ดีขึ้น

พฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น หมายถึง การแสดงความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อเนักการเมืองท้องถิ่น โดยผ่านรูปแบบของการเลือกตั้ง ได้แก่ การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง และการติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง ในจังหวัดนนทบุรี จะมีเขตการปกครองแบ่งเป็น ๓ ระดับ ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) เทศบาล และขอบเขตของพื้นที่ระดับย่อยตามเขตการปกครอง หรือเป็นหน่วยงานระดับรองไปจากหน่วยงานใหญ่ ได้แก่ หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด

ประชาชนในตำบลบางสีทอง หมายถึง ประชาชนที่อาศัยอยู่ในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ประกอบด้วย ๕ หมู่ ได้แก่ หมู่ที่ ๑ วัดไทร หมู่ที่ ๒ วัดบางอ้อยช้าง หมู่ที่ ๓ วัดแดงประชาราษฎร์ หมู่ที่ ๔ วัดรวกบางสีทอง และหมู่ที่ ๕ บ้านบางสีทอง

ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง หมายถึง บุคคลผู้มีสัญชาติไทยโดยกำเนิด หรือแปลงสัญชาติเป็นไทยมาแล้วไม่ต่ำกว่า ๕ ปี มีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์ มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตเลือกตั้งติดต่อกันไม่น้อยกว่า ๙๐ วันนับถึงวันเลือกตั้ง ตามหลักเกณฑ์และข้อกำหนดที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญ และมีชื่ออยู่ในบัญชี

การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง หมายถึง การประชาสัมพันธ์เชิญชวนให้ประชาชนไปลงคะแนนเสียง ไม่ซื้อสิทธิ์ขายเสียง รวมทั้งโฆษณา ปิ่ป้ายประกาศ ชักชวนผ่านสื่อต่างๆ เพื่อที่จะแนะนำให้ประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ได้มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง

การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง หมายถึง การไปใช้สิทธิเลือกผู้สมัครให้เข้าไปบริหารงานในท้องถิ่นของตน การออกเสียงประชามติ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง และกิจกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

การติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง หมายถึง การให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบผลการนับคะแนนในการเลือกตั้งของเจ้าหน้าที่ ตรวจสอบการทำงานของคณะกรรมการการเลือกตั้ง รวมถึงตรวจสอบพฤติกรรมของผู้ที่ได้รับเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

๑.๗. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑.๗.๑ ได้ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ของประชาชน

๑.๗.๒ ได้ความรู้เกี่ยวกับเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ของประชาชน

๑.๗.๓ ได้ความรู้เกี่ยวกับการประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ของประชาชน

๑.๗.๔ ผลที่ได้จากการวิจัยจะสามารถนำไปเป็นข้อมูลสำหรับการพัฒนาการประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ของประชาชนและหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไป

บทที่ ๒

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี” มีวัตถุประสงค์ คือ ๑) เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ของประชาชน ๒) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ของประชาชน และ ๓) เพื่อประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ของประชาชน ซึ่งผู้วิจัยได้มีการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้ทำการทบทวนวรรณกรรมเพื่อใช้ในการศึกษา ดังต่อไปนี้

๒.๑ หลักสุจริต ๓

๒.๒ แนวคิดเกี่ยวกับการประยุกต์

๒.๓ แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกตั้งและพฤติกรรมการเลือกตั้ง

๒.๔ แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๕ ข้อมูลบริบทเรื่องที่วิจัย

๒.๖ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒.๗ กรอบแนวคิดในการวิจัย

๒.๑ หลักสุจริต ๓

หลักสุจริต ๓ คือ หลักคำสอนทางพระพุทธศาสนาที่ต้องการให้ทุกคนประพฤติปฏิบัติชอบ ทางกาย ทางวาจาและทางใจ จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทางวิชาการความหมายของสุจริตในพุทธศาสนานั้นมีคำที่ใช้กันอยู่หลายอย่างที่ปรากฏในที่หลายแห่งดังนี้คือ

๒.๑.๑ ความหมายของสุจริต

๑) ความหมายของสุจริตตามพุทธพจน์

ในลักขณสูตร พระพุทธเจ้าได้แสดงความสุจริตแก่ภิกษุทั้งหลายว่า ภิกษุทั้งหลาย ในชาติก่อน ภพก่อน กำเนิดก่อน ตถาคตเกิดเป็นมนุษย์ สมทานซึ่งในกุศลธรรม สมทานมั่นคงในกายสุจริต

(ประพัตติชอบด้วยกาย), ในวจีสัจจิริต (ประพัตติชอบด้วยวาจา) ในมโนสัจจิริต (ประพัตติชอบด้วยใจ), ในการจำแนกทาน ในการสมาทานศีล ในการรักษาอุโบสถ ในความเกื้อกูลมารดา ในความเกื้อกูลบิดา ในความเกื้อกูลสมณะ ในความเกื้อกูลพราหมณ์ ในความประพัตติอ่อนน้อมต่อผู้ใหญ่ในตระกูล และใน กุศลธรรมอันยิ่งอื่นๆ อีก เพราะตถาคตได้ทำสังฆพอกพูนกรรมนั้น ทำกรรมนั้นให้ไพบุลย์แล้ว หลังจากตายแล้วตถาคตจึงไปเกิดในสุคติโลกสวรรค์ ครอบงำเทพเหล่าอื่นในเทวโลกนั้นด้วยฐานะ ๑๐ คือ อายุทิพย์ วรรณะทิพย์ สุขทิพย์ ยศทิพย์ ความเป็นใหญ่ทิพย์ รูปทิพย์ เสียงทิพย์ กลิ่นทิพย์ รสทิพย์ ใฝ่ภุชชัพพะทิพย์ จุตติจากเทวโลกนั้นแล้ว มาสู่ความเป็นอยู่อย่างนี้^๑

ในลักขณสูตร พระพุทธเจ้า ได้แสดงลักษณะของความประพัตติสัจจิริตแก่ภิกษุทั้งหลายว่า ภิกษุทั้งหลาย ในชาติก่อน ภพก่อน กำเนิดก่อน ตถาคตเกิดเป็นมนุษย์เป็นผู้นำของคนหมู่มากในกุศลธรรม เป็นประมุขของคนหมู่มากในกายสัจจิริต ในวจีสัจจิริต ในมโนสัจจิริต ในการจำแนกทาน ในการสมาทานศีล ในการรักษาอุโบสถ ในความเกื้อกูลมารดา ในความเกื้อกูลบิดา ในความเกื้อกูลสมณะ ในความเกื้อกูลพราหมณ์ ในความประพัตติอ่อนน้อมต่อผู้ใหญ่ในตระกูลและในกุศลธรรมอันยิ่งอื่นๆ อีก เพราะตถาคตได้ทำสังฆพอกพูนกรรมนั้น ฯลฯ จุตติจากเทวโลกนั้นแล้วมาสู่ความเป็นอยู่อย่างนี้ ได้ ลักษณะมหาบุรุษนี้ คือ มีพระเศียรดุจประดับด้วยกรอบพระพักตร์^๒

๒) ความหมายของสัจจิริตตามคัมภีร์พระพุทธศาสนาเถรวาท

ในสัตตการ ได้แสดงความหมายของสัจจิริตว่า หมู่อสัตว์ที่ประกอบด้วย กายสัจจิริต วจีสัจจิริต มโนสัจจิริต ไม่กล่าวร้ายพระอรិยะ มีความเห็นชอบ ชักชวนผู้อื่นให้ทำกรรมตามความเห็นชอบ สัตว์เหล่านั้นหลังจากตายแล้วไปบังเกิดในสุคติโลกสวรรค์^๓

ในอัคคัณญสูตร ได้แสดงเรื่องการประพัตติสัจจิริตเป็นต้นว่า แม้กษัตริย์ผู้ประพัตติกาย สัจจิริต วจีสัจจิริต มโนสัจจิริต มีความเห็นชอบ และชักชวนผู้อื่นให้ทำกรรมตามความเห็นชอบ เพราะการชักชวนผู้อื่นให้ทำกรรมตามความเห็นชอบ หลังจากตายแล้วจะไปเกิดในสุคติโลกสวรรค์ แม้พราหมณ์ แม่แพศย์ แม่ศูทร แม่สมณะผู้ประพัตติกายสัจจิริต วจีสัจจิริต มโนสัจจิริต มีความเห็นชอบ และชักชวนผู้อื่นให้ทำกรรมตามความเห็นชอบ เพราะการชักชวนผู้อื่นให้ทำกรรมตามความเห็นชอบ หลังจากตายแล้วจะไปเกิดในสุคติโลกสวรรค์^๔

ในปุราณพสุตตนิทเทส ได้แสดงเรื่องการสำรวมวาจาว่า คำว่า บุคคล เป็นผู้สำรวมวาจา นั้นแล ชื่อว่าเป็นมุนี อธิบายว่า ภิกษุในธรรมวินัยนี้ละการกล่าวเท็จ เว้นขาดจากการกล่าวเท็จได้แล้ว คือ เป็นคนพูดจริงตั้งมั่นในความสัตย์ มีถ้อยคำมั่นคง เชื่อถือได้ ไม่กล่าวคำหลอกลวงชาวโลกละวาจา

^๑ที.ปา. (ไทย) ๑๑/๒๐๑/๑๖๓-๑๖๔.

^๒ที.ปา. (ไทย) ๑๑/๒๓๐/๑๘๗.

^๓วิ.ป. (ไทย) ๘/๓๒๗/๔๘๔.

^๔ที.ปา. (ไทย) ๑๑/๑๓๖/๑๐๐.

ส่อเสียด เว้นขาดจากวาจา ส่อเสียดได้แล้ว ฟังจากข้างนี้แล้ว ไม่ไปบอกข้างโน้น เพื่อทำลายคนหมู่นี้ ฟังจากข้างโน้นแล้ว ไม่ไปบอกข้างนี้ เพื่อทำลายคนหมู่นี้ เป็นผู้สมานคนที่แตกแยกกัน หรือส่งเสริมคนที่มีประโยชน์ร่วมกัน มีความสามัคคีเป็นที่ชื่นชม ยินดีในความสามัคคี รื่นเริงในสามัคคีธรรม เป็นผู้กล่าววาจาก่อให้เกิดความสามัคคี ละวาจาหยาบ เว้นขาดจากวาจาหยาบได้แล้ว วาจาใด ไรโทษ สบายหู น่ารัก จับใจ แบบชาวเมือง คนส่วนใหญ่ชอบใจ พอใจ ก็กล่าววาจาเช่นนั้น ละการพูดเพื่อเจ้อ เว้นขาดจากการพูดเพื่อเจ้อได้แล้ว พูดถูกเวลา พูดจริง พูดอิงอรรถ พูดอิงธรรม พูดอิงวินัย กล่าววาจาเป็นหลักฐาน มีที่อ้างอิง มีต้นมีปลาย ประกอบด้วยประโยชน์ตามกาลอันสมควร ประกอบด้วยวิสุจิริต ๔ กล่าววาจาปราศจากโทษ ๔ สถาน เป็นผู้ดแลแล้ว งดเว้นแล้ว เว้นขาดแล้ว ออกแล้ว สลัดออกแล้ว หลุดพ้นแล้ว ไม่เกี่ยวข้องแล้วกับเดรัจฉานกถา ๓๒ ประการ มีใจเป็นอิสระ (จากกิเลส) อยู่ ภิกษุ ย่อมกล่าวกถาวัตถุ ๑๐ ประการ คือ

๑. ย่อมกล่าวอัปปิฉณกถา (ถ้อยคำที่ชักนำให้มีความปรารถนาน้อย)

๒. สันตฎฐิกกถา (ถ้อยคำที่ชักนำให้มีความสันโดษ)

๓. ปวิเวกกถา (ถ้อยคำที่ชักนำให้มีความสงัดกายใจ)

๔. อสังสัคคกถา (ถ้อยคำที่ชักนำให้ไม่คลุกคลีด้วยหมู่)

๕. วิริยารัมภกถา (ถ้อยคำที่ชักนำให้มุ่งมั่นหาความเพียร)

๖. สีลกถา (ถ้อยคำที่ชักนำให้ตั้งอยู่ในศีล)

๗. สมาธิกถา (ถ้อยคำที่ชักนำให้ทำจิตมั่น)

๘. ปัญญากถา (ถ้อยคำที่ชักนำให้เกิดปัญญา)

๙. วิมุตติกถา (ถ้อยคำที่ชักนำให้ทำใจให้พ้นจากกิเลสและความทุกข์)

๑๐. วิมุตติญาณทัสสนกถา (ถ้อยคำที่ชักนำให้สนใจและเข้าใจเรื่องความรู้ ความเห็นใน ภาวะที่หลุดพ้นจากกิเลสและความทุกข์) ย่อมกล่าวสติปัฏฐานกถา สัมมัมปธานกถา อิทธิบาทกถา อินทริยกถา พลกถา โพชฌงคกถา มัคคกถา ผลกถา นิพพานกถา คำว่า ผู้สำรวจวาจา ได้แก่ ผู้สำรวจ เครื่องครัด คุ่มครอง ปกปัก รักษาสังวร สงบ^๕

๓) คัมภีร์อภิธานัปทิตีปกา ได้ให้ความหมายของสุจิริตว่า

คำว่า สุจิริต คือ (สุ+จร จรณ+อิ+ต) บุญ, กุศล, ความสุจิริต, กรรมดี. สุนทร จรณมสสาติ สุจิริต กรรมที่มีการประพฤติที่ดี ชื่อว่าสุจิริต. โส กาเยน สุจิริต จิริตวา วาจาสุ จิริต จิริตวา มนสา สุจิริต จิริตวา กายสส เกทา ปรมมรณา สุคติ สคค โลกั อุปปชเชยย เทวานัน ตาวตังसानัน สหพุตเต เขา

^๕พ.ม. (ไทย) ๒๙/๘๕/๒๕๗.

ในหนังสือเรื่อง“คนไทยหลงทางหรือไร”เกี่ยวกับการประพาศกายสุจริตว่า พระพุทธศาสนาให้ถือการกระทำของเราเป็นหลัก ส่วนฤทธิ์หรือเทพเจ้านั้นจะมาเป็นตัวประกอบหรือ ช่วยเสริมการกระทำของเรา^{๑๑}

สรุปได้ว่า ความซื่อสัตย์สุจริต หมายถึง แง่มุมหนึ่งของศีลธรรม แสดงถึงคุณลักษณะ ทางบวก และคุณธรรม อาทิ ความซื่อสัตย์สุจริต ความจริงใจ และความตรงไปตรงมา พร้อมด้วย ความประพฤติตรง ตลอดจนการงดเว้นการโกหก การคดโกง หรือการลักขโมย เป็นต้น ยิ่งไปกว่านั้น ความซื่อสัตย์ยัง หมายถึง ความน่าไว้วางใจ ความภักดี ความเป็นธรรมและความบริสุทธิ์ใจอีกด้วยหลายเชื้อชาติและวัฒนธรรมของแต่ละศาสนาให้ค่าความซื่อสัตย์เป็นอย่างมากความซื่อสัตย์ หมายถึง แง่มุมหนึ่งของศีลธรรม แสดงถึงคุณลักษณะทางบวกและคุณธรรม อาทิ ความซื่อสัตย์สุจริต ความจริงใจ และความตรงไปตรงมา พร้อมด้วยความประพฤติตรง ตลอดจนการงดเว้นการโกหก การคดโกง หรือการลักขโมย เป็นต้น ยิ่งไปกว่านั้น ความซื่อสัตย์ยังหมายถึงความน่าไว้วางใจ ความภักดีความเป็นธรรม และความบริสุทธิ์ใจอีกด้วย

ตารางที่ ๒.๑ สรุปความหมายของสุจริต

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
ที.ปา. (ไทย) ๑๑/๒๐๑/๑๖๓-๑๖๔.	พระพุทธเจ้าได้แสดงความสุจริตแก่ภิกษุทั้งหลายว่า ภิกษุทั้งหลาย ในชาติก่อน ภพก่อน กำเนิดก่อน ตถาคตเกิดเป็นมนุษย์สมათานในกุศลธรรม สมათานมั่นคงในกายสุจริต (ประพาศชอบด้วยกาย) ในวิสุจริต (ประพาศชอบด้วยวาจา) ในโมสุจริต (ประพาศชอบด้วยใจ)
ที.ปา. (ไทย) ๑๑/๒๓๐/๑๘๗.	ในการจำแนกทาน ในการสมათานศีล ในการรักษาอุโบสถ ในความเกื้อกูลมารดา ในความเกื้อกูลบิดา ในความเกื้อกูลสมณะ ในความเกื้อกูลพรหมณ์ ในความประพาศอ่อนน้อมต่อผู้ใหญ่ในตระกูลและในกุศลธรรมอันยิ่งอื่นๆ อีกเพราะตถาคตได้ทำสังสมพอกพูนกรรมนั้น ฯลฯ จุติจากเทวโลกนั้นแล้วมาสู่ความเป็นอย่างนี้ ได้ลักษณะมหาบุรุษนี้ คือ มีพระเศียรดุจประดับด้วยกรอบพระพักตร์

^{๑๑}พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต), คนไทยหลงทางหรือไร, พิมพ์ครั้งที่ ๒, (กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิพุทธธรรม, ๒๕๒๘), หน้า ๖๔.

ตารางที่ ๒.๑ สรุปความหมายของสุจริต (ต่อ)

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
วิ.ป. (ไทย) ๘/๓๒๗/๔๘๔.	หมู่สัตว์ที่ประกอบด้วย กายสุจริต วจีสุจริต มโนสุจริต ไม่กล่าวร้ายพระอริยะ มีความเห็นชอบ ชักชวนผู้อื่นให้ทำกรรมตามความเห็นชอบ สัตว์เหล่านั้นหลังจากตายแล้วไปบังเกิดในสุคติโลกสวรรค์
ที.ปา. (ไทย) ๑๑/๑๓๖/๑๐๐.	แม่กษัตริย์ผู้ประพุดิกายสุจริต วจีสุจริต มโนสุจริต มีความเห็นชอบ และชักชวนผู้อื่นให้ทำกรรมตามความเห็นชอบ เพราะการชักชวนผู้อื่นให้ทำกรรมตามความเห็นชอบ หลังจากตายแล้วจะไปเกิดในสุคติโลกสวรรค์ แม่พราหมณ์. แม่แพศย์. แม่ศูทร. แม่สมณะผู้ประพุดิกายสุจริต วจีสุจริต มโนสุจริต มีความเห็นชอบ และชักชวนผู้อื่นให้ทำกรรมตามความเห็นชอบ เพราะการชักชวนผู้อื่นให้ทำกรรมตามความเห็นชอบ หลังจากตายแล้วจะไปเกิดในสุคติโลกสวรรค์
ช.ม. (ไทย) ๒๙/๘๕/๒๕๗.	บุคคล เป็นผู้สำรวจมาจากรู้แล ชื่อว่าเป็นมุนี อธิบายว่า ภิกษุในธรรมวินัยนี้ละการกล่าวเท็จ เว้นขาดจากการกล่าวเท็จได้แล้ว คือเป็นคนพูดจริงตั้งมั่นในความสัตย์ มีถ้อยคำมั่นคง เชื่อถือได้
พระมหาสมปอง มุทิโต	บุญ, กุศล, ความสุจริต, กรรมดีกรรมดีที่มีการประพุดิที่ดี ชื่อว่าสุจริต. ประพุดิกายสุจริต วจีสุจริต มโนสุจริตแล้ว หลังจากตายไป จะพึงเข้าถึงสุคติโลกสวรรค์ ร่วมกับเทวดาชั้นดาวดึงส์
พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต)	สุจริต แปลว่า ความประพุดิดี, ประพุดิชอบ, ประพุดิถูกต้องตามคลองธรรม มี ๓ อย่าง คือ กายสุจริต วจีสุจริตและมโนสุจริต
พระมหาโพธิวงศาจารย์	สุจริต หมายถึง ความสุจริต ความประพุดิดี กรรมดีที่มีการประพุดิดี

ตารางที่ ๒.๑ สรุปความหมายของสุจริต (ต่อ)

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
สำนักงานราชบัณฑิตยสภา, พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน สมเด็จพระญาณสังวรสมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก (เจริญ สุวฑฺฒโน) พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตฺโต)	คำว่า สุจริต หมายถึง ประพฤติชอบ ประพฤติ ในทางที่ถูกต้อง การประกอบความดี (สุจริต) หมายถึงการ ประกอบกระทำในปัจจุบัน ถ้าประกอบกระทำกรรมที่ ดีที่ชอบอยู่ในปัจจุบัน กรรมชั่วที่ทำไว้ในอดีตก็อาจ ระงับผลลงได้ แต่ถ้าในปัจจุบันนี้ประกอบกรรมชั่ว เสียหายก็จะตัดผลของกรรมดีที่เคยทำมาแล้วด้วย การประพฤติกายสุจริต ว่า พระพุทธศาสนา ให้ถือการกระทำของเราเป็นหลัก ส่วนฤทธิ์หรือเทพ เจ้านั้น จะมาเป็นตัวประกอบหรือช่วยเสริมการ กระทำของเรา

๒.๑.๒ ประเภทของความสุจริต

ความสุจริตมี ๓ ประเภท คือ ประพฤติชอบด้วยกาย เรียกว่ากายสุจริต ประพฤติชอบด้วยวาจาเรียกว่า วจีสุจริต ประพฤติชอบด้วยใจเรียกว่า มโนสุจริต

๑) กายสุจริต

ความประพฤติชอบด้วยกายสุจริต คือ การเว้นจากการฆ่าสัตว์ เว้นจากการลักขโมยในสิ่งของที่เจ้าของไม่ได้ให้แล้ว เว้นจากการประพฤติผิดในกาม ว่าลำดับนั้น มนุษย์เหล่านั้นจักปรึกษากันอย่างนี้ว่า พวกเราสูญเสียสัญญาติมากมายเช่นนี้เพราะยึดถืออกุศลธรรมเป็นเหตุ ทางที่ดีพวกเราควรทำกุศล ควรทำกุศลอย่างไรดี ทางที่ดี พวกเราควรงดเว้นจากปาณาติบาต (การฆ่าสัตว์) ควรสมาทานประพฤติกุศลธรรมนี้ แล้วจึงพากันงดเว้นจากปาณาติบาตสมาทานประพฤติกุศลธรรมนี้ เพราะสมาทานกุศลธรรมเป็นเหตุ พวกเขาจักเจริญด้วยอายุบ้าง เจริญด้วยวรรณะบ้าง เมื่อพวกเขาเจริญด้วยอายุบ้าง เจริญด้วยวรรณะบ้าง บุตรของมนุษย์ทั้งหลายที่มีอายุขัย ๑๐ ปี จักมีอายุขัยเพิ่มขึ้นเป็น ๒๐ ปี ลำดับนั้นมนุษย์เหล่านั้นจักปรึกษากันอย่างนี้ว่า พวกเราเจริญด้วยอายุบ้าง เจริญด้วยวรรณะบ้าง เพราะสมาทานกุศลธรรมเป็นเหตุ ทางที่ดีพวกเราควรทำกุศลธรรมยิ่งๆ ขึ้นไปควรทำกุศลอย่างไรบ้าง พวกเราควรงดเว้นจากอทินนาทาน (การถือเอาสิ่งของที่เจ้าของไม่ได้ให้) ควรงดเว้นจากกาเมสุมิฉฉาจาร (การประพฤติผิดในกาม) ฯลฯ เป็นต้น

เทวดาและมนุษย์ว่าเป็นที่พึงที่ระลึก ข้าพเจ้าของตเว้นจากการฆ่าสัตว์โดยพลัน ของตเว้นจากการถือเอาสิ่งของที่เจ้าของมิได้ให้ในโลก ยินดีเฉพาะภรรยาของตน ไม่กล่าวเท็จ และไม่ดื่มน้ำเมา^{๑๒}

๒) วชิสุจริต

การประพฤติชอบด้วยวชิสุจริต คือ ควรทิ้งตเว้นจากมูสาวาท (การพูดเท็จ) ควรทิ้งตเว้นจากปิสุณาวาจา (การพูดส่อเสียด) ควรทิ้งตเว้นจากมรุสวาจา (การพูดคำหยาบ) ควรทิ้งตเว้นจากสัมผัปปลาปะ (การพูดเพ้อเจ้อ) ฯลฯ เป็นต้น

ในลักขณสูตร ได้แสดงลักษณะการประพฤติวชิสุจริตของพระพุทธเจ้าว่า ภิกษุทั้งหลาย ในชาติก่อน ภพก่อน กำเนิดก่อน ตถาคตเกิดเป็นมนุษย์ละเว้นขาดจากการพูดเท็จ คือ พูดแต่คำสัตย์ ดำรงความสัตย์ มีถ้อยคำเป็นหลักเชื่อถือได้ ไม่หลอกลวงชาวโลกเพราะตถาคตได้ทำสังสมพอกพูนกรรมนั้น ฯลฯ จุดิจจากเทวโลกนั้นแล้วมาสู่ความเป็นอย่างนี้ได้ลักษณะมหาบุรุษ ๒ ประการนี้ คือ (๑) มีพระโลมชาติเดียว (๒) มีพระอุณาโลมระหว่างพระโขนงสีขาวอ่อนเหมือนนุ่น มหาบุรุษนั้นทรงสมบุรณ์ด้วยลักษณะ ๒ ประการนั้น ถ้าอยู่ครองเรือนจะได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิ ฯลฯ เมื่อเป็นพระราชาก็ทรงได้อะไรเมื่อเป็นพระราชาก็เป็นผู้ที่คนหมู่มาก คือ พราหมณ์คหบดีชวานิมคชชาวชนบทโหราจารย์และมหาอำมาตย์ แม่ทัพนายกองราชวงศ์ครักษ์ อำมาตย์บริษัทราชาศรัยสุกุมาร ประพฤติตาม เมื่อเป็นพระราชาก็ทรงได้สิ่งดังกล่าวมานี้ ฯลฯ เมื่อเป็นพระพุทธเจ้าจะทรงได้อะไรเมื่อเป็นพระพุทธเจ้าจะเป็นผู้ที่คนหมู่มาก คือ ภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกา เทวดา มนุษย์ อสูร นาค คนธรรพ์ประพฤติตามเมื่อเป็นพระพุทธเจ้าจะทรงได้สิ่งดังกล่าวมานี้พระผู้มีพระภาคได้ตรัสเนื้อความนี้ไว้แล้ว

พระโบราณเถระทั้งหลายจึงกล่าวคาถาประพันธ์นี้ในเรื่องลักษณะมหาบุรุษนั้นว่า ในชาติก่อนๆ มหาบุรุษมีสัจปฏิญาณมีพระวาจาไม่เป็นสอง เว้นคำเหลวไหลไม่ตรัสให้คลาดเคลื่อนแก่ใครๆ ตรัสตามความจริงแท้แน่นอน มีพระอุณาโลมสีขาวอ่อนเหมือนนุ่น เกิดในระหว่างพระโขนงและไม่มีพระโลมชาติเกิดในขุมเดียวกัน ๒ เส้นทั่วพระศรีระสะพริ้งด้วยพระโลมชาติเดียวพวกผู้รู้พระลักษณะฉลาดในกลางและนิมิตจนวนมากมาประชุมกันแล้วทนายมหาบุรุษนั้นว่า พระอุณาโลมตั้งอยู่ในตำแหน่งที่บ่งชี้ว่า คนหมู่มากจะประพฤติตามพระองค์ผู้มีลักษณะเช่นนี้มหาบุรุษแม้ทรงเป็นคฤหัสถ์ผู้เช่นนี้มีมหาชนก็ประพฤติตามเพราะกรรมที่ทรงกระทำไว้มากในชาติก่อนแม้ทรงเป็นพระพุทธเจ้าผู้ไม่มีความกังวลเป็นบรรพชิตผู้ยอดเยี่ยมประชาชนก็ประพฤติตาม^{๑๓}

ในจตุกกวาร ได้แสดงถึงวชิสุจริตมี ๔ อย่าง คือ ๑. พูดจริง ๒. พูดไม่ส่อเสียด ๓. พูดคำสุภาพ ๔. พูดพอประมาณ^{๑๔}

^{๑๒}ช.วิ. (ไทย) ๒๖/๙๘๖-๑๐๐๖/๑๒๑-๑๒๔.

^{๑๓}ที.ปา. (ไทย) ๑๑/๒๓๒/๑๘๙.

^{๑๔}วิ.ป. (ไทย) ๘/๓๒๔/๔๕๗.

๓) มโนสุจริต

ความประพฤติชอบด้วยใจ คือ ควบละอภิชฌา (ความเพ่งเล็งอยากได้ของของเขา) ควบละพยาบาท (ความคิดร้ายผู้อื่น) ควบละมัจฉาทิฏฐิ (ความเห็นผิด) ควบละธรรม ๓ ประการ คือ อัมมราคะ วิสมโลภะ และมิจฉาธรรม ทางที่ดี พวกเราควรแก้กฏมารดา ควรแก้กฏบิดา ควรแก้กฏสมณะ ควรแก้กฏพราหมณ์ และควรประพฤติอ่อนน้อมต่อผู้ใหญ่ในตระกูลควรสมาทานประพฤติกุศลธรรมนี้ ดังนี้ เขาเหล่านั้นจักแก้กฏมารดา แก้กฏบิดา แก้กฏสมณะ แก้กฏพราหมณ์ และประพฤติอ่อนน้อมต่อผู้ใหญ่ในตระกูล จักสมาทานประพฤติกุศลธรรมนี้ เพราะสมาทานกุศลธรรมเป็นเหตุ พวกเขาจักเจริญด้วยอายุบ้าง จักเจริญด้วยวรรณะบ้าง เมื่อพวกเขาเจริญด้วยอายุบ้าง เจริญด้วยวรรณะบ้าง บุตรของมนุษย์ที่มีอายุชั้ย ๒๐ ปี จักมีอายุชั้ยเพิ่มขึ้นเป็น ๔๐ ปี บุตรของมนุษย์ผู้มีอายุชั้ย ๔๐ ปีจักมีอายุชั้ยเพิ่มขึ้นเป็น ๘๐ ปี บุตรของมนุษย์ผู้มีอายุชั้ย ๘๐ ปี จักมีอายุชั้ยเพิ่มขึ้นเป็น ๑๖๐ ปี บุตรของมนุษย์ผู้มีอายุชั้ย ๑๖๐ ปี จักมีอายุชั้ยเพิ่มขึ้นเป็น ๓๒๐ ปี บุตรของมนุษย์ผู้มีอายุชั้ย ๓๒๐ ปี จักมีอายุชั้ยเพิ่มขึ้นเป็น ๖๔๐ ปี บุตรของมนุษย์ผู้มีอายุชั้ย ๖๔๐ ปี จักมีอายุชั้ยเพิ่มขึ้นเป็น ๒,๐๐๐ ปี บุตรของมนุษย์ผู้มีอายุชั้ย ๒,๐๐๐ ปี จักมีอายุชั้ยเพิ่มขึ้นเป็น ๔,๐๐๐ ปี บุตรของมนุษย์ผู้มีอายุชั้ย ๔,๐๐๐ ปีจักมีอายุชั้ยเพิ่มขึ้นเป็น ๘,๐๐๐ ปี บุตรของมนุษย์ผู้มีอายุชั้ย ๘,๐๐๐ ปี จักมีอายุชั้ยเพิ่มขึ้นเป็น ๒๐,๐๐๐ ปี บุตรของมนุษย์ผู้มีอายุชั้ย ๒๐,๐๐๐ ปี จักมีอายุชั้ยเพิ่มขึ้นเป็น ๔๐,๐๐๐ ปี บุตรของมนุษย์ผู้มีอายุชั้ย ๔๐,๐๐๐ ปี จักมีอายุชั้ยเพิ่มขึ้นเป็น ๘๐,๐๐๐ ปี เมื่อมนุษย์มีอายุชั้ย ๘๐,๐๐๐ ปี เด็กหญิงมีอายุ ๕๐๐ ปี จึงจักสมควรมีสามีได้^{๑๕}

บุคคลผู้มีพฤติกรรมทางการเมืองที่ดีจะต้องประกอบไปด้วยคุณธรรมและจริยธรรม ซึ่งจะต้องประพฤติตน ๒ ลักษณะควบคู่กัน กล่าวคือ

๑) ประพฤติเป็นธรรม คือ มีความเที่ยงธรรม และยุติธรรม เช่น ประพฤติตามหลักของทศพิธราชธรรม อคติ พละ เป็นต้น

๒) ประพฤติตามธรรม คือ การประพฤติปฏิบัติตามธรรมที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอน เช่น การปฏิบัติตามหลักกุศลกรรมบถ ๑๐ พรหมวิหาร ๔ อิทธิบาท ๔ สังคหัตถุ ๔ เป็นต้น

นอกจากดำรงตำแหน่งหรือเข้ามาเกี่ยวข้องกับการเมืองแล้ว ก็ต้องเป็นบุคคลที่มีความซื่อสัตย์เสียสละ อุทิศตนบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ เหล่านี้ถือว่าเป็นบุคคลที่มีคุณธรรมและจริยธรรมทางการเมือง การศึกษาถึงคุณธรรมและจริยธรรมทางการเมือง เป็นการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ซึ่งพระธรรมปิฎก ได้กล่าวไว้ในธรรมนุญชีวิตเกี่ยวกับ คนกับสังคม คน

^{๑๕}ที.ปา. (ไทย) ๑๑/๑๐๕/๗๕-๗๗.

มีคุณแก่ส่วนรวม คนมีส่วนร่วมที่ดีของชุมชน และคนผู้นำรัฐ ดังนี้คือ คนกับสังคม คนมีศีลธรรม หรือ มีมนุษยธรรม ที่เรียกได้ว่าเป็นอารยชน มีธรรมคือ คุณสมบัติ ดังนี้^{๑๖}

ก. มีสุจริตทั้งสาม คือ มีความประพฤติดีประพฤติชอบ ๓ ประการ

- ๑) กายสุจริต ความสุจริตทางกาย ทำสิ่งที่ต้องถูกต้อง ประพฤติชอบด้วยกาย
- ๒) วาจาสุจริต ความสุจริตทางวาจา พูดสิ่งที่ต้องถูกต้อง ประพฤติชอบด้วยวาจา
- ๓) มโนสุจริต ความสุจริตทางใจ คิดสิ่งที่ต้องถูกต้อง ประพฤติชอบด้วยใจ

ข. ประพฤติตามอารยธรรม โดยปฏิบัติถูกต้องตามทางแห่งกุศลกรรม ๑๐ ประการคือ

- ทางกาย ๓

๑) ละเว้นการฆ่า การสังหาร การบีบคั้นเบียดเบียน; มีเมตตากรุณา ช่วยเหลือเกื้อกูล สงเคราะห์กัน

๒) ละเว้นการแย่งชิงลักขโมย และการเอารัดเอาเปรียบ; เคารพสิทธิ์ในทรัพย์สินของกัน และกัน

๓) ละเว้นการประพฤติผิดล่วงละเมิดในของรักของหวงแห่งของผู้อื่น ไม่ข่มเหงจิตใจ ทำลายลบลู่เกียรติและวงศ์ตระกูลของกัน

- ทางวาจา ๔

๔) ละเว้นการพูดเท็จ โกหกหลอกลวง ; กล่าวแต่คำสัตย์ ไม่จงใจพูดให้ผิดจากความจริง เพราะเห็นแก่ผลประโยชน์ใดๆ

๕) ละเว้นการพูดส่อเสียด ยุยง สร้างความแตกแยก; พูดแต่คำที่เหมาะสมส่งเสริมสามัคคี

๖) ละเว้นการพูดคาถาหยาบคาย สกปรกเสียหาย; พูดแต่คำสุภาพนุ่มนวล ควรฟัง

๗) ละเว้นการพูดเหลวไหลเพ้อเจ้อ ; พูดแต่คำจริง มีเหตุผล มีสาระประโยชน์ ถูกกาลเทศะ

- ทางใจ ๓

๘) ไม่ละโมภ ไม่เพ่งเล็งคิดหาทางเอาแต่จะได้อะไร; คิดให้ คิดเสียสละ ทำใจให้ผ่องแผ้ว กว้างขวาง

๙) ไม่คิดร้ายมุ่งเบียดเบียน หรือเพ่งมองในแง่ที่จะทำลาย ; ตั้งความปรารถนาดี แผ่เมตตา มิมุ่งให้เกิดประโยชน์สุขแก่กัน

๑๐) มีความเห็นถูกต้อง เป็นสัมมาทิฐิ เข้าใจในหลักกรรมว่า ทำดีมีผลดี ทำชั่วมีผลชั่ว รู้เท่าทันความจริงที่เป็นธรรมดาของโลกและชีวิต มองเห็นความเป็นไปตามเหตุปัจจัยธรรม ๑๐ ข้อนี้ เรียกว่า กุศลกรรมบถ (ทางแห่งกรรมดี) บ้าง ธรรมจரியบ้าง อารยธรรมบ้าง เป็นรายละเอียดขยาย

^{๑๖}คณาจารย์สำนักพิมพ์ เลียงเชียง, ธรรมศึกษาขั้นตรี, ฉบับมาตรฐาน บูรณาการชีวิต, (กรุงเทพมหานคร : เลียงเชียง, ๒๕๕๒), หน้า ๓๖-๓๘.

ความสุจริต ๓ ข้อ ข้างต้นด้วย คือ ข้อ ๑-๓ เป็น กายสุจริต ข้อ ๔-๕ เป็น วาจาสุจริต ข้อ ๘-๑๐ เป็น มโนสุจริต

สรุปได้ว่า ประเภทของความสุจริตมี ๓ ประเภท ได้แก่ ๑. กายสุจริต ประพฤติชอบด้วยกาย ๒. วาจาสุจริต ประพฤติชอบด้วยวาจา และ ๓. มโนสุจริต ประพฤติชอบด้วยใจ

ตารางที่ ๒.๒ สรุปประเภทของสุจริต

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
ช.วิ. (ไทย) ๒๖/๙๘๖-๑๐๐๖/๑๒๑-๑๒๔.	ความประพฤติชอบด้วยกายสุจริต คือ การเว้นจากการฆ่าสัตว์ เว้นจากการลักขโมยในสิ่งของที่เจ้าของไม่ได้ให้แล้ว เว้นจากการประพฤติดีในกาม
ที.ปา. (ไทย) ๑๑/๒๓๒/๑๘๙.	การประพฤติชอบด้วยวาจาสุจริต คือ ควรที่จะเว้นจากมุสาวาท (การพูดเท็จ) ควรที่จะเว้นจากปิสุณาวาจา (การพูดส่อเสียด) ควรที่จะเว้นจากมรสุวาจา (การพูดคำหยาบ) ควรที่จะเว้นจากสัมผัปปลาปะ (การพูดเพ้อเจ้อ) ฯลฯ เป็นต้น
วิ.ป. (ไทย) ๘/๓๒๔/๔๕๗.	วาจาสุจริตมี ๔ อย่าง คือ ๑. พูดจริง ๒. พูดไม่ส่อเสียด ๓. พูดคำสุภาพ ๔. พูดพอประมาณ
ที.ปา. (ไทย) ๑๑/๑๐๕/๗๕-๗๗.	ความประพฤติชอบด้วยใจ คือ ควรละอภิชฌา (ความเพ่งเล็งอยากได้ของของเขา) ควรละพยาบาท (ความคิดร้ายผู้อื่น) ควรละมัจฉาทิฎฐิ (ความเห็นผิด) ทางที่ดี พวกเราควรถือกุศลมารดา ควรถือกุศลบิดา ควรถือกุศลสมณะ ควรถือกุศลพราหมณ์และควรประพฤติอ่อนน้อมต่อผู้ใหญ่ในตระกูล
คณาจารย์สำนักพิมพ์เลี้ยงช้าง	พฤติกรรมที่ดีจะต้องมีความซื่อสัตย์เสียสละ อุทิศตนบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ เหล่านี้ถือว่าเป็นบุคคลที่มีคุณธรรมและจริยธรรมทางการเมือง

๒.๑.๓ ความสำคัญของความซื่อสัตย์สุจริต

พระพุทธเจ้าทรงเน้นให้มนุษย์แต่ละคนพัฒนาองค์ธรรมความสุจริตทั้ง ๓ มิติ คือ กายสุจริต วาจาสุจริต และจิตใจสุจริตดังที่ได้นำเสนอแล้ว ทรงตรัสสอนโดยการขยายความชุดธรรมนี้ว่า

เมื่อปฏิบัติตัวดำรงตนอยู่ในหลักการนี้อย่างสม่ำเสมอแล้ว จะก่อให้เกิดความสุขทั้งในโลกนี้ และโลกหน้าด้วยเช่นกัน ดังพุทธพจน์ว่า^{๑๗}

“บุคคลพึงประพฤติธรรมให้สุจริต ไม่พึงประพฤติธรรมให้ทุจริต
ผู้มีปกติประพฤติธรรม ย่อมอยู่เป็นสุขในโลกนี้ และโลกหน้า”

นอกจากนี้ พระองค์ทรงตรัสเตือนว่า

“ลูกขึ้นเถิด อย่ามัวประมาทอยู่เลย จงประพฤติสุจริตธรรม
เพราะผู้ประพฤติธรรมย่อมอยู่เป็นสุข ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า”

จะเห็นว่าพระดำรัสดังกล่าว ทรงกระตุ้นเตือนให้เกิดแรงบันดาลใจ โดยทรงเน้นว่า การลุกขึ้นใช้ชีวิตด้วยความไม่ประมาทนั้น มีนัยที่สะท้อนถึงการให้มนุษย์แต่ละคนยึดมั่นอยู่ในสุจริตธรรม เพราะเมื่อมนุษย์ยึดมั่นอยู่ในสุจริตธรรมโดยการสุจริตต่อธรรมแล้ว ธรรมนั้นจะทำหน้าที่รักษามนุษย์แต่ละคนด้วยความสุจริตเช่นกัน ประเด็นสำคัญมิได้หมายถึงการที่มนุษย์สุจริตต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ทั้งในการดำเนินชีวิตและการทำงาน แต่จำเป็นต้องเริ่มต้นด้วยความ “สุจริตต่อธรรม” เมื่อนั้นธรรมจะทำหน้าที่รักษาผู้ประพฤติธรรมด้วยความสุจริตเช่นเดียวกัน กล่าวคือ การประพฤติดี และประพฤติชอบที่สอดคล้องต่อธรรม ธรรมจะทำหน้าที่รักษาให้ชีวิตแต่ละคนดี และดำรงมั่นอยู่ในความชอบธรรมเช่นกัน

พระพุทธดำรัสดังกล่าว นับว่ามีอิทธิพลสำคัญต่อพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดชฯ ที่ทรงพระราชทาน ณ ตำหนักจิตรลดารโหฐาน ในวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๓๐ ว่า “ความซื่อสัตย์สุจริตเป็นพื้นฐานของความดีทั้งปวง จึงต้องฝึกฝนอบรมให้เกิดในตัวเองเพื่อจักได้เป็นคนดีมีประโยชน์ และมีชีวิตที่สะอาด ที่เจริญรุ่งเรือง” ความสุจริตจึงถือได้ว่าเป็นหลักการพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาชีวิตสะอาด เพื่อให้ประชาชนในหมู่บ้านได้ใช้เป็นหลักปฏิบัติในชีวิตประจำวัน ทั้งในการดำเนินชีวิต การประกอบสัมมาชีพ การทำงาน และการเข้าไปเกี่ยวข้องกับคนอื่นในชุมชน

เมื่อนำพระพุทธพจน์มาเชื่อมโยงกับพระราชดำรัสกับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จะพบประเด็นที่สอดคล้อง และเชื่อมโยงกันอย่างมีนัยสำคัญดังนี้

การดำเนินชีวิตด้วยหลัก “สุจริตธรรม” หรือ “ความซื่อสัตย์สุจริต” อันเป็นแนวทางที่พระพุทธเจ้าทรงย้ำเตือนให้พุทธศาสนิกชนได้ตระหนักรู้ว่า การดำรงตนอยู่ในครรลองของสุจริตธรรมนั้น ธรรมะจะรักษาที่คนที่คิด พูด และทำอย่างสุจริตให้มีความสุขทั้งในโลกนี้ และโลกอื่น ตลอดเวลาในการดำเนินชีวิต และความซื่อสัตย์สุจริตจะเป็นพื้นฐาน หรือตัวชี้วัดความดีงามในการใช้ชีวิตร่วมกับคนอื่น ๆ ในสังคม^{๑๘}

^{๑๗} จุ.ช. (ไทย) ๒๕/๑๐๘/๘๕.

^{๑๘} ที.ปา. (ไทย) ๑๑/๒๐๓/๑๖๕.

ชีวิตที่สะอาดตามความมุ่งหมายของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวดังกล่าว สอดรับกับ พุทธพจน์อย่างมีนัยสำคัญดังบทว่า “มหาบุรุษทรงยินดีในสัจจะ ในธรรม ในการฝึก ในความสำรวมใน ความสะอาด ในศีลที่เป็นอาลัย ในอุโบสถกรรม ในความไม่เบียดเบียนสัตว์ทั้งหลาย ในกรรมอันไม่ สาหัส ทรงสมาทานมัน ทรงประพฤติด้อย่างรอบคอบ ซึ่งคำว่า “สะอาด” ในคำว่า “ชีวิตสะอาด” นั้น หมายถึง ความสะอาดใน ๓ มิติ คือ สุจริต ๓ ประการ คือ ๑).กายสุจริต ประพฤติชอบด้วยกาย ๒).วจี สุจริต ประพฤติชอบด้วยวาจา ๓).มโนสุจริต ประพฤติชอบด้วยใจ กล่าวคือ ชีวิตสะอาดที่พระ เจ้าอยู่หัวทรงมุ่งเน้นนั้นสอดรับกับความสะอาดตามความมุ่งหมายของพระพุทธเจ้าที่มีพระประสงค์ให้ พัฒนาความสะอาดที่ดำรงอยู่บนฐานของความสุขุจริตทั้งทางกาย วาจา และจิตใจ และความสุขุจริต ดังกล่าวจึงได้กลายเป็นพื้นฐานความดีทุกประการดังที่พระเจ้าอยู่หัวทรงเน้น^{๑๙}

การยึดมั่นอยู่ใน “สุจริตธรรม” มิได้ส่งผลดีต่อการดำเนินในปัจจุบันเท่านั้น แต่ได้ขยาย ผลดีไปสู่ชีวิตในอนาคตเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “ชีวิตหลังความตาย” ดังที่มีคำถามถึง พระพุทธเจ้าว่า “อะไรหนอ เป็นเหตุปัจจัยให้บุคคลบางคนในโลกนี้ หลังจากตายไปแล้วจะเข้าถึง ความเป็นอยู่กับเทพทั้งหลายผู้น่าเนื่องในหมู่มันธัพพะเทพ” พระพุทธเจ้าตรัสว่า ภิกษุ บุคคลบางคนใน โลกนี้ ประพฤติกายสุจริต วจีสุจริต และมโนสุจริต...นี้แล เป็นเหตุปัจจัยให้บุคคลบางคนในโลกนี้ หลังจากตายไปแล้ว จะเข้าถึงความเป็นอยู่ร่วมกับเทพทั้งหลายผู้น่าเนื่องในหมู่มันธัพพะเทพ^{๒๐}

นอกจากนี้ พระองค์ทรงย้ำให้เห็นความสำคัญของการยึดมั่นอยู่ในสุจริตธรรม จะ ก่อให้เกิดความสุขในทุกลมเวลาของการดำเนินชีวิตว่า “ภิกษุทั้งหลาย สัตว์เหล่าใดประพฤติชอบด้วยกาย (กายสุจริต) ประพฤติชอบด้วยวาจา (วจีสุจริต) ประพฤติชอบด้วยใจ (มโนสุจริต) ในเวลาเช้า เวลาเช้า ก็เป็นเวลาที่ดีของสัตว์เหล่านั้น ประพฤติชอบในเวลาเที่ยง ก็เป็นเวลาที่ดีของสัตว์เหล่านั้น ประพฤติ ชอบในเวลาเย็นก็เป็นเวลาที่ดีของสัตว์เหล่านั้น”^{๒๑}

คนที่มีความซื่อสัตย์จะเป็นผู้ที่ยึดมั่นในหลักความจริงและความถูกต้องในการดำเนินชีวิต ประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อตนเองและผู้อื่นทั้งทางกาย วาจา ใจ มีความละเอียดและเกรงกลัว ต่อการกระทำผิด คนมีศีลธรรมหรือมีมนุษยธรรมที่สามารถเรียกได้ว่า เป็นอารยชน จะมีความ ประพฤติดี ประพฤติชอบ และมีความซื่อสัตย์ สุจริต ๓ ประการ^{๒๒} ดังนี้คือ

กายสุจริต เป็นความสุจริตทางกาย ทำสิ่งที่ดีงามถูกต้อง ประพฤติชอบด้วยกาย ละเว้น การบีบคั้น เบียดเบียน มีเมตตากรุณา ช่วยเหลือเกื้อกูลสงเคราะห์กัน ไม่แย่งชิงลักขโมย หรือเอารัด

^{๑๙}ที่.ป.อ.(ไทย)๒๐๗/๑๑๒.

^{๒๐}ส.ข.(ไทย)๑๗/๔๓๙/๓๖๓-๓๖๔.

^{๒๑}อง.ต.ก./๒๐/๑๕๖/๓๙๙-๔๐๐.

^{๒๒}พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต), “ธรรมบุญชีวิตพุทธจริยธรรมเพื่อชีวิตที่ดีงาม”, (กรุงเทพมหานคร : บริษัท สำนักพิมพ์พีทแอนด์โฮม จำกัด, ๒๕๕๖), หน้าที่ ๑๙-๒๐.

เอาเปรียบ แต่เคารพสิทธิในทรัพย์สินของกันและกัน ไม่ประพฤติผิดล่วงละเมิดในของรักของหวงของผู้อื่น ไม่ข่มเหงจิตใจ หรือทำลายลบล้างเกียรติและวงศ์ตระกูลของกัน

วชิสุจริต เป็นความสุจริตทางวาจา ทำสิ่งที่ตั้งงามถูกต้อง ประพฤติชอบด้วยวาจา ละเว้นการพูดเท็จ โกหกหลอกลวง กล่าวแต่คำสัตย์ ไม่จงใจพูดให้ผิดจากความจริง เพราะเห็นแก่ผลประโยชน์ใดๆ ไม่พูดส่อเสียด ยุยง สร้างความแตกแยก พูดแต่คำที่ส่งเสริมสามัคคี ละเว้นจากการพูดคำหยาบคาย สกปรกเสียหาย พูดแต่คำสุภาพ นุ่มนวลควรฟัง รวมถึงละเว้นจากการพูดเหลวไหล เพื่อจ้อ พูดแต่คำจริง มีเหตุมีผล มีสารประโยชน์ และถูกกาลเทศะ

มโนสุจริต เป็นความสุจริตทางใจ ทำสิ่งที่ตั้งงามถูกต้อง ประพฤติชอบด้วยใจ ไม่ละโมภไม่เพ่งเล็งคิดหาทางเอาแต่จะได้ คิดให้ คิดเสียสละ ทำใจให้ผืนแผ้ววาง ไม่คิดร้ายมุ่งเบียดเบียนหรือเพ่งมองในแง่ที่จะทำลาย แต่ตั้งความปรารถนาดี แผ่เมตริ มุ่งให้เกิดประโยชน์สุขแก่กัน มีความเห็นถูกต้อง เป็นสัมมาทิฐิ เข้าใจในหลักกรรมว่า ทำดีมีผลดี ทำชั่วมีผลชั่ว รู้เท่าทันความจริงที่เป็นธรรมดาของโลกและชีวิต มองเห็นความเป็นไปตามเหตุปัจจัย มนุษย์เราเป็นสิ่งแวดล้อมของกันและกัน ตัวเราก็เป็นสิ่งแวดล้อมของผู้อื่น เราจึงควรมีจิตใจเกื้อกูลต่อผู้อื่น มีเมตตาไมตรีต่อกัน ในฐานะที่เราเป็นสิ่งแวดล้อมของเพื่อนมนุษย์ เราจึงต้องมีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทางสังคม นับตั้งแต่การอยู่ร่วมกันในครอบครัว เราทุกคนควรเป็นผู้ที่มีวินัยในการดำรงชีวิต ไม่เบียดเบียนผู้อื่น มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความสามัคคี รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รับผิดชอบต่อตน ให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลกัน สามารถแก้ปัญหาและขจัดความขัดแย้งได้

สรุปได้ว่า การยึดมั่นอยู่ในสุจริตธรรมนั้นจึงเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการดำเนินชีวิต และการยึดมั่นดังกล่าว จะก่อให้เกิดความสุขในทุกเวลาของการประพฤติและปฏิบัติ ซึ่งสุจริตธรรมจะทำหน้าที่ในการดูแลรักษาคนที่ปฏิบัติให้มีความสุขทั้งเวลาเช้า เวลาเที่ยง และเวลาเย็น อีกทั้งสุจริตธรรมที่พัฒนาให้เกิดมีในจิตใจนั้น จะส่งผลต่อการทำงาน ครอบครัว ชุมชน สังคม ประเทศชาติ และสังคมโลกต่อไป

ตารางที่ ๒.๓ สรุปความสำคัญของความซื่อสัตย์สุจริต

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
พ.ช.(ไทย)๒๕/๑๐๘/๘๕.	พระพุทธเจ้าทรงเน้นให้มนุษย์แต่ละคนพัฒนาองค์ธรรมความสุจริตทั้ง ๓ มิติ คือ กายสุจริต วาจาสุจริต และจิตใจสุจริตดังที่ได้นำเสนอแล้ว ทรงตรัสสอนโดยการขยายความชุดธรรมนี้ว่า เมื่อปฏิบัติตัวดำรงตนอยู่ในหลักการนี้อย่างสม่ำเสมอแล้ว จะก่อให้เกิดความสุขทั้งในโลกนี้ และโลกหน้า

ตารางที่ ๒.๓ สรุปความสำคัญของความซื่อสัตย์สุจริต (ต่อ)

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
ที.ปา.(ไทย)๑๑/๒๐๓/๑๖๕.	การดำรงตนอยู่ในครรลองของสุจริตธรรมนั้น ธรรมจะรักษาที่คนที่คิด พูด และทำอย่างสุจริตให้มีความสุขทั้งในโลกนี้ และโลกอื่น
ที.ปา.อ.(ไทย)๒๐๗/๑๑๒.	ในคำว่า “ชีวิตสะอาด” นั้นหมายถึง ความสะอาด ใน ๓ มิติ คือ สุจริต ๓ ประการ คือ ๑).กายสุจริต ประพฤติชอบด้วยกาย ๒).วจีสุจริต ประพฤติชอบด้วยวาจา ๓).มโนสุจริต ประพฤติชอบด้วยใจ
ส.ช.(ไทย)๑๗/๔๓๙/๓๖๓-๓๖๔.	การยึดมั่นอยู่ใน “สุจริตธรรม” มิได้ส่งผลดีต่อการดำเนินในปัจจุบันเท่านั้น แต่ได้ขยายผลดีไปสู่ชีวิตในอนาคตเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “ชีวิตหลังความตาย”
อง.ต.ก./๒๐/๑๕๖/๓๙๙-๔๐๐.	“ภิกษุทั้งหลาย สัตว์เหล่าใดประพฤติชอบด้วยกาย (กายสุจริต) ประพฤติชอบด้วยวาจา (วจีสุจริต) ประพฤติชอบด้วยใจ (มโนสุจริต) ในเวลาเช้า เวลาเช้านี้ก็เป็นเวลาที่ดีของสัตว์เหล่านั้น ประพฤติชอบในเวลาเที่ยง ก็เป็นเวลาที่ดีของสัตว์เหล่านั้น ประพฤติชอบในเวลาเย็นก็เป็นเวลาที่ดีของสัตว์เหล่านั้น”
พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต)	คนที่มีความซื่อสัตย์จะเป็นผู้ที่ยึดมั่นในหลักความจริงและความถูกต้องในการดำเนินชีวิต ประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อตนเองและผู้อื่นทั้งทางกาย วาจา ใจ มีความละเอียดและเกรงกลัวต่อการกระทำผิด คนมีศีลธรรมหรือมีมนุษยธรรมที่สามารถเรียกได้ว่า เป็นอารยชน จะมีความประพฤติดี ประพฤติชอบ และมีความซื่อสัตย์

๒.๒ แนวคิดเกี่ยวกับการประยุกต์

การประยุกต์เป็นวิธีการนำบางสิ่งมาใช้ประโยชน์ “บางสิ่ง” ที่นำมาใช้นั้น อาจเป็นทฤษฎี หลักการ แนวคิด ความรู้เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และนำมาใช้ประโยชน์ในภาคปฏิบัติ โดยปรับให้

เข้ากับบริบทแวดล้อมที่เป็นอยู่อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ “บางสิ่ง” นั้น อาจเป็นวัตถุประสงค์ของที่นำมาใช้นอกเหนือบทบาทหน้าที่เดิมเพื่อให้เหมาะสมกับบริบทใหม่

ตัวอย่าง เช่น การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี คือ เป็นการนำเอาหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาไปช่วยในตัดสินใจเลือกตั้งโดยการพิจารณาถึงพฤติกรรมของนักการเมือง ทางด้านกาย ทางด้านวาจาและทางด้านใจ เป็นต้น

ความหมายของ การประยุกต์ ว่า เป็นการนำความรู้ในวิชาการต่าง ๆ มาปรับใช้ให้เป็นประโยชน์ เช่น วิทยาศาสตร์ประยุกต์ คือ การนำความรู้ในวิชาการต่าง ๆ ของวิทยาศาสตร์ มาใช้ประโยชน์ในภาคปฏิบัติ ในด้านต่าง ๆ รวมทั้ง การนำมาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน^{๒๓}

การประยุกต์ หมายถึง การนำบางสิ่งมาใช้ประโยชน์ โดยปรับใช้อย่างเหมาะสมกับสถานะที่เฉพาะเจาะจง “บางสิ่ง” ที่นำมาใช้ ประโยชน์นั้น อาจเป็นทฤษฎี หลักการ แนวคิด ความรู้เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และนำมาใช้ประโยชน์ในภาคปฏิบัติ โดยปรับให้เข้า กับบริบทแวดล้อม ที่เป็นอยู่อย่าง เหมาะสม นอกจากนี้ “บางสิ่ง” นั้นอาจเป็นวัตถุประสงค์ของที่นำมานอกเหนือ บทบาทหน้าที่เดิม ให้เหมาะสมกับบริบทใหม่ การประยุกต์เป็นการนำทฤษฎี หลักการ กฎเกณฑ์แนวคิดเกี่ยวกับ เรื่องใดเรื่องหนึ่ง ไปปรับใช้ให้เกิด ประโยชน์ในภาคปฏิบัติ โดยเฉพาะในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ มักมีการประยุกต์ภาคทฤษฎีสู่ภาคปฏิบัติ เพื่อประโยชน์ใน การนำไปใช้จริง ในการแก้ไขปัญหา และการพัฒนาในรูปแบบต่างๆ เพราะมีความเป็นรูปธรรมมากกว่า การประยุกต์เป็นการนำสิ่งหนึ่ง หรือแนวคิดหนึ่ง มาปรับใช้ เพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจง การประยุกต์จึงแตกต่างจากการลอกเลียนแบบ การลอกเลียนเป็น การนำสิ่งที่อยู่ในบริบทหนึ่งมาใช้ในอีกบริบทหนึ่งทั้ง หลักการ วิธีการ และรูปแบบ โดยไม่คำนึงถึงความเหมาะสม ในบริบทที่แตกต่าง กัน คนที่คิดเชิงประยุกต์ได้ดี จะสามารถนำ สิ่งหนึ่งมาใช้ แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างลงตัว โดยคำนึงถึงสภาพความเป็นจริงในขณะนั้น^{๒๔}

การประยุกต์ หมายถึง การนำบาง สิ่งมาใช้ประโยชน์ โดยปรับใช้อย่างเหมาะสมกับสถานะที่เฉพาะเจาะจงบางสิ่งที่น่ามานั้น อาจเป็น ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความรู้ เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งและนำมาใช้ประโยชน์ในภาคปฏิบัติโดยปรับให้เข้ากับบริบท และสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่

^{๒๓}ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔, (กรุงเทพมหานคร : ราชบัณฑิตยสถาน, ๒๕๕๖), หน้า ๗๑๑.

^{๒๔}รศ.ดร.เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, การคิดเชิงประยุกต์, (กรุงเทพมหานคร : ชัคเชส พับลิชชิ่ง, บจก, ๒๕๕๔), หน้า ๒.

อย่างเหมาะสม เพื่อประโยชน์ในการนำไปใช้จริงในการแก้ปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม ให้เหมาะสมกับบริบทใหม่ของแต่ละสังคม^{๒๕}

หลักการสำหรับการประยุกต์นั้น ประกอบด้วยองค์ประกอบหลักและองค์ประกอบเสริมดังต่อไปนี้ คือ

๑. องค์ประกอบหลักของการประยุกต์ ได้แก่

- ๑) งานที่จะดำเนินการ พร้อมกำหนดเวลา
- ๒) เป้าหมายของงานที่จะดำเนินการ
- ๓) ความรู้ในวิทยาการหลักของงานที่จะดำเนินการ
- ๔) ความรู้ในวิทยาการที่เกี่ยวข้องกับงานที่จะดำเนินการ
- ๕) ความรู้ในบริบท สภาพแวดล้อม และสิ่งที่เกี่ยวข้อง ที่เป็นอยู่ในขณะดำเนินการ
- ๖) ความสามารถและความชำนาญของผู้ปฏิบัติ ในการประยุกต์ความรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องสู่การปฏิบัติในแต่ละบริบท ในแต่ละสภาพแวดล้อม และในแต่ละสิ่งที่เกี่ยวข้องที่เป็นอยู่ในขณะดำเนินการอย่างสร้างสรรค์

๗) ทรัพยากรที่ต้องใช้ในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการประยุกต์

๒. องค์ประกอบเสริมของการประยุกต์ ได้แก่

- ๑) ทรัพยากรเสริม
- ๒) สิ่งอำนวยความสะดวกในการดำเนินงาน
- ๓) สภาพแวดล้อมที่ส่งเสริม สนับสนุน และเอื้ออำนวยต่อการดำเนินงานทั้งทางตรง และทางอ้อม
- ๔) สิ่งอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องที่ส่งเสริม สนับสนุน และเอื้ออำนวยต่อการดำเนินงานทั้งทางตรงและทางอ้อม^{๒๖}

การประยุกต์นั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างมาก เพราะเป็นการนำหลักความรู้เพื่อไปประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิต ชุมชน องค์กรและสังคม โดยการ ประยุกต์ นั้น มีความสำคัญแบ่งได้ ๔ ระดับ ดังต่อไปนี้

๑. ระดับงาน การประยุกต์เป็นการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการดำเนินงาน ก่อให้เกิดประโยชน์มากขึ้นในภาคปฏิบัติของการดำเนินงานนั้น ทำให้ผู้ปฏิบัติและผู้ที่เกี่ยวข้องมีความภาคภูมิใจ

^{๒๕}พัชรินทร์ สิริสุนทร, แนวคิด ทฤษฎี เทคนิค และการประยุกต์เพื่อการพัฒนาสังคม, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๖), หน้า ๗๕.

^{๒๖}สมชาติ โตรักษา, การประยุกต์หลักการบริหารเพื่อพัฒนางานอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน, พิมพ์ครั้งที่ ๒, (กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาบริหารงานสาธารณสุขคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, ๒๕๕๘), หน้า ๑๓๑-๑๓๒.

ในผลการดำเนินงานที่ตนเองมีส่วนช่วยให้เกิดขึ้น เพราะการประยุกต์นั้นเปรียบเสมือน ศิลปะ หรือ เคล็ดลับ ในการดำเนินงาน จึงนำไปสู่ความรักและความผูกพันในงาน

๒. ระดับหน่วยงาน/องค์กร จากการศึกษาการประยุกต์ ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการดำเนินงานในแต่ละงาน จึงก่อให้เกิดประโยชน์โดยตรงต่อหน่วยงาน/องค์กร นำไปสู่การพัฒนาหน่วยงาน/องค์กรที่เป็นเลิศหรือก่อให้เกิดประสิทธิภาพ

๓. ระดับพื้นที่ คือ การประยุกต์นั้น เป็นสิ่งที่จำเป็นของการดำเนินงานในพื้นที่ของแต่ละงาน เนื่องจากเป็นการนำ “ทฤษฎี” สู่ “การปฏิบัติ” ทั้งในแต่ละทฤษฎี และ ในการใช้หลาย ๆ ทฤษฎี มาผสมผสานกัน ในการดำเนินงานในพื้นที่ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมในแต่ละบริบทที่แตกต่างกัน ให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงในการแก้ปัญหาอย่างเป็นรูป จึงเป็นสิ่งที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์ยิ่ง ๆ ขึ้นไป

๔. ระดับประเทศ คือ การประยุกต์นั้น เป็นสิ่งจำเป็นของการดำเนินงานในทุกระดับและเป็นศิลปะของแต่ละประเทศ ที่นำเรียนรู้และนำมาแบ่งปันกัน ตามแนวคิดทฤษฎี หลักการ วิธีการ และเทคนิคของการจัดการความรู้ (Knowledge Management) ซึ่งเป็นสิ่งที่มีคุณค่ายิ่งต่อมวลมนุษยชาติ เพราะคุณค่าที่แท้จริงของวิชาการใดนั้นอยู่ที่การประยุกต์สู่การปฏิบัติ เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนทั้งโลก อย่างกว้างขวางและเสมอภาคกัน^{๒๗}

จากแง่มุมและคำอธิบายเกี่ยวกับความสำคัญของการประยุกต์ ทำให้พบว่า ตัวแปรสำคัญที่ทำให้การประยุกต์จะเกิดคุณค่าก็ต่อเมื่อเป็นการ “ปรับใช้ประโยชน์” เพื่อสร้างคุณค่าต่อการพัฒนาชีวิต ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้มีภูมิคุ้มกันและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขต่อไป โดยมีจุดหมายเพื่อนำความรู้ที่ได้รับมาตอบสนองความต้องการและประโยชน์ของมนุษย์เป็นสำคัญ

อาจมีคำถามว่า ในการประยุกต์ใช้หลักธรรมมีส่วนสำคัญต่อประโยชน์ของมนุษย์อย่างไร ประเด็นนี้ พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต) ได้ให้คำตอบไว้อย่างน่าสนใจว่า “ธรรมประยุกต์ จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ชีวิต เนื่องจากธรรมเกี่ยวข้องกับทุกกิจกรรมของชีวิต ธรรมจึงไม่ใช่เรื่องไกลตัวแต่อย่างใด ผู้ที่นำธรรมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตอย่างสม่ำเสมอเห็นคุณค่าของพระพุทธศาสนา ประโยชน์นั้นแหละจะทำให้รักษาพระพุทธศาสนาอยู่คู่กับสังคมตลอดไป”^{๒๘}

กล่าวโดยสรุป แนวคิดเกี่ยวกับการประยุกต์ หมายถึง การนำหลักการจัดการใช้ใน ชีวิตประจำวันหรือนำไปใช้ในการวางแผนพัฒนาหน่วยงานที่ตนปฏิบัติงานอยู่ได้ กล่าวคือ การนำ ทักษะด้านต่าง ๆ มาเป็นแนวทางในการดำเนินงานหรือปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพภายในชุมชน องค์กร สภาวะแวดล้อม และสิ่งที่เกี่ยวข้องได้อย่างกลมกลืน ซึ่งหลักการ

^{๒๗}เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๓๒-๑๓๓.

^{๒๘}พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต), *วิธีบูรณาการพระพุทธศาสนากับศาสตร์สมัยใหม่*, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๓), หน้า ๕๙.

หรือแนวคิด ทฤษฎีในการประยุกต์หรือปรับใช้มุ่งเน้นการพัฒนาต่อตนเองหรือให้เอื้อต่อการพัฒนา
กาย พุทธิกรรม จิต และปัญญา รวมทั้งในมิติของการพัฒนาเศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรม

ตารางที่ ๒.๔ แสดงการสังเคราะห์สาระสำคัญเกี่ยวกับการประยุกต์

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
ราชบัณฑิตยสถาน	การประยุกต์ เป็นการนำความรู้ในวิทยาการต่าง ๆ มาปรับใช้ให้เป็นประโยชน์ เช่น วิทยาศาสตร์ประยุกต์ คือ การนำความรู้ในวิชาต่าง ๆ ของวิทยาศาสตร์ มาใช้ประโยชน์ในภาคปฏิบัติ เป็นต้น
เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์	การประยุกต์เป็นการนำทฤษฎี หลักการ กฎเกณฑ์แนวคิดเกี่ยวกับ เรื่องใดเรื่องหนึ่ง ไปปรับใช้ให้เกิด ประโยชน์ในภาคปฏิบัติ โดยเฉพาะในศาสตร์ สาขาวิชาต่างๆ มักมีการประยุกต์ภาคทฤษฎีสู่ภาคปฏิบัติ เพื่อประโยชน์ในการนำไปใช้จริง ในการแก้ไขปัญหา และการพัฒนาในรูปแบบต่างๆ
พัชรินทร์ สิริสุนทร	การประยุกต์ หมายถึง การนำบาง สิ่งมาใช้ ประโยชน์ โดยปรับใช้อย่างเหมาะสมกับสภาวะที่ เฉพาะเจาะจงบางสิ่งๆ ที่นำมาใช้นั้น อาจเป็น ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความรู้ เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งและ นำมาใช้ประโยชน์ในภาคปฏิบัติโดยปรับให้เข้ากับบริบท และสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ อย่างเหมาะสม
สมชาติ ไตรรักษา	องค์ประกอบของการประยุกต์ จัดได้ว่าเป็นสิ่งที่ เกื้อหนุนหรือเอื้ออำนวยสำหรับหลักการประยุกต์ ซึ่ง ประกอบด้วยองค์ประกอบหลักและองค์ประกอบเสริม โดยจะต้องอาศัยงานที่ดำเนิน เป้าหมาย ความรู้และ ความสามารถ และสิ่งอื่น ๆ ที่เป็นจะส่วนเอื้ออำนวยต่อ การนำไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มศักยภาพ ความสำคัญของการประยุกต์ คือ ประโยชน์ที่เกิด จากการปรับใช้หลักการ หรือองค์ความรู้ต่าง ๆ ที่นำมา ปฏิบัติในเชิงรูปธรรม โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้แนวทางใน การ ประยุกต์ใช้นั้นบรรลุตามกรอบของวัตถุประสงค์หรือ

ตารางที่ ๒.๔ แสดงการสังเคราะห์สาระสำคัญเกี่ยวกับการประยุกต์ (ต่อ)

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต)	เป้าหมายที่ตั้งไว้ในบริบทต่าง ๆ ซึ่งสามารถให้ประโยชน์ในระดับงาน ระดับหน่วยงาน/องค์กร ระดับพื้นที่ และระดับประเทศ เป็นต้น ธรรมประยุกต์ จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ชีวิต เนื่องจากธรรมเกี่ยวข้องกับทุกกิจกรรมของชีวิต ธรรมจึงไม่ใช่เรื่องไกล ตัวแต่อย่างใด ผู้ที่นำธรรมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตอย่างสม่ำเสมอเห็นคุณค่าของพระพุทธศาสนา ประโยชน์นั้นแหละจะทำให้รักษาพระพุทธศาสนาอยู่คู่กับสังคมตลอดไป

๒.๓ แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกตั้งและพฤติกรรมทางการเมือง

พฤติกรรมทางการเมืองเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางการเมือง เช่น การเลือกตั้ง การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง การเข้ารับสมัครรับเลือกตั้ง การมีส่วนร่วมในการรณรงค์หาเสียง เป็นต้น ดังนั้น แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเมืองที่ว่าด้วยพฤติกรรมทางการเมือง รูปแบบพฤติกรรมทางการเมือง ได้มีนักวิชาการกล่าวได้ดังนี้

๒.๓.๑ แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกตั้ง

แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกตั้ง การเลือกตั้งที่ใช้อยู่ทุกวันนี้ถือว่าเป็นระบอบประชาธิปไตย โดยผู้แทน ได้แก่ การให้สิทธิ พลเมืองทุกคนเป็นผู้มีส่วนร่วมลงคะแนนเสียงเลือกผู้แทนเข้าไปทำหน้าที่แทนตัวในรัฐสภาและมติ ดำเนินการต่างๆ ของรัฐสภาถือว่าเป็นความต้องการหรือสอดคล้องกับเจตจำนงของประชาชน^{๒๙} การเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตยนั้นต้องเป็นการเลือกตั้งที่ให้สิทธิกับพลเมืองทุกคน โดยเสมอภาคกัน หมายถึง เสียงที่ทุกคนมีค่าเท่ากัน คือ ๑ คะแนนเสียง (One Man One Vote) ไม่ใช่ว่าคนมีอายุมากเกิน ๔๐ ปี มี ๒ คะแนนเสียง อายุต่ำกว่า ๔๐ ปี มีเพียง ๑ คะแนนเสียงในระบอบประชาธิปไตยนั้น บุคคลทุกคนเมื่อคุณสมบัตินครบถ้วน เป็นผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งแล้วต่างก็มีสิทธิคนละ ๑ เสียงเท่ากันทั้งสิ้น ความสำคัญของการเลือกตั้งทางการเมือง นับที่สำคัญคือ

^{๒๙} สุขุม นวลสกุล, การเมืองและการปกครองไทย, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๕๔), หน้า ๙.

สามารถกำหนดผู้ที่เข้าหรือออกจากการดำรงตำแหน่งสำคัญทางการเมือง^{๓๐} นอกจากนี้การเลือกตั้งยังก่อให้เกิดความสำคัญต่อระบบการเมือง ดังนี้ คือ

๑. สร้างความชอบธรรมให้แก่ระบอบการปกครอง
๒. การเปลี่ยนแปลงรัฐบาล หรือผู้ปกครองเป็นไปโดยสันติทำให้รัฐบาลนั้นเป็นรัฐบาลในนามประชาชน เพราะได้รับความยินยอมให้เข้าไปปฏิบัติหน้าที่จากประชาชน
๓. ทำให้ประชาชนผู้อยู่ใต้การปกครองรู้สึกเกิดความผูกพันกับนโยบายต่างๆ ของรัฐบาลที่ตนเลือกไป และทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามนโยบายนั้นของรัฐบาลพอที่จะเรียกร้องให้ประชาชนเสียสละเพื่อประเทศได้ ลักษณะนี้เสริมความชอบธรรมแก่รัฐบาลมากกว่าเพื่อการเปลี่ยนแปลงรัฐบาล แต่เงื่อนไขที่ทำให้เกิดลักษณะทั้งสองอยู่ที่มีการเลือกตั้งโดยอิสระ^{๓๑}

การเลือกตั้งยังเป็นกลไกเชื่อมโยงสะท้อนทัศนคติของสาธารณชนต่อนโยบายของทางรัฐบาลและกำหนดแนวทางของนโยบายการบริหารออกมา อย่างไรก็ตามความสำคัญของการเลือกตั้งในปัจจุบันนี้ ไม่ใช่เพียงเพื่อเลือกให้ได้ตัวแทนของราษฎรเท่านั้น แต่อยู่ที่การเลือกเพื่อให้ได้ผู้แทนที่ดีเข้าไปใช้สิทธิใช้เสียงแทนราษฎร อันจะเกิดผลกระจายความสุขไปยัง คนในสังคมอย่างทั่วหน้า การเลือกตั้งเพียงอย่างเดียวไม่ใช่สิ่งที่จะแสดงความเป็นประชาธิปไตย เว้นไว้เสียแต่ว่าการเลือกตั้งนั้นเป็นไปโดยถูกต้องตามลักษณะของความเป็นประชาธิปไตยซึ่งโดยปกติแล้วในระบอบประชาธิปไตย การเลือกตั้งต้องมีความสม่ำเสมอ มีวาระหลักการที่แน่นอนว่าจะมีการเลือกตั้งใดบ้าง เพื่อป้องกันมิให้ให้มีการผูกขาดการใช้อำนาจปกครอง ซึ่งอาจเป็นสาเหตุทำให้มีการใช้อำนาจไปในทางอื่นที่มิใช่ความผาสุก หรือผลประโยชน์ของประชาชนโดยส่วนรวม

การมีสิทธิเลือกตั้งเพียงอย่างเดียว และมีโอกาสเลือกสรรตัวบุคคลจริงๆ โดยมีการลงคะแนนลับ และมีหลักประกันเพียงพอที่จะไม่ให้ผู้อื่นล่วงรู้ว่ามีเสียงให้กับผู้สมัครคนใด ทั้งนี้เพื่อเป็นการป้องกันการใช้อิทธิพลข่มขู่ให้ลงคะแนนตามประสงค์ของผู้อื่น นอกจากนี้การอำนวยความสะดวกในการไปใช้สิทธิลงคะแนน ปัจจัยต่างๆ ดังที่กล่าวมานั้นเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอยู่ไม่น้อยในเรื่องของการเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตย^{๓๒} การเลือกตั้งนอกจากเป็นกระบวนการที่เลือกสรรรัฐบาลที่จะนำมาปกครองและสร้าง ความชอบธรรมให้แก่ผู้ปกครองให้เป็นไปโดยสันติแล้ว การ

^{๓๐}พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว, **วัฒนธรรมการเมืองไทย**, (กรุงเทพมหานคร : สมาคมสังคมศาสตร์, ๒๕๕๓), หน้า ๘๐.

^{๓๑}ทิพาพร พิมพิสุทธิ์ และ อนุสรณ์ ลิ้มมณี, **พฤติกรรมการเมือง**, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๕๐), หน้า ๑๗๒.

^{๓๒}วิทยา สุจริตนารักษ์, **ท้องถิ่นกับการพัฒนาท้องถิ่น**, (กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๑), หน้า ๕๕.

เลือกตั้งในประเทศที่มีพรรคการเมือง หรือกลุ่มการเมืองมากกว่าหนึ่งพรรคหรือหนึ่งกลุ่ม การเลือกตั้งมีบทบาทที่สำคัญในการยุติความขัดแย้งในระบบทางการเมือง โดยพรรคการเมืองต่างๆ การเลือกตั้งที่เป็นไปตามกฎหมายกติกา ดังกล่าว จะทำให้คู่ต่อสู้ทางการเมืองยอมรับผลการตัดสินของผู้เลือกตั้ง โดยที่ฝ่ายชนะจะได้รับมอบ อำนาจจากประชาชน ให้ทำการปกครองในช่วงระยะเวลาที่กำหนดไว้ ฝ่ายแพ้จะหาทางเอาชนะใน คราวต่อไป ตามวิถีกฎเกณฑ์และกติกาที่กำหนดเอาไว้ วิธีการนี้ช่วยอำนวยความสะดวกในการสื่อต่ออำนาจทางการเมืองและการปกครองให้เป็นไปอย่างสันติไม่ต้องอาศัยวิธีการที่ผิดกฎหมายและไม่ชอบธรรม เช่น การปฏิวัติรัฐประหารมาเป็นกลไกในการสับเปลี่ยนอำนาจ ดังนั้น กระบวนการเลือกตั้งภายในเงื่อนไขที่กล่าวมานี้จึงมีความแตกต่างออกไปจากการเลือกตั้ง ในประเทศที่มีพรรคการเมืองที่มีอำนาจอิทธิพลมากที่สุดเพียงพรรคเดียว หรือกลุ่มคณะบุคคลเพียงคณะเดียว ซึ่งใช้การเลือกตั้งเป็นเพียงข้ออ้างในการสร้างความชอบธรรม ในอำนาจการปกครองเท่านั้น และมีใช้เป็นกลไกเพื่อขจัดความขัดแย้งหรือเพื่อตัดสินการสืบทอดอำนาจแต่อย่างใด กระบวนการสับเปลี่ยนอำนาจการปกครองโดยการเลือกตั้ง เป็นกลไกสำคัญที่จะคอยเตือนสำนึกของผู้แทนราษฎรหรือเจ้าหน้าที่อื่นที่ได้รับตำแหน่งหน้าที่โดยการ เลือกตั้งให้ตระหนักอยู่ตลอดเวลาว่าตนมีหน้าที่จะต้องรับผิดชอบต่อประชาชน

หลักเกณฑ์ในการเลือกตั้ง ประกอบด้วยหลักการ ดังต่อไปนี้ คือ

๑. หลักอิสระแห่งการเลือกตั้ง คือผู้เลือกตั้งจะต้องมีอิสระปราศจากอิทธิพลข่มขู่
๒. หลักการเลือกตั้งตามกำหนดระยะเวลา คือ ผู้ที่ได้รับเลือกเข้ามาทำหน้าที่บริหารประเทศจะอยู่ในอำนาจในระยะเวลาที่กำหนดไว้เมื่อครบกำหนดก็ให้พ้นจากตำแหน่งไปแล้ว ก็จะมีการเลือกตั้งขึ้นใหม่
๓. หลักการเลือกตั้งอย่างแท้จริง หมายถึง การจัดการเลือกตั้งที่บริสุทธิ์
๔. หลักการออกเสียงโดยทั่วไป ไม่มีการกีดกันหรือจำกัดสิทธิบุคคลใดหรือกลุ่มใดเป็นพิเศษ
๕. หลักการเลือกตั้งอย่างเสมอภาค ผู้มีสิทธิเลือกตั้งทุกคนมีคะแนนเสียงที่มีน้ำหนักเท่ากัน
๖. หลักการลงคะแนนเสียงลับ ซึ่งเป็นการให้เสรีภาพที่จะลงคะแนนโดยไม่จำเป็นต้องบอกผู้อื่นว่าเลือกใคร
๗. หลักการกำหนดอายุขั้นต่ำ การกำหนดอายุขั้นต่ำไว้ด้วยเหตุผลที่ว่าทำให้ผู้มีอายุต่ำกว่า ที่กำหนดไปใช้สิทธิเลือกตั้งก็อาจจะขาดความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ทางการเมือง ซึ่งอาจจะทำให้การวินิจฉัยขาดเหตุผล

๘. หลักความเป็นพลเมืองเกือบทุกประเทศ จะมีการสงวนสิทธิการเลือกตั้งไว้แก่พลเมืองของตนเอง^{๓๓}

การเลือกตั้งถือเป็นเครื่องมือสำคัญของการเมืองในระบบประชาธิปไตย เนื่องจากการเลือกตั้งเป็นหน้าที่ และมีผลกระทบต่อระบบการเมืองหลาย ประการ นอกเหนือจากการเป็นช่องทางในการเข้าสู่อำนาจของฝ่ายผู้ปกครอง

๑. การเลือกตั้งช่วยแก้ไขความขัดแย้งและผ่อนคลายความตึงเครียด อันเนื่องมาจากความขัดแย้งที่รุนแรงไม่ว่าระหว่างรัฐบาล ฝ่ายค้าน ฝ่ายนิติบัญญัติกับฝ่ายบริหาร หรือระหว่างฝ่ายผู้ปกครองกับฝ่ายที่ถูกปกครอง การจัดให้มีการเลือกตั้งทั่วไปครั้งใหม่นั้น ก็จะช่วยลดทอนความตึงเครียดทางการเมืองดังกล่าวได้

๒. การเลือกตั้งช่วยสร้างความชอบธรรมทางการเมือง ในการหาทางออกให้กับการตัดสินใจในทางเลือกเกี่ยวข้องกับชะตากรรมของประเทศและประชาชน ในกรณีที่รัฐบาลเกิดความผิดพลาด ในการตัดสินใจเรื่องสำคัญของประเทศหรือดำเนินนโยบายในการบริหารประเทศหรือกรณีเรื่องสำคัญที่ชะตากรรมของประเทศชาติและประชาชนตกอยู่ในห้วงอันตรายไม่สามารถสร้างฉันทามติ ในการกำหนดทางเลือกได้โดยรัฐบาลเพียงลำพัง จึงจำเป็นต้องอาศัยอำนวยการเมืองของประชาชนเป็นเครื่องตัดสินใจ การตกลงใจแทนรัฐบาลและรัฐบาลขาดความเชื่อมั่นในความชอบธรรมทางอำนาจ การเลือกตั้งหรือเป็นการถ่ายโอนภาระความรับผิดชอบ และอำนาจการตัดสินใจไปให้กับประชาชนเป็นผู้ใช้โดยตรง

๓. การเลือกตั้งช่วยนำร่องทิศทางการเมือง ช่วยสร้างความสอดคล้องในการเปลี่ยนแปลงให้วิวัฒนาการทางการเมืองการปกครอง เนื่องจากการเลือกตั้งเป็นกิจการทางการเมืองที่เชื่อมโยงการปฏิบัติสัมพันธ์ร่วมระหว่างประชาชนกับผู้ปกครอง โดยที่ประชาชนเป็นฝ่าย ได้รับโอกาสในการแสดงออกถึงความต้องการใหม่ๆ ขณะที่ผู้ปกครองก็ได้รับโอกาสในการริเริ่มสร้างสรรค์แนวทางใหม่ๆ ในการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน ไม่ว่าในเรื่องมาตรการนโยบาย หรือบุคลากรทางการเมืองที่ผ่านการคัดสรรจากกระบวนการแข่งขันที่ทำให้เกิดการผลัดซ้ำ ซึ่งผลผลิตใหม่ๆ ทางการเมืองที่แตกต่างไปจากเดิมโดยเฉพาะการก่อตัวขององค์กรอำนาจใหม่ทางการเมือง ไม่ว่าจะในฝ่ายนิติบัญญัติหรือฝ่ายบริหาร และ/หรือฝ่ายรัฐบาลกับฝ่ายค้านก็ตาม ย่อมจะส่งอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงทิศทางการเมือง

๔. การเลือกตั้งช่วยสร้างอิทธิพล และความสำคัญทางการเมืองของประชาชน การเลือกตั้ง เป็นการใช้อำนาจทางการเมืองโดยตรงของประชาชน ซึ่งจะส่งอิทธิพลต่อการได้มาซึ่งอำนาจทางการเมืองของผู้ปกครอง การเลือกตั้งทั่วไปจึงเป็นการใช้อิทธิพลทางการเมืองของประชาชนส่วน

^{๓๓}เมธา สุตบรรทัด, ประชาธิปไตยและหน้าที่ผู้แทนราษฎร, (กรุงเทพมหานคร : เจริญวิทย์, ๒๕๕๗), หน้า ๔๙ - ๕๑.

ใหญ่ไปจำกัด ควบคุม และสลายการครอบงำอิทธิพลสูงสุดทางการเมืองขององค์กรอำนาจ และกลุ่มผูกขาดเฉพาะกลุ่ม เพื่อให้กระบวนการแข่งขันเข้าสู่อำนาจทางการเมืองผู้ปกครองสัมพันธ์สอดคล้องกับความต้องการและรับผิดชอบต่อประชาชนส่วนใหญ่

๕. การเลือกตั้งช่วยสร้างสันติภาพในการต่อสู้แข่งขันทางการเมือง การเลือกตั้งเป็นกลไกช่วยให้จัดระเบียบการต่อสู้ทางการเมืองให้อยู่ในกรอบของกฎเกณฑ์กติกา แทนการใช้กำลังรุนแรง กำกับการแข่งขันทางอำนาจให้อยู่ในครรลองของสันติวิธีที่กลุ่มอำนาจฝ่ายต่างๆ ให้การยอมรับร่วมกันได้ ทั้งในการเข้าสู่อำนาจ การใช้อำนาจและการพ้นจากอำนาจ

๖. การเลือกตั้งช่วยให้ประชาชนได้คัดสรรกลั่นกรองผู้แทน และผู้ปกครองที่ต้องการการเลือกตั้ง เปิดโอกาสทางการเมืองให้แก่ประชาชน ในการพิจารณาตัดสินใจเปลี่ยนแปลงและคัดสรรผู้แทนหรือผู้ปกครองใหม่ให้สนองตอบตามความต้องการที่เปลี่ยนแปลงใหม่ๆ ได้รวมทั้งกระตุ้นให้เกิดบรรยากาศของการแข่งขันทางอำนาจในระหว่างกลุ่มอำนาจและผู้ปกครองซึ่งจะส่งผลให้ประชาชนได้รับโอกาสในการเลือกผู้ปกครองและผู้ปกครองเองก็จะแข่งขันกันสนองตอบตามความต้องการของประชาชนมากยิ่งขึ้น^{๓๔}

การเลือกตั้ง (Election) มีนัยความหมายจำแนกออกได้เป็นสองแง่กล่าวคือ การเลือกตั้งในแง่มุมของกฎหมายและการเลือกตั้งแง่มุมปรัชญา

โดยในส่วนแรก การเลือกตั้งในแง่มุมของกฎหมายนั้น เป็นการพิจารณาจากกฎหมายการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง โดยทั่วไปแล้วจะมีสภาพอยู่ ๓ ประการคือ การเลือกตั้งที่เป็นสิทธิ (rights) ในแง่หนึ่ง การเลือกตั้งถือเป็นสิทธิที่มีความสำคัญประการหนึ่งที่รัฐจะต้องให้ความคุ้มครอง การเลือกตั้งในฐานะที่เป็นอภิสิทธิ์ (privilege) เป็นการที่ผู้ลงคะแนนเสียงมีความเป็นอิสระที่จะเลือกกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้ ที่ได้รับการยอมรับจากกฎหมาย ปราศจากการแทรกแซงหรือเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นเป็นต้น และการเลือกตั้งในฐานะที่เป็นหน้าที่ (duty) อันหมายถึง การที่บุคคลจำเป็นต้องกระทำหรืองดเว้นการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งที่มีสภาพเป็นหน้าที่จึงเป็นไปโดยที่กฎหมายได้ระบุหรือบังคับให้ผู้ลงคะแนนไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่ากฎหมายได้ระบุหรือบังคับให้ผู้ออกเสียงลงคะแนนไปใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยถือเป็นหน้าที่อย่างหนึ่งที่ต้องกระทำ การลงคะแนนเสียงที่กำหนดไว้หน้าที่ทางการเมืองของประชาชนโดยผลทางบังคับของกฎหมายนั้นเป็นเช่นนี้ ยกตัวอย่างได้แก่ประเทศไทย ซึ่งรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันได้กำหนดให้การเลือกตั้งเป็นหน้าที่ของปวงชนชาวไทย หากเพิกเฉยจะต้องถูกลงโทษด้วยการเสียสิทธิทางการเมืองเป็นเด็ดขาดบางประการเป็นต้น

^{๓๔}ชาวนณะ ไตรมาศ, รัฐธรรมนูญใหม่ของไทยกับข้อเสนอในการสร้างความสามารถทางการเมืองการปกครองของประเทศ, (กรุงเทพมหานคร : สถาบันนโยบายศึกษา, ๒๕๔๕), หน้า ๙.

ในส่วนที่สอง การเลือกตั้งในแกมมูปรัชญา แบ่งออกได้เป็น ๓ ประการดังนี้

ประการแรก การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งมีสภาพเป็นสิทธิตามธรรมชาติ เป็นสิทธิที่เกิดมากับบุคคลในฐานะที่เป็นหน่วยหนึ่งของรัฐบาล ทั้งนี้เพราะบุคคลย่อมเสมอภาคกัน อันมีลักษณะตามธรรมชาติของมนุษย์ ซึ่งหากบุคคลผู้ใดเป็นผู้บรรลุนิติภาวะแล้วย่อมมีความเป็นผู้ใหญ่และไม่มีลักษณะต้องห้ามแล้ว จะมีสิทธิในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

ประการที่สอง การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งมีสภาพเป็นภารกิจสาธารณะอย่างหนึ่ง ความก้าวคืบหน้าของสังคมย่อมขึ้นอยู่กับ การปฏิบัติงานของบุคคลให้เป็นไปตามหน้าที่อย่างชาญฉลาด เมื่อเป็นดังนี้แล้ว การใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งจึงจำกัดเฉพาะแก่บุคคลที่เหมาะสมเท่านั้นและสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ด้วยดีเท่านั้น การดำเนินการตามแนวนี้นั้น บุคคลจึงอาจถูกกำหนดสิทธิในการลงคะแนนได้เสมอ หากเมื่อปรากฏว่าบุคคลใดนั้นเข้าลักษณะที่ไม่สามารถใช้สิทธิเลือกตั้งได้อย่างถูกต้องเลยรัฐบาลนั้นแล้ว พรรครัฐบาลหรือพรรคร่วมรัฐบาล ในวันที่มีการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งนั้น หรือวันเลือกตั้งเป็นสำคัญอย่างยิ่ง

ประการที่สาม การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งนั้นมีสภาพเป็นสิทธิคัดค้านการกระทำได้ กล่าวคือ ผู้ออกเสียงลงคะแนนที่คัดค้านการกระทำหรือนโยบายของรัฐ จะลงคะแนนให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งพรรคการเมืองที่ตรงกันข้ามกับผู้สมัครรับเลือกตั้งที่สนับสนุนรัฐบาลหรือร่วม การเลือกตั้ง นอกจากเป็นกระบวนการที่เลือกสรรรัฐบาลที่จะนำมาปกครองและสร้างความชอบธรรมให้แก่ผู้ปกครองให้เป็นไปโดยสันติแล้ว การเลือกตั้งในประเทศที่มีพรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมืองมากกว่าหนึ่งพรรค หรือหนึ่งกลุ่ม การเลือกตั้งมีบทบาทที่สำคัญในการยุติความขัดแย้งในระบบทางการเมือง โดยพรรคการเมืองต่างๆ การเลือกตั้งที่เป็นไปตามกฎหมายกติกาดังกล่าว จะทำให้คู่ต่อสู้ทางการเมืองยอมรับผลการตัดสินของผู้เลือกตั้ง โดยที่ฝ่ายชนะจะได้รับมอบอำนาจจากประชาชน ให้ทำการปกครองในช่วงระยะเวลาที่กำหนดไว้ ฝ่ายแพ้วจะหาทางเอาชนะในคราวต่อไป ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นมาทุกยุคสมัยของการเมืองแม้กระทั่งในปัจจุบันนี้^{๓๕}

สรุปได้ว่า การเลือกตั้งเป็นกระบวนการและกิจกรรมทางการเมือง ที่แสดงออกถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย ในการกำหนดตัวผู้บริหารประเทศ และการแสดงบทบาทตามเจตนารมณ์ในการส่งเสริมสนับสนุนการบริหารประเทศของผู้มีอำนาจปกครองนั้น ด้วยการไปออกเสียงเลือกตั้งผู้แทนของตนเพื่อทำหน้าที่ในรัฐสภาและในรัฐบาล หรือเป็นการที่ประชาชนได้แสดงออกซึ่งมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยการออกเสียงลงคะแนนเลือกตัวแทนของเขาตามความเห็นโดยอิสระว่าจะเลือกผู้ใดเป็นตัวแทน

^{๓๕}เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๐.

ตารางที่ ๒.๕ สรุปสาระสำคัญแนวคิดเกี่ยวกับการเลือกตั้ง

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
สุชุม นวลสกุล	การเลือกตั้งเป็นระบอบประชาธิปไตยโดยผู้แทนได้แก่ การให้สิทธิ พลเมืองทุกคนเป็นผู้มีส่วนร่วมลงคะแนนเสียงเลือกผู้แทนเข้าไปทำหน้าที่แทนตัวในรัฐสภาและมติ ดำเนินการต่างๆ ของรัฐสภาถือว่าเป็นความต้องการหรือสอดคล้องกับเจตจำนงของประชาชน
พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว	การเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตยเป็นการเลือกตั้งที่ให้สิทธิกับพลเมืองทุกคน โดยเสมอภาคกัน หมายถึง เสียงที่ทุกคนมีค่าเท่ากัน คือ ๑ คะแนนเสียง (One Man One Vote) บุคคลทุกคนเมื่อคุณสมบัติครบถ้วน เป็นผู้ที่มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งแล้วต่างก็มีสิทธิคนละ ๑ เสียงเท่ากันทั้งสิ้น ความสำคัญของการเลือกตั้งทางการเมือง นัยที่สำคัญคือ สามารถกำหนดผู้ที่จะเข้าหรือออกจากการดำรงตำแหน่งสำคัญทางการเมือง
ทิพาพร พิมพิสุทธิ์ และ อนุสรณ์ ลิ้มมณี	การเปลี่ยนแปลงรัฐบาล หรือผู้ปกครองเป็นไปโดยสันติทำให้รัฐบาลนั้นเป็นรัฐบาลในนามประชาชน
วิทยา สุจริตนารักษ์	การเลือกตั้งยังเป็นกลไกเชื่อมโยงสะท้อนทัศนคติของสาธารณชนต่อนโยบายของทางรัฐบาลและกำหนดแนวทางของนโยบายการบริหารออกมา
เมธา สุดบรรทัด	หลักความเป็นพลเมืองเกือบทุกประเทศ จะมีการสงวนสิทธิการเลือกตั้งไว้แก่พลเมืองของตนเอง
เชาวณะ ไตรมาศ	การเลือกตั้งช่วยให้ประชาชนได้คัดสรรกลั่นกรองผู้แทน และผู้ปกครองที่ต้องการการ เลือกตั้งเปิดโอกาสทางการเมืองให้แก่ประชาชน ในการพิจารณาตัดสินใจเปลี่ยนแปลงและคัดสรร ผู้แทนหรือผู้ปกครองใหม่ให้สนองตอบตามความต้องการที่เปลี่ยนแปลงใหม่ๆ

๒.๓.๒ ประเภทของการเลือกตั้ง

การเลือกตั้งเป็นกระบวนการทางการเมืองที่เป็นกิจกรรมทางการเมืองอันแสดงถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย ด้วยการไปใช้สิทธิ์ออกเสียงเลือกตั้งผู้แทนของตนเข้าไปทำหน้าที่ในรัฐสภาและในรัฐบาล เป็นกลไกแสดงออกถึงซึ่งเจตจำนงของประชาชนที่เรียกร้องสนับสนุนให้มีการปฏิบัติจัดทำหรือละเว้นการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งในทางการเมืองการปกครอง และการตัดสินใจในนโยบายสาธารณะที่มีผลกระทบต่อประชาชน^{๓๖}

การพิจารณาแบ่งประเภทของการเลือกตั้งนั้นอาจใช้หลักเกณฑ์ต่างๆ ได้หลายวิธี เช่น ลักษณะที่มาของการจัดการเลือกตั้ง การกำหนดเขตเลือกตั้ง วิธีการคิดคะแนน โดยพอที่จะสามารถแบ่งประเภทของการเลือกตั้งออกได้เป็น ๔ ประเภท คือ

๑) การเลือกตั้งทั่วไป (General Election) คือ การเลือกตั้งที่มีผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งทั่วประเทศในการมาลงคะแนนเสียงพร้อมๆ กัน เป็นการเลือกตั้งคราวเดียวกันทั่วประเทศ ซึ่งจะเป็นเครื่องชี้วัดกระแสทางการเมืองของประเทศได้เป็นอย่างดี แต่กระนั้น การเลือกตั้งทั่วไปก็ยังเป็นภาพสะท้อนความคิดเห็นแนวโน้มของกระแสความคิดทางการเมืองในประชาชนในประเทศหรือในเขตเลือกตั้งนั้นๆ ได้เป็นอย่างดี

๒) การเลือกตั้งซ่อม (By Election) เป็นการเลือกตั้งบุคคลเข้าไปทำหน้าที่แทนในกรณีต่างๆตามที่กฎหมายกำหนด เนื่องจากบุคคลนั้นขาดจากสมาชิก เช่น ตาย ลาออกถูกถอดถอนออกจากตำแหน่ง เป็นต้น ก็จะมีการเลือกตั้งซ่อมเพื่อให้ได้ผู้แทนประชาชนเข้าไปทำหน้าที่ในตำแหน่งนั้น ๆ แทนบุคคลเดิม แต่มีบางกรณีที่มีคำพิพากษา หรือคำวินิจฉัยว่าการเลือกตั้งที่ผ่านมาเป็นไปโดยมิชอบ ซึ่งเป็นการขาดสมาชิก และกำหนดให้เป็นการเลือกตั้งอีกประเภทหนึ่ง เรียกว่า การเลือกตั้งซ้ำ (Reelection)

๓) การเลือกตั้งเพิ่ม เป็นการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนหลาย ๆ จังหวัดหรือหลายเขตเลือกตั้งในคราวเดียวกัน แต่มิใช่การเลือกตั้งทั่วประเทศ

๔) การเลือกตั้งซ้ำ (Re-election) คือการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใหม่อีกครั้งหนึ่งในกรณีที่สภานิติบัญญัติหรือศาลยุติธรรม/ศาลรัฐธรรมนูญ อันรวมไปถึงองค์การที่ทำหน้าที่ตรวจสอบการเลือกตั้งที่กฎหมายให้อำนาจไว้วินิจฉัยว่าการเลือกตั้งนั้นเป็นโมฆะ หรือผิดด้วยบทกฎหมายและได้มีคำสั่งที่ขอให้เพิกถอนเพื่อให้มีการเลือกตั้งใหม่แทนตำแหน่งที่พ้นไป ซึ่งอาจจะเป็นรายบุคคลหรือรายเขตเลือกตั้งก็ได้การสังกัดกลุ่มการเมืองของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ก็เป็นเกณฑ์อีก

^{๓๖}กนก วงษ์ตระหง่าน, การเมืองในระบอบประชาธิปไตย, (กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๐), หน้า ๔๑-๔๓.

ประการหนึ่งที่ใช้เพื่อจำแนกรูปแบบหรือชนิดของการเลือกตั้ง ซึ่งใช้กันอยู่ในการเลือกตั้งในประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นต้น^{๓๗}

จำแนกประเภทของการเลือกตั้งตามเกณฑ์แบบนี้ไว้ ๒ ประเภทคือ

๑. การเลือกตั้งแบบอิงสังกัด (Partisan Election) เป็นการเลือกตั้งที่ปรากฏในระดับชาติหรือระดับประเทศ และการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นบางตำแหน่งได้แก่ การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จะเป็นการเลือกตั้งแบบอิงสังกัดพรรคการเมือง ในขณะที่การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา และการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น และผู้บริหารท้องถิ่น เช่น สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดนายกเทศมนตรีเป็นต้น เป็นการเลือกตั้งแบบไม่อิงสังกัด แม้ในทางจริงแล้วเรามักจะได้ยินอยู่เสมอว่า การเลือกตั้งผู้แทนประชาชนดังกล่าวนี้ มักมีพรรคการเมืองหนุนหลังหรือให้การสนับสนุนไม่ทางหนึ่งก็ทางใด อันก็มักจะเป็นไปในทางลับ

๒. การเลือกตั้งแบบไม่อิงสังกัด (Non-partisan Election) เป็นแบบที่ผู้สมัครไม่ได้อิงสังกัดซึ่งในบางรัฐ ใช้เป็นรูปแบบของการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี สมาชิกสภาเมืองหรือแม้แต่คณะกรรมการบริหาร โรงเรียนในท้องถิ่นก็ใช้รูปแบบนี้ เทอร์เนอร์ กล่าวไว้ด้วยว่า มากกว่าหนึ่งในสามของรัฐและท้องถิ่น ต่าง ๆ ของอเมริกา รวมทั้งการเลือกผู้พิพากษาศาลแห่งรัฐ ใช้ลักษณะการเลือกตั้งแบบไม่อิงสังกัด ทั้งนี้แต่ละประเภทของการเลือกตั้งดังกล่าว ต่างก็มีข้อดีข้อเสียด้วยกันทั้งสิ้นกล่าวคือ การเลือกตั้ง แบบไม่อิงสังกัดนั้นได้รับความนิยมจากประชาชนอย่างมาก ด้วยเหตุที่ว่าผู้ได้รับเลือกตั้งจะยังประโยชน์ให้แก่ท้องถิ่นและรัฐของตนได้มากกว่าการที่ผู้สมัครมีสังกัด โดยเฉพาะการสังกัดพรรคการเมือง ซึ่งจะได้รับการสนับสนุนทางการเงินในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งและการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง ในขณะที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งแบบไม่อิงสังกัด จะมีได้รับความสนับสนุนและความช่วยเหลือทางการเงินจากรัฐแต่อย่างใด เมื่อพิจารณาการแบ่งประเภทของการเลือกตั้งโดยอิงหรือไม่อิงสังกัดตามที่เสนอของเทอร์เนอร์และคณะดังกล่าวจะพบว่า การเลือกตั้งในระดับชาติของประเทศไทย การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จะเป็นการเลือกตั้งแบบอิงสังกัดพรรคการเมือง ในขณะที่การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา และการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น และผู้บริหารท้องถิ่น เช่น สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดนายกเทศมนตรีเป็นต้น เป็นการเลือกตั้งแบบไม่อิงสังกัด แม้ในทางจริงแล้วเรามักจะได้ยินอยู่เสมอว่า การเลือกตั้งผู้แทนประชาชนดังกล่าวนี้ มักมีพรรคการเมืองหนุนหลังหรือให้การสนับสนุนไม่ทางหนึ่งก็ทางใด อันก็มักจะเป็นไปในทางลับ^{๓๘}

^{๓๗} วัชรวิชัย สาร, ระบบการเลือกตั้งกับการเมืองไทยยุคใหม่, (กรุงเทพมหานคร : นิติธรรม, ๒๕๔๑), หน้า ๖๐.

^{๓๘} วิสุทธิ์ โปธิแทน, ประชาธิปไตย : แนวความคิดและตัวแบบประเทศประชาธิปไตย, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๔๓), หน้า ๕๔.

ระบบการเลือกตั้ง มีฐานะเป็นระบบการคิดคะแนนของผู้ที่มาลงคะแนนเสียงในเลือกตั้ง เพื่อชี้ขาดว่าใครเป็นผู้ได้รับการเลือกตั้งเข้าไปทำหน้าที่ประชาชนได้เลือกในสภาหรือฝ่ายบริหารในกรณีที่มีเสียงข้างมากและได้รับการเลือกจากสภาผู้แทนราษฎรไปเป็นรัฐบาลในประเทศที่ใช้รูปแบบการปกครองแบบรัฐสภาอีกด้วย ระบบการเลือกตั้งโดยทั่วไปที่ใช้กันอยู่สำหรับประเทศต่าง ๆ ในปัจจุบัน สามารถแยกประเภทออกได้ออกโดยพิจารณาจากความเห็นของ ไนมิและไวส์เบิร์ก ที่กล่าวว่าวิธีการเลือกตั้งอาจกำหนดขึ้นโดยให้เลือกบุคคลหนึ่งจากบุคคลที่เป็นผู้สมัคร อีกหลายคน และผู้ที่ได้รับคะแนนเสียงมากที่สุดก็จะเป็นผู้ได้รับเลือกตั้ง ซึ่งเรียกวิธีการนี้ว่า “ระบบการเลือกตั้งโดยอาศัยเสียงข้างมาก” ซึ่งกล่าวได้ว่าเป็นระบบที่มีวิวัฒนาการไปตามขั้นตอนของประวัติศาสตร์ โดยเริ่มต้นจากประเทศอังกฤษ หรืออาจใช้วิธีการเลือกผู้สมัครจากทั้งบัญชีผู้รับสมัครเลือกตั้งซึ่งพรรคการเมืองเป็นผู้จัดทำไว้ ที่มักเรียกกันว่า “ระบบการเลือกตั้งแบบสัดส่วน” โดยขยายความวิธีการหรือระบบการเลือกตั้งไว้ว่า ระบบการเลือกตั้งแบบเสียงข้างมาก อาจมีวิธีดำเนินการแตกต่างกันไปหลากหลายรูปแบบ แต่ก็มีคุณลักษณะที่สำคัญคือกำหนดให้ผู้ที่ได้รับคะแนนสูงสุดนั้นได้รับเลือกเป็นผู้แทน ไม่ว่าจะคะแนนเสียงที่ได้มานั้นจะเป็นเสียงส่วนใหญ่หรือไม่ หรือที่เรียกกันว่า ในขณะที่ผู้ที่ได้รับคะแนนในลำดับรองลงมา หากเกินกว่าจำนวนที่กำหนดนั้นให้มีได้ในเขตเลือกตั้งนั้นๆ ก็เป็นคะแนนที่สูญเปล่า ไม่มีลักษณะของการขึ้นบัญชีไว้เพื่อรอทดแทนกรณีผู้ที่ได้รับเลือกในลำดับที่สูงขึ้นไปพ้นสถานภาพ ซึ่งก็ถือว่าเป็นวิธีหรือระบบการเลือกตั้งโดยอาศัยเสียงข้างมากอย่างเคร่งครัด จนเป็นที่กล่าวถึงว่าแท้จริงนั้น ระบบนี้มีได้ให้ความสนใจกับเสียงกลุ่มน้อยเลย ประเทศที่ใช้ระบบนี้ได้แก่ สหรัฐอเมริกา อังกฤษ สวีเดน และการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตของไทยในปัจจุบัน แต่อย่างไรก็ดี ด้วยข้อเสียของระบบเสียงข้างมากนั้น ที่ทำให้เสียงส่วนน้อยที่ไม่ได้รับเลือกในกลุ่มจำนวนผู้แทน ที่ต้องการต้องสูญเปล่าไป หลายประเทศในยุโรปตะวันตกเช่น ฝรั่งเศส จึงพัฒนารูปแบบการเลือกตั้งดังกล่าวมาเป็นวิธีการที่เรียกว่า “ระบบเสียงข้างมากสองรอบ” คือ ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งที่ได้

คะแนนเสียงมากที่สุดนั้น จะต้องเกินกว่าครึ่งบวกหนึ่ง (หรือ ๕๐%+ ๑ เสียง) ของคะแนนเสียงทั้งหมด (Absolute Majority) ด้วย ในกรณีที่ ไม่มีผู้สมัครรายใดได้รับคะแนนเสียงถึงจำนวนดังกล่าวจะต้องมีการเลือกตั้งใหม่ในรอบที่สอง ซึ่งในครั้งที่สองนี้ ผู้ที่ได้รับคะแนนเสียงมากที่สุดและลำดับรองลงมา จะได้รับการเลือกตั้งจนครบตามจำนวนที่ต้องการ อีกแบบหนึ่งคือ ระบบการเลือกตั้งแบบสัดส่วน (Proportional Representation) เป็นการเลือกตั้งโดยกำหนดให้ผู้ลงคะแนนเลือกจากบัญชีรายชื่อผู้สมัครที่พรรคการเมืองเสนอเป็นบัญชี ๆ ไป ผู้ที่ได้รับคะแนนเสียงตามส่วนแบ่งคะแนนเสียงทั้งหมดจะเป็นผู้ที่ได้รับเลือกตั้งในรูปแบบนี้ ระบบการเลือกตั้งดังกล่าวเกิดขึ้นเพื่ออุดช่องว่างของการเลือกตั้งแบบเสียงข้างมาก โดยคำนึงถึงโอกาสในการได้รับเลือกตั้งของคนที่มีเสียงข้างน้อย ซึ่งเท่าที่เป็นการสะท้อนความคิดเห็นของประชาชนทั่วทั้งหมุด และยังเป็นการบังคับทางอ้อมให้บุคคลกลุ่มต่าง ๆ จำเป็นต้องร่วมมือกันเพื่อจัดตั้งหรือรวมกลุ่มทางเป็นพรรคการเมือง ซึ่งประเทศไทย

ได้ใช้ระบบการเลือกตั้งแบบนี้ กล่าวคือ ระบบการเลือกตั้งแบบสัดส่วนจะเป็นแบบที่มีการเลือกตัวบุคคลเป็นส่วนมาก^{๓๙}

โดยกำหนดให้ผู้ลงคะแนนทุกคนมีสิทธิลงคะแนนเสียงได้คนละ ๒ คะแนน คะแนนแรกเป็นคะแนนที่ออกเสียงให้แก่ผู้รับสมัครจากเขตเลือกตั้ง (Apportionment) ซึ่งมีได้เขตเลือกตั้งละหนึ่งคน ส่วนอีกคะแนนหนึ่งใช้เลือกพรรคการเมือง ซึ่งจะมีความสำคัญมากเพราะเป็นส่วนที่ใช้ชี้ขาดต่อสถานภาพของพรรคการเมืองนั้นในท้ายที่สุดเมื่อมีการพิจารณาคะแนนนั้นๆ ตามสัดส่วนแล้ว ในกรณีประเทศไทย หากสัดส่วนเสียงจากระบบบัญชีรายชื่อได้ต่ำกว่าร้อยละ ๕ จากคะแนนผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งที่ได้ลงคะแนนเลือกบัญชีรายชื่อพรรคการเมือง ก็จะมีผลให้พรรคการเมืองนั้นถูกยุบไป ในขั้นต้นคะแนนจากบัญชีรายชื่อ หรือที่เรียกกันว่าปาร์ตี้ลิสต์จะบอกว่า พรรคการเมืองได้ที่นั่งในสภาเป็นจำนวนเท่าใด และมีใครบ้างในบัญชีรายชื่อเรียงตามลำดับลงไปจะได้รับเลือกให้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนี้ กฎหมายเกี่ยวกับการเลือกตั้งของประเทศไทย ยังกำหนดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากระบบบัญชีรายชื่อเท่านั้นจึงจะมีสิทธิอื่นๆ ทำหน้าที่ในตำแหน่งบริหารหรือรัฐมนตรีตำแหน่งต่าง ๆ ได้ โดยความเช่นนี้เท่ากับว่า หากผู้แทนราษฎรจากระบบแบ่งเขตเลือกตั้งรายใดต้องการจะไปดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี จะไม่สามารถกระทำได้เลย เว้นแต่จะต้องลาออกจากสถานะนั้นและจัดการเลือกตั้งซ่อม (By-election) ทดแทนตำแหน่งที่ว่างลง ส่วนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในระบบบัญชีรายชื่อที่ได้รับการดำรงตำแหน่งให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองฝ่ายบริหาร ก็จะต้องพ้นจากสมาชิกภาพสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเช่นกัน แต่ไม่ต้องมีการเลือกตั้งใหม่ แต่ให้เลื่อนลำดับของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในบัญชีรายชื่อถัดไปขึ้น มาแทนระบบการเลือกตั้งอีกแบบหนึ่งที่ปรากฏให้เห็นคือ ระบบการเลือกตั้งแบบผสม ซึ่งเป็นการผสมระบบการเลือกตั้งแบบเสียงข้างมากและการเลือกตั้งแบบสัดส่วนร่วมกัน^{๔๐}

สรุปได้ว่า การเลือกตั้งเป็นกระบวนการทางการเมืองที่เป็นกิจกรรมทางการเมืองอันแสดงถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยโดยใช้หลักเกณฑ์ต่าง ๆ ได้หลายวิธี เช่น ลักษณะที่มาของการจัดการเลือกตั้ง การกำหนดเขตเลือกตั้ง วิธีการคิดคะแนน โดยพอที่จะสามารถแบ่งประเภทของการเลือกตั้งออกได้เป็น ๔ ประเภท คือ ๑.การเลือกตั้งทั่วไป ๒.การเลือกตั้งซ่อม ๓.การเลือกตั้งเพิ่ม ๔.การเลือกตั้งซ้ำ (Re-election) เพื่อกำหนดตัวผู้บริหารประเทศฝ่าย นิติบัญญัติและการบริหารกิจการของประเทศโดยประชาชน

^{๓๙}สมบัติ อารังธัญวงศ์, การเมืองอังกฤษ, พิมพ์ครั้งที่ ๒, (กรุงเทพมหานคร : เสมาธรรม, ๒๕๔๔), หน้า ๑๖๓ - ๑๖๔.

^{๔๐}พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว, “การเลือกตั้งกับการพัฒนาทางการเมือง”, เอกสารการสอนชุดวิชาปัญหาการพัฒนาทางการเมืองไทย, (นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ๒๕๓๔), หน้า ๑๖.

ตารางที่ ๒.๖ สรุปประเภทของการเลือกตั้ง

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
กนก วงษ์ตระหง่าน	การเลือกตั้งเป็นกระบวนการทางการเมืองที่เป็นกิจกรรมทางการเมืองอันแสดงถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย ด้วยการไปใช้สิทธิ์ออกเสียงเลือกตั้งผู้แทนของตนเข้าไปทำหน้าที่ในรัฐสภาและในรัฐบาล เป็นกลไกแสดงออกถึงซึ่งเจตจำนงของประชาชน
วัชรวิทย์ ไชยสาร	การพิจารณาแบ่งประเภทของการเลือกตั้งนั้นอาจใช้หลักเกณฑ์ต่าง ๆ ได้หลายวิธี เช่น ลักษณะที่มาของการจัดการเลือกตั้ง การกำหนดเขตเลือกตั้ง วิธีการคิดคะแนน โดยพอที่จะสามารถแบ่งประเภทของการเลือกตั้งออกได้เป็น ๔ ประเภท คือ ๑. การเลือกตั้งทั่วไป ๒. การเลือกตั้งซ่อม ๓. การเลือกตั้งเพิ่ม ๔. การเลือกตั้งซ้ำ
วิสุทธิ์ โพธิแท่น	การเลือกตั้งแบบอิงสังกัด (Partisan Election) เป็นการเลือกตั้งที่ ปรากฏในระดับชาติหรือระดับประเทศ และการเลือกตั้งระดับ ท้องถิ่นบางตำแหน่งได้แก่ การเลือกตั้งประธานาธิบดี วุฒิสมาชิก ผู้แทนราษฎร ผู้ว่าการรัฐ สมาชิกสภานิติบัญญัติ นายกรัฐมนตรี และสมาชิกสภาเมือง เป็นต้น กับอีกประเภทหนึ่งคือ การเลือกตั้ง แบบไม่อิงสังกัด (Non-partisan Election) เป็นแบบที่ผู้สมัครไม่ได้อิงสังกัดซึ่งในบางรัฐใช้เป็นรูปแบบของการเลือกตั้งนายกรัฐมนตรี
สมบัติ ธำรงธัญวงศ์	คะแนนเสียงมากที่สุดนั้น จะต้องเกินกว่าครึ่งบวกหนึ่ง (หรือ ๕๐%+ ๑ เสียง) ของคะแนนเสียงทั้งหมด (Absolute Majority) ด้วย ในกรณีที่ ไม่มีผู้สมัครรายใดได้รับคะแนนเสียงถึงจำนวน ดังกล่าวจะต้องมีการเลือกตั้งใหม่ในรอบที่สอง ซึ่งในครั้งที่สองนี้ ผู้ที่ได้รับคะแนนเสียงมากที่สุดและลำดับรองลงมา จะได้รับการ เลือกตั้งจนครบตามจำนวนที่ต้องการ

ตารางที่ ๒.๖ สรุปประเภทของการเลือกตั้ง (ต่อ)

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
พรรคดี ผ่องแผ้ว	การเลือกตั้ง เป็นกระบวนการและกิจกรรมทางการเมืองที่แสดงออกถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย ทั้งบทบาทในแง่การกำหนดตัวผู้บริหารประเทศ และการแสดงบทบาทตามเจตนารมณ์ในการส่งเสริมสนับสนุนการบริหารประเทศของผู้มีอำนาจปกครองนั้น ด้วยการไปออกเสียงเลือกตั้งผู้แทนของตนเพื่อทำหน้าที่ในรัฐสภาและในรัฐบาล

๒.๓.๓ การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

ประเทศไทยมีการปกครองแบบประชาธิปไตย และการที่จะหาตัวแทนขึ้นมาปกครองในระดับต่างๆ ต้องมีการเลือกตั้งตัวแทนขึ้นมาปกครองการได้มาซึ่งตัวแทนนั้นจะต้องผ่านการเลือกตั้ง แต่การเลือกตั้งแต่ละครั้งประชาชนบางส่วนยังขาดความรับผิดชอบ รับผิดชอบต่อข้อมูลข่าวสารหรือเพิกเฉย ต่อหน้าที่การเลือกตั้ง จึงได้มีความจำเป็นในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งทุกระดับการเลือกตั้งเพื่อให้ประชาชนที่ขาดการรับรู้ข้อมูลข่าวสารหรือเพิกเฉยต่อการเลือกตั้งหันกลับมาสนใจในการสรรหาตัวแทนของตน เพื่อทำหน้าที่ในการบริหารราชการบ้านเมือง จึงต้องเกิดการประชาสัมพันธ์เชิญชวนให้ประชาชนมาเลือกตั้งให้มากที่สุด เพื่อให้ได้ตัวแทนที่ดีมาบริหารส่วนงานต่างๆ หรือที่เรียกว่าการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ซึ่งมีผู้กล่าวว่าการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งไว้ดังต่อไปนี้

การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง หมายถึง การจัดกิจกรรมเพื่อเผยแพร่แนวคิดที่ผู้รณรงค์เลือกตั้งต้องการไปสู่เป้าหมายของการรับรู้ หรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมาย ทั้งนี้การรณรงค์เป็นการดำเนินการที่ต้องกำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ แผนงาน งบประมาณ ระยะเวลา ดำเนินการไว้อย่างชัดเจน และควรรวมถึงการประเมินผลการรณรงค์ด้วยว่าบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือไม่^{๔๑}

การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง หมายถึง การดำเนินกิจกรรมการประชาสัมพันธ์ด้วยเครื่องมือในการประชาสัมพันธ์ที่หลากหลาย เพื่อที่จะนำไปสู่การสร้างค่านิยม ทศนคติ ความคิดเห็น ความเชื่อที่จะนำไปสู่พฤติกรรมที่ปรารถนา สร้างให้พฤติกรรมนั้นเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมที่พึงปรารถนา

^{๔๑}สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, สถิติข้อมูลการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา, (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, ๒๕๕๑), หน้า ๑๐.

พัฒนาสังคมและยังเป็นการสร้างการยอมรับการพัฒนาที่ดึงามของสังคมที่อาจจะแตกต่างไปจากวิถีชีวิตดั้งเดิมที่เคยเป็นมา เพื่อเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตดั้งเดิมให้เป็นวิถีชีวิตใหม่ที่ดีกว่าเดิม^{๔๒}

การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง หมายถึง กระบวนการสื่อสารที่ผู้ส่งสารมีความพยายามและเจตนาสื่อสาร เพื่อให้ผู้รับสารมีการเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมไปในทิศทางที่ได้กำหนดโดยผู้กำหนดการสื่อสารหรือผู้ส่งสารเป็นศัพท์ที่มาจากทางทหาร การรณรงค์สร้างกำลังเพื่ออุดมการณ์ ที่ทำให้คนทั้งหลายให้เกิดพลังอะไรซักอย่าง การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง หมายถึง กิจกรรมการสื่อสารเพื่อโน้มน้าวใจ โดยมีการกำหนดชุดกิจกรรมการสื่อสารและวางแผนไว้ล่วงหน้า รวมถึงการกระทำหมดเวลาครอบคลุมในการแพร่กระจายข่าวสาร โดยผ่านสื่อจำนวนหนึ่งเวลาที่ใดจะให้ผู้รับสารเข้าถึงประชาชนกลุ่มเป้าหมายได้มากที่สุด หรือคุ้มค่ามากที่สุดต่อความพยายามลงทุนลงแรงนั้นๆ^{๔๓}

การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง คือ การดำเนินกิจกรรมทางการเมือง ในปัจจุบันพรรคการเมืองต่างๆ ได้นำกลยุทธ์และการสื่อสารมาใช้ในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองเป็นเครื่องมือในการโน้มน้าวจิตใจให้ประชาชนสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมนั้น โดยเฉพาะในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง พรรคการเมืองต่างๆ จะพยายามนำกลยุทธ์การสื่อสารมาใช้ เพื่อจูงใจประชาชนให้คอยตามข้อเสนอของตน และเพื่อให้ผู้สมัครในสังกัดพรรคได้รับคะแนนเสียงสูงสุด หรือชนะการเลือกตั้งทำให้ผู้สมัครในสังกัดพรรคได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมากที่สุด ดังนั้นกลยุทธ์การสื่อสารการตลาดเพื่อการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จึงมีความสัมพันธ์กับคะแนนเสียงของผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของแต่ละพรรคการเมือง โดยพรรคการเมืองที่มีกลยุทธ์การสื่อสารการตลาดที่สามารถทำให้ประชาชนได้ยินได้เห็น และมีความคุ้นเคยกับนักการเมือง อันจะนำไปสู่ความไว้วางใจความนิยมชมชอบและการให้การสนับสนุน พรรคการเมืองจะนำกลยุทธ์ทางการตลาดมาประยุกต์ใช้ในกิจกรรมดังต่อไปนี้

๑. ประเภทการสื่อสารมีความหลากหลายและขยายตัวอย่างรวดเร็ว
๒. ประชาชนมีเวลาในการรับสื่อที่น้อยลงและให้ความสนใจสื่อต่างประเภทกัน แต่ปริมาณของการโฆษณา มีมาก เช่นในช่วงของการเลือกตั้งทำให้ประชาชนเกิดความสับสน
๓. การเข้าถึงข้อมูลของประชาชนไม่ได้อยู่ที่สื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์อย่างเดียวแต่ประชาชนให้ความสนใจเรื่องอื่นๆ มาก เช่นจดหมาย การสัมมนาเคเบิลทีวี เป็นต้น

^{๔๒}สุรพงษ์ โสธนะเสถียร, แนวคิดในการหาเสียงเลือกตั้ง, (กรุงเทพมหานคร : ประสิทธิ์ภักดิ์แอนด์พริ้นติ้ง, ๒๕๔๕), หน้า ๓๒.

^{๔๓}จิราภรณ์ สุทธิวรเศรษฐ์, การโน้มน้าวใจและการรณรงค์, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: http://devcomrum.blogspot.com/2011/09/blog-post_21.html [๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๕].

๔. การสื่อสารการตลาดเพื่อการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งเป็นการนำเสนอข้อมูลที่จะโน้มน้าวจิตใจหรือจูงใจ และอาจถึงกับเป็นการโฆษณาชวนเชื่อให้ประชาชนตัดสินใจเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งในสังกัดพรรคการเมืองของตน

๕. ภาวการณ์แข่งขันทางการเมืองของแต่ละพรรคการเมืองที่ความรุนแรงและความสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้น^{๔๔}

การรณรงค์หาเสียง คือ ความพยายามที่จะแจ้งบอกให้ทราบซึ้งถึงและระดมความเป็นระบบซึ่งอาจจะกล่าวได้ว่า การหาเสียงเลือกตั้งเป็นส่วนหนึ่งที่ควบคู่กับกระบวนการเลือกตั้งอย่างแยกจากกันไม่ออก ในส่วนของการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ได้จำแนกการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งออกเป็น ๔ ประเภทคือ ประเภทแรก การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งที่จำแนกตามรูปแบบ ได้แก่ การประชาสัมพันธ์ และการโฆษณา เช่นการโน้มน้าวให้ข้อคิดเห็น บัญชีโฆษณาและใบปลิว เป็นต้น ประเภทที่สองการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งที่จำแนกตามสื่อ ได้แก่ สิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่นหนังสือพิมพ์วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ และคอมพิวเตอร์ เป็นต้น ประเภทที่สาม การเงินหาเสียง เลือกตั้งที่จำแนกตามบุคคล ได้แก่ การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งด้วยตนเองและการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งโดยใช้ตัวแทน เช่น การปราศรัย เพื่อนฝูงพรรคพวก หัวคะแนน เป็นต้น และประเภทที่สี่ การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งที่จำแนกตามกฎหมาย ได้แก่ การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งที่ถูกต้องตามกฎหมาย และการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งที่ผิดกฎหมาย เช่น การปราศรัยนโยบายหาเสียงการใช้รถโฆษณาประชาสัมพันธ์การเคาะประตูบ้าน การซื้อเสียง การแจกสิ่งของ การใช้อำนาจและอิทธิพล ข่มขู่บังคับ^{๔๕}

การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ได้แบ่งออกเป็น ๒ หัวข้อใหญ่ ๆ ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง และยุทธวิธีในการหาเสียงเลือกตั้ง ซึ่งการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งนับว่าเป็นกระบวนการอีกกระบวนการหนึ่งที่มีความสำคัญ ในการทำให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งได้รับการเลือกตั้งและเป็นการระดมการมีส่วนร่วมทางการเมือง และเป็นขั้นตอนในการนำเสนอโยบายการบริหารประเทศของพรรคการเมืองและผู้สมัครรับเลือกตั้ง เพื่อให้ประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย แสดงเจตนากรรมในทางการเมือง ซึ่งการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งอาจเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง หรือเฉพาะในช่วงของการเลือกตั้งก็ได้ ซึ่งโดยปกติในแต่ละประเทศจะมีกฎหมายกฎระเบียบบังคับ หรือระเบียบ

^{๔๔}วิชา ไชยสาร, ระบบการเลือกตั้งกับการเมืองไทยยุคใหม่ : พร้อมกับการเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ.๒๕๔๑, (กรุงเทพมหานคร : นิติธรรม, ๒๕๔๑), หน้า ๔๔- ๕๒.

^{๔๕}เพียงกมล มานะรัตน์, “การเลือกตั้งเป็นการศึกษากระบวนการรณรงค์หาเสียงในการเลือกตั้ง”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๗), หน้า ๒๓ - ๓๔.

ปฏิบัติและกรอบทางสังคมเป็นตัวกำหนดวิธีการหาเสียง เงินทุนที่ใช้ในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งเพื่อเป็นการสร้างความยุติธรรมและความเสมอภาคให้เกิดขึ้นระหว่างผู้สมัครรับเลือกตั้ง^{๔๖}

สรุปได้ว่า การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งเป็นกระบวนการหนึ่ง ที่มีความสำคัญในการทำให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งได้รับการเลือกตั้ง โดยผ่านยุทธวิธีต่าง ๆ เช่น การประชาสัมพันธ์ การเชิญชวน การจัดกิจกรรมเพื่อเผยแพร่แนวคิดที่ผู้รณรงค์เลือกตั้งต้องการไปสู่เป้าหมายของการรับรู้ หรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปใช้สิทธิเลือกตั้ง เป็นการจัดองค์กรบริหารการหาเสียงและยุทธวิธีที่ใช้ในการหาเสียง กลุ่มเป้าหมายในการรณรงค์หาเสียงและช่วงเวลาการรณรงค์หาเสียง ตลอดจนการนำกลยุทธ์การสื่อสารมาใช้ในการดำเนินกิจการทางการเมือง

ตารางที่ ๒.๗ สรุปการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง	การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง หมายถึงการจัดกิจกรรมเพื่อเผยแพร่แนวคิดที่ผู้รณรงค์เลือกตั้งต้องการไปสู่เป้าหมายของการรับรู้ หรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมาย
สุรพงษ์ โสธนะเสถียร	การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง หมายถึงการดำเนินกิจกรรมการประชาสัมพันธ์ด้วยเครื่องมือเพื่อที่จะนำไปสู่การสร้างค่านิยม ทศนคติ ความคิดเห็น ที่จะนำไปสู่พฤติกรรมที่ปรารถนา
จิราภรณ์ สุทธิวรเศรษฐ์	การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง หมายถึงกระบวนการสื่อสารผู้ส่งสารมีความพยายามและ เจตนาสื่อสารเพื่อให้ผู้รับสารมีการเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมไปในทิศทางที่ได้กำหนด

^{๔๖}ตฤชา เรียงโพน, “การเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหมู่น ศึกษากรณีเฉพาะการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์”, วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๕๐), หน้า ๑๑.

ตารางที่ ๒.๗ สรุปการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง (ต่อ)

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
วัชรา ไชยสาร	การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง คือการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง ในปัจจุบันพรรคการเมืองต่างๆ ได้นำกลยุทธ์และการสื่อสารมาใช้ในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองเป็นเครื่องมือในการโน้มน้าวจิตใจให้ประชาชนสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมนั้น
เพียงกมล มานะรัตน์	การรณรงค์หาเสียง คือความพยายามที่จะแจ้งบอกให้ทราบถึงและระดมความเป็นระบบการหาเสียงเลือกตั้งเป็นส่วนหนึ่งที่ควบคู่กับกระบวนการเลือกตั้งอย่างแยกจากกันไม่ออก
ตฤชา เรียงโพน	การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ได้แบ่งออกเป็น ๒ หัวข้อใหญ่ๆ ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง และยุทธวิธีในการหาเสียงเลือกตั้ง

๒.๓.๔ การใช้สิทธิเลือกตั้ง

ในการดำเนินการกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ประเทศชาติไม่เสียผลประโยชน์และมีการพัฒนาไปข้างหน้าตามวิถีระบอบประชาธิปไตย ประชาชนทุกคนต้องไปใช้สิทธิหรือไปลงคะแนนในการเลือกตั้งทุกครั้ง เพื่อรักษาสิทธิและผลประโยชน์ของตนเองและเป็นการไปใช้สิทธิและทำหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญอีกด้วย ได้มีนักวิชาการให้ความหมายในการใช้สิทธิไว้ดังต่อไปนี้

การใช้สิทธิเลือกตั้ง หมายถึง การแสดงออกซึ่งเจตจำนงของประชาชนในทางการเมืองหรือตัดสินใจในนโยบายสาธารณะที่จะมีผลกระทบต่อประชาชน โดยประชาชนทั่วไปเลือกผู้แทนหรือพรรคการเมืองที่มีอุดมการณ์นโยบาย และวิสัยทัศน์ที่สอดคล้องกับตน โดยความคาดหวังว่าผู้แทนหรือพรรคการเมืองที่ตนเลือกให้ไปใช้อำนาจอธิปไตยแทนตนนั้น จะนำอุดมการณ์และนโยบายในการบริหารประเทศ และทำหน้าที่พิทักษ์ผลประโยชน์ของตนเอง การใช้สิทธิเลือกตั้งจึงเป็นกระบวนการใช้สิทธิทางการเมืองการปกครองของประชาชนนั่นเอง^{๔๗}

การใช้สิทธิเลือกตั้ง หมายถึง รูปแบบการมีส่วนร่วมที่สำคัญของการบริหารประเทศภายใต้ ระบอบประชาธิปไตย แต่สิ่งที่ควรตระหนักคือ จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งจำนวนมาก ไม่ได้

^{๔๗}วัชรา ไชยสาร, ระบบการเลือกตั้งกับการเมืองไทยยุคใหม่ : พร้อมกับการเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ.๒๕๕๑, (กรุงเทพมหานคร : นิติธรรม, ๒๕๕๔), หน้า ๔๑.

หมายความถึงความ เป็นประชาธิปไตยของประเทศ หากแต่การใช้สิทธิเลือกตั้งในรูปแบบ ประชาธิปไตยที่แท้จริงต้องมีลักษณะดังนี้

๑. การใช้สิทธิโดยอิสระ คือ การใช้สิทธิเลือกตั้งต้องเกิดจากความสมัครใจ ไม่ได้เกิดมา จาก การบังคับ หรือข่มขู่ หรือสัญญาว่าจะให้ผลตอบแทนในการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

๒. การเลือกตั้งโดยลับ การออกเสียงต้องกระทำแต่เพียงลำพัง โดยไม่มีผู้อื่นอยู่ร่วมด้วย หรือสามารถล่วงรู้ได้ว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ผู้สมัครคนใดหรือออกเสียงอย่างไร การออกเสียงเลือกตั้งของ บุคคลไม่สามารถประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไปได้

๓. ความเสมอภาคในการเลือกตั้ง บุคคลแต่ละคนมีสิทธิออกเสียงได้คนละ ๑ เสียงเท่านั้น

๔. ความเป็นกลาง บุคคลที่เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งทุกคนต้องปฏิบัติหน้าที่ อย่างเที่ยงธรรมไม่ลำเอียงเข้าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง^{๔๘}

การใช้สิทธิเลือกตั้ง หมายถึงการที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบ ประชาธิปไตยที่ง่ายและชัดเจนที่สุด ถือเป็น การแสดงออกถึงเจตจำนงของประชาชนในการใช้สิทธิ คัดเลือกบุคคลที่จะเข้ามาทำหน้าที่ และใช้อำนาจอธิปไตยแทนประชาชนทั้งในระดับท้องถิ่นและ ระดับชาติ^{๔๙}

หลักเกณฑ์พื้นฐานของการเลือกตั้ง

การเลือกตั้งจะมีความหมายและถือว่าเป็นที่มาของความชอบธรรมในอำนาจของรัฐบาล และผู้ปกครองนั้น มีหลักเกณฑ์ที่สำคัญซึ่งมักถูกกำหนดไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ หรือ กฎหมาย ที่มีฐานะเป็นบทบัญญัติสูงสุดแห่งรัฐ โดยมีสถานะเป็นบทรับรองสิทธิขั้นพื้นฐานของ ประชาชนและใช้ บังคับกับการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งหรือลงมติทางการเมืองแทบทุกประเภท หลักเกณฑ์พื้นฐานของ การเลือกตั้งสามารถจำแนกได้ใน ประการสำคัญ ดังต่อไปนี้

๑. หลักความอิสระแห่งการเลือกตั้ง ข้อนี หมายถึง การจัดการดำเนินงานเลือกตั้งนั้น ต้อง ให้เกิดอิสระเสรีแก่ผู้มีสิทธิออกเสียงในการเลือกตั้งอย่างเต็มที่ กล่าวคือ ทุกคนย่อมใช้สิทธิของตน ได้โดยอิสระปราศจากการบังคับ ความกดดันทางจิตใจ หรือการกระทำใดๆ รวมทั้งการหาทางป้องกัน มิให้มีการกระทำดังกล่าว อันจะมีผลต่อการตัดสินใจออกเสียง เลือกตั้งและเป็นเหตุให้การเลือกตั้งถูก บิดเบือนไปจากเจตจำนงที่แท้จริงของผู้ออกเสียงเลือกตั้ง และยังรวมไปถึงความเป็นอิสระการไม่ไป ออกเสียงเลือกตั้งด้วย

^{๔๘}สำนักคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนนทบุรี, ความสำคัญของการติดตามตรวจสอบ การเลือกตั้ง, [ออนไลน์], แหล่งที่มา : <https://www2.Cct.go.th>. [๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๕].

^{๔๙}สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, การใช้สิทธิเลือกตั้ง, (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, ๒๕๕๕), หน้า ๑.

๒. หลักการเลือกตั้งตามกำหนดระยะเวลาหมายถึง การเลือกตั้ง จะต้องกำหนดให้มีเวลาที่แน่นอน เช่น กำหนดการเลือกตั้งให้มีการเลือกตั้งโดยปกติทุก ๔ ปีหรือ ๖ ปี ด้วยเหตุที่ต้องการให้ผู้ใช้อำนาจทางการเมืองที่ได้รับมอบหมายจากประชาชนมีความ รับผิดชอบมากขึ้น ลดอำนาจการผูกขาดและเปิดโอกาสให้บุคคลอื่นได้มีโอกาสเข้าสู่การใช้อำนาจ การเมืองเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม การใดๆ มาบังคับให้ต้องไปเลือกตั้งได้

๓. หลักการเลือกตั้งอย่างแท้จริงหรือการเลือกตั้งที่ยุติธรรมกล่าวคือ รัฐบาลมีหน้าที่สำคัญ ที่จะต้องดำเนินการให้การเลือกตั้งเป็นไปโดยบริสุทธิ์ตามกฎหมายและ เป็นการสะท้อนการแสดงออก ซึ่งเจตจำนงที่แท้จริงของประชาชน ด้วยเหตุดังกล่าวจึงต้องจัดให้ ราษฎรมีส่วนร่วมในการดำเนินการเลือกตั้งของตนให้ได้มากที่สุด รวมทั้งเปิดโอกาสให้มีการ คัดค้านการเลือกตั้งได้ เมื่อเห็นว่าการเลือกตั้งนั้นไม่เป็นไปโดยบริสุทธิ์อย่างแท้จริง

๔. หลักการออกเสียงทั่วไป เป็นการเปิดโอกาสให้มีการออกเสียงเลือกตั้งอย่างทั่วถึงโดยไม่มี การกีดกันหรือจำกัดสิทธิของบุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นพิเศษ โดยข้อพิจารณาทางการเมือง เศรษฐกิจหรือสังคม ไม่ว่าจะเป็น เพศ เผ่าพันธุ์ ชาติพันธุ์ ศาสนา ฐานะทางเศรษฐกิจ รายได้จำนวน ภาษีที่จ่าย การถือสิทธิ สถานะทางการศึกษาหรืออาชีพ ความคิดเห็นทางการเมือง หรือการเป็น สมาชิกพรรคการเมือง เพื่อนำมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินบุคคลหนึ่งบุคคลใดว่ามีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง เว้นแต่บุคคลที่มีข้อจำกัดอันเป็นที่ยอมรับทั่วไปหรือที่เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายเฉพาะที่ กำหนดไว้ เช่น ไม่ให้สิทธิเลือกตั้งแก่เด็กและบุคคลที่จิตบกพร่อง ผู้ต้องขัง เป็นต้น

๕. หลักการเลือกตั้งอย่างเสมอภาคหลักการเลือกตั้งอย่างเสมอภาค เป็นหลักการที่สำคัญ อย่างหนึ่ง ซึ่งยอมรับในคุณค่าความเท่าเทียมกันของมนุษย์ที่อาจกล่าวได้ว่าเป็นการปรับหลักการ ความเสมอภาคไปใช้ในบริบทของการเลือกตั้งหลักการนี้มีสาระสำคัญอยู่ว่าบุคคลมีความเสมอภาคกัน ที่จะได้รับ ความคุ้มครอง ได้รับการปฏิบัติจากรัฐอย่างเท่าเทียมกันในสาระสำคัญมิใช่เลือกปฏิบัติ เพราะเหตุความแตกต่างเรื่องเหล่านี้นั้น เพศ การนับถือศาสนา เป็นต้น

๖. หลักการลงคะแนนลับ หลักการนี้ เป็นสาระสำคัญหนึ่งของการเลือกตั้งในระบบ ประชาธิปไตยและเป็นตัวค้ำกัน หลักความเป็นเสรีของการเลือกตั้งเพราะหากการเลือกตั้งไม่เป็นไป โดยทางลับแล้ว การเลือกตั้งก็จะไม่อาจเป็นไปโดยเสรีได้ในเชิงหลักการหลักการลงคะแนนลับหมายถึง การให้สิทธิเสรีภาพที่จะลงคะแนน โดยไม่จำเป็น ต้องไปบอกผู้อื่นหรือผู้อื่นได้ทราบว่าจะเลือกใคร ทั้งนี้ เพื่อให้การเลือกตั้งเป็นไปโดยบริสุทธิ์การใช้สิทธิพลข่มขู่หรือการให้สินจ้างรางวัลแก่ผู้ลงคะแนน เสียง^{๕๐}

^{๕๐}อภิชาติ นาคสุข, “พฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งของประชาชนในพื้นที่เขต บางรักและมีนบุรี”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๓๖), หน้า

เพื่อให้การเลือกตั้งเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ต้องมีกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับต่างๆ และมีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ดังนี้^{๕๑}

หลักการเลือกตั้งโดยตรง การเลือกตั้งผู้แทนอาจเป็นการเลือกตั้งโดยตรงหรือโดยทางอ้อม แต่อย่างไรก็ตามการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรตามหลักประชาธิปไตย เรียกร้องให้ต้องเป็นการเลือกตั้งโดยตรง กล่าวคือระหว่างประชาชนผู้ออกเสียงเลือกตั้ง กับประชาชนผู้รับการเลือกตั้งตลอดจนระหว่างการลงคะแนนออกเสียงเลือกตั้งกับผลการนับคะแนนเสียงเลือกตั้ง จะต้องไม่มีบุคคลใดหรือการตัดสินใจใดๆ มาแทรกกลางหรือที่เรียกว่าปราศจากคนกลางนั่นเอง เนื่องจากการเลือกตั้งโดยตรงนี้ถือว่าเป็นการแสดงออกซึ่งเจตนารมณ์ที่แท้จริงของประชาชน และเมื่อได้แสดงออกไปแล้วก็ไม่มีผู้ใดอีกที่จะมีอิทธิพลต่อผลการเลือกตั้งได้อีก

หลักการเลือกตั้งโดยทั่วไป หลักการนี้เป็นหลักการที่เห็นว่าโดยหลักแล้วประชาชนทุกคนสามารถเข้าร่วมการเลือกตั้งได้ ทั้งนี้เนื่องจากแต่เดิมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเลือกตั้ง อาจมีการจำกัดหรือตัดบุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง โดยเหตุผลทางการเมือง เศรษฐกิจ หรือสังคม เช่นการสงวนการมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งด้วยฐานะทางการเงิน หรือการชำระภาษี หรือการศึกษาเป็นต้น แต่อย่างไรก็ตาม หลักการเลือกตั้งโดยทั่วไปนี้ไม่ได้หมายความว่าไม่สามารถจำกัดขอบเขตเกี่ยวกับสิทธิในการเลือกตั้งได้เลย กล่าวอีกนัยหนึ่ง คือสิทธิเลือกตั้งไม่เคยเป็นการเลือกตั้งโดยทั่วไปอย่างแท้จริงเลย เพราะอย่างน้อยที่สุดเราก็เห็นได้ด้วยประสบการณ์ว่ามีชาวไทยทุกคนจะมีสิทธิเลือกตั้ง ทั้งนี้เนื่องจากการกำหนดอายุขั้นต่ำของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเป็นต้น ด้วยเหตุนี้การจำกัดขอบเขตของสิทธิเลือกตั้งย่อมทำได้ราบเท่าที่ยอมรับกันว่ามีเหตุผลเพียงพอไม่ขัดต่อหลักการ เลือกตั้งโดยทั่วไป

หลักการเลือกตั้งโดยเสรี หมายถึง เป็นหลักที่ประชาชนผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งก็ตีประชาชนผู้มีสิทธิในการสมัครรับเลือกตั้งก็ตี สามารถแสดงออกซึ่งสิทธิของตน โดยปราศจากการใช้กำลังบังคับ หรือความกดดันทางจิตใจ ตลอดจนการใช้อิทธิพลใด ๆ ต่อการตัดสินใจในการออกเสียงเลือกตั้ง หรือสมัครรับเลือกตั้ง การใช้อิทธิพลใดๆ ครอบงำการตัดสินใจของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง หรือผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง จนเห็นได้ชัดว่าขัดต่อหลักการเลือกตั้ง โดยเสรีแล้วย่อมเป็นสิ่งต้องห้ามไม่ว่าจะเป็นการกระทำของภาครัฐ หรือบรรดาเอกชนต่าง ๆ ก็ตาม

หลักการเลือกตั้งโดยเสมอภาค เป็นหลักที่เรียกร้องให้ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งและผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งมีความเท่าเทียมหรือเสมอภาคกันในการเลือกตั้งผู้มีสิทธิเลือกตั้งหรือผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งคนหนึ่งจะมีสิทธิพิเศษมากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งหรือผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งคนอื่นไม่ได้ ในส่วนของผู้มีสิทธิเลือกตั้งคือการที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนเสียงเท่ากันและคะแนนเสียงทุกเสียงต้องมีน้ำหนักเท่ากันเช่นเมื่อเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งแล้วไม่ว่าจะยากจนหรือร่ำรวย

^{๕๑}เอกบุญ วงศ์สวัสดิ์กุล, การเลือกตั้ง : ดัชนีชี้วัดความเป็นประชาธิปไตย, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: http://www.constitutionalcourt.or.th/occ_web/ewt_dl_link.php?nid=1353 [๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๖].

หรือมีกำเนิดอย่างไรก็มีสิทธิเท่าเทียมกันในส่วนของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง คือ การเสมอภาคกันในการแข่งขันการเลือกตั้ง เช่นผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดก็ต้องเป็นผู้ที่สามารถลงสมัครรับเลือกตั้งได้ รวมถึงการที่รัฐจะต้องให้หลักประกันความเสมอภาค เท่าที่จะทำได้ในการแข่งขันเลือกตั้งด้วย เช่น การแบ่งเขตเลือกตั้งหรือการกำหนดและควบคุม ค่าใช้จ่ายในการแข่งขันหลักเกณฑ์ของการเลือกตั้งสรุปได้ดังนี้

๑. หลักความเป็นอิสระแห่งการเลือกตั้ง หมายถึง การให้ความเป็นอิสระต่อการออกเสียงเลือกตั้งโดยมิได้ขู่บังคับให้การเลือกตั้งถูกบิดเบือนไปจากเจตจำนงอันแท้จริงของผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง

๒. หลักการเลือกตั้งตามกำหนดเวลา หมายความว่า การเลือกตั้งจะต้องมีกำหนดเวลาไว้แน่นอน เช่น กำหนดให้มีการเลือกตั้งปกติทุก ๔ ปี เป็นต้น

๓. หลักการเลือกตั้งอย่างแท้จริง หมายถึง การเลือกตั้งได้เป็นไปโดยบริสุทธิ์รัฐบาลจะต้องถือเป็นหน้าที่สำคัญที่จะป้องกันไม่ให้เกิดการคดโกงในการเลือกตั้งเกิดขึ้นโดยการให้ราษฎรจัดการเลือกตั้งของตนเองให้มากที่สุดทั้งเปิดโอกาสให้มีการคัดค้านการเลือกตั้งได้เมื่อเห็นว่าการเลือกตั้งนั้นไม่ได้เป็นไปโดยบริสุทธิ์ยุติธรรมอย่างแท้จริง

๔. หลักการออกเสียงทั่วถึงทั้งชายหญิง หมายความว่า การเปิดโอกาสให้มีการออกเสียงเลือกตั้ง อย่างทั่วถึงแก่ประชาชนทุกหมู่เหล่าเว้นแต่กรณีที่มีข้อจำกัดอันเป็นที่รับรองกันทั่วไป เช่นไม่ให้สิทธิเลือกตั้งแก่เด็กบุคคลวิกลจริตหรือมีจิตบกพร่อง เป็นต้น

๕. หลักการเลือกตั้งอย่างเสมอภาค หมายความว่า บุคคลที่มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งมีสิทธิคนละหนึ่งเสียงและคะแนนเสียงทุกคะแนนมีน้ำหนักเท่ากัน

๖. หลักการลงคะแนนลับ หมายความว่า การออกเสียงเลือกตั้งของประชาชนเป็นเอกสิทธิของผู้เลือกตั้งโดยเด็ดขาด เอกสิทธินี้จะได้รับการปกป้องพิทักษ์ก็โดยการออกเสียงลับ โดยผู้ออกเสียงไม่จำเป็นต้องบอกผู้อื่นว่าตนเองเลือกใคร ทั้งนี้เพื่อให้การเลือกตั้งเป็นไปโดยบริสุทธิ์ปราศจากการข่มขู่บีบบังคับจากอิทธิพลใดๆ ที่จะมีผลกระทบต่อเสรีภาพของผู้เลือกตั้ง^{๕๒}

หมวด ๔ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งและบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง^{๕๓}

มาตรา ๓๘ บุคคลผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้เป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

(๑) มีสัญชาติไทย แต่บุคคลผู้มีสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติ ต้องได้สัญชาติไทยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีในวันเลือกตั้ง

^{๕๒}เรื่องเดียวกัน

^{๕๓}“พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๒”, ราชกิจจานุเบกษา, (เมษายน ๒๕๖๒) : ๒๗๓ - ๒๗๔.

(๓) มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตเลือกตั้งมาแล้วเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าหนึ่งปีนับถึงวันเลือกตั้ง และ

(๔) คุณสมบัติอื่นตามที่กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดในกรณีที่มีการย้ายทะเบียนบ้านออกจากเขตเลือกตั้งหนึ่งไปยังอีกเขตเลือกตั้งหนึ่งภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเดียวกัน อันทำให้บุคคลมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตเลือกตั้งเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าหนึ่งปีนับถึงวันเลือกตั้ง ให้บุคคลนั้นมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งที่ตนมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านครั้งสุดท้ายเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

มาตรา ๓๙ บุคคลผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้ในวันเลือกตั้ง เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้ง

(๑) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรตหรือนักบวช

(๒) อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งไม่ว่าคดีนั้นจะถึงที่สุดแล้วหรือไม่

(๓) ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๔) วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๕) มีลักษณะอื่นตามที่กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด

การใช้สิทธิเลือกตั้ง เป็นหน้าที่ของประชาชนมีสัญชาติไทย และมีอายุตั้งแต่ ๑๘ ปี บริบูรณ์ขึ้นไป ต้องไปใช้สิทธิเลือกตั้งตามที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญ เพื่อที่จะรักษาผลประโยชน์ หรือสิทธิของตนเอง และยังเป็นกลไกสำคัญที่จะทำให้รูปแบบการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ดำเนินไปอย่างสมบูรณ์ตามหลักและตามวิถีที่กำหนดขึ้นมา

สรุปได้ว่า การใช้สิทธิเลือกตั้ง หมายถึง กระบวนการการมีส่วนร่วมทางการเมืองในใช้สิทธิของประชาชน หรือสิทธิอันชอบธรรมของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ ที่ประชาชนทุกคนพึงมี และสามารถใช้อย่างอิสระ ถูกกฎหมายในการเลือกตั้ง โดยไม่ถูกจำกัดจากรัฐบาล โดยประชาชน ทั่วไปเลือกผู้แทนหรือพรรคการเมืองที่มีอุดมการณ์นโยบาย และวิสัยทัศน์ที่สอดคล้องกับตน โดยความคาดหวังว่าผู้แทนหรือพรรคการเมืองที่ตนเลือกให้ไปใช้อำนาจอธิปไตยแทนตนนั้น จะนำอุดมการณ์และนโยบายในการบริหารประเทศ และทำหน้าที่พิทักษ์ผลประโยชน์ของตนเอง การเลือกตั้งแต่ละครั้งจึงมีความสำคัญต่อประชาชนในการแสดงเจตจำนง การมีส่วนร่วมทางการเมืองด้วยการไปทำหน้าที่ใช้สิทธิของตนเองเลือกผู้แทนในระดับต่างๆ โดยเลือกผู้ที่ตนเห็นว่าประโยชน์แก่ส่วนรวมตามแนวทางที่ตนต้องการ โดยพิจารณาจากนโยบายของผู้สมัครหรือพรรคของผู้สมัครซึ่งการมอบอำนาจให้ใครก็ตามทำหน้าที่แทนเรา จะต้องมอบด้วยความระมัดระวัง เพราะผลกระทบจากการใช้อำนาจนั้นจะส่งผลกระทบต่อตัวเราเองและสังคมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ตารางที่ ๒.๘ สรุปการใช้สิทธิเลือกตั้ง

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
วัชร ไซยสาร	การใช้สิทธิเลือกตั้ง หมายถึง การแสดงออกซึ่งเจตจำนงของประชาชนในทางการเมืองหรือตัดสินใจในนโยบายสาธารณะที่จะมีผลกระทบต่อประชาชน
สำนักคณะกรรมการการเลือกตั้ง	การใช้สิทธิเลือกตั้ง หมายถึง รูปแบบการมีส่วนร่วมที่สำคัญของการบริหารประเทศภายใต้ระบอบประชาธิปไตย แต่สิ่งที่ควรตระหนักคือ จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งจำนวนมาก ไม่ได้หมายความถึงความเป็นประชาธิปไตยของประเทศ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร	การใช้สิทธิเลือกตั้ง หมายถึง การที่ประชาชนเข้ามามี ส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบ ประชาธิปไตยที่ง่าย และชัดเจนที่สุด ถือเป็น การแสดงออกถึงเจตจำนงของประชาชนในการใช้สิทธิ
วิทยา สุจริตธรรักษ์	การเลือกตั้งจะมีความหมายและถือว่าเป็นที่มาของความชอบธรรมในอำนาจของรัฐบาลและผู้ปกครองนั้น มีหลักเกณฑ์ที่สำคัญซึ่งมักถูกกำหนดไว้แล้วในกฎหมายรัฐธรรมนูญ
พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น	การใช้สิทธิเลือกตั้ง เป็นหน้าที่ของประชาชนมีสัญชาติไทย และมีอายุตั้งแต่ ๑๘ ปี บริบูรณ์ขึ้นไป ต้องไปใช้สิทธิเลือกตั้งตามที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญ เพื่อที่จะรักษาผลประโยชน์ หรือสิทธิของตนเอง และยังเป็นกลไกสำคัญที่จะทำให้รูปแบบการปกครองในระบอบประชาธิปไตยดำเนินไปอย่างสมบูรณ์ตามหลักและตามวิธีที่กำหนดขึ้นมา

๒.๓.๕ การติดตามตรวจสอบเลือกตั้ง

ในการเลือกตั้งทุกครั้ง เมื่อเสร็จสมบูรณ์แล้วต้องมีการตรวจสอบดูความเรียบร้อยของการเลือกตั้ง เพื่อให้การเลือกตั้งมีความสุจริต เที่ยงธรรมแก่ผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง เพราะการเลือกตั้งทุกครั้ง มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งมีนักวิชาการได้ให้แนวความคิดและความหมายของการตรวจสอบและติดตามผลการเลือกตั้งดังนี้

๑. เพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการเลือกตั้ง และทำให้การเลือกตั้งสุจริตและเที่ยงธรรม ประชาชนสามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการเลือกตั้ง

๒. เพื่อให้มีการสอดส่องดูแลการเลือกตั้ง แจ้งเหตุหรือเบาะแสการทุจริตซื้อสิทธิขายเสียง และการดำเนินงานของศูนย์การเลือกตั้ง

๓. เพื่อให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมตรวจสอบการเลือกตั้งโดยเป็นสมาชิกหรืออาสาสมัครขององค์การที่คณะกรรมการการเลือกตั้งรับรองให้ตรวจสอบการเลือกตั้ง

๔. เพื่อให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมเป็นเจ้าหน้าที่จัดการเลือกตั้งในระดับต่าง ๆ เช่น กรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง กรรมการนับคะแนน กรรมการการเลือกตั้งประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรรมการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้ง^{๕๔}

การติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง หมายถึง การที่ประชาชนเข้าร่วมการรับฟังติดตามตรวจสอบการทำงาน และพฤติกรรมของคณะกรรมการเลือกตั้ง เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นอย่างเที่ยงธรรมสุจริต และให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด ตรวจสอบติดตามการทำงานของผู้ได้รับเลือกตั้งของท้องถิ่น^{๕๕}

การติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง หมายถึง การเข้ามามีส่วนร่วมเกี่ยวกับการรับฟังติดตาม ตรวจสอบการเลือกตั้ง การเฝ้าดูการนับคะแนนเลือกตั้งการทำหน้าที่ของผู้ได้รับการเลือกตั้ง รวมทั้ง การทำงานและพฤติกรรมของผู้ได้รับการเลือกตั้ง และคณะกรรมการการเลือกตั้ง เพื่อให้เกิดความโปร่งใสมีความเชื่อมั่น มีความเที่ยงธรรมสุจริตและให้เกิดความเป็นธรรมกับทุกฝ่ายตรวจสอบติดตาม การทำงานของผู้ได้รับเลือกตั้งของท้องถิ่น^{๕๖}

การติดตามผลการเลือกตั้ง หมายถึง กระบวนการดำเนินงานด้านการควบคุม เพื่อติดตามความก้าวหน้าของภารกิจเลือกตั้ง หรือประเมินว่าภารกิจเลือกตั้งสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยปกติจะต้องกำหนดดัชนีการติดตามประเมินผล เพื่อเป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ว่าสถานการณ์ที่ตรวจสอบวัดได้นั้นบรรลุหรือไม่บรรลุ เมื่อเทียบกับเกณฑ์หรือดัชนีที่กำหนดประโยชน์ของการติดตามประเมินผลไม่เพียงแต่ช่วยให้ทราบความก้าวหน้าหรือความล่าช้าหลังของการดำเนินการ

^{๕๔}สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, **รูปแบบของการมีส่วนร่วม**, (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, ๒๕๕๕), หน้า ๑๕.

^{๕๕}มลลิกา ฉิมพลี, “การมีส่วนร่วมการเลือกตั้งทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลุดเหล็ก อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์”, **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, ๒๕๕๔), หน้า ๕.

^{๕๖}เอกราช วรรณพงศ์, “การมีส่วนร่วมการเลือกตั้งทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลปะคำ อำเภอปะคำ จังหวัดบุรีรัมย์”, **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, ๒๕๕๔), หน้า ๓๘.

โดยใช้ดัชนีประเมินว่าการดำเนินการใกล้ถึงเป้าหมายที่กำหนดแค่ไหนเพียงไร และยังสามารถช่วยให้วิเคราะห์เพิ่มเติมให้ทราบปัญหาเหตุแห่งความสำเร็จและความล้มเหลวดังกล่าวได้ ทำให้เกิดประโยชน์ในการปรับปรุงแนวทางเดินทางต่อไปได้^{๕๗}

หมวด ๙ การดำเนินการตรวจสอบการเลือกตั้ง^{๕๘}

มาตรา ๑๑๓ ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง หรือผู้สมัคร มีสิทธิยื่นคัดค้านต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าการเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งที่ตนมีสิทธิเลือกตั้ง หรือที่ตนสมัครรับเลือกตั้งแล้วแต่กรณี มิได้เป็นไปโดยสุจริตหรือเที่ยงธรรม หรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้มีสิทธิยื่นคัดค้านการเลือกตั้งตามวรรคหนึ่งอาจยื่นคัดค้านได้ตั้งแต่วันที่ประกาศให้มีการเลือกตั้งจนถึงสามสิบวันนับแต่วันประกาศผลการเลือกตั้ง เว้นแต่

(๑) การคัดค้านเพราะเหตุตามมาตรา ๖๐ หรือมาตรา ๖๒ ให้ยื่นได้ตั้งแต่วันเลือกตั้งจนถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศผลการเลือกตั้ง

(๒) การคัดค้านเกี่ยวกับการนับคะแนนให้คัดค้านในระหว่างเวลาที่ยังนับคะแนนไม่แล้วเสร็จหรือในกรณีคัดค้านการรวมคะแนน ให้คัดค้านก่อนประกาศผลการนับคะแนนที่หน่วยเลือกตั้ง

เมื่อคณะกรรมการการเลือกตั้งได้รับคำคัดค้านการเลือกตั้งให้ดำเนินการสืบสวนหรือไต่สวนเพื่อหาข้อเท็จจริงโดยพลัน และพิจารณาดำเนินการตามหมวดนี้ แล้วแต่กรณีต่อไป ทั้งนี้ การยื่นคำคัดค้านการเลือกตั้งและการพิจารณาให้เป็นไปตามวิธีการที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด

มาตรา ๑๑๔ ในกรณีที่ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดเห็นว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกระทำการไปในทางที่อาจเกิดความเสียหายแก่การจัดการเลือกตั้ง หรืออาจทำให้การเลือกตั้งมิได้เป็นไปโดยสุจริตหรือเที่ยงธรรม หรือไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำตักเตือน ให้รายงานต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งหรือกรรมการการเลือกตั้ง และคณะกรรมการการเลือกตั้งหรือกรรมการการเลือกตั้งอาจมีคำสั่งให้ระงับยับยั้ง แก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือสั่งให้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งได้ตามที่เห็นสมควร

เมื่อคณะกรรมการการเลือกตั้งมีคำสั่งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจสั่งให้คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้นั้นพ้นจากหน้าที่ความรับผิดชอบและแต่งตั้งบุคคลอื่นให้ปฏิบัติหน้าที่แทนผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้คณะกรรมการการ

^{๕๗} อรรถสิทธิ์ พานแก้ว , เลือกเพราะชอบ : พฤติกรรมการเลือกตั้งของคนไทยในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไป ในปี พ.ศ.๒๕๕๐, (กรุงเทพฯมหานคร : สถาบันพระปกเกล้า, ๒๕๕๖), หน้า ๔๘.

^{๕๘} “พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๒” , ราชกิจจานุเบกษา (เมษายน ๒๕๖๒) : ๓๐๔ – ๓๐๕.

เลือกตั้งประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่พ้นจากหน้าที่ส่งมอบเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับการเลือกตั้งและอำนวยความสะดวกแก่คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้งขึ้นใหม่

มาตรา ๑๑๕ ในกรณีที่คณะกรรมการการเลือกตั้งมีคำสั่งให้คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพ้นจากหน้าที่ความรับผิดชอบตามมาตรา ๑๑๔ วรรคสอง ถ้าคณะกรรมการการเลือกตั้งเห็นสมควรให้มีการดำเนินการทางวินัยด้วย ให้แจ้งต่อผู้บังคับบัญชาของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเพื่อดำเนินการทางวินัยต่อไป

สรุปได้ว่า การติดตามผลการเลือกตั้งหรือการตรวจสอบการเลือกตั้ง หมายถึง การเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนในการรับฟังและติดตามตรวจสอบการทำงาน หรือพฤติกรรมของคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าการเลือกตั้งมีความสุจริต เทียบธรรมแก่ผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งหรือไม่ เพราะการเลือกตั้งทุกครั้งมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งหรือผู้ที่ได้รับเลือกตั้งได้ทำหน้าที่ของผู้ที่ได้รับเลือกตั้งตามนโยบายที่ให้ไว้หรือไม่ และติดตามความก้าวหน้าของภารกิจการเลือกตั้งหรือประเมินว่าภารกิจการเลือกตั้งสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ และจะทำให้การเลือกตั้งสุจริตและ เทียบธรรม

ตารางที่ ๒.๙ สรุปการติดตามตรวจสอบเลือกตั้ง

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง	เพื่อให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมเป็นเจ้าหน้าที่จัดการเลือกตั้งในระดับต่าง ๆ เช่นกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง กรรมการนับคะแนน กรรมการการเลือกตั้งประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรรมการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้ง
มัลลิกา ฉิมพลี	การติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง หมายถึง การที่เข้าร่วมการรับฟังติดตาม ตรวจสอบการทำงาน และพฤติกรรมของคณะกรรมการเลือกตั้ง เพื่อให้เกิด ความเชื่อมั่นอย่างเที่ยงธรรมสุจริต

ตารางที่ ๒.๙ สรุปการติดตามตรวจสอบเลือกตั้ง (ต่อ)

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
เอกราช วรรณพงศ์	การติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง หมายถึง การเข้ามามีส่วนร่วมเกี่ยวกับการรับฟัง ติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง การเฝ้าดูการนับคะแนนเลือกตั้ง การทำ หน้าที่ของผู้ได้รับการเลือกตั้ง
อรรถสิทธิ์ พานแก้ว	การติดตามผลการเลือกตั้ง หมายถึง กระบวนการดำเนินงานด้านการควบคุม เพื่อติดตาม ความก้าวหน้าของภารกิจเลือกตั้ง หรือประเมินว่าภารกิจเลือกตั้งสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่
พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น	การดำเนินการตรวจสอบการเลือกตั้งผู้มีสิทธิเลือกตั้ง หรือผู้สมัคร มีสิทธิยื่นคัดค้านต่อคณะกรรมการเลือกตั้งว่าการเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งที่ตนมีสิทธิเลือกตั้ง หรือที่ตนสมัครรับเลือกตั้ง มิได้เป็นไปโดยสุจริตหรือเที่ยงธรรม หรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย

๒.๓.๖ แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการเลือกตั้ง

ในการศึกษาเพื่อให้ได้คำอธิบายต่อพฤติกรรมทางการเมืองหรือปรากฏการณ์ทางการเมืองอันใดอันหนึ่งโดยอยู่บนหลักการแห่งเหตุผล นักรัฐศาสตร์มักจะอาศัยการอ้างอิงถึงองค์ความรู้ซึ่งได้รับการพิสูจน์มาแล้วผ่านกระบวนการหรือระเบียบวิธีวิจัยว่า ถูกต้องเที่ยงแท้ที่เรียกว่า “ทฤษฎี” ทฤษฎีนี้เองอาจจะนำไปคาดการณ์พฤติกรรมหรือปรากฏการณ์ทางการเมืองได้ล่วงหน้าหากมีองค์ประกอบใดที่ชี้ให้เห็นแนวโน้มเป็นไปดังที่เวลานั้น^{๕๙}

การศึกษาพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในระบบการเมืองต่างๆ นั้นมองในแง่หนึ่งแล้วนับได้ว่า เป็นส่วนหนึ่งของความพยายามที่จะทำความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่าง “ประชาชนกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยเพราะความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนกับกระบวนการปกครองได้รับการกล่าวถึงว่าเป็นหัวใจของกิจกรรมทางการเมืองทุกระบบโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย การเลือกตั้งเป็นกิจกรรมทางการเมืองที่มีปัจจัยเกี่ยวพันอย่างซับซ้อนยิ่ง โดยเฉพาะภายใต้สภาพการณ์ที่การแข่งขันในการเลือกตั้งหรือการแข่งขันทางการเมืองสูงแล้วก็ยิ่งมีการใช้แนวโน้มของการใช้เทคนิคและกลยุทธ์ต่างๆ ในกิจกรรมเลือกตั้งที่ซับซ้อนเพื่อมุ่งหมายชัย

^{๕๙} ชัชวาล ทัดศิวิชัย, การเลือกตั้งกับระบอบประชาธิปไตย, รัฐสภาสาร, ปีที่ ๕๔ ฉบับที่ ๑๐ (ตุลาคม ๒๕๔๙) : ๖๙.

ขณะทางการเมืองมากขึ้นตามไปด้วยเกี่ยวกับเรื่องนี้ นักรัฐศาสตร์หลายท่านได้ให้ข้อสังเกตว่าการเลือกตั้งในปัจจุบันนับวันแต่จะมีความซับซ้อนหรือมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องมากขึ้นมีการใช้นวัตกรรมทางการเมือง การตลาดการเมือง หรือมีการใช้เงินในการเลือกตั้งเป็นจำนวนมาก สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นปัจจัยต่อการสร้างรูปรอย

ก่อนที่จะทำการศึกษาแบบแผนพฤติกรรมการณ์ในเนื้อหาส่วนต่อไปควรได้เริ่มต้นหรือทบทวนความเข้าใจเกี่ยวกับพื้นฐานแนวความคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเสียก่อน โดยในบทความนี้ จะขอนำมากล่าวถึงอย่างสังเขปเท่านั้น รายละเอียดของการศึกษาเรื่องนี้ผู้สนใจสามารถค้นคว้าเพิ่มเติมได้จากเอกสารที่อ้างอิงท้ายบทความ

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการณ์เลือกตั้งในฐานะที่เป็นกระทำทางสังคมโดยอิงทัศนะของเวบบอร์ นักสังคมวิทยาชาวเยอรมันเราอาจจำแนกลักษณะของพฤติกรรมการณ์เลือกตั้งของบุคคลออกได้เป็น ๔ ประเภท คือ^{๖๐}

๑. การออกเสียงเลือกตั้งเป็นการกระทำที่มีเจตจำนงเชิงเหตุผล อันได้แก่ การที่ผู้เลือกตั้งมีการคิดคำนึงถึงผลประโยชน์ที่จะได้จากการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง เช่น การมุ่งหวังที่จะเลือกคนที่ตนเองสนับสนุนให้เข้าไปมีอำนาจ เพื่อที่จะกำหนดนโยบายได้สอดคล้องกับผลประโยชน์ของตนเอง กล่าวคือ การที่จะบรรลุเป้าหมายผลประโยชน์โดยการไปใช้สิทธิเลือกตั้งเป็นวิธีการที่จะบรรลุเป้าหมายนั้น

๒. การออกเสียงเลือกตั้งเป็นพฤติกรรมการณ์หรือการกระทำตามค่านิยม ได้แก่ ผู้ที่ไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งเห็นว่าการไปเลือกตั้งมีความมุ่งหมายในแง่คุณค่าอยู่ในตัวยกตัวอย่างเช่นคนที่มีความศรัทธาในระบอบประชาธิปไตยจะเห็นว่าการเลือกตั้งมีคุณค่าในแง่ที่เป็นการส่งเสริมการปกครองแบบประชาธิปไตยจึงตัดสินใจไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

๓. การออกเสียงเลือกตั้ง เป็นการกระทำตามอารมณ์หรือความพึงพอใจแบบปราศจากเหตุผล เช่น คนที่มีความรู้สึกใคร่ชอบพอดูผู้สมัครรับเลือกตั้งบางคน แล้วไปใช้สิทธิเลือกตั้งอันเป็นการแสดงความรักความศรัทธาต่อบุคคลนั้น

๔. การออกเสียงเลือกตั้ง เป็นการกระทำตามประเพณี เช่น คนที่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งบางคน ไปใช้สิทธิเพราะความเคยชินหรือเห็นคนอื่นกระทำและกระทำตาม เป็นต้น

ในเชิงแนวความคิด กล่าวไว้ว่า นักสังคมศาสตร์ ซึ่งโดยมากก็คือกลุ่มนักสังคมวิทยาและ นักรัฐศาสตร์ ได้แบ่งทฤษฎีการ ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งออกเป็น ๓ กลุ่ม ดังนี้^{๖๑}

^{๖๐}เทวินทร์ ขอเหนี่ยวกลาง, “ความตั้งใจไปเลือกตั้ง กรณีศึกษาประชาชนเขตเลือกตั้งที่ ๑ กรุงเทพมหานคร”, วิทยานิพนธ์สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยมหิดล สาขาสังคมวิทยา, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๓๘), หน้า ๓๘.

^{๖๑}พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว, พฤติกรรมการณ์ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของคนไทย, (กรุงเทพมหานคร : เจ้าพระยาการพิมพ์, ๒๕๒๗), หน้า ๑๘-๒๐.

๑. ทฤษฎีปัจจัยตัวกำหนด

สาระสำคัญของทฤษฎีปัจจัยตัวกำหนด คือ ปัจจัยด้านสถานภาพทางสังคมเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ทฤษฎีดังกล่าวเสนอว่าปัจจัยด้านสถานภาพทางสังคม อันเป็นภูมิหลังของบุคคล ทั้งในระดับกว้างและลึกลงมา จนกระทั่งถึงช่วงที่จะมีการตัดสินใจ มีอิทธิพลอย่างสำคัญต่อพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง โดยแนวความคิดที่เป็นพื้นฐานของ ทฤษฎีนี้ได้แก่ ตัวแบบผลักดันทางสังคมของ พอล ลาซาร์สเฟลด์ ทฤษฎีสนามของ เคิร์ต เลวิน กล่าวอีกนัยหนึ่ง ทฤษฎีประเภทนี้เป็นการเสนอเงื่อนไขที่กำหนดรูปแบบของพฤติกรรม ซึ่งไม่ได้มุ่งที่จะสรุปรวมเชิงนิรนัยหรือทำนายพฤติกรรมในอนาคตหากให้ประโยชน์อย่างสำคัญในด้านการจัดตัวแปรอันหลากหลาย ที่เกี่ยวข้องให้เป็นระเบียบส่วนปัจจัยทางสังคมที่กำหนดพฤติกรรมลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของบุคคลตามนัยทฤษฎีนี้ได้แก่ปัจจัยทางด้าน เพศ อายุ อาชีพ รายได้ การศึกษา และที่อยู่อาศัย เป็นต้น^{๖๒}

๒. ทฤษฎีความสำนึกเชิงเหตุผล

ทฤษฎีนี้เป็นตัวแบบหนึ่งของการนำแนวคิดเชิงเศรษฐศาสตร์มาอธิบายเกี่ยวกับการตัดสินใจในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของบุคคล ซึ่งก็เป็นมุมมองหนึ่งที่น่าสนใจวิเคราะห์สาเหตุการตัดสินใจเลือกตั้งและได้รับความนิยมนับเป็นอันมากมุมมองหนึ่งการศึกษาพฤติกรรมการออกเสียงเลือกตั้งด้วยมุมมองเชิงเศรษฐศาสตร์นี้ เป็นการพิจารณาพฤติกรรมบนพื้นฐานของความชอบด้วยเหตุและผลของมนุษย์กับการตัดสินใจทางการเมืองโดยเรียกตัวแบบทั่วไปที่ใช้เป็นกรอบในการศึกษาว่า “ตัวแบบการเลือกโดยเหตุและผล” ตามตัวแบบนี้ผู้ลงคะแนนเสียงที่มีเหตุผลจะรู้ว่าผลประโยชน์ของเขาจากการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งคืออะไร ทั้งจะสามารถประเมินได้ว่าผู้สมัครจะให้ประโยชน์แก่ตนได้มากน้อยเพียงใดและลงคะแนนเสียงตามผลการประเมินของเขานั้น รวมทั้งผู้ลงคะแนนจะลงคะแนนเมื่อการลงคะแนนนั้น ให้ผลคุ้มค่ากับการลงทุนของเขา ตัวแบบการเลือกโดยเหตุและผลดังกล่าวไปแล้ว ตั้งอยู่บนฐานคติที่สำคัญ ๓ ประการ

ประการแรก ถือว่าการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเป็นเครื่องมือที่จะนำมาซึ่งผลประโยชน์หรือเป้าหมายที่ประชาชนต้องการ ดังนั้น การตัดสินใจลงคะแนนเสียงของผู้ลงคะแนนจะพิจารณาจากผลประโยชน์ของตนเป็นที่ตั้ง

ประการที่สอง ให้ความสำคัญกับเป้าหมายทางการเมือง กล่าวคือ การลงคะแนนเสียงของผู้ลงคะแนนเสียงนั้น จุดสนใจมุ่งไปที่เป้าหมายทางการเมืองของผู้ลงคะแนนเสียง

^{๖๒}Golembiewsky, R. T., Welsh, W. A. & Crotty, W. J.A, *Methodological primer for political scientists*, (Chicago: Rand McNally, 1969), pp. 18-19.

ประการที่สาม ถือว่าการตัดสินใจลงคะแนนเสียงผู้ลงคะแนนเสียงจะกระทำอย่างละเอียดรอบคอบระมัดระวังโดยใช้ข่าวสารที่มากเพียงพอ^{๖๓}

ทฤษฎีความสำนึกเชิงเหตุผลเป็นแนวการศึกษาที่ให้ความสำคัญกับการบริหารการเลือกตั้ง ตัวผู้รับสมัครเลือกตั้ง พรรคการเมืองการรณรงค์หาเสียงนโยบายของพรรคการเมืองจ่ายสิ่งของอันรวมถึงการใช้เงินในการเลือกตั้ง ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำนึกตรรกะของ ผู้ไปใช้สิทธิลักษณะเช่นนี้คล้ายกับกรอบความคิดเชิงเหตุผล (rational framework) ของผู้ไปใช้สิทธิ ออกเสียงเลือกตั้ง หรือการตัดสินใจของผู้บริโภคทางเศรษฐศาสตร์งานที่สำคัญในด้านนี้ ได้แก่

แนวคิดทฤษฎีของดาว์น ดังกล่าวไว้ในงานเขียนเรื่อง “การศึกษารัฐศาสตร์แนวทางการตัดสินใจและทฤษฎีเกม” ว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะไปลงคะแนนเสียงถ้าผลตอบแทนที่ได้รับคุ้มค่าซึ่งเป็นการใช้แนวคิดที่ว่าด้วยความชอบด้วยเหตุผลของมนุษย์เศรษฐกิจ (economic man) มาใช้ในการตัดสินใจทางการเมืองส่วนกรณีการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งนั้นเป้าหมายในการตัดสินใจของแต่ละคนคือเป้าหมายทางการเมืองโดยไม่สนใจอารมณ์หรือค่านิยมส่วนตัวที่ไม่ใช่เรื่องเป้าหมายทางการเมืองผู้มีสิทธิเลือกตั้งกรณี เช่นนี้ จึงเป็นมนุษย์การเมือง (political man) โดยแอนโทนี่ ดาว์นได้ตั้งข้อสมมติฐานว่ามนุษย์การเมืองและพลเมืองธรรมดาที่มีเหตุผลซึ่งพิจารณาจากสถานการณ์ทุกสถานการณ์จะดูที่ผลที่พึงจะได้และจะเสียทั้งนี้ โดยเล็งเห็นเป้าหมายที่การเมือง คือการจัดรัฐบาลในระบอบประชาธิปไตยที่สอดคล้องกับความต้องการของเขามากที่สุดดังนั้นในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแต่ละคนจะปฏิบัติตนอย่างสมเหตุสมผลในการแสวงหาเป้าหมายทางการเมืองเฉพาะตนคือคิดคำนวณโดยยึดค่านิยมของตนเป็นด้านหลักเช่นในสถานการณ์ที่มีพรรคการเมือง ๒ พรรค เขาจะตัดสินใจว่าต้องการให้พรรคใดชนะโดยพิจารณาผลงานที่ผ่านมาในอดีตการที่บุคคลตัดสินใจเช่นนี้ ก็โดยคาดหวังว่าเขาจะได้ประโยชน์จากการที่พรรคนั้นหากได้เป็นรัฐบาล^{๖๔}

ส่วนกรณีที่มีพรรคการเมืองหลายพรรคนักวิชาการจากกรมการปกครองได้อธิบายทัศนะของแอนโทนี่ ดาว์น ไว้ว่าบุคคลจะพิจารณาลงคะแนนเสียงเลือกผู้ใดในเงื่อนไขต่างๆ ดังนี้

๑. ถ้าพรรคการเมืองที่ผู้ลงคะแนนชอบมีทางชนะ เขาจะลงคะแนนให้พรรคนั้น
๒. ถ้าพรรคการเมืองที่ผู้ลงคะแนนชอบไม่มีโอกาสชนะเลย เขาจะลงคะแนนให้พรรคอื่น ซึ่งดูจะมีทางชนะ ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้พรรคการเมืองที่เขาไม่ชอบเป็นผู้ชนะ

^{๖๓} สุวัฒน์ ศิริโกศาภิรมย์, “อิทธิพลของผู้นำชุมชนที่มีต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนศึกษากรณีผู้นำชุมชนในเขตเทศบาลตำบลหัวหิน”, *วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๐), หน้า ๔๒.

^{๖๔} ประจักษ์ เวสารัชช์, *พรรคกับเสถียรภาพทางการเมือง*, (กรุงเทพมหานคร : บพิธการพิมพ์, ๒๕๒๗), หน้า ๓๘.

๓. ถ้าผู้ลงคะแนนเป็นผู้ที่มุ่งอนาคต เขาจะลงคะแนนให้พรรคที่เขาชอบถึงแม้จะไม่มีโอกาสชนะ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเปิดทางไว้ให้พรรคการเมืองมีโอกาสชนะการเลือกตั้งในอนาคต^{๖๕}

ตัวอย่างข้อเขียนของนักวิชาการต่างประเทศที่ใช้กรอบแนวคิดดังกล่าวที่น่าสนใจ ได้แก่ งานของ ฮิล และลูธเบ็ก ที่สรุปจากการศึกษาในการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาว่าผู้ที่เปลี่ยนใจสนับสนุนจากพรรคการเมืองหนึ่งไปเป็นอีกพรรคหนึ่ง หรือยืนยันสนับสนุนพรรคเดิมไม่เปลี่ยนแปลงต่างก็ใช้ความพอใจในการดำเนินนโยบายของพรรค เป็นเหตุผลในการตัดสินใจทั้งสิ้นส่วนอีกชิ้นหนึ่งได้แก่ผลงานของ ไวส์เบิร์ก ที่สรุปไว้ว่า การที่ผู้ลงคะแนนเสียงจะตัดสินใจว่าจะไปลงคะแนนเสียงหรือไม่และจะเลือกใคร ผู้ลงคะแนนเสียงจะพิจารณาถึงผลประโยชน์ของผู้ลงคะแนนเสียงเองซึ่งตามปกติแล้วเขาก็จะเลือก หรือลงคะแนนให้ผู้รับสมัครที่มีนโยบายใกล้เคียงกับความคิดของเขามากที่สุด^{๖๖}

พฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนในประเทศโลกที่สามซึ่งประเทศไทยก็ถูกจัดกลุ่มอยู่ในกลุ่มนี้ด้วยว่ารูปแบบการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของประชาชน มักเป็นไปในแบบอุปถัมภ์กล่าวคือประชาชนจะไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งด้วยความรู้สึกเป็นหนี้บุญคุณการลงคะแนนเสียงแบบอุปถัมภ์นี้แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือการไปลงคะแนนเสียงอย่างเป็นทางการซึ่งหมายถึงการที่ผู้ไปเลือกตั้งมุ่งไปใช้สิทธิโดยมีเหตุผลที่จะตอบแทนบุญคุณของผู้สมัครโดยลักษณะความสำคัญของพฤติกรรมแบบนี้เกิดจากความรู้จักคุ้นเคยเป็นการส่วนตัว หรือได้รับการอุปถัมภ์กับมาแต่ในอดีตส่วนประเภทที่สองคือการขายเสียง เป็นการที่ประชาชนไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งโดยแลกกับการรับเงินหรือสิ่งมีค่าต่างๆ อันได้แก่ เสื้อผ้า อาหารและเครื่องใช้ เป็นต้น ซึ่งเป็นคำกล่าวที่สอดคล้องกับความเป็นจริงที่ปรากฏอยู่ทุกวันนี้ในสังคมไทยที่มีการจ่ายเงินซื้อเสียงเป็นจำนวนมากในการเลือกตั้งแต่ละครั้งและหลายครั้งที่บรรดาผู้เชี่ยวชาญและสื่อมวลชนต่างคาดประมาณให้เห็นว่าเม็ดเงินที่ใช้ในการซื้อเสียงเลือกตั้งแต่ละครั้งเมื่อรวมกันแล้วเป็นจำนวนที่มหาศาลนับเป็นหลายพันล้านบาทในกรณีประเทศไทยโดยทั่วไป พรรคการเมืองไทยจะมีนโยบายที่คล้ายคลึงกันและไม่ค่อยให้ความสำคัญกับนโยบายของพรรคเท่าใดนักดังนั้นคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัครจึงมีความสำคัญมากกว่านโยบายของพรรคจึงได้ปรากฏภาพว่าที่ผ่านมามากมายคราวในการหาเสียงเลือกตั้งผู้สมัครจะมุ่งชูคุณสมบัติส่วนตัวมากกว่าจะพูดถึงนโยบายของพรรคการเมืองที่เขาสังกัดหรือใช้ยุทธวิธีการโจมตีเรื่องส่วนตัวของคู่แข่งมากกว่าจะโจมตีหรือพูดถึงเรื่องนโยบายของพรรคและมักพูดแสดงให้ประชาชนเห็นว่าเขาจะทำอะไรให้กับชุมชนและประชาชนในเขตเลือกตั้งของเขาบ้างหากได้รับเลือกนอกจากนี้ในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

^{๖๕} รักรักษา บันเทิงสุข, “พฤติกรรมการเลือกตั้งของผู้มีอายุ ๑๘ - ๑๙ ปี ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ศึกษากรณีอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่”, วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๔๐), หน้า ๑๑-๑๒.

^{๖๖} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๑-๑๒.

ประชาชนจะพิจารณาคุณสมบัติของผู้สมัครซึ่งก็คือความพร้อมและความสามารถของผู้มาสมัครที่จะทำหน้าที่สนองความต้องการหรือแก้ปัญหาความเดือดร้อนของชุมชนได้มากน้อยเพียงใดเป็นเกณฑ์ใหญ่^{๖๗}

๑. ทฤษฎีระบบ เป็นแนวทางการศึกษาพฤติกรรมการเลือกตั้งในเชิงระบบที่ได้ประยุกต์เอาทฤษฎีระบบการเมืองของ อีสตันมาใช้เป็นกรอบแนวทางในการศึกษาพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งและถือว่าเป็นแนวการศึกษาวิเคราะห์หนึ่งที่ได้รับคามนิยมโดยทั่วไปของนักรัฐศาสตร์^{๖๘}

ทฤษฎีนี้พิจารณาว่าการลงคะแนนเสียงตามปกติคือความสมดุลของความนิยมในพรรคการเมืองสองพรรคใหญ่ในการเลือกตั้งที่มีลักษณะของการเลือกพรรคหรือมีความนิยมในพรรคใดพรรคหนึ่งเป็นฐาน เช่น ในอเมริกาความสมดุลของระบบการเมืองว่าการขึ้นลงของอัตราการลงคะแนนเสียงและการเลือกคนใดคนหนึ่งนั้น ขึ้นอยู่กับส่วนผสมของปัจจัยแวดล้อมซึ่งผันแปรไปในช่วงสมัยที่มีการเลือกตั้งซึ่งเป็นปัจจัยที่มีผลระยะสั้น เช่น ความสนใจในตัวผู้สมัครความเห็นต่อนโยบายและปัญหาทางการเมืองภาพพจน์ต่อการปฏิบัติงานของพรรค สถานการณ์ภายในและภายนอกประเทศสภาพการแข่งขันของผู้สมัคร เป็นต้น เมื่อประมวลรวมกันแล้วจะมีผลต่อปัจจัยพื้นฐานคือความนิยมพรรคที่ถือว่าเป็นแรงผลักดันในระยะยาวซึ่งอาจทำให้ผู้ลงคะแนนเสียงเปลี่ยนความนิยมพรรคจากพรรคหนึ่งเป็นการแกว่งออกจากสภาวะสมดุล “ปกติ” และเมื่อถึงการเลือกตั้งคราวต่อไปก็มักจะแกว่งกลับโดยภาวะสมดุล (equilibrium) เช่นนี้ ไปเรื่อยๆ ซึ่งก็คือพิจารณาทำให้ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนด และความสำนึกเชิงเหตุผลที่เกิดจากปัจจัยระยะสั้นเฉพาะช่วงสมัย ใช้ทฤษฎีดังกล่าวจึงมีลักษณะเป็นตัวแบบเชิงการทำนาย

การแข่งขันของพรรคการเมืองในสหรัฐอเมริกาที่มีลักษณะเป็นสภาวะนิ่งที่เกิดภาวะสมดุลของระบบซึ่งอัตราการขึ้นลงของการคะแนนเสียงและเลือกพรรคการเมืองพรรคใดพรรคหนึ่งเกิดจากส่วนผสมระหว่างปัจจัยพื้นฐานระยะยาว คือความนิยมในพรรคกับปัจจัยระยะสั้น คือความพอใจในผู้สมัครนโยบายที่เกี่ยวกับประเด็นปัญหาทางการเมืองภาพพจน์ที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของพรรคและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงทั้งภายในกับภายนอกประเทศ ซึ่งจะผันแปรไปในแต่ละช่วงสมัยเมื่อผู้ลงคะแนนเสียงนำปัจจัยต่างๆ เหล่านี้มารวมกันประกอบในการพิจารณาตัดสินใจก็จะก่อให้เกิดความชอบพรรคหนึ่งมากกว่าอีกพรรคหนึ่ง ซึ่งทำให้ความสมดุลในระบบ เสียไปและเมื่อถึงการเลือกตั้งครั้งใหม่ก็มักจะแกว่งตัวกลับมาเช่นนี้เรื่อยไป^{๖๙}

^{๖๗} กนก วงษ์ตระหง่าน, การเมืองในระบอบประชาธิปไตย, (กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๘), หน้า ๕๘.

^{๖๘} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๓.

^{๖๙} พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว, พฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของคนไทย, (กรุงเทพมหานคร : เจ้าพระยาการพิมพ์, ๒๕๒๗), หน้า ๑๐.

นอกจากแนวความคิดและทฤษฎีที่กล่าวไปข้างต้นแล้ว ยังมีทฤษฎีที่อธิบายถึงการไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนอีกหลากหลายทฤษฎี ดังนี้

๑. ทฤษฎีประชาธิปไตย คือ การยอมรับสิทธิเสรีภาพของประชาชนและเป็นการปกครองที่ชอบธรรมซึ่งมีนักทฤษฎีหลายท่านได้เน้นถึงการยอมรับสิทธิเสรีภาพ NS ความเสมอภาคและการมีความรับผิดชอบในการบริหารประเทศชาติโดยถือว่าอำนาจสูงสุดในการปกครองมาจากประชาชนโดยประชาชนเลือกผู้แทนเข้าไปดำเนินการบริหารซึ่งตามความคิดของนักทฤษฎีประชาธิปไตยระบบมีผู้แทนเช่น จอห์น ลอค และ โทมัส เจฟเฟอร์สัน ถือว่าประชาชนมีความเสมอภาคกันและมีความสามารถที่จะเข้าร่วมบริหารงานปกครองประเทศชาติแต่เมื่อประชากรมีมากจึงต้องมีการเลือกผู้แทนเป็นตัวแทนของประชาชนไปเป็นปากเสียงแทนประชาชนผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งต้องใช้สิทธิอย่างอิสระ

๒. ทฤษฎีการแลกเปลี่ยน มีสาระสำคัญเบื้องต้น คือ การอยู่ร่วมกันในสังคมมนุษย์เราต้องมีปฏิสัมพันธ์ในเชิงการแลกเปลี่ยนต่อกัน โฮแมนส์ ได้พัฒนาทฤษฎีการแลกเปลี่ยนจากการทดลองของ สกินเนอร์ ซึ่งได้ทดลองแสดงพฤติกรรมของนกพิราบโดยวางเงื่อนไขการให้รางวัลคือเมล็ดข้าวถ้านกพิราบไปจิกที่ปุ่มอื่นก็จะได้รับการ ลงโทษโดยจะมีกระแสไฟฟ้าดูดอ่อนๆ จนเกิดความเจ็บปวดและระคายเคืองต่อมานกพิราบก็จะเกิดการเรียนรู้ต่อพฤติกรรมของตนและจะแสดงออกซึ่งพฤติกรรมที่ตนเองได้ประโยชน์ คือ จิกปุ่มที่ตัวมันจะได้เมล็ดข้าวกินเมื่อมันต้องการอาหารโฮแมนส์ได้เปรียบเทียบกับพฤติกรรมของมนุษย์ซึ่งไม่แตกต่างจากสัตว์โลก คือคนเราจะคบหาสมาคมกันอย่างไรก็ดีหรือขึ้นอยู่กับความต้องการและทำประโยชน์ซึ่งเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของคนที่อยู่ร่วมกัน

ทฤษฎีการแลกเปลี่ยนของ โฮแมนส์ นี้ช่วยอธิบายให้เราทราบว่าคนที่ผู้เลือกตั้งบางส่วน “ไปเลือกผู้แทนก็เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินผลประโยชน์ได้รับความยกย่องความสะดวกสบายหรือตำแหน่งหน้าที่ที่คาดว่าจะได้รับส่วนผู้สมัครรับเลือกตั้งก็ใช้เงินบ้างผลประโยชน์บ้างการยกย่องนับถือว่าเป็นกลุ่มเดียวกันบ้างหรือตำแหน่งหน้าที่บ้างให้แก่ผู้สนับสนุนลงคะแนนให้แก่ตนเป็นการแลกเปลี่ยนกับคะแนนเสียงที่ตนได้รับ

๓. ระบบอุปถัมภ์ เป็นแนวคิดที่กล่าวถึงความสัมพันธ์เชิงการแลกเปลี่ยนต่างตอบแทนกันของคนสองฝ่ายที่ไม่เท่าเทียมกันที่มีวิวัฒนาการมาจากระบบชนชั้นและสถานภาพทางสังคมตามแนวคิดของเวบบอร์ ต่อผู้มีฐานะสูงมีทรัพย์สินมากเป็นผู้อุปถัมภ์เพื่อต้องการได้รับการยอมรับหรือเมื่อมีความจำเป็นที่เรียกใช้ก็ได้รับการบริการสนองตอบรวมถึงความจงรักภักดีด้วยโดยเฉพาะประเทศไทย ซึ่งเคยมีไพร่มีทาสมาก่อนทำให้สถานภาพของคนที่มีฐานะยากจนและด้อยโอกาสมักแสวงหาที่พึ่งจากผู้มีฐานะร่ำรวย ส่วนหนึ่งคือนักการเมืองที่สมัครจะใช้วิธีการให้ความอุปการะในด้านต่างๆ เช่น เวลาเจ็บไข้ได้ป่วยหรือตายญาติก็จะไปขอความช่วยเหลือจากผู้มีฐานะดีกว่าตนเมื่อได้รับ

การช่วยเหลือหรือที่เรียกว่าอยู่ในความอุปถัมภ์ก็จะไปลงคะแนนเสียงให้เป็นการตอบแทนบุญคุณที่ตนเคยได้รับอุปถัมภ์มาแต่เก่าก่อน

๔. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล แนวคิดนี้มีสาระอยู่ว่า ในฐานะที่มนุษย์เป็นสัตว์สังคม มนุษย์จะต้องอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มสร้างความสัมพันธ์อันเกิดจากการคบหาสมาคมกันทำให้คนที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน เช่น กลุ่มญาติ กลุ่มนักศึกษา กลุ่มสถาบัน กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มอาชีพ สมาคมและกลุ่มการเมืองทำในสิ่งที่จะสร้างความพึงพอใจแก่ผู้ที่ตนรู้จักและหลีกเลี่ยงภาวะที่จะสร้างความไม่พอใจให้เกิดขึ้นกับสมาชิกอื่นที่อยู่ในกลุ่ม

สรุปได้ว่า แนวคิดพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งเป็นการแสดงออกมาจากร่างกายและจิตใจ โดยรวมของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่น รวมถึงอิทธิพลในการกำหนดพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในการเลือกตัวแทนของตนเข้ามาบริหารท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๒

ตารางที่ ๒.๑๐ สรุปแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้ง

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
ชัชวาล ทัดศิวัช	พฤติกรรมทางการเมืองหรือปรากฏการณ์ทางการเมืองอันใดอันหนึ่งโดยอยู่บนหลักการแห่งเหตุผล นักรัฐศาสตร์มักจะอาศัยการอ้างอิงถึงองค์ความรู้ซึ่งได้รับการพิสูจน์มาแล้วผ่านกระบวนการหรือระเบียบวิธีวิจัยว่า ถูกต้องเที่ยงแท้ที่เรียกว่า“ทฤษฎี”
เทวินทร์ ขอนเหนียวกลาง	การออกเสียงเลือกตั้งเป็นการกระทำที่มีเจตจำนงเชิงเหตุผล อันได้แก่ การที่ผู้เลือกตั้ง มีการคิดคำนึงถึงผลประโยชน์ที่จะได้จากการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง
พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว	การออกเสียงเลือกตั้งเป็นพฤติกรรมหรือการกระทำตามค่านิยม ได้แก่ ผู้ที่ไปใช้สิทธิ ออกเสียงเลือกตั้ง เห็นว่า การไปเลือกตั้งมีความมุ่งหมายในแง่คุณค่าอยู่ในตัว
Golembiewsky	สาระสำคัญของทฤษฎีปัจจัยตัวกำหนด คือปัจจัยด้านสถานภาพทางสังคมเป็นตัวกำหนด พฤติกรรมการ ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ทฤษฎีดังกล่าวเสนอว่าปัจจัย ด้านสถานภาพทางสังคม อันเป็นภูมิหลังของบุคคล ทั้งในระดับกว้างและลึกลงมาจนกระทั่งถึงช่วงที่จะมี การตัดสินใจ

ตารางที่ ๒.๑๐ สรุปแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการเลือกตั้ง (ต่อ)

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
สุวัฒน์ ศิริโกศาภิรมย์	“ตัวแบบการเลือกโดยเหตุและผล” ตามตัวแบบนี้ผู้ลงคะแนนเสียงที่มีเหตุผลจะรู้ว่าผลประโยชน์ของ เขาจากการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งคืออะไร ทั้งจะสามารถประเมินได้ว่าผู้สมัครจะให้ประโยชน์แก่ตนได้มากน้อยเพียงใด
ปรัชญา เวสารัชช	การตัดสินใจทางการเมืองส่วนกรณีการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งนั้นเป้าหมายในการตัดสินใจ ของแต่ละคนคือเป้าหมายทางการเมืองโดยไม่สนใจ อารมณ์หรือค่านิยมส่วนตัวที่ไม่ใช่เรื่องเป้าหมายทางการเมืองผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
รักฎา บันเทิงสุข	ลงคะแนนเป็นผู้ที่มุ่งอนาคต จะลงคะแนนให้พรรคที่เขาชอบถึงแม้จะไม่มีโอกาสชนะ ทั้งนี้เพื่อเป็นการ เปิดทางไว้ให้พรรคการเมืองมีโอกาสชนะการเลือกตั้ง ในอนาคต
กนก วงษ์ตระหง่าน	ซึ่งประเทศไทยรูปแบบการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของประชาชนมักเป็นไปในแบบอุปถัมภ์ประชาชนจะ ไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งด้วย ความรู้สึกเป็นหนี้ บุญคุณ
พรรคศักดิ์ ผ่องแผ้ว	การคะแนเสียงและเลือกพรรคการเมืองพรรคใดพรรคหนึ่ง เกิดจากส่วนผสมระหว่างปัจจัยพื้นฐาน ระยะยาวคือ ความนิยมในพรรค กับปัจจัยระยะสั้น คือ ความพอใจในผู้สมัคร นโยบายที่เกี่ยวกับประเด็น ปัญหาทางการเมือง

๒.๔ แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น

แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นเพื่อให้ประชาชนมีโอกาสปกครอง มีสิทธิเสรีภาพ มีความเสมอภาค และการส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น โดยกล่าวถึงประเด็นที่สำคัญเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น ได้แก่ความหมายการปกครองท้องถิ่น ความสำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่นลักษณะของการปกครองท้องถิ่น ดังนี้

๒.๔.๑ ความหมายการปกครองท้องถิ่น

ในพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๔ ให้ความหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง องค์กรบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์กรบริหารส่วนตำบลเมืองพัทยา

กรุงเทพมหานคร และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่กฎหมายจัดตั้ง^{๗๐} นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการอีกหลายท่านได้ให้ความหมายของการปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

ความหมายของการปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีผู้ให้ความหมายหรือนิยามไว้หลายท่าน แต่โดยส่วนใหญ่แล้วก็จะนิยามความหมายไว้คล้ายคลึงกันซึ่งจะต่างกันก็ตรงที่สำนวน ซึ่งสามารถพิจารณาได้ดังนี้ การปกครองส่วนท้องถิ่น คือการปกครองที่รัฐบาลกลางให้อำนาจหรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีอำนาจในการปกครองร่วมกันทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนในการบริหารท้องถิ่นตามหลักการที่ว่าถ้าอำนาจปกครองมาจากประชาชนในท้องถิ่นแล้ว รัฐบาลของท้องถิ่นก็ย่อมเป็นรัฐบาลของประชาชนโดยประชาชนและเพื่อประชาชน ดังนั้นการบริการการปกครองส่วนท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องมีองค์กรของตนเอง อันเกิดจากการกระจายอำนาจของรัฐบาลกลาง โดยให้องค์กรอันมีได้เป็นส่วนหนึ่งของรัฐบาลกลางมีอำนาจในการตัดสินใจและบริหารงานภายในท้องถิ่นในเขตอำนาจของตน”^{๗๑}

การปกครองส่วนหนึ่งของประเทศซึ่งมีอำนาจอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ตามสมควรอำนาจอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ไม่มากจนมีผลกระทบกระเทือนต่ออำนาจอธิปไตยของรัฐเพราะชุมชนท้องถิ่นมิใช่ชุมชนที่มีอธิปไตยองค์กรปกครองท้องถิ่นมีสิทธิตามกฎหมายและมีองค์กรที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครองท้องถิ่นนั่นเอง”^{๗๒} การปกครองซึ่งราชการส่วนกลางได้มอบอำนาจในการปกครองและบริหารกิจการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในขอบเขตอำนาจหน้าที่และพื้นที่ของตนที่กำหนดไว้ตามกฎหมายโดยมีความเป็นอิสระตามสมควร ไม่ต้องอยู่ในบังคับบัญชาของราชการส่วนกลางราชการส่วนกลางเป็นเพียงหน่วยคอยกำกับดูแลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินกิจการไปด้วยความเรียบร้อยหรืออีกนัยหนึ่งการปกครองส่วนท้องถิ่น คือการกระจายอำนาจของราชการส่วนกลางเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ได้ปกครองตนเองตามระบอบประชาธิปไตย ซึ่งเป็นอิสระต่างหากจากการปกครองของราชการส่วนกลางที่ให้อำนาจแก่ประชาชนในท้องถิ่นได้ปกครองตนเอง”^{๗๓}

^{๗๐}“พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๒” , ราชกิจจานุเบกษา (เมษายน ๒๕๖๒) : ๒๕๙.

^{๗๑}โกวิท พวงงาม, **หลักการและมติใหม่ในอนาคต**, พิมพ์ครั้งที่ ๔, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๔๖), หน้า ๒๐.

^{๗๒}ประหยัด หงส์ทองคำ, **“การปกครองส่วนท้องถิ่นไทย”**, (กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๐), (อัดสำเนา).

^{๗๓}นครินทร์ เมฆไตรรัตน์, **สารานุกรมปกครองท้องถิ่นไทย หมวดแนวคิดพื้นฐาน : รัฐบาลกับการปกครองส่วนท้องถิ่น**, สถาบันพระปกเกล้า, (กรุงเทพมหานคร : ธรรมดาเพลส, ๒๕๔๗), หน้า ๒๒.

การปกครองท้องถิ่น คือการปกครองที่รัฐบาลกลางให้อำนาจหรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น เปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีอำนาจในการปกครองร่วมกันทั้งหมดหรือเป็นบางส่วนในการบริหารท้องถิ่น ตามหลักการที่ว่าถ้าอำนาจการปกครองมาจากประชาชนในท้องถิ่น รัฐบาลของท้องถิ่นก็ย่อมเป็นรัฐบาลของประชาชนโดยประชาชนและเพื่อประชาชน^{๗๔}

สามารถสรุปหลักการปกครองท้องถิ่นได้ในสาระสำคัญ ดังนี้

๑. การปกครองของชุมชนหนึ่ง ซึ่งชุมชนเหล่านั้นอาจมีความแตกต่างกันในด้าน ความเจริญ จำนวนประชากรหรือขนาดของพื้นที่ เช่น หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยจัดเป็น กรุงเทพมหานคร เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหาร ส่วนตำบล และเมืองพัทยา

๒. หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีอำนาจอิสระ (Autonomy) ในการปฏิบัติหน้าที่ตามความเหมาะสม คืออำนาจของหน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีขอบเขตพอควรเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นอย่างแท้จริง

๓. หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีสิทธิตามกฎหมาย (Legal Rights) ที่จะดำเนินการปกครองตนเอง สิทธิตามกฎหมายแบ่งได้เป็น ๒ ประเภท คือ

๓.๑ หน่วยการปกครองท้องถิ่นมีสิทธิที่จะตรากฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ขององค์การปกครองท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ในการบริหารตามหน้าที่และ เพื่อใช้บังคับประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ เช่น เทศบัญญัติ ข้อบังคับ สุขาภิบาล เป็นต้น

๓.๒ สิทธิที่เป็นหลักในการดำเนินการบริหารท้องถิ่น คือ อำนาจในการกำหนดงบประมาณ เพื่อบริหารกิจการตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยการปกครอง ท้องถิ่นนั้น ๆ

๔. มีองค์กรที่จำเป็นในการบริหารและการปกครองตนเอง องค์กรที่จำเป็นของท้องถิ่นจัดแบ่งเป็นสองฝ่าย คือ องค์กรฝ่ายบริหารและองค์กรฝ่ายนิติบัญญัติ เช่น การปกครองท้องถิ่นแบบเทศบาลจะมีคณะเทศมนตรีเป็นฝ่ายบริหารและสภาเทศบาลเป็นฝ่ายนิติบัญญัติหรือในแบบมหานคร คือกรุงเทพมหานครจะมีผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นฝ่ายบริหาร สภากรุงเทพมหานครจะเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ เป็นต้น^{๗๕}

ทั้งนี้การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองที่รัฐบาลกลางได้มอบอำนาจให้หรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองที่เกิดจากหลักการกระจายอำนาจ ในการปกครองร่วมรับผิดชอบทั้งหมด หรือแต่เพียงบางส่วนในการบริหารงานภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่และอาณาเขต

^{๗๔}พรชัย เทพปัญญา, การปกครองท้องถิ่นเปรียบเทียบ, (กรุงเทพมหานคร : คุณพินอักษรกิจ, ๒๕๒๗), หน้า ๑๗.

^{๗๕}ชูวงศ์ ฉายะบุตร, การปกครองท้องถิ่นไทย, พิมพ์ครั้งที่ ๓, (กรุงเทพมหานคร : สมาคมนิสิตเก่ารัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๙), หน้า ๖๔.

ของตนที่กำหนดไว้ตามกฎหมาย^{๗๖} การปกครองท้องถิ่น คือ การปกครองที่รัฐบาลมอบอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งจัดการปกครองและดำเนินกิจการบางอย่างโดยดำเนินการเองเพื่อบำบัดความต้องการของตน การบริหารงานของท้องถิ่นมีการจัดเป็นองค์การ มีเจ้าหน้าที่ซึ่งประชาชนเลือกตั้งขึ้นมาทั้งหมดหรือบางส่วน ทั้งมีความเป็นอิสระในการบริหารงานแต่รัฐบาลต้องควบคุมด้วยวิธีต่าง ๆ ตามความเหมาะสมจะปราศจากการควบคุมของรัฐหาได้ไม่เพราะการปกครองท้องถิ่นเป็นสิ่งที่รัฐทำให้เกิดขึ้น^{๗๗}

นอกจากนี้การปกครองในรูปลักษณะการกระจายอำนาจบางอย่าง ซึ่งรัฐได้มอบหมายให้ท้องถิ่น ทำกันเองเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีโอกาสปกครองและการบริหารท้องถิ่นด้วยตนเอง เพื่อสนอง ความต้องการส่วนรวมของประชาชนในท้องถิ่นนั้นให้งานดำเนินไปอย่างประหยัดมีประสิทธิภาพและมี ประสิทธิภาพและมี ประสิทธิภาพตรงกับความต้องการของประชาชน โดยเหตุที่ว่าประชาชนในแต่ละท้องถิ่นย่อมจะทราบ ความต้องการของท้องถิ่นนั้นๆ ได้ดีกว่าบุคคลอื่น และย่อมมีความผูกพันต่อท้องถิ่นนั้นโดยมี งบประมาณของตนเองและมีอิสระในการบริหารงานพอสมควร”^{๗๘}

ทั้งนี้การเป็นประชาธิปไตยท้องถิ่นนั้นต้องเน้นการที่ประชาชนปกครองโดยตนเองทางตรงให้มากขึ้น หมายความว่า ถ้าเป็นประชาธิปไตยระดับประเทศนั้นที่การเลือกผู้แทน แต่ถ้าเป็นประชาธิปไตยที่ ท้องถิ่นเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยตรง คือ เน้นการที่ประชาชนปกครองตนเอง^{๗๙} หรือการปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง ประชาชนในท้องถิ่นซึ่งมีอำนาจปกครองตนเอง การที่ได้รับการ กระจายอำนาจจากรัฐบาลดำเนินการปกครองตนเองโดยจัดตั้งองค์กรขึ้นมาใช้อำนาจแทนประชาชน เรียกว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนในท้องถิ่น เป็นผู้บริหารท้องถิ่นตาม เจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นอย่างเป็นอิสระภายใต้กรอบนโยบาย กฎหมาย และการกำกับดูแลของรัฐ^{๘๐} การปกครองส่วนท้องถิ่นโดยรัฐบาลมอบอำนาจหน้าที่บางอย่างในการจัดทำบริการ สาธารณะซึ่งเจ้าหน้าที่ของราชการส่วนกลางเป็นผู้ดำเนินงานอยู่ในท้องถิ่น ให้ท้องถิ่นหรือ

^{๗๖}ชูศักดิ์ เทียงตรง, การบริหารการปกครองท้องถิ่นไทย, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๔๘), หน้า ๒๐.

^{๗๗}อุทัย หิรัญโต, การปกครองท้องถิ่น, (กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, ๒๕๕๓), หน้า ๗๖.

^{๗๘}วิญญู อังคนารักษ์, แนวความคิดในการกระจายอำนาจการปกครองท้องถิ่น, พิมพ์ครั้งที่ ๗. (กรุงเทพมหานคร : ศักดิ์โสภณการพิมพ์, ๒๕๕๙), หน้า ๕๖.

^{๗๙}เอนก เหล่าธรรมทัศน์, ประชาธิปไตยท้องถิ่น, (กรุงเทพมหานคร : มิติใหม่, ๒๕๔๕), หน้า ๑๔.

^{๘๐}รศ.ดร. รัตนา เสริมพงษ์, “แนวคิดและหลักการบริหารท้องถิ่น”, (นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ๒๕๔๖), หน้า ๒๘-๓๐.

องค์กรนั้น มิได้เป็นส่วนหนึ่งขององค์กรในราชการบริหารส่วนกลางรับไปดำเนินการด้วยงบประมาณ และ เจ้าหน้าที่ของท้องถิ่นหรือองค์กรนั่นเอง^{๔๑}

สรุปได้ว่า การปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง การที่รัฐมอบอำนาจในการปกครองให้ประชาชนในท้องถิ่นปกครองตนเอง จัดการบริหารกันเองในท้องถิ่น โดยให้อยู่ในขอบเขตกฎหมายของรัฐส่วนความหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นพอสรุปได้ว่า เป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นตัวแทนของประชาชนหรือชุมชนในการบริหารจัดการชุมชนแทนตนเอง

ตารางที่ ๒.๑๑ แสดงการสังเคราะห์สาระสำคัญความหมายการปกครองท้องถิ่น

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง องค์กรบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์กรบริหารส่วนตำบลเมืองพัทยา กรุงเทพมหานคร และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่กฎหมายจัดตั้ง
โกวิท พงงาม	การปกครองที่รัฐบาลกลางให้อำนาจ หรือ กระจายอำนาจไปให้หน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้อำนาจในการปกครองร่วมกันทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนในการบริหารท้องถิ่นตามหลักการที่ว่าถ้าอำนาจปกครองมาจากประชาชนในท้องถิ่น
ประหยัด หงส์ทองคำ	การปกครองส่วนหนึ่งของประเทศซึ่งมีอำนาจอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ตามสมควรอำนาจอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ไม่มากจนมี ผลกระทบกระเทือนต่ออำนาจอธิปไตยของรัฐเพราะชุมชน ท้องถิ่นมิใช่ชุมชนที่มีอธิปไตยองค์กรปกครองท้องถิ่นมีสิทธิตามกฎหมายและมีองค์กรที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครองท้องถิ่น

^{๔๑}มานิตย์ จุ่มปา, คำอธิบายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย, (กรุงเทพมหานคร : นิติธรรม, ๒๕๕๕), หน้า ๔๓.

ตารางที่ ๒.๑๑ แสดงการสังเคราะห์สาระสำคัญความหมายการปกครองท้องถิ่น (ต่อ)

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
นครินทร์ เมฆไตรรัตน์	การปกครองราชการส่วนกลางได้มอบอำนาจในการปกครองและบริหารกิจการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในขอบเขต อำนาจหน้าที่และพื้นที่ของตนที่กำหนดไว้ตามกฎหมายโดยมีความเป็นอิสระตามสมควรไม่ต้องอยู่ในบังคับบัญชาของราชการส่วนกลางราชการส่วนกลางเป็นเพียงหน่วยคอยกำกับดูแลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินกิจการไปด้วยความเรียบร้อย
พรชัย เทพปัญญา	การปกครองที่รัฐบาลกลางให้อำนาจหรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น เปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีอำนาจในการปกครองร่วมกันทั้งหมดหรือเป็นบางส่วนในการบริหารท้องถิ่น ตามหลักการที่ว่าถ้าอำนาจการปกครองมาจากประชาชนในท้องถิ่น รัฐบาลของท้องถิ่นก็ย่อมเป็นรัฐบาลของประชาชนโดยประชาชนและเพื่อประชาชน
ชูวงศ์ ฉายะบุตร	<p>การปกครองท้องถิ่นได้ในสาระสำคัญ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การปกครองของชุมชนหนึ่งซึ่งชุมชนเหล่านั้นอาจมีความแตกต่างกันในด้านความเจริญ จำนวนประชากรหรือขนาดของพื้นที่เช่น หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยจัดเป็นกรุงเทพมหานคร เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหาร ส่วนตำบล และเมืองพัทยา ๒. หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีอำนาจอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ตามความเหมาะสม กล่าวคือ อำนาจของหน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีขอบเขตพอควรเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นอย่างแท้จริง ๓. หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีสิทธิตามกฎหมาย (Legal Rights) ที่จะดำเนินการปกครองตนเอง สิทธิตามกฎหมาย

ตารางที่ ๒.๑๑ แสดงการสังเคราะห์สาระสำคัญความหมายการปกครองท้องถิ่น (ต่อ)

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
ชูศักดิ์ เทียงตรง	๔. เมืองค์กรที่จำเป็นในการบริหารและการปกครองตนเององค์กรที่จำเป็นของท้องถิ่นจัดแบ่งเป็นสองฝ่าย คือ องค์กรฝ่ายบริหารและองค์กรฝ่ายนิติบัญญัติ
อุทัย หิรัญโต	การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองที่รัฐบาลกลางได้มอบอำนาจให้หรือกระจายอำนาจไปให้หน่วย การปกครองที่เกิดจากหลักการกระจายอำนาจ ในการ ปกครองร่วมรับผิดชอบทั้งหมด หรือแต่เพียงบางส่วนใน การบริหารงานภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่
วิญญู อังคนารักษ์	การปกครองที่รัฐบาลมอบอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่น ใดท้องถิ่นหนึ่งจัดการปกครองและดำเนินกิจการบางอย่างโดยดำเนินกันเองเพื่อบำบัดความต้องการของตน
เอนก เหลาธรรมทัศน์	การปกครองในรูปลักษณะการกระจายอำนาจ บางอย่าง ซึ่งรัฐได้ มอบหมายให้ท้องถิ่นทำกันเองเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมี โอกาสปกครองและการบริหารท้องถิ่นด้วยตนเอง
รศคนธ์ รัตนเสริมพงศ์	ถ้าเป็นประชาธิปไตยระดับประเทศนั้นที่การเลือกผู้แทน แต่ถ้า เป็นประชาธิปไตยที่ท้องถิ่นเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยตรง คือ เน้นการที่ประชาชนปกครองตนเอง
มานิตย์ จุมปา	ประชาชนในท้องถิ่นซึ่งมีอำนาจปกครองตนเอง การที่ได้รับการ กระจายอำนาจจากรัฐบาลดำเนินการปกครองตนเองโดยจัดตั้ง องค์กรขึ้นมาใช้อำนาจแทนประชาชน เรียกว่าองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น
	รัฐมอบอำนาจหน้าที่บางอย่างในการจัดทำบริการ สาธารณะซึ่ง เจ้าหน้าที่ ของราชการส่วนกลางเป็นผู้ดำเนินงานอยู่ในท้องถิ่น

๒.๔.๒ ความสำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่น

หลักการของการปกครองส่วนท้องถิ่นการปกครองท้องถิ่นเป็นรูปแบบการปกครองที่เกิดขึ้นจากหลักการกระจายอำนาจการปกครองตามพื้นที่ โดยท้องถิ่นจะจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขึ้นมา ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบต่าง ๆ เพื่อจัดทำบริการสาธารณะบางอย่างตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นไปตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น โดยการดำเนินการดังกล่าวจะอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของส่วนกลาง

การปกครองท้องถิ่นทำให้เกิดการพัฒนาประชาธิปไตยอันเนื่องมาจาก^{๘๒}

๑. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นสถาบันให้การศึกษาการปกครองระบอบประชาธิปไตยแก่ประชาชน กล่าวคือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นภาพจำลองของระบบการเมืองของชาติมีกิจกรรมทางการเมืองโดยเฉพาะการเลือกตั้ง เป็นการชักนำให้คนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง เป็นการฝึกหัดการตัดสินใจทางการเมือง

๒. การสร้างประชาธิปไตยที่มั่นคง จะต้องเริ่มจากการสร้างประชาธิปไตยในระดับท้องถิ่นก่อนเพราะการพัฒนาทางการเมืองในวงกว้างจะนำไปสู่ความเข้าใจการเมืองในระดับชาติโดยง่าย

๓. การปกครองท้องถิ่น จะทำให้ประชาชนเกิดความรอบรู้แจ้งทางการเมืองกล่าวคือประชาชน จะรู้ถึงวิธีการเลือกตั้ง การตัดสินใจ การบริหาร การเมืองท้องถิ่น การต่อสู้แข่งขันกันตามวิถีทางการเมือง ทำให้เกิดการรวมกลุ่มทางการเมืองในที่สุด

๔. การปกครองท้องถิ่น ทำให้เกิดการเข้าสู่วิถีการเมืองของประชาชนด้วยเหตุที่การเมืองท้องถิ่นมีผลกระทบต่อประชาชนโดยตรงและใกล้ชิด และเกี่ยวพันต่อการเมืองระดับชาติหากมีกิจกรรมทางการเมืองอยู่เสมอก็จะทำให้เกิดความคึกคักและมีชีวิตชีวาต่อการปกครองท้องถิ่นประชาชนในท้องถิ่นจะมีความเกี่ยวพันและเข้าสู่ระบบการเมืองตลอดเวลา

๕. การเมืองท้องถิ่นเป็นเวทีสร้างนักการเมืองระดับชาตินักการเมืองท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ทางการเมืองในท้องถิ่น ทำให้คุณภาพของนักการเมืองระดับชาติสูงขึ้น ด้วยเหตุที่ได้รับความนิยมศรัทธาจากประชาชนจึงทำให้ได้รับเลือกตั้งในที่สุด

การปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสำคัญอย่างมากต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่น ยิ่งรัฐกระจายอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นมากขึ้นเท่าใด การปกครองส่วนท้องถิ่นยิ่งมีความสำคัญมากขึ้นเท่านั้น โดยเฉพาะรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน พ.ศ.๒๕๔๐ ได้ให้อำนาจแก่ท้องถิ่นมากขึ้น โดยความสำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่น ตามรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน มีดังนี้^{๘๓}

^{๘๒}เมตต์เมตต์ การ์ณจิต, การบริหารจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วม, (กรุงเทพมหานคร : บุ๊คพอยท์, ๒๕๔๓), หน้า ๙-๑๐.

^{๘๓}อมร รักษาสัตย์, ประชาธิปไตยและรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน, (กรุงเทพมหานคร : การ์นต์, ๒๕๔๓), หน้า ๓๑.

๑. เน้นการให้ความเป็นอิสระ แต่ต้องไม่เกิดความแตกแยกในชาติ
๒. เน้นสิทธิในการที่จะได้รับการจัดตั้งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๓. การกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชน
๔. ความเป็นอิสระของท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ มากขึ้น
๕. เมืองประกอบขององค์กร คือ ฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหารท้องถิ่น
๖. การให้ราษฎรมีส่วนร่วมในการแต่งตั้งและถอดถอนบุคลากรท้องถิ่น
๗. การให้ราษฎรมีส่วนร่วมในการเสนอให้ออกข้อบัญญัติท้องถิ่น
๘. กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่บำรุงศิลปวัฒนธรรม

ในส่วนของการปกครองส่วนท้องถิ่น หัวใจของการปกครองนั้นมีความสำคัญพอที่จะอธิบายได้ให้เข้าใจง่ายขึ้น ดังนี้

๑. การปกครองท้องถิ่นทำให้ชีวิตของคนในท้องถิ่นมีความเป็นอยู่อย่างที่ดีขึ้นเนื่องจากการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นการปกครองที่ประชาชนในท้องถิ่น บริหารจัดการเองตามความต้องการของคนในท้องถิ่นนั้น

๒. การปกครองส่วนท้องถิ่นทำให้ผู้คนในท้องถิ่นมีความเป็นอยู่ที่ดีเป็นผลจากการที่ท้องถิ่นบริหารกิจการบริการสาธารณะเอง เนื่องจากมีเหตุผลดังนี้

๒.๑. สามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ทันเหตุการณ์การตัดสินใจทำได้ทันทีเกิดความรวดเร็วในการแก้ไขปัญหา

๒.๒ สามารถแก้ไขปัญหาและสนองความต้องการของท้องถิ่นได้ถูกต้องตรงจุด

๒.๓ บริหารสาธารณะได้อย่างทั่วถึงและเพียงพอแก่ความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

๓. การปกครองส่วนท้องถิ่นทำให้ผู้คนในท้องถิ่นมีชีวิตที่ดีกว่าเดิมเมื่อความต้องการของคนในท้องถิ่นได้รับการตอบสนอง ชีวิตความเป็นอยู่ก็ดีขึ้นตามลำดับ

การปกครองท้องถิ่นมีกำหนดขอบเขตพื้นที่ไว้แน่ชัดมีฐานะเป็นนิติบุคคล มีโครงสร้างสถาบันรองรับมีอำนาจและหน้าที่กำหนดไว้ทั้ง โดยกว้างหรือโดยบทบัญญัติเฉพาะรวมทั้ง มีความเป็นเอกเทศหรือความเป็นอิสระทางการเงินและอื่น ๆ ในระดับหนึ่งลักษณะสำคัญของการปกครองท้องถิ่น มีดังนี้^{๘๔}

๑. เป็นนิติบุคคลเพื่อให้สามารถดำเนินการด้านต่างๆได้อย่างเป็นอิสระพอสมควรการปกครองท้องถิ่นต้องมืองค์การที่สามารถรับผิดชอบกิจกรรมต่างๆตามที่ได้รับมอบหมายได้อย่างเป็น

^{๘๔}กรมการปกครองสำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น, คู่มือการฝึกอบรมด้านการคลังท้องถิ่นตามโครงการพัฒนาการเงินการคลังท้องถิ่นภายใต้มาตรการเพื่อการใช้จ่ายภาครัฐเพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจปี ๒๕๕๒, (กรุงเทพมหานคร : กระทรวงมหาดไทย, ๒๕๕๓), หน้า ๑๒-๑๓.

อิสระตามกฎหมายคือต้องมืองค์การเป็นนิติบุคคลตั้งขึ้น โดยกฎหมายแยกออกจากส่วนกลางสามารถ ก่อพันธะทางหนี้สินเช่นทำสัญญาเป็นหนี้หรือทำนิติกรรมรู้อื่นได้ภาวะนิติบุคคลนี้หมายถึงการ ได้รับความรับรองโดยกฎหมายของประเทศกล่าวคือหน่วยการปกครองท้องถิ่นต้องได้รับการจัดตั้ง โดยมี กฎหมายของประเทศรองรับยกตัวอย่างเช่นกรุงเทพมหานครเป็นนิติบุคคลตามพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ เป็นต้น

๒. ประชาชนมีส่วนมีเสียงในการปกครองตนเองการดำเนินกิจกรรมของการปกครอง ท้องถิ่นนี้เป็นกระบวนการที่มีใช้กระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยสิ้นเชิงแต่เป็นกระบวนการเมืองซึ่ง ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมโดยตรงหรือทางอ้อมกล่าวคือประชาชนเข้าร่วมเลือกตัวแทนทำหน้าที่ บริหารกิจกรรมของท้องถิ่นหรือเข้าร่วมกำหนดนโยบายหรือควบคุมตรวจสอบการดำเนินการของ ตัวแทนของตนในการดำเนินกิจกรรมของท้องถิ่นนี้ประชาชนอาจดำเนินการเองทั้งหมด (โดยผ่าน ตัวแทน) หรือโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้ามามีส่วนร่วมอย่างไรก็ดีหากเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้ามามีส่วนร่วม บทบาทของประชาชนก็ลดน้อยลงและการปกครองท้องถิ่นก็ขาดความเป็นอิสระมากขึ้น ในการเข้ามา มีส่วนร่วมนั้น ประชาชนเข้ามามีบทบาทในการกำหนดนโยบายหรือกำหนดการตัดสินใจและ ดำเนินการของหน่วยการปกครองท้องถิ่นโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม

ลักษณะทางการเมืองที่แทรกอยู่ในการปกครองท้องถิ่นมีอยู่หลายประการที่สำคัญที่สุดคือ การมีส่วนร่วมของประชาชนในรูปต่าง ๆ เช่นร่วมเสนอตนเป็นตัวแทนรับผิดชอบการบริหารหรือ กำหนดนโยบายของท้องถิ่นร่วมเลือกตัวแทนรวมทั้ง ร่วมในการตรวจสอบควบคุมการดำเนินการของ ตัวแทนเป็นต้นโดยทั่วไปประชาชนมักมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นโดยทางอ้อมคือเลือกตัวแทน เพื่อดำเนินงานแต่ประชาชนมีส่วนร่วมโดยตรงก็ได้เช่นร่วมตัดสินใจประเด็นหนึ่งประเด็นใดหรือ ปัญหาใดในลักษณะของการประชามติ(Referendum) ร่วมลงคะแนนเสียงถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมืองในองค์การปกครองท้องถิ่น (Recall) ริเริ่มเสนอร่างกฎหมายหรือข้อบัญญัติให้สภา ปกครองท้องถิ่นพิจารณา (Initiative) เสนอแนะข้อเท็จจริงหรือข้อคิดเห็นต่างๆ (Public Hearing) การมีส่วนร่วมของประชาชนเหล่านี้แต่ละประเทศจัดให้ไม่เหมือนกันสำหรับประเทศไทยประชาชนมี ส่วนร่วมทางการเมืองทางอ้อมในการปกครองท้องถิ่นรัฐยังไม่เปิดโอกาสให้เข้าร่วมทางการเมืองโดย ทางตรง

๓. มีอำนาจอิสระบางประการในการบริหารกิจกรรมภายในวงกรอบกิจกรรมและใน ขอบเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบนั้นหน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องได้รับมอบอำนาจดำเนินการอย่างเป็นทางการ อิสระได้พอสมควรโดยไม่จำเป็นต้องรับฟังคำสั่งจากรัฐบาลกลางหรือหน่วยราชการจากส่วนกลางแต่ อย่างใดอำนาจอิสระนี้หมายถึงอำนาจในการกำหนดนโยบายในการตัดสินใจดำเนินการภายใน ขอบเขตข้อบังคับของกฎหมายและในการบริหารงานบุคคลหมายความว่าหน่วยการปกครองท้องถิ่น มิได้ทำหน้าที่แต่เพียงให้ข้อเสนอแนะอย่างเดียวเพราะถ้าเป็นเช่นนั้น ก็แสดงว่าไม่มีการกระจาย

อำนาจจากส่วนกลางให้ท้องถิ่นแต่หน่วยการปกครองท้องถิ่นต้องสามารถกำหนดนโยบายและตัดสินใจดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมของตนเองได้นอกจากนี้ยังต้องมีพนักงานซึ่งตนเองสามารถจัดการบริหารโดยไม่ต้องพึ่งคำสั่ง จากรัฐบาลกลางทุกเรื่องพนักงานของหน่วยการปกครองท้องถิ่นจึงมิใช่ข้าราชการที่สังกัดการบริหารราชการส่วนกลาง

๔. มีอำนาจในการจัดหาและใช้จ่ายอย่างเป็นอิสระเมื่อเป็นอิสระในการดำเนินการแล้ว หน่วยการปกครองท้องถิ่นต้องมีอิสระในการจัดหาทรัพยากรที่จำเป็นในการดำเนินงานคือมีแหล่งรายได้ของตนเองเช่นได้รับสนับสนุนงบประมาณจากรัฐบาลสามารถจัดเก็บภาษีบางประเภทได้รวมทั้งหารายได้อื่นๆตามที่กฎหมายกำหนดนอกจากจัดหารายได้เองแล้วยังต้องมีงบประมาณของตนเองสามารถกำหนดรายจ่ายและตัดสินใจใช้จ่ายเงินภายในขอบเขตทรัพยากรที่มีอยู่ได้คือมีสิทธิที่จะใช้จ่ายรายได้ที่ตนมีอย่างเสรีภายในขอบเขตอำนาจของตน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนในท้องถิ่นสามารถดำเนินการแก้ไขปัญหา และสนองตอบความต้องการของชุมชนในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องได้รับการรับรองตามกฎหมาย มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีความเป็นเอกเทศแยกต่างหากจากองค์กรของรัฐบาล และมีความเป็นอิสระในการบริหารงานของตนเองอย่างกว้างขวาง หลักการเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศประชาธิปไตยมีสาระสำคัญพอสรุปได้ดังนี้^{๘๕}

๑. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรของประชาชนเพื่อประชาชน

๑.๑ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นองค์กรของประชาชนในท้องถิ่น ประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจในการปกครองท้องถิ่น ประชาชนซึ่งเป็นเจ้าของอำนาจในการปกครองท้องถิ่นย่อมเป็นเจ้าขององค์กรส่วนท้องถิ่นด้วย ประชาชนจึงเป็นผู้กำหนดว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีลักษณะอย่างไร ใหญ่เล็กแค่ไหน มีอำนาจหน้าที่มากน้อยเพียงใดมีรูปแบบโครงสร้างอย่างไร

๑.๒ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรโดยประชาชนในท้องถิ่น ประชาชนในท้องถิ่นมีอำนาจปกครองตนเองตามอุดมการณ์ประชาธิปไตย การปกครองท้องถิ่นจึงเป็นการปกครองโดยประชาชน แต่เนื่องจากประชาชนไม่สามารถดำเนินการปกครองได้ด้วยตนเองจึงมอบอำนาจให้สมาชิกสภาท้องถิ่น และผู้บริหารท้องถิ่นทำหน้าที่บริหารแทน โดยการเลือกตั้งจากประชาชน

๑.๓ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรเพื่อประชาชน เป้าหมายหลักของการปกครองและการบริหารท้องถิ่น คือการสนองเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นในการแก้ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นเป็นหลัก

๒. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีฐานะเป็นนิติบุคคล

^{๘๕}สมคิด เลิศไพฑูรย์, กฎหมายปกครองท้องถิ่น, (กรุงเทพมหานคร : คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา, ๒๕๔๗), หน้า ๔๓.

๒.๑ มีอำนาจตามกฎหมาย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งโดยมีกฎหมายรับรองตามกฎหมายมหาชน มีอำนาจในการถือสิทธิตามกฎหมาย เช่น การเป็นเจ้าของที่ดิน การซื้อการจ้างอำนาจในการเก็บภาษีอากร การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์

๒.๒ มีความเป็นอิสระ ในการบริหารกิจการของตนเอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเป็นอิสระ มีความเป็นเอกเทศแยกต่างหากจากรัฐบาลกลาง มีงบประมาณของตนเองมีบุคลากร สามารถใช้ดุลพินิจของตนเองในการกำหนดนโยบาย แก้ไขปัญหาต่างๆได้เอง

การปกครองท้องถิ่นจะเป็นแหล่งสร้างผู้นำทางการเมือง การบริหารของประเทศในอนาคต ผู้นำหน่วยการปกครองท้องถิ่นย่อมเรียนรู้ประสบการณ์ทางการเมือง การได้รับเลือกตั้ง การสนับสนุนจากประชาชนในท้องถิ่นย่อมเป็นพื้นฐานที่ดีต่ออนาคตทางการเมืองของตน และยังฝึกฝนทักษะทางการบริหารงานในท้องถิ่นอีกด้วย ในประเทศไทย ผู้นำทางการเมืองที่มีชื่อเสียง เช่น นายทองยุด จิตตะวีระ, นายสุรินทร์ เทพกาญจนา เป็นต้น ล้วนแต่มีผลงานจากการเป็นนายกเทศมนตรีหรือผู้บริหารท้องถิ่นมาก่อน จนสามารถประสบความสำเร็จเป็นนักการเมืองที่มีชื่อเสียงในระดับชาติ^{๘๖}

การปกครองท้องถิ่นสอดคล้องกับแนวความคิดในการพัฒนาชนบท แบบพึ่งตนเอง การปกครองท้องถิ่นโดยยึดหลักการกระจายอำนาจ ทำให้เกิดการพัฒนาชนบท แบบพึ่งตนเองทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม การดำเนินงานพัฒนาชนบท ที่ผ่านมามีอุปสรรคสำคัญประการหนึ่งคือ การมีส่วนร่วมจากประชาชน ในท้องถิ่นอย่างเต็มที่ ซึ่งการพัฒนาชนบทที่สัมฤทธิ์ผลนั้น จะต้องมาจากการริเริ่มช่วยตนเอง ของท้องถิ่น ทำให้เกิดความร่วมมือร่วมแรงกัน โดยอาศัยโครงสร้างความเป็นอิสระ ในการปกครองตนเอง ซึ่งต้องมาจากการกระจายอำนาจอย่างแท้จริง มิเช่นนั้นแล้ว การพัฒนาชนบทจะเป็นลักษณะ “หยิบยื่นยัดใส่ หรือกึ่งหยิบยื่นยัดใส่” เกิดความคาดหวังทุกปีจะมี “ลาภลอย” แทนที่จะเป็นผลดีต่อท้องถิ่นกลับสร้างลักษณะการพัฒนาแบบพึ่งพา ไม่ยอมช่วยตนเอง อันเป็นผลทางลบต่อการพัฒนาพื้นฐานระบอบประชาธิปไตย^{๘๗} ดังนั้นการกระจายอำนาจจึงจะทำให้เกิดลักษณะการพึ่งตนเอง ซึ่งเป็นหลักสำคัญ ของการพัฒนาชนบทอย่างยิ่ง

สรุปได้ว่า การปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสำคัญอย่างมากต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่นมีกิจกรรมทางการเมืองโดยเฉพาะการเลือกตั้ง เป็นการชักนำให้คนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง ลักษณะสำคัญของการปกครองท้องถิ่นแต่ขอบเขตระดับของลักษณะต่างๆ ดังกล่าวนี้นี้มีมากน้อยแตกต่างกันไปในแต่ละประเทศและแต่ละท้องถิ่นขึ้น กับว่ารัฐบาล

^{๘๖} วิญญู อังคนารักษ์ และคนอื่น ๆ, การปกครองท้องถิ่นไทย, (กรุงเทพมหานคร : แพร่พิทยา, ๒๕๕๘), หน้า ๙๘.

^{๘๗} ลิขิต ธีรเวคิน, การปกครองท้องถิ่นกับการบริหารจัดการท้องถิ่น : อภิธานหนึ่งของอารยธรรมโลก, (กรุงเทพมหานคร : โครงการจัดพิมพ์คปไฟ, ๒๕๕๘), หน้า ๑๕.

กลางกระจาย อำนาจการปกครองให้แก่ท้องถิ่นเพียงใดเป็นสิ่งสำคัญถ้ารัฐบาลกลางยินยอมให้ท้องถิ่นมีอิสระมากและยินยอมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องดำเนินการในท้องถิ่นมากเท่าใดก็สะท้อนลักษณะ ประชาธิปไตยในท้องถิ่นมากเท่านั้น

ตารางที่ ๒.๑๒ แสดงการสังเคราะห์สาระสำคัญความสำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่น

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
เมตต์เมตต์ การ์ณจิต	การปกครองท้องถิ่นทำให้เกิดการพัฒนาประชาธิปไตย เนื่องจาก ๑. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นสถาบัน ให้การศึกษาการปกครองระบอบประชาธิปไตยแก่ ประชาชน ๒. การสร้างประชาธิปไตยที่มั่นคง ๓. จะทำให้ ประชาชนเกิดความรอบรู้แจ้งทางการเมือง ๔. ทำให้เกิด การเข้าสู่วิถีการเมือง ๕. การเมืองท้องถิ่นเป็นเวทีสร้าง นักการเมืองระดับชาติ
อมร รักษาสัตย์	การปกครองส่วนท้องถิ่น ตามรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน มีดังนี้ ๑. เน้นการให้ความเป็นอิสระ ๒. เน้นสิทธิในการที่จะได้รับการจัดตั้งเป็นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ๓. การ กำกับดูแลของประชาชน ๔. ความเป็นอิสระของท้องถิ่น ใน ด้านต่าง ๆ มากขึ้น ๕. มีองค์ประกอบขององค์กร ๖. การให้ราษฎรมีส่วนร่วมในการแต่งตั้งและถอดถอนบุคลากรท้องถิ่น ๗. การให้ราษฎรมีส่วนร่วมในการเสนอให้ออกข้อบัญญัติท้องถิ่น ๘. กำหนดให้องค์การปกครองส่วน ท้องถิ่นมีหน้าที่บำรุงศิลปวัฒนธรรม
กรมการปกครองสำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น	ลักษณะสำคัญของการปกครองท้องถิ่น มีดังนี้ ๑. เป็นนิติบุคคลเพื่อให้สามารถดำเนินการด้านต่าง ๆ ได้อย่างเป็นอิสระพอสมควร ๒. ประชาชนมีส่วนมีเสียงในการปกครองตนเอง๓. มีอำนาจอิสระบางประการในการบริหารกิจกรรมภายในวงรอบกิจกรรมและในขอบเขตพื้นที่รับผิดชอบ ๔. มีอำนาจในการจัดหาและใช้จ่ายอย่างเป็นอิสระเมื่อเป็น อิสระในการดำเนินการแล้วหน่วยการปกครองท้องถิ่นต้องมี อิสระในการจัดหาทรัพยากรที่จำเป็นในการดำเนินงาน

ตารางที่ ๒.๑๒ แสดงการสังเคราะห์สาระสำคัญความสำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่น (ต่อ)

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
สมคิด เลิศไพฑูรย์	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทยประชาธิปไตยมีสาระสำคัญพอสรุปได้ดังนี้ ๑. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรของประชาชนเพื่อประชาชน ๒. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีฐานะเป็น นิติบุคคล
วิญญู อังคนารักษ์	การปกครองท้องถิ่นสามารถสนองความต้องการของท้องถิ่นตรงเป้าหมาย และมีประสิทธิภาพ เนื่องจากแก้ไขปัญหาให้ถูกจุด และสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน
ลิขิต อีระเวคิน	การปกครองท้องถิ่นสอดคล้องกับแนวความคิดในการพัฒนาชนบทแบบพึ่งตนเอง การพัฒนาที่สัมฤทธิ์ผลนั้น จะต้องมาจากการริเริ่มช่วยตนเองทำให้เกิดความร่วมมือร่วมแรงกัน โดยอาศัยโครงสร้างความเป็นอิสระ ในการปกครองตนเอง

๒.๔.๓ การเลือกตั้งท้องถิ่น

การเลือกตั้งท้องถิ่น (Local Elections) นับว่าเป็นอีกรูปแบบหนึ่งของกระบวนการปกครองตามหลักประชาธิปไตย (Democracy) กล่าวคือเป็นการสร้างและเคารพสิทธิและเสรีภาพของประชาชนภายใต้การยอมรับของสังคมทั่วไป หากกล่าวถึงการเลือกตั้งท้องถิ่นในประเทศไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน นับว่ามีนักวิชาการไทยที่ศึกษาในด้านนี้น้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับการเมืองในระดับชาติ อาทิ เช่น การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาเองก็ตาม เมื่อพิจารณาถึงรูปแบบการปกครองที่ตั้งอยู่บนหลักการที่ว่า “อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน” ถูกใช้โดยตัวแทนของประชาชน ซึ่งตัวแทนของประชาชนนั้นเป็นผู้ที่ได้รับ การมอบหมายให้ทำหน้าที่ภายใต้ความรับผิดชอบ (Accountability) ต่อผลประโยชน์ของประชาชน ซึ่งประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองโดยตรงในการใช้อำนาจอธิปไตย^{๘๘}

การเลือกตั้งท้องถิ่นถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของระบอบประชาธิปไตย เนื่องจากการเลือกตั้งท้องถิ่นเป็นกระบวนการที่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในทางการเมืองระดับท้องถิ่น (Local Political Participation) ผ่านการใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งผู้สมัครรับเลือกตั้ง (Candidates) และพรรคการเมืองท้องถิ่น ที่มีแนวนโยบาย (Policy Platform) ที่ตรงกับความต้องการของประชาชน ในแง่หนึ่งการเลือกตั้งจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญของกระบวนการกำหนด

^{๘๘} โภคิน พลกุล, ปัญหาและข้อคิดบางเรื่องจากรัฐธรรมนูญ, (กรุงเทพมหานคร : สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย, ม.ป.ป.), หน้า ๑๑-๑๒.

นโยบายสาธารณะ เนื่องจากประชาชนสามารถกำหนดทิศทางของนโยบายสาธารณะที่ตนต้องการ ผ่านการเลือกผู้สมัครและพรรคการเมืองท้องถิ่นที่มีแนวนโยบายสอดคล้องกับตนได้^{๘๙} นอกจากนี้การเลือกตั้งท้องถิ่นยังเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของระบอบประชาธิปไตย เนื่องจากการเลือกตั้งท้องถิ่นเป็นกระบวนการตรวจสอบและถ่วงดุลผู้บริหารทางการเมืองท้องถิ่นและรัฐบาลท้องถิ่น เนื่องจากประชาชนสามารถที่จะเลือกปฏิเสธแนวนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่นปัจจุบันผ่านการออกเสียงเลือกตั้งให้กับสมาชิกสภาท้องถิ่น เพื่อให้สมาชิกสภาท้องถิ่นได้ทำหน้าที่บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้นระบบการเลือกตั้งและกระบวนการจัดการเลือกตั้งที่มีการแข่งขันอย่างยุติธรรม และสามารถสะท้อนความต้องการของประชาชนในฐานะผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งให้มากที่สุด จึงเป็นสิ่งที่ประเทศประชาธิปไตยทั่วโลกพึงปรารถนา^{๙๐}

สำหรับประเทศไทยผ่านการเลือกตั้งท้องถิ่นมาหลายครั้งและการใช้ระบบการเลือกตั้งและกระบวนการจัดการเลือกตั้งหลายรูปแบบ อย่างไรก็ตาม การเลือกตั้งท้องถิ่นในประเทศไทยยังคงประสบกับปัญหาต่าง ๆ เช่น การซื้อสิทธิขายเสียง การนับคะแนนที่ไม่บริสุทธิ์ยุติธรรม รวมไปถึงการไม่ยอมรับผลการเลือกตั้งในบางครั้ง^{๙๑} การเลือกตั้งท้องถิ่น (Local Elections) ยังหมายถึง การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อเข้าไปทำหน้าที่ในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (Local Government) ตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นที่เข้ามาบริหารนั้นมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ผ่านเวทีการเลือกตั้งท้องถิ่น อาทิ การเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด การเลือกตั้งนายกเทศมนตรี และการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นต้น สำหรับการเลือกตั้งท้องถิ่นนั้นเปรียบเสมือนการแข่งขันทางการเมืองในระดับท้องถิ่น นอกจากนี้ การเลือกตั้งท้องถิ่นยังตัวชี้วัดสำคัญที่แสดงให้เห็นถึงสถานะของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือรัฐบาลท้องถิ่น (Local Government) และยังเป็นเครื่องชี้วัดคุณภาพของประชาธิปไตยในระดับท้องถิ่นได้ในหลากหลายมิติ ดังเช่น การตรวจสอบความสนใจของประชาชนที่มีต่อการเลือกตั้ง จากประชาชนในท้องถิ่นว่ามีสูงมากเพียงใด โดยเปรียบเทียบได้จากระดับการมีส่วนร่วมในการใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของประชาชนในท้องถิ่น

^{๘๙} สติธร ธนานิติโชติ และชนพันธ์ โล่ประกอบทรัพย์, “ระบบการคัดสรรผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามพรรคการเมือง : ทางเลือกและข้อเสนอเสนอนำประเทศไทย”. วารสารสถาบันพระปกเกล้า, ปีที่ ๑๕ ฉบับที่ ๑ (มกราคม-เมษายน ๒๕๖๐) : ๖.

^{๙๐} Goodwin-Gill, Guy S., *Free and Fair Election : New Expanded Edition*, (Geneva: Inter Parliamentary Union, 2006), p. 29.

^{๙๑} อธิภัทร์ เสรีรังสรรค์, “ข้อเสนอระบบคัดสรรผู้แทนที่เหมาะสมกับสังคมไทย”, วารสารสถาบันพระปกเกล้า, ปีที่ ๑๓ ฉบับที่ ๑ (กรกฎาคม-ธันวาคม ๒๕๕๘) : ๕.

บทบาทของผู้สมัครรับเลือกตั้งท้องถิ่น ทั้งที่สังกัดพรรคการเมืองที่มีขนาดใหญ่และขนาดเล็ก รวมถึงบทบาทของผู้สมัครรับเลือกตั้งท้องถิ่นที่ไม่สังกัดพรรคการเมือง^{๙๒}

ทั้งนี้ ผลการเลือกตั้งท้องถิ่นสามารถแสดงถึงการตอบสนองของประชาชนในท้องถิ่นที่มีต่อนโยบายที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งในท้องถิ่นใช้ในการหาเสียงเลือกตั้ง ซึ่งจะนำมาสู่การเปลี่ยนแปลงทิศทางของนโยบายในการพัฒนาท้องถิ่นที่มีอยู่เดิม ให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น ซึ่งประเด็นที่ใช้ในการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นนี้อาจจะมีความสอดคล้องหรือแตกต่างจากประเด็นนโยบายที่มีอยู่ในการเมืองระดับชาติก็ได้ นอกจากนี้การเลือกตั้งท้องถิ่น นับเป็นกระบวนการทางการเมืองที่แสดงออกถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของประชาชน ด้วยการออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งเพื่อเลือกตัวแทนของตนเอง ซึ่งแสดงออกถึงเจตจำนงของประชาชน โดยตัวแทนที่ตนเลือกไปนั้นจะต้องทำหน้าที่ในการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผ่านนโยบายและความต้องการของ ประชาชน ตลอดจนผลประโยชน์ส่วนรวม (Public Interest) เป็นที่ตั้ง กระบวนการเลือกตั้งยังเป็นกลไกที่สำคัญเพื่อสร้างความเป็นธรรมให้แก่ผู้เลือกตั้งในการใช้อำนาจหน้าที่ในการบริหารตามกรอบระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเห็นประชาธิปไตยในระดับท้องถิ่น (Local Democracy) โดยถือว่าเป็นประชาธิปไตยในระดับรากหญ้า ถือเป็นจุดเริ่มต้นของประชาธิปไตยระดับชาติที่เป็นข้อแตกต่างระหว่างประชาธิปไตยระดับท้องถิ่นกับประชาธิปไตยระดับชาติ อยู่ที่การให้ความสำคัญกับหลักการที่ว่าด้วย “การปกครองตนเอง” (Self-Government Democracy) ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของประชาธิปไตยที่แท้จริงอันสะท้อนให้เห็นผ่านประชาธิปไตยท้องถิ่น^{๙๓}

สรุปได้ว่า การเลือกตั้งท้องถิ่นนั้นถือเป็นหลักการขั้นพื้นฐานที่สำคัญของ การปกครองในระบอบประชาธิปไตย (Democracy) อีกทั้ง ยังเป็นการแสดงออกถึงเจตจำนงในการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของประชาชน ด้วยการออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งเพื่อเลือกตัวแทนของตนเอง เข้าไปทำหน้าที่ในการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นอกจากนี้ ยังแสดงให้เห็นถึงความเห็นประชาธิปไตยในท้องถิ่น (Local Democracy) ถือเป็นจุดเริ่มต้นของประชาธิปไตยของชาติ อย่างไรก็ตาม การเลือกตั้งท้องถิ่นยังเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญที่แสดงให้เห็นถึงสถานะของผู้บริหารท้องถิ่น และยังเป็นเครื่องชี้วัดคุณภาพของประชาธิปไตยท้องถิ่น อีกทั้งการเลือกตั้งท้องถิ่นยังเปรียบเสมือนเวทีในการศึกษาระบบการเมืองในท้องถิ่นเช่นเดียวกับการเมืองในระดับชาติ

^{๙๒}Colin Rallings and Michael Thrasher, *Local Elections in Britain*, (New York: Routledge, 1997), p. 9.

^{๙๓}เอนก เหล่าธรรมทัศน์, *ประชาธิปไตยท้องถิ่น : แฉคิดเกี่ยวกับนโยบาย สาธารณะในระดับท้องถิ่น*, (กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิสารานุกรมแห่งชาติ, ๒๕๕๐), หน้า ๘ - ๙.

ตารางที่ ๒.๑๓ สรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับการเลือกตั้งท้องถิ่น

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
โภคิน พลกุล	<p>๑) การเลือกตั้งท้องถิ่น (Local Elections) เป็นการสร้างและเคารพสิทธิและเสรีภาพของประชาชนภายใต้การยอมรับของสังคมทั่วไป</p> <p>๒) การเลือกตั้งท้องถิ่นเป็นรูปแบบการปกครองที่ตั้งอยู่บนหลักการที่ว่า “อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน” ถูกใช้โดยตัวแทนของประชาชน การมอบหมายให้ทำหน้าที่ภายใต้ความรับผิดชอบ (Accountability) ต่อผลประโยชน์ของประชาชน</p>
สตีเฟน ธนาธิโชติ	<p>๑) การเลือกตั้งท้องถิ่นเป็นกระบวนการที่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในทางการเมืองระดับท้องถิ่น (Local Political Participation) ผ่านการใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง</p> <p>๒) การเลือกตั้งเป็นองค์ประกอบสำคัญของกระบวนการกำหนดนโยบายสาธารณะ เนื่องจากประชาชนสามารถกำหนดทิศทางของนโยบายสาธารณะที่ตนต้องการผ่านการเลือกผู้สมัครและพรรคการเมืองท้องถิ่นที่มีแนวนโยบายสอดคล้องกับตน</p>
Goodwin-Gill, Guy S.	<p>๑) การเลือกตั้งท้องถิ่นเป็นกระบวนการตรวจสอบและถ่วงดุลผู้บริหารทางการเมืองท้องถิ่นและรัฐบาลท้องถิ่น</p> <p>๒) ระบบการเลือกตั้งและกระบวนการจัดการเลือกตั้งที่มีการแข่งขันอย่างยุติธรรม และสามารถสะท้อนความต้องการของประชาชนในฐานะผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง</p>
Colin Rallings and Michael Thrasher	<p>๑) การเลือกตั้งท้องถิ่นเป็นตัวชี้วัดสำคัญที่แสดงให้เห็นถึงสถานะของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือรัฐบาลท้องถิ่น (Local Government)</p>

ตารางที่ ๒.๑๓ สรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับการเลือกตั้งท้องถิ่น (ต่อ)

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
เอนก เหล่าธรรมทัศน์	<p>๒) การเลือกตั้งท้องถิ่นเป็นเครื่องชี้วัดคุณภาพของประชาธิปไตยในระดับท้องถิ่นได้ในหลากหลายมิติ เช่น การตรวจสอบความสนใจของประชาชนที่มีต่อการเลือกตั้ง</p> <p>๑) การเลือกตั้งท้องถิ่น นับเป็นกระบวนการทางการเมืองที่แสดงออกถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของประชาชน ด้วยการออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งเพื่อเลือกตัวแทนของตนเอง</p> <p>๒) กระบวนการเลือกตั้งเป็นกลไกที่สำคัญเพื่อสร้างความเป็นธรรมให้แก่ผู้ที่เลือกคนในการใช้อำนาจหน้าที่ในการบริหารตามกรอบระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเป็นประชาธิปไตยระดับท้องถิ่น (Local Democracy)</p>

๒.๕ ข้อมูลบริบทเรื่องที่วิจัย

งานวิจัยเรื่อง “การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี” ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลบริบทที่เกี่ยวข้องดังนี้

๒.๕.๑ สภาพทั่วไปของอำเภอบางกรวย

อำเภอบางกรวย

บางกรวย เป็นอำเภอที่มีขนาดพื้นที่เล็กที่สุดของจังหวัดนนทบุรีและเป็นอำเภอหนึ่งที่อยู่ติดกับกรุงเทพมหานครแต่พื้นที่ส่วนใหญ่ยังคงวิถีชีวิตแบบเรือกสวนไร่นาเอาไว้อย่างชัดเจน แต่ทว่าบางกรวยยังถือว่าเป็นศูนย์กลางความเจริญในแง่ต่าง ๆ ของจังหวัดนนทบุรีทั้งในแง่ของการเดินทางที่สะดวกสบายเนื่องจากมีพื้นที่อยู่ติดถนนเส้นหลักหลายสาย รวมไปถึงยังมีร้านอาหารชื่อดังอีกมากมาย นอกจากนี้ยังมีวัดชโลซึ่งถือเป็นวัดที่โด่งดังมาตั้งแต่สมัยอดีตตั้งอยู่ ณ ศูนย์กลางของอำเภอบางกรวยอีกด้วย

ชื่ออำเภอบางกรวยตั้งตามชื่อคลองบางกรวยซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแม่น้ำเจ้าพระยาสายเดิมสันนิษฐานว่าชื่อ "บางกรวย" มีที่ มาจากการที่ตามแนวสองฝั่งคลองสายนี้ในอดีตมีต้นกรวย (Horsfieldia irya) ขึ้นอยู่หนาแน่นนอกจากนี้แหล่งข้อมูลบางแห่งยังอธิบายว่าชื่อ "บางกรวย"

เป็นชื่อที่ผู้คนเรียกตามรูปพื้นที่อำเภอที่มีลักษณะคล้ายกรวยยื่นเข้าไปในแม่น้ำเจ้าพระยา หลังจากอำเภอบางแม่นาง (ปัจจุบันคืออำเภอบางใหญ่) ได้แยกตัวออกไป อย่างไรก็ตาม ได้ปรากฏชื่อคลองบางกรวยและตำบลบางกรวยในเอกสารต่าง ๆ อยู่ก่อนการจัดตั้งกิ่งอำเภอบางแม่นางแล้ว

การปกครองส่วนภูมิภาค

อำเภอบางกรวยแบ่งเขตการปกครองย่อยออกเป็น 9 ตำบล แต่ละตำบลแบ่งออกเป็นหมู่บ้าน รวม ๖๐ หมู่บ้าน (หรือ ๔๑ หมู่บ้าน หากไม่นับรวมในเขตเทศบาลเมืองบางกรวยซึ่งไม่มีตำแหน่งกำนันและผู้ใหญ่บ้านแล้ว) ได้แก่

๑. วัดชะลอ(Wat Chalo) ๑๐ หมู่บ้าน
๒. บางกรวย(Bang Kruai) ๙ หมู่บ้าน
๓. บางสีทอง(Bang Si Thong) ๕ หมู่บ้าน
๔. บางขุน ๕ หมู่บ้าน
๕. บางขุนกอง(Bang Khun Kong) ๖ หมู่บ้าน
๖. บางคูเวียง(Bang Khu Wiang) ๗ หมู่บ้าน
๗. มหาสวัสดิ์(Maha Sawat) ๗ หมู่บ้าน
๘. ปลายบาง(Plai Bang) ๕ หมู่บ้าน
๙. ศาลากลาง(Sala Klang) ๖ หมู่บ้าน

การปกครองส่วนท้องถิ่น

ท้องที่อำเภอบางกรวยประกอบด้วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๗ แห่ง ได้แก่

๑. เทศบาลเมืองบางกรวย ครอบคลุมพื้นที่ตำบลวัดชะลอและตำบลบางกรวยทั้งตำบล
๒. เทศบาลตำบลปลายบาง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบางคูเวียงทั้งตำบล ตำบลมหาสวัสดิ์ (เฉพาะหมู่ที่ ๑, ๒, ๖, ๗ และบางส่วนของหมู่ที่ ๕) และตำบลปลายบางทั้งตำบล
๓. เทศบาลตำบลศาลากลาง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลศาลากลางทั้งตำบล
๔. เทศบาลตำบลบางสีทอง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบางสีทองทั้งตำบล
๕. องค์การบริหารส่วนตำบลบางขุน ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบางขุนทั้งตำบล
๖. องค์การบริหารส่วนตำบลบางขุนกอง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบางขุนกองทั้งตำบล
๗. องค์การบริหารส่วนตำบลมหาสวัสดิ์ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลมหาสวัสดิ์ (เฉพาะนอกเขตเทศบาลตำบลปลายบาง)

ตำบลบางสีทอง

ในปี ๒๓๙๐ พระยาประทุมชินปรีดา เจ้าหน้าที่แบ่งเขตการปกครอง กรมมทาดไทย ได้แบ่งเขตการปกครอง ให้มีเขตตำบล อำเภอที่ชัดเจน สถานที่บริเวณนี้มีคลองชื่อว่า "คลองบางสีทอง"

จึงนำชื่อนั้นมาตั้งเป็นชื่อตำบล เรียก"ตำบลบางสีทอง" อำเภอบางกรวย เป็นต้นมา ในสมัยเจ้าพระยานนทบุรีศรีเกษตรากรม เป็นเจ้าเมืองนนทบุรี (จากจดหมายเหตุ-การแบ่งเขตการ กรมมทาทไทย)

ตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ประกอบด้วย ๕ หมู่บ้านได้แก่ หมู่ที่ ๑ วัดไทร หมู่ที่ ๒ วัดบางอ้อยช้าง หมู่ที่ ๓ วัดแดงประชาราษฎร์ หมู่ที่ ๔ วัดรวกบางสีทอง และหมู่ที่ ๕ บ้านบางสีทอง โดยมีจำนวน ครว้เรือน และประชากรทั้งหมด ๙,๓๕๐ คน เป็นชาย ๔,๓๗๐ คน เป็นหญิง ๔,๙๘๐ คน มีจำนวนครว้เรือนทั้งหมด ๓,๘๓๙ ครว้เรือน

เทศบาลตำบลบางสีทองจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติ สภาตำบล และเทศบาลตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ โดยยกฐานะจากสภาตำบลเป็นเทศบาลตำบล เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ สำนักงาน กท. ได้ดำเนินการกำหนดชั้นของเทศบาลตำบลขึ้นใหม่ เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลชั้น ๕ ต่อมาคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล (ก.อบต.) ได้มีมติให้กำหนดขนาดขององค์การบริหาร ส่วนตำบลใหม่ในปี ๒๕๔๕ เทศบาลตำบลบางสีทอง ซึ่งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลชั้น ๕ ได้กำหนดให้เป็นเทศบาลตำบลขนาดกลาง^{๙๔}

จำนวนราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี^{๙๕}

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนหลังคาเรือน(หลัง)	จำนวนราษฎร		
			ชาย	หญิง	รวม
๑	วัดไทร	๑,๑๑๖	๘๐๒	๙๓๒	๑,๗๓๔
๒	วัดบางอ้อยช้าง	๕๘๘	๕๑๙	๕๙๕	๑,๑๑๔
๓	วัดแดงประชาราษฎร์	๑,๕๙๑	๑,๔๙๑	๑,๙๕๔	๓,๔๔๕
๔	วัดรวกบางสีทอง	๗๐๐	๗๑๒	๗๘๑	๑,๔๙๓
๕	บ้านบางสีทอง	๑,๓๐๖	๘๖๑	๑,๐๕๐	๑,๙๑๑
รวมทั้งสิ้น		๕,๓๐๑	๔,๓๘๕	๕,๓๑๒	๙,๖๙๗

๒.๕.๒ ข้อมูลการเลือกตั้งท้องถิ่น

การเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นส่วนหนึ่งของการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๓ กำหนดให้มีขึ้นในวันที่ ๒๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ ประกอบไปด้วยการเลือกตั้งนายก

^{๙๔}ประวัติอำเภอบางกรวย, อำเภอบางกรวย, [ออนไลน์], แหล่งที่มา ; <https://th.wikipedia.org/wiki> [๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๕].

^{๙๕}ข้อมูลจากสำนักทะเบียนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี, ณ วันที่ ๑๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๕. (อัดสำเนา).

องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ ที่นั่ง และการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ๓๖ ที่นั่ง โดยแบ่งออกเป็นจำนวน ๓๖ เขตเลือกตั้ง แต่ละเขตเลือกตั้งจะมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้เขตละ ๑ คน^{๙๖}

เขตการเลือกตั้งที่ ๑

เขตการเลือกตั้งที่ ๑ ประกอบไปด้วยตำบลบางกรวย และตำบลบางสีทอง(เฉพาะหมู่ที่ ๑,๔ และ ๕)

ผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี อำเภอบางกรวย เขต ๑					
ลำดับ	พรรค	ชื่อ-นามสกุล	หมายเลข	คะแนนเสียง	%
๑	คณะก้าวหน้า	นายวุฒิไกร กลางทอง	๑	๔,๒๗๑	๓๗.๒๐
๒	กลุ่มพลังมวล	นายสมจิต นาคปิ่น	๓	๓,๘๙๖	๓๓.๙๓
๓	กลุ่มพลังนนท์	นางอรวิภา เกตุเพ็ญ	๒	๒,๔๔๓	๒๑.๒๘
๔	ผู้สมัครอิสระ	นายสุชาติ ถนอมรัตน์	๔	๘๗๒	๗.๖๐
ผลรวมคะแนน				๑๑,๔๘๒	๑๐๐.๐๐

เขตการเลือกตั้งที่ ๒

เขตการเลือกตั้งที่ ๒ ประกอบไปด้วยตำบลบางสีทอง (เฉพาะหมู่ที่ ๒ และ ๓) ตำบลวัดชลอ ตำบลบางขนุน และตำบลมหาสวัสดิ์ (เฉพาะหมู่ที่ ๓,๔ และ ๕)

ผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี อำเภอบางกรวย เขต ๒					
ลำดับ	พรรค	ชื่อ-นามสกุล	หมายเลข	คะแนนเสียง	%
๑	กลุ่มพลังนนท์	นายอนุศักดิ์ เรืองชู	๑	๖,๐๗๙	๕๓.๓๓
๒	กลุ่มพลังมวล	นายสุเทพ ต่ายจันทร์	๓	๓,๗๒๙	๓๒.๗๑
๓	ผู้สมัครอิสระ	นางสาวมูริตา เรืองฤทธิ์	๒	๑,๕๙๒	๑๓.๙๗
ผลรวมคะแนน				๑๑,๔๐๐	๑๐๐.๐๐

๒.๖ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี” ผู้วิจัยได้ศึกษาและรวบรวมเอกสารงานวิจัย และวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับตามลำดับหัวข้อ ดังต่อไปนี้

^{๙๖}ประกาศผลการเลือกตั้ง, ผลคะแนนการเลือกตั้งนายกและสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี, [ออนไลน์], แหล่งที่มา : <https://www.chorsaard.or.th/content/38272> [๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๕].

๒.๖.๑ งานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเมือง

งานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเมือง ผู้วิจัยได้ศึกษาและรวบรวมเอกสารงานวิจัย และวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับตามลำดับหัวข้อ ดังต่อไปนี้

ณัฐกาญจน์ เข็มนาค ได้วิจัยเรื่อง “พฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา” ผลการวิจัยพบว่า ๑. ความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๔๓$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการวิพากษ์วิจารณ์ต่อการดำเนินการของพรรคการเมือง ($\bar{X} = ๓.๗๙$) ด้านการเป็นสมาชิกกลุ่ม/สมาคม องค์กรทางการเมือง ($\bar{X} = ๓.๗๘$) และ ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ($\bar{X} = ๓.๕๙$) และด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง ($\bar{X} = ๓.๔๙$) ด้านการให้การสนับสนุนพรรคการเมือง ($\bar{X} = ๒.๔๙$) ตามลำดับ ๒. ผลการเปรียบเทียบพบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง ทั่วไป ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย^{๑๓๗}

วิจิตร เกิดน้อย ได้วิจัยเรื่อง “พฤติกรรมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในตำบลไทยวาส อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม” ผลการวิจัยพบว่า ๑. ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อพฤติกรรมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในตำบลไทยวาส อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๔.๑๑$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน ดังนี้ ด้านพฤติกรรมช่วงเลือกตั้ง ($\bar{X} = ๔.๑๖$) รองลงมาพฤติกรรมก่อนการเลือกตั้ง ($\bar{X} = ๔.๐๗$) และพฤติกรรมหลังเลือกตั้ง ($\bar{X} = ๔.๐๖$) ตามลำดับ ๒. ผลการเปรียบเทียบ พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อาชีพ ต่างกัน มีความคิดเห็นทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในตำบลไทยวาส อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐมโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ ๐.๐๕ จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนประชาชนที่มีการศึกษาและรายได้ต่างกันมีความคิดเห็นทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปโดยรวมไม่แตกต่างกันจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ๓. ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาพฤติกรรมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในตำบลไทยวาส อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐมที่ประชาชนต้องการและให้ความสำคัญในแต่ละด้าน มีดังนี้คือ ด้านพฤติกรรมก่อนเลือกตั้ง คือ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งบางส่วนมีพฤติกรรมที่ไม่สนใจการเลือกตั้ง คิดแค่ว่ามีหน้าที่และถึงเวลา

^{๑๓๗}ณัฐกาญจน์ เข็มนาค, “พฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา”, สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓).

เลือกตั้งก็ไปเลือกตั้งตามหน้าที่และมีแนวทางแก้ไขคือ หน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่นควรประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเห็นความสำคัญของการศึกษาข้อมูลผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง ด้านพฤติกรรม ช่วงเลือกตั้ง คือ บางคนไม่สนใจการเลือกตั้ง เลือกไปตามหน้าที่ เพราะการเลือกตั้งไม่ส่งผลต่อความเป็นอยู่ใครจะมาเป็นรัฐบาลหรือได้รับการเลือกตั้งก็สนใจแต่เรื่องผลประโยชน์ส่วนตนและมีข้อเสนอแนะให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งต้องณรงค์ให้เห็นประโยชน์ที่เกิดจากการเลือกตั้งและอนาคตการเมืองของประเทศ ด้านพฤติกรรมหลังเลือกตั้ง คือ การติดตามผลงานหรือการยื่นถอดถอนจากสาเหตุการทุจริตของนักการเมืองต่างก็ปล่อยให้ให้นักการเมืองบริหารบ้านเมืองไปเรื่อยๆและมีข้อเสนอแนะให้หน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่นต้องประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเห็นผลของการติดตามว่าการเลือกตั้งประชาชนมีผลได้และผลเสียมากกว่าที่เห็นอย่างไร^{๙๘}

นุชปภาดา ธนวิโรดม ได้วิจัยเรื่อง “พฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลนครนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์” ผลการวิจัยพบว่า ๑.ความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลนครนครสวรรค์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๓.๗๘ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุปได้ดังนี้ ด้านการใช้สิทธิเลือกตั้ง อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๓.๗๗ ด้านการลงคะแนนเลือกตั้ง อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๔.๐๙ และด้านระยะเวลาการตัดสินใจเลือกตั้ง อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ๓.๔๖ ตามลำดับ ๒.ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย เพศและรายได้ ไม่พบความแตกต่างกัน ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนอายุ สถานภาพ การศึกษาและอาชีพ พบความแตกต่างกันเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ๓.ข้อเสนอแนะ ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการหาเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้งทั้งผู้บริหารและสมาชิกสภาเทศบาล ควรทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งในลักษณะเดียวกันในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น และควรทำการศึกษาเกี่ยวกับนโยบายของผู้สมัครรับเลือกตั้งทั้งผู้บริหารและสมาชิกเทศบาล^{๙๙}

รัชฎากร เอี่ยมอำไพ ได้วิจัยเรื่อง “รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งทั่วไป” ผลการวิจัยพบว่า ๑) พฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งทั่วไป ด้านการติดตามข้อมูลข่าวสารทางการเมือง ประชาชนใช้เทคโนโลยีทำให้สะดวกในการติดตามข่าวสารมากยิ่งขึ้น ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไป

^{๙๘} วิจิตร เกิดน้อย, “พฤติกรรมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในตำบลไทยาวาส อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม”, *วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๒).

^{๙๙} นุชปภาดา ธนวิโรดม, “พฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลนครนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์”, *วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๗).

ประชาชนจะนำข้อมูลจากการที่ติดตามข่าวสารทางการเมืองและนโยบายของพรรคการเมืองเป็นหลักเกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกตั้งทั่วไปด้านการเข้าเป็นแนวร่วมทางการเมืองของประชาชนส่วนใหญ่เพื่อเรียกร้องความเป็นธรรมให้กับตนเอง ชุมชน หรือ ประเทศชาติและด้านการสนับสนุนพรรคการเมืองของประชาชนจะแสดงออกไปในการใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปหรือการสนับสนุนทางความคิดของพรรคการเมืองหรือนักการเมืองนั้นโดยพิจารณาจากนโยบายของพรรคการเมืองเป็นหลักเช่นเดียวกับการตัดสินใจในการเลือกตั้งทั่วไป ส่วนผลการวิเคราะห์พฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งทั่วไปโดยรวมอยู่ในระดับมาก ๒) ปัจจัยที่ส่งเสริมการพัฒนาพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนคือความรู้ ทักษะและการนำไปปฏิบัติประชาชนต้องรับฟังการปราศรัยของพรรคการเมืองเพื่อให้สามารถเข้าใจถึง นโยบายของพรรคมากขึ้นและอ่านบทวิเคราะห์บทความที่เกี่ยวกับการเมืองเพื่อมีความรู้ทางการเมือง เพิ่มขึ้นและใช้กระบวนการทางความคิดที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลได้ครบทุกด้านเป็นการปลูกฝังทัศนคติ ทางการเมืองให้กับตนเองและฝึกที่จะนำไปปฏิบัติจริง โดยการเข้าร่วมการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองเมื่อมีโอกาส ส่วนผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งเสริมการพัฒนาพฤติกรรมทางการเมืองของ ประชาชน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ๓) การพัฒนาพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้ง ทั่วไปตามหลักโยนิโสมนสิการ โดยประชาชนจะต้องใช้กระบวนการความคิดไม่ว่าจะเป็นการวิเคราะห์การแยกแยะข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมดนำมาประกอบการพิจารณาโดยการค้นหาเหตุปัจจัยข้อมูลทางการเมืองที่เกิดขึ้น การพิจารณาแก้ไขปัญหาต้องตรงกับสาเหตุและตรงกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการ รวมถึงการแยกแยะให้เห็นถึงผลดีและผลเสียที่จะเกิดขึ้นกับส่วนรวมโดยยึดถือความถูกต้องตามหลักคุณธรรมและสามารถตรวจสอบได้ เป็นการใช้กระบวนการทางความคิดตามหลักโยนิโสมนสิการที่ฝึกให้คิดวิเคราะห์ แก้ไขปัญหาได้อย่างละเอียดลึกซึ้ง จำเป็นที่จะนำมาใช้เป็นรูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งทั่วไปส่วนผลการวิเคราะห์การพัฒนาพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งทั่วไปตามหลักโยนิโสมนสิการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง^{๑๐๐}

พระมหาสถิต สุทธิมน โนน และคณะ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมทางการเมืองเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในจังหวัดขอนแก่น เขตเลือกตั้งที่ ๑” ผลการวิจัยพบว่า ๑. ระดับพฤติกรรมทางการเมืองเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดขอนแก่น เขตเลือกตั้งที่ ๑ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ๒. ระดับพฤติกรรมทางการเมืองเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดขอนแก่น เขตเลือกตั้งที่ ๑ ตามหลักอคติ ๔ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ๓. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมทางการเมือง

^{๑๐๐}รัฐภากร เอี่ยมอำไพ, “รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชน ที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งทั่วไป, ” *ดุชนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย , ๒๕๖๔).

เลือกตั้งของประชาชน พบว่าประชาชนที่มีเพศและรายได้ต่อเดือนต่างกันมีพฤติกรรมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีอายุสถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ ๐.๐๕ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้และ ๔.การส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดขอนแก่น เขตเลือกตั้งที่ ๑ และตามหลักอคติ ๔ พบว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งอย่างเป็นรูปธรรมให้ทั่วถึงทุกกลุ่มคน และควรให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้วิจารณ์ญาณในการเลือกตั้งตามหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา^{๑๐๑}

สรุปได้ว่า จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงเลือกตั้ง เป็นการแสดงออกถึงการมีส่วนร่วมในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย ที่เป็นหน้าที่ของทุกคนที่ต้องร่วมแสดงออก แสดงความคิดเห็น ร่วมปฏิบัติตามสิทธิและหน้าที่ที่พึงมี เพื่อให้ได้คนดีมีนโยบายตรงกับความต้องการ การไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งจึงเกิดขึ้น เพราะเป็นการแสดงออกของผู้ยึดถือระบอบประชาธิปไตย ความมีสำนึกเชิงเหตุผล และเป็นปัจจัยที่เป็นตัวกำหนด ให้ประชาชนไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ดังนั้น พฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงเลือกตั้งเป็นหน้าที่ที่พึงปฏิบัติ ของผู้ที่อยู่ภายใต้การปกครองตามระบอบประชาธิปไตย ที่เป็นผู้มีเหตุผล รู้เมื่อไหร่ต้องไปใช้สิทธิ เมื่อไหร่ที่ต้องทำหน้าที่พลเมืองด้วยกายสุจริตต่อหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติในการไปใช้สิทธิ มโนสุจริตในการติดตามข่าวสารทางการเมือง และวิสุจริตในการวิพากษ์วิจารณ์ทางการเมือง

ตารางที่ ๒.๑๔ สรุปงานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเมือง

นักวิจัย	สรุปผลการวิจัย
ณัฐกาญจน์ เข็มนาค	พฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า ๑. โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

^{๑๐๑}พระมหาสถิต สุทธิมน และคณะ, “พฤติกรรมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในจังหวัดขอนแก่น เขตเลือกตั้งที่ ๑”, วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์, ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๒ (พฤษภาคม - สิงหาคม ๒๕๖๔) : ๑๒.

ตารางที่ ๒.๑๔ สรุปงานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเมือง (ต่อ)

นักวิจัย	สรุปผลการวิจัย
วิจิตร เกิดน้อย	พฤติกรรมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในตำบลไทยवास อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อพฤติกรรมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในตำบลไทยवास อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม โดยรวมอยู่ในระดับมาก
นุชปภาดา ธนวิโรตม	พฤติกรรมการเลือกตั้งของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลนครนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลนครนครสวรรค์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก
รัชฎากร เอี่ยมอำไพ	การพัฒนาพฤติกรรมทางการเมืองโดยใช้หลักสุจริต การเข้ามาเป็นแนวทางในการพัฒนาพฤติกรรมและนำไปเชื่อมโยงกับการคิดวิเคราะห์แยกแยะการใช้วิจารณญาณในการพิจารณาเพื่อประชาชนสามารถตัดสินใจเลือก นักการเมืองที่มีคุณสมบัติและมีคุณธรรมจริยธรรมเข้ามาบริหารในพื้นที่ของตนเองและใน ระดับประเทศให้มีความมั่นคงอย่างต่อเนื่อง
พระมหาสฤติ สุทธิมน	“พฤติกรรมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในจังหวัดขอนแก่น เขตเลือกตั้งที่ ๑” ผลการวิจัยพบว่า ๑.ระดับพฤติกรรมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดขอนแก่น เขตเลือกตั้งที่ ๑ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

๒.๖.๒ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง

จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง ผู้วิจัยจึงได้ศึกษารวบรวมข้อมูลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง สรุปได้ดังนี้

พระครูศรีธรรมวิเทศ (ประเสริฐ ปญฺโณภาโส) ได้วิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไปในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร” ผลการวิจัยพบว่า ๑. โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับ ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้าน

การไปใช้สิทธิเลือกตั้งอยู่ในระดับมาก ด้านการเป็นสมาชิกกลุ่ม/สมาคม องค์กรทางการเมือง ส่วนด้าน การวิพากษ์วิจารณ์ต่อการดำเนินการของพรรคการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง และด้านการสนับสนุน พรรคการเมือง อยู่ในระดับน้อย ๒. เมื่อเปรียบเทียบประชาชนที่มีเพศต่างกัน แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ส่วนประชาชนที่มีอายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ และสถานภาพ ต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ๓. ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะที่ประชาชนต้องการและ ให้ความสำคัญในคือ ประชาชนเข้าใจถึงสิทธิหน้าที่ในการเลือกตั้ง การติดตามข่าวสารทางการเมือง การให้ข่าวต่าง ๆ^{๑๐๒}

พระสุรเดช สุเมธโส (บุญเรือง) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนต่อการ ตัดสินใจใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนเสียงเลือกตั้งทั่วไปสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในตำบลท่าผามอก อำเภอลอง จังหวัดแพร่” ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก คือ ๑) ด้านการได้รับ ข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งและข่าวสารเกี่ยวกับผู้สมัครรับเลือกตั้งตามหลักธรรมาธิปไตยโดยภาพ รวมอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๓๒ ๒) ด้านการสร้างหลักเกณฑ์ในการตัดสินใจเลือกตั้ง ตามหลักธรรมาธิปไตยโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๔๗ ๓) ด้านการประเมิน และการจัดลำดับผู้สมัครรับเลือกตั้งและพรรคการเมืองตามหลักธรรมาธิปไตยโดยภาพรวมแล้วอยู่ใน ระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๓๑ และ ๔) ด้านการตัดสินใจสุดท้ายว่าจะลงคะแนนเสียงให้ผู้สมัครคน ไตคนหนึ่งตามหลักธรรมาธิปไตยโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๖๔ ปัจจัยส่วน บุคคล พบว่า ประชาชนที่มี อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน มี ความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็น แตกต่างกัน มีนัยสำคัญที่ ๐.๐๑ จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้^{๑๐๓}

พระมหาณรงค์ ธมเมธิ (ศรีพินลม) ได้วิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนกับการ เลือกตั้งทั่วไปของชุมชนท่าเตียน กรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่า ๑. การมีส่วนร่วมของประชาชน กับการเลือกตั้งทั่วไปของชุมชนท่าเตียน กรุงเทพมหานครโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = ๔.๒๙$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ใน ระดับมากที่สุด ๒ ด้าน คือด้านการรณรงค์หาเสียง เลือกตั้ง ($\bar{X} = ๔.๒๑$) ด้านการใช้สิทธิเลือกตั้ง ($\bar{X} = ๔.๕๗$) และอยู่ในระดับมาก ๑ ด้านคือ ด้านการ ติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง ($\bar{X} = ๔.๐๘$) ๒. ผลการเปรียบเทียบพบว่า ประชาชนที่มี อายุ

^{๑๐๒}พระครูศรีธรรมวิเทศ (ประเสริฐ ปลอดภาโส), “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการ เลือกตั้งทั่วไปในอำเภอมือง จังหวัดชุมพร”, สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหา จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓).

^{๑๐๓}พระสุรเดช สุเมธโส (บุญเรือง), “ความคิดเห็นของประชาชนต่อการตัดสินใจใช้สิทธิออกเสียง ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งทั่วไปสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในตำบลท่าผามอก อำเภอลอง จังหวัดแพร่”, สารนิพนธ์ รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๒).

การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมกับการเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนชุมชนท่าเตียน กรุงเทพมหานคร โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญตามสมมติฐาน ๐.๐๕ จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนประชาชนที่มี เพศ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ๓. ปัญหา การมีส่วนร่วมของประชาชนกับการเลือกตั้งทั่วไปของชุมชนท่าเตียน กรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ทั่วถึงและไม่ต่อเนื่อง เพราะต้อง ประกอบอาชีพต่างๆ จึงทำให้ประชาชนไม่มีเวลาดูตามข้อมูลข่าวสาร ประชาชนยังขาดการเข้ามามี ส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง การไม่มีส่วนเข้ามาติดตามและตรวจสอบการดำเนินงานของ เจ้าหน้าที่ในการจัดการเลือกตั้ง รูปแบบการเมืองเดิมๆ ทำให้ประชาชนเกิดความเบื่อหน่ายไม่อยาก ออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ส่วนแนวทางการส่งเสริม ควรปลูกฝังอุดมการณ์ และสร้างจิตสำนึก เพื่อส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยจัดประชุมและสัมมนาเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจ ทางการเมืองที่ถูกต้อง ทำให้ประชาชนตระหนักถึงสิทธิและหน้าที่ของความเป็นพลเมืองที่มีอยู่ตาม รัฐธรรมนูญ^{๑๐๔}

พระปลัดเอกชัย จนทโชโต (คงชีวะ) ได้วิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นตำบลหนองแก อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรสาคร” ผลการวิจัย พบว่า ๑. การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นตำบลหนองแก อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรสาคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุด พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม รองลงมาคือ ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์อยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ๒. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นตำบลหนองแก อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรสาคร ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ไม่แตกต่างกัน ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ประชาชนที่มีอายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย^{๑๐๕}

^{๑๐๔}พระมหาณรงค์ ธรรมเมธี (ศรีพันลม), “การมีส่วนร่วมของประชาชนกับการเลือกตั้งทั่วไป ของชุมชนท่าเตียน กรุงเทพมหานคร”, สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๒).

^{๑๐๕}พระปลัดเอกชัย จนทโชโต (คงชีวะ), “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นตำบลหนองแก อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรสาคร”, สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓).

เกรียงไกร พัฒนะโชติ ได้วิจัยเรื่อง “วัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ผลการวิจัยพบว่า ๑. วัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุด พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง รองลงมาคือ ด้านการไปใช้สิทธิในการเลือกตั้ง และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมทางการเมือง ตามลำดับ ๒. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบ วัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า ประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่น โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้^{๑๐๖}

พระสร้อยทอง ปณณาวุโธ (ประทุมทอง) ได้วิจัยเรื่อง “การพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลเมืองเตา อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม” ผลการวิจัยพบว่า ๑. การพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในตำบลเมืองเตา อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง ตามหลักอภิธานิธรรม อยู่ในระดับมาก ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองตามหลักอภิธานิธรรม อยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ด้านการไปใช้สิทธิและมีส่วนร่วมในการเลือกตั้ง ตามหลักอภิธานิธรรม อยู่ในระดับมาก และด้านการประชาคมติและประชาพิจารณ์ ตามหลักอภิธานิธรรม อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ๒. ผลการเปรียบเทียบการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในตำบลเมืองเตา อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคามโดยการจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เพศอายุ และระดับการศึกษาต่างกัน ประชาชนมีส่วนร่วมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนประชาชนที่มี อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน มีส่วนร่วมแตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้^{๑๐๗}

ยงยุทธ พงษ์ศรี ได้วิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดปทุมธานี : ศึกษาในห้วงเวลา ปี พ.ศ. ๒๕๖๒” ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม

^{๑๐๖}เกรียงไกร พัฒนะโชติ, “วัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา”, **สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓).

^{๑๐๗}พระสร้อยทอง ปณณาวุโธ (ประทุมทอง), “การพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลเมืองเตา อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม”, **สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓).

ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ ๓๑ - ๔๐ ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน และมีรายได้ต่อเดือน ๒๐,๐๐๑ - ๓๐,๐๐๐ บาท พฤติกรรมการเปิดรับสื่อของประชาชนชาวจังหวัดปทุมธานี ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในแต่ละสื่อแล้วเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ สื่ออินเทอร์เน็ต รองลงมาคือ สื่อโทรทัศน์ สื่อวิทยุ และสื่อหนังสือพิมพ์ตามลำดับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร ด้านนโยบาย ด้านพรรคการเมือง ด้านการรณรงค์หาเสียง และด้านสื่อบุคคล การทดสอบสมมติฐาน พบว่า เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดปทุมธานี ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนอายุ มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดปทุมธานีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้^{๑๐๘}

สุจินตนา โสภาเวทย์ ได้วิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมในการใช้สิทธิทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลหนองสองห้อง อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองสองห้อง อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย มีส่วนร่วมในการใช้สิทธิทางการเมืองท้องถิ่น โดยรวมและรายด้านทั้ง ๔ ด้าน อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการใช้สิทธิเลือกตั้ง ด้านการรณรงค์หาเสียง ด้านการรวมกลุ่มเพื่อแก้ไขปัญหาทางสังคมและการเมือง และด้านการติดตามตรวจสอบการบริหารงานของเทศบาล ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองสองห้องมีความแตกต่างกันระหว่างเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ มีส่วนร่วมในการใช้สิทธิทางการเมืองท้องถิ่น โดยรวมและเป็นรายด้าน ไม่แตกต่างกัน โดยสรุป ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองสองห้อง อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย มีส่วนร่วมในการใช้สิทธิทางการเมืองท้องถิ่น โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ประชาชนมีความแตกต่างกันระหว่างเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ มีส่วนร่วมในการใช้สิทธิทางการเมืองท้องถิ่น โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน^{๑๐๙}

ไพบุลย์ สุขเจตณี ได้วิจัยเรื่อง “การพัฒนาความไว้วางใจทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมือง ระดับท้องถิ่นในจังหวัดนนทบุรี” ผลการวิจัยพบว่า ๑) สภาพปัญหาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดนนทบุรี เช่น การสื่อสารของ นักการเมืองกับประชาชนที่สื่อไม่

^{๑๐๘} ยงยุทธ พงษ์ศรี, “ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดปทุมธานี : ศึกษาช่วงเวลาปี พ.ศ. ๒๕๖๒”, วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อสารการเมือง, (วิทยาลัยสื่อสารการเมือง : มหาวิทยาลัยเกริก, ๒๕๖๑).

^{๑๐๙} สุจินตนา โสภาเวทย์, “การมีส่วนร่วมในการใช้สิทธิทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองสองห้อง อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๕๒).

ตรงกัน นักการเมืองเข้าไม่ถึงประชาชน พฤติกรรมและการกระทำของ นักการเมืองที่ประชาชนได้รับรู้ จากข่าวต่างๆ การวิพากษ์วิจารณ์จากสื่อ และนโยบายของนักการเมือง บางนโยบายอาจจะทำได้หรือ ทำไม่ได้ ซึ่งส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง และต่อความไว้วางใจของประชาชน ๒) ปัจจัยที่มี อิทธิพลต่อความไว้วางใจทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองระดับ ท้องถิ่นในจังหวัด นนทบุรีโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๕๔$) เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยจากมาก ไปหาน้อย ได้แก่ ด้านพฤติกรรมนักการเมือง ($\bar{X} = ๓.๖๒$) ด้านนโยบาย ($\bar{X} = ๓.๕๙$) ด้านการบริหารงาน ของ ท้องถิ่น (อปท.) ($\bar{X} = ๓.๕๑$) และด้านการสื่อสารทางการเมือง ($\bar{X} = ๓.๔๔$) ตามลำดับ ๓) การ พัฒนาความไว้วางใจทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองระดับท้องถิ่นใน จังหวัดนนทบุรี ตามหลักอภิปรายนิยธรรม เพื่อสร้างความไว้วางใจทางการเมืองของประชาชนในจังหวัด นนทบุรี อธิบายได้ดังนี้ นักการเมืองต้องมีความสามัคคีในการทำงานร่วมกับหน่วยงานองค์กรต่างๆ ใน พื้นที่ มี ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ปฏิบัติตามกฎหมายข้อบังคับในการเป็นผู้นำของประชาชน เคารพผู้อาวุโส นักการเมืองท้องถิ่นเป็นผู้ไม่ลุแก่อำนาจ รักสันติภาพและอนุรักษ์ท้องถิ่น ให้การสนับสนุน ส่งเสริม และทำตนเป็นคนประพฤดีดีเพื่อเป็นแบบอย่างแก่สังคม^{๑๐๐}

สรุปได้ว่า จากการศึกษาการเลือกตั้ง เป็นกระบวนการที่สำคัญของการปกครองในระบบ ประชาธิปไตยอันเป็นการแสดงให้เห็นถึงความเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยที่แท้จริงของประชาชน แสดงให้เห็นถึงเจตจำนงร่วมกันของประชาชนเพื่อให้ได้มาซึ่งผู้แทนตามที่รัฐธรรมนูญและกฎหมายได้ บัญญัติไว้การเลือกตั้งนั้นจะต้องเป็นตามหลักเกณฑ์พื้นฐานของการเลือกตั้ง

ตารางที่ ๒.๑๕ สรุปงานวิจัยเกี่ยวกับการเลือกตั้ง

นักวิจัย	สรุปผลการวิจัย
พระครูศรีธรรมวิเทศ (ประเสริฐ ปลอดภัย)	“ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการ เลือกตั้งทั่วไปในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร” ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก
พระสุรเดช สุเมธโส (บุญเรือง)	“ความคิดเห็นของประชาชนต่อการ ตัดสินใจใช้สิทธิ ออกเสียงลงคะแนนเสียงเลือกตั้งทั่วไปสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎร ในตำบลท่าผามอก อำเภอทอง จังหวัดแพร่” ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

^{๑๐๐}ไพบุลย์ สุขเจตณี, “การพัฒนาความไว้วางใจทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อ นักการเมืองระดับ ท้องถิ่นในจังหวัดนนทบุรี”, *ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓).

ตารางที่ ๒.๑๕ สรุปงานวิจัยเกี่ยวกับการเลือกตั้ง (ต่อ)

นักวิจัย	สรุปผลการวิจัย
พระมหาณรงค์ ธมฺมเมธี (ศรีพันลม)	“การมีส่วนร่วมของประชาชนกับการเลือกตั้งทั่วไปของชุมชนท่าเตียน กรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนกับการเลือกตั้งทั่วไปของชุมชนท่าเตียน กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด
พระปลัดเอกชัย จนทโชโต (คงชีวะ)	“การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นตำบลหนองแก อำเภอพะพวยบพาท จังหวัดสระบุรี” ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นตำบลหนองแก อำเภอพะพวยบพาท จังหวัดสระบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก
เกรียงไกร พัฒนะโชติ	“วัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ผลการวิจัยพบว่า วัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก
พระสร้อยทอง ปถมนาวุธ (ประทุมทอง)	“การพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลเมืองเตา อำเภอยักษ์ภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม” ผลการวิจัยพบว่า ๑. การพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในตำบลเมืองเตา อำเภอยักษ์ภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก
ยงยุทธ พงษ์ศรี	“ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดปทุมธานี : ศึกษาในห้วงเวลา ปี พ.ศ. ๒๕๖๒” พฤติกรรมการเปิดรับสื่อของประชาชนชาวจังหวัดปทุมธานี ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง
สุจินตนา โสภาเวทย์	“การมีส่วนร่วมในการใช้สิทธิทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลหนองสองห้อง อำเภอมือง จังหวัดหนองคาย” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองสองห้อง อำเภอมือง จังหวัดหนองคาย

ตารางที่ ๒.๑๕ สรุปงานวิจัยเกี่ยวกับการเลือกตั้ง (ต่อ)

นักวิจัย	สรุปผลการวิจัย
ไพบูลย์ สุขเจตนิ	มีส่วนร่วมในการใช้สิทธิทางการเมืองท้องถิ่น โดยรวม และรายด้านทั้ง ๔ ด้าน อยู่ในระดับมาก ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความไว้วางใจทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองระดับ ท้องถิ่นในจังหวัดนนทบุรีโดยรวมอยู่ในระดับมาก

๒.๖.๓ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประยุกต์หลักธรรม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประยุกต์หลักธรรม ผู้วิจัยได้ศึกษาและรวบรวมเอกสารงานวิจัย และวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับตามลำดับหัวข้อ ดังต่อไปนี้

พระสุริยน กตทีโป (ทับโชติ) ได้วิจัยเรื่อง “แนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณลักษณะด้านความซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา” ผลการวิจัยพบว่า ๑.สภาพปัญหาของการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์นักเรียน จากผลการสำรวจ พบว่า คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์สุจริต มีการประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อ “ตนเอง” และ “ผู้อื่น” โดยภาพรวมทั้ง ๒ อย่าง อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย ๓.๔๒) เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทั้ง ๒ อย่าง ๒.หลักและวิธีการการจัดการเรียนรู้ สถานศึกษาได้กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจเป้าประสงค์ของโรงเรียนซึ่งเปรียบเสมือนเป็นเข็มทิศของโรงเรียน ส่วนมากมีวิสัยทัศน์ที่เน้นการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมประจำโรงเรียน และได้กำหนดให้คุณธรรมเป็นเป้าหมายหลัก และกำหนดยุทธศาสตร์ในการส่งเสริม สนับสนุน ผู้บริหาร สถานศึกษา ครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง และชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน ทั้ง ๘ ด้าน หลักธรรมที่สามารถนำมาสนับสนุนความซื่อสัตย์สุจริตทางกาย ทางวาจา และทางใจประกอบด้วยหลักธรรม ๑) หลักธรรมว่าด้วย หิริ โอตตัปปะ ๒) หลักธรรมว่าด้วยสุจริต ๓ และ ๓) หลักธรรมว่าด้วยมรรคมืองค์ ๘^{๑๑๑}

พระมหานรินทร์ สุรพลโย (एमพันธ์) ได้วิจัยเรื่อง “การประยุกต์หลักพุทธจริยธรรมเพื่อพัฒนาจริยธรรมทางการเมือง ของผู้นำทางการเมืองในจังหวัดชัยภูมิ” ผลการวิจัยพบว่า ๑) สภาพทั่วไปของจริยธรรมทางการเมืองของผู้นำทางการเมืองที่มีความสำคัญ ได้แก่ ๑. ยึดมั่นในสถาบันหลัก

^{๑๑๑}พระสุริยน กตทีโป (ทับโชติ), “แนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๓ จังหวัดนนทบุรี”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสนมหาบัณฑิต สาขาวิชาพุทธบริหารการศึกษา, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๑).

อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ โดยการรู้คุณค่าของสถาบันหลัก การเข้าร่วมในงานรัฐพิธีเนื่องในโอกาสสำคัญ การน้อมนำเอาแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้เป็น แนวทางในการดำเนินชีวิต การเข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนาในวันสำคัญทางศาสนา การแสดงความเคารพสถาบันโดยการติดธงชาติ และธงตราสัญลักษณ์บริเวณหน้าบ้าน ๒. ชื่อสัตย์สุจริต และมีจิตสำนึกที่ดีในการรับผิดชอบต่อหน้าที่ โดยการเข้าร่วมประชุมสภาเห็นชอบร่างข้อบัญญัติ งบประมาณด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีการติดตามการใช้จ่ายงบประมาณให้เป็นไปตามข้อบัญญัติ งบประมาณ ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างในการใช้ชีวิต และมีความเป็นอยู่อย่างพอเพียง^{๑๑๒}

พระครูศรีปริยัตยาภิณธ์ (นพพล เขมณโฆ) ได้วิจัยเรื่อง “การเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่า ๑. พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้าน การทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๔๙, S.D. = ๐.๖๓$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ อยู่ในระดับมากที่สุดนี้ ด้านการรับรู้การทุจริต ($\bar{X} = ๓.๕๗, S.D. = ๐.๖๖$), ด้านการประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = ๓.๕๕, S.D. = ๐.๗๗$) และอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการปลูกฝังและสร้างจิตสำนึก ($\bar{X} = ๓.๔๘, S.D. = ๐.๗๗$) และด้านการดำเนินการป้องกันและเฝ้าระวัง ($\bar{X} = ๓.๔๓, S.D. = ๐.๗๕$) ด้านการสร้างเครือข่าย ($\bar{X} = ๓.๔๓, S.D. = ๐.๗๗$) ตามลำดับ ๒. พบว่า ประชาชนที่มีอายุ และการศึกษา ต่างกัน การเสริมสร้างค่านิยมของประชาชน เพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕ จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย ส่วนประชาชนที่มี เพศ อาชีพ และรายได้ ต่างกัน โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ๓. พบว่า ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเสริมสร้างค่านิยมของประชาชน เพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ปัญหาที่มีดังนี้ คือ หน่วยงานรัฐขาดการสร้างค่านิยมในระดับพื้นที่ ขาดกิจกรรมต่อต้านการทุจริตในระดับชุมชน รัฐบาลไม่สามารถสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตให้ประชาชนได้เห็นและเกิดจิตสำนึกได้ ทำให้ประชาชนยุคใหม่ยอมรับการทุจริตถ้าไม่ทำให้เกิดความเดือดร้อน โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ควรปลูก และปลูกจิตสำนึกการเป็นพลเมืองที่ดี มีวัฒนธรรมสุจริต และการปลูกฝังและหล่อหลอมวัฒนธรรม ต่อต้านการทุจริตและไม่ทนต่อการทุจริต

^{๑๑๒}พระมหานรินทร์ สุรพลโณ (เอมพันธ์), “การประยุกต์หลักพุทธจริยธรรมเพื่อพัฒนาจริยธรรมทางการเมือง ของผู้นำทางการเมืองในจังหวัดชัยภูมิ”, *ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย , ๒๕๖๓).

ในกลุ่มเด็กและเยาวชนทุกช่วงวัยทุกระดับ ให้คอยเฝ้าสังเกต และติดตามการประพฤติมิชอบของ
นักการเมือง^{๑๑๓}

เสาวนุช ศิริมาลัยรักษ์ ได้วิจัยเรื่อง “ศึกษาความสำคัญของสุจริต ๓ ต่อการปฏิบัติ
วิปัสสนาภาวนา” ผลการวิจัยพบว่า สุจริต หมายถึง การประพฤติถูกต้องดีงาม และเป็นไปในฝ่ายกุศล
จิต สุจริตแบ่งออกเป็น ๓ ประการ คือ ๑ กายสุจริต ๒ วจิสฺสุจริต ๓ มโนสุจริต กายสุจริตแบ่งออกเป็น
๓ ข้อ ได้แก่ ๑) การเว้น จากการฆ่าสัตว์ ๒) การเว้นจากการลักขโมย ๓) การเว้นจากการประพฤติผิด
ประเวณี วจิสฺสุจริต แบ่ง ออกเป็น ๔ ข้อ ได้แก่ ๑) การไม่พูดเท็จ ๒) การไม่พูดคำหยาบคาย ๓) การไม่
พูดส่อเสียด ๔) การไม่พูดเพ้อเจ้อไม่มีสาระ มโนสุจริตแบ่งออกเป็น ๓ ข้อ ได้แก่ ๑) การสำรวมใจไม่
เพ่งเล็งเพราะความโลภ ๒) ไม่คิดพยาบาทปองร้ายมนุษย์และสัตว์ ๓) มีสัมมาทิฐิ สุจริตธรรมทั้ง ๓
ประการจัดเป็น กุศลกรรมบถ ถือเป็นข้อปฏิบัติเบื้องต้นในระดับศีลธรรม มีอานิสงส์ในการป้องกัน
วิบากกรรมที่มีผลร้ายและ เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน ถือเป็นธรรมสำคัญสำหรับคน
ทั่วไป หากประพฤติผิดสุจริต ธรรมย่อมประสพความเสื่อม^{๑๑๔}

พิชญชน มากไชย ได้วิจัยเรื่อง “การนำหลักสุจริต ๓ ไปใช้ในการปฏิบัติงานของข้าราชการ
ตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต” ผลการวิจัยพบว่า ๑) การนำหลักสุจริต ๓ ไปใช้ใน
การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต โดยรวมมีค่าแปลผล
อยู่ในระดับมาก จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา ชั้นยศ ระยะเวลาการรับราชการ และรายได้ต่อ
เดือน พบว่า โดยรวมมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านมโนสุจริต มี
ค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านวจิสฺสุจริต และด้านกายสุจริต มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ๒) ผลการเปรียบเทียบ
การนำหลักสุจริต ๓ ไปใช้ในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองภูเก็ต จังหวัด
ภูเก็ต จำแนกตาม ระยะเวลาการรับราชการ และรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ ๐.๐๑ ระดับการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ ส่วนอายุ ชั้นยศ
ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ๓) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนว
ทางแก้ไขปัญหาการนำหลักสุจริต ๓ ไปใช้ในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธร
เมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ปัญหา คือ บางคนมักจะทำตามใจตนเอง ไม่ค่อยพอเพียงในสิ่งที่ตนเองมีอยู่,
บางคนขาดเมตตา กรุณาในผู้อื่น บางคนกล่าวคำไม่เพราะกับประชาชนที่มาติดต่อราชการ คดีความ

^{๑๑๓}พระครูศรีปริยัตยาภิมณฑ์ (นพพล เขมโนโว), “การเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการ
ทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร”, วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต,
(บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓).

^{๑๑๔}เสาวนุช ศิริมาลัยรักษ์, “ศึกษาความสำคัญของสุจริต ๓ ต่อการปฏิบัติวิปัสสนาภาวนา”, สาร
นิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิปัสสนาภาวนา, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย, ๒๕๖๐).

เสียค่าปรับ แนวทางแก้ไข คือ หน่วยงานควรนิมนต์พระมาให้ความรู้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา โดยเฉพาะสุจริต ๓ และศีล ๕ ที่ต้องปฏิบัติในชีวิตประจำวัน ข้าราชการตำรวจควรฝึกการควบคุมอารมณ์ของตนเอง ควรกล่าวคำไฟเพราะกับประชาชนที่มาติดต่อราชการ และควรเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าผลตอบแทน^{๑๑๕}

พระครูสังฆรักษ์มนตรี ถาวโร (ศรีนอก) ได้วิจัยเรื่อง “การบริหารงานตามหลักสุจริต ๓ ของผู้บริหารเทศบาลตำบลแก้งคร้อ อำเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ” ผลการวิจัยพบว่า ๑. ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลแก้งคร้อ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุตั้งแต่ ๓๑ - ๔๐ ปี มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีอาชีพรับจ้าง มีรายได้ต่อเดือน ระหว่าง ๓,๐๐๑ - ๕,๐๐๐ บาท ๒. ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักสุจริต ๓ ของผู้บริหารเทศบาลตำบลแก้งคร้อ อำเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๙๗$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักสุจริต ๓ อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเฉลี่ยมากไปหาน้อยตามลำดับ คือ ด้านกายสุจริต (ความประพฤติทางด้านกาย) ด้านวจีสุจริต (ความประพฤติทางด้านวาจา) และด้านมโนสุจริต (ความประพฤติทางด้านใจ) ตามลำดับ ๓. ประชาชนที่มีอาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักสุจริต ๓ ของผู้บริหารเทศบาลตำบลแก้งคร้อ อำเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ แตกต่างกันไป ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนประชาชนที่มีเพศ, อายุ, และระดับการศึกษา ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักสุจริต ๓ ของผู้บริหารเทศบาลตำบลแก้งคร้อ อำเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ๔. แนวทางในการบริหารงานตามหลักสุจริต ๓ ของผู้บริหารเทศบาลตำบลแก้งคร้อ นั้น ๑) ด้านกายสุจริต ผู้บริหารบริหารงานโดยกำกับดูแลบุคลากรให้บริการประชาชนได้ทั่วถึงตามทันความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่กำลังพัฒนาอย่างไม่มีที่สิ้นสุด มาปรับใช้ให้เข้ากับการปฏิบัติงานของบุคลากรของเทศบาล โดยการจัดอบรมพัฒนาความสามารถทางด้านกาย เพื่อเป็นการส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน มีความประพฤติปฏิบัติตามระเบียบของสังคม ๒) ด้านวจีสุจริต ผู้บริหารบริหารงานโดยกำกับดูแลการใช้วาจาที่เป็นจริงไฟเพราะถูกกาลเทศะ สร้างสรรค์ประโยชน์ให้แก่ชุมชน เป็นผู้ประสานสัมพันธ์ภาพ เป็นที่ปรึกษาให้แก่ชุมชน หลีกเลี่ยงคำพูดที่ทำให้เกิดความขัดแย้ง ให้ความช่วยเหลือประชาชนด้วยการให้คำแนะนำสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน อยู่ร่วมกับผู้อื่นด้วยความสามัคคี ไม่ให้เกิดความขัดแย้งกันด้วยการประพฤติดีของวาจา ๓) ด้านมโนสุจริต ผู้บริหารบริหารงานโดยใช้กลยุทธ์กำกับความรับผิดชอบในหน้าที่ดำเนินงานของบุคลากรด้วยความเสมอภาค ไม่เลือกปฏิบัติ การบริหารงานราชการที่มุ่งให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนโดยยึดประชาชนเป็น

^{๑๑๕}พิบูลชน มากไชย, “การนำหลักสุจริต ๓ ไปใช้ในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองภูเก็จ จังหวัดภูเก็ต”, สารนิพนธ์ศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓).

ศูนย์กลางเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในทางที่ดีต่อการพัฒนาชีวิตของประชาชน การปฏิบัติราชการที่มุ่งเน้นถึงความต้องการและความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการเป็นหลัก^{๑๑๖}

สรุปได้ว่า การนำหลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนามาประยุกต์ เพื่อให้เกิดผล ซึ่งทำให้เกิดมิติของการเผยแผ่หลักคำสอนต่อบุคคลในสังคมและชุมชนที่ช่วยส่งเสริมให้เข้าถึงหลักธรรมได้โดยง่าย เพราะคนทั่วไปมักตกอยู่ในความประมาทในการดำเนินชีวิต การพัฒนาหลักสุจริตธรรม นั้นจะต้องพัฒนา ทั้งด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านครอบครัว ด้านส่วนตัว ด้วยการพัฒนาด้านกายสุจริต ด้านวจีสุจริต และด้านมโนสุจริต โดยใช้หลักธรรมสุจริต ๓ ด้วยการปฏิบัติตนให้อยู่ในศีลธรรมและกฎกติกาของสังคม ประชาชนในท้องถิ่นให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลสงเคราะห์กันประเทศชาติก็จะพัฒนาไปทิศทางที่ดีเพราะดำเนินชีวิตตามหลักคำสอนทางพระพุทธศาสนา

ตารางที่ ๒.๑๖ สรุปงานวิจัยเกี่ยวกับการประยุกต์หลักธรรม

นักวิจัย	สรุปผลการวิจัย
พระสุริยน กตทีโป (ทับไชติ)	สภาพปัญหาของการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์นักเรียน จากผลการสำรวจพบว่า คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์สุจริต มีการประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อ“ตนเอง” และ “ผู้อื่น” โดยภาพรวมทั้ง ๒ อย่างอยู่ในระดับปานกลาง
พระมหานรินทร์ สุรพลโณ (เอมพันธ์)	ซื่อสัตย์สุจริต และมีจิตสำนึกที่ดีในการรับผิดชอบต่อหน้าที่ โดยการเข้าร่วมประชุมสภาเห็นชอบร่างข้อบัญญัติงบประมาณด้วยความซื่อสัตย์สุจริตมีการติดตามการใช้จ่ายงบประมาณให้เป็นไปตามข้อบัญญัติ งบประมาณ ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างในการใช้ชีวิต และมีความเป็นอยู่อย่างพอเพียง
พระครูศรีปริยัตยาภิรมย์ (นพพล เขมณโวิ)	ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้าน การทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

^{๑๑๖}พระครูสังฆรักษ์มนตรี ถาวร (ศรีนอก) , “การบริหารงานตามหลักสุจริต ๓ ของผู้บริหารเทศบาลตำบลแก้งคร้อ อำเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๗).

ตารางที่ ๒.๑๖ สรุปงานวิจัยเกี่ยวกับการประยุกต์หลักธรรม (ต่อ)

นักวิจัย	สรุปผลการวิจัย
เสาวนุช ศิริมาลัยรักษ์	สุจริต หมายถึง การประพฤติถูกต้อง ตั้งงาม และเป็นไปในฝ่ายกุศลจิต สุจริตแบ่งออกเป็น ๓ ประการ คือ ๑ กายสุจริต ๒ วจีสุจริต ๓ มโนสุจริต
พิชญณ มากไชย	“การนำหลักสุจริต ๓ ไปใช้ในการปฏิบัติงานของข้าราชการ ตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต” ผลการวิจัยพบว่า ๑) การนำหลักสุจริต ๓ ไปใช้ในการปฏิบัติงานของข้าราชการ ตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต โดยรวม มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านมโนสุจริต มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านวจีสุจริต และด้านกายสุจริต มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด
พระครูสังฆรักษ์มนตรี ถาวร (ศรีนอก)	ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักสุจริต ๓ ของผู้บริหารเทศบาลตำบลแก่งคร้อ อำเภอแก่งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

๒.๗ กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี” จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework) ประกอบด้วยตัวแปรต้น (Independent Variables) และตัวแปรตาม (Dependent Variables) ดังนี้

ตัวแปรต้น (Independent Variables) คือ ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้

ตัวแปรอิสระ คือ การประยุกต์หลักสุจริตธรรม ได้แก่ หลักสุจริตธรรม^{๑๑๗} ประกอบด้วย

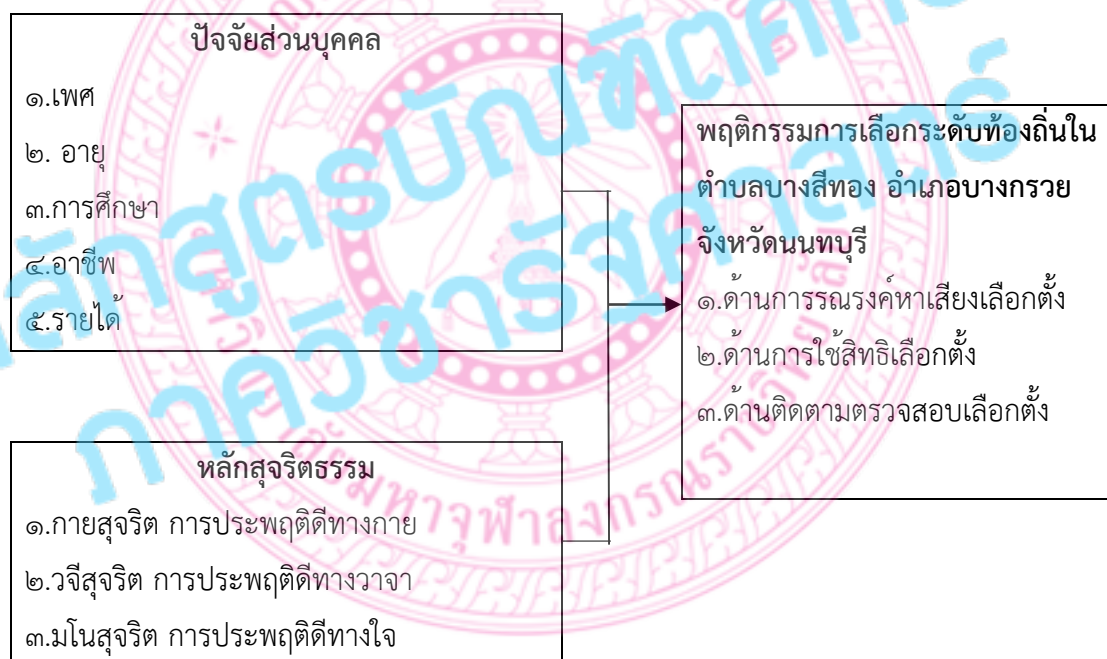
- (๑) กายสุจริต ประพฤติชอบด้วยกาย
- (๒) วจีสุจริต ประพฤติชอบด้วยวาจา
- (๓) มโนสุจริต ประพฤติชอบด้วยใจ

^{๑๑๗} พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต), พจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวลศัพท์, (กรุงเทพมหานคร : บริษัท สำนักพิมพ์แพรวแอนดโฮมจำกัด, ๒๕๕๖), หน้า ๔๕๖.

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ พฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในเขตเทศบาลตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๒ ราชกิจจานุเบกษา ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๖๒ เล่ม ๑๓๖ ตอนที่ ๕๐ ก ตั้งแต่หมวด ๓ - หมวด ๘ ประกอบด้วย

- (๑) การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง^{๑๑๘}
- (๒) ด้านการใช้สิทธิเลือกตั้ง^{๑๑๙}
- (๓) ด้านติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง^{๑๒๐}

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) **ตัวแปรตาม** (Dependent Variables)

แผนภาพที่ ๒.๑ กรอบแนวคิดในการวิจัย

^{๑๑๘} วุฒิสภา, ๒๕๕๑, ระบบการเลือกตั้งกับการเมืองไทยยุคใหม่ : พร้อมกับการเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑, (กรุงเทพมหานคร : นิติธรรม, ๒๕๕๑), หน้า ๔๔- ๕๒.

^{๑๑๙} “พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๒”, ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๖ (เมษายน ๒๕๖๒) : ๒๖๘.

^{๑๒๐} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๓๐๔.

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี” มีวัตถุประสงค์คือ ๑) เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ของประชาชน ๒) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ของประชาชน และ ๓) เพื่อประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ของประชาชน วิธีดำเนินการวิจัยประกอบด้วยกระบวนการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๓.๑ รูปแบบการวิจัย

๓.๒ การวิจัยเชิงปริมาณ

๓.๒.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๓.๒.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๓.๒.๓ การเก็บรวบรวมข้อมูล

๓.๒.๔ การวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๓ การวิจัยเชิงคุณภาพ

๓.๓.๑ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

๓.๓.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๓.๓.๓ การเก็บรวบรวมข้อมูล

๓.๓.๔ การวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๑ รูปแบบการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี” เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) ระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ประกอบการสัมภาษณ์

เชิงลึก (In-Depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้การศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire)

๓.๒ การวิจัยเชิงปริมาณ

๓.๒.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๑) ประชากร (Population) ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนอายุ ๑๘ ปี ขึ้นไป ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ซึ่งมีจำนวน ๒,๕๐๘ คน^๑

๒) กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) และวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง (Sampling) ซึ่งได้มาจากประชาชนอายุ ๑๘ ปี ขึ้นไป ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำนวน ๒,๕๐๘ คน ได้ประชากรจากการสุ่มตัวอย่าง จากสูตร ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane)^๒ จำนวน ๓๔๕ คน ซึ่งใช้ระดับความคลาดเคลื่อน ๐.๐๕ ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

โดย N = จำนวนประชากรทั้งหมด

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้

n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรทั้งหมด ๒,๕๐๘ คน เมื่อแทนค่าในสูตรจะได้ดังนี้

$$n = \frac{2,508}{1 + 2,508(0.05)^2}$$

$$n = \frac{2,508}{1 + 6.27}$$

$$n = \frac{2,508}{7.27}$$

$$n = 344.97$$

เพราะฉะนั้นจำนวนกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ ๓๔๕ คน

วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง (Sampling) การสุ่มกลุ่มตัวอย่างใช้หลักการสุ่มแบบแบ่งชั้น ประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้

^๑ข้อมูลจากสำนักทะเบียนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นของอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี, ณ วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๕, (อัตสำเนา).

^๒สุรพล สุขะพรหม, ระเบียบวิธีวิจัยทางการจัดการ, (กรุงเทพมหานคร : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๓), หน้า ๑๐๓-๑๐๗.

- ๑) เลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทน จากตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี
- ๒) กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างเป็นสัดส่วน โดยพิจารณาจากจำนวนประชากร เพื่อให้ได้ข้อมูลมีลักษณะกระจาย ให้สัมพันธ์กับสัดส่วนของประชากร จากแต่ละหมู่บ้าน โดยทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) จากประชากร ๒,๕๐๘ คน
- ๓) แบ่งระดับการสุ่มกลุ่มตัวอย่างตามหมู่บ้าน ในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี อย่างเป็นสัดส่วนโดยใช้สูตร ดังนี้

$$\text{จำนวนตัวอย่างในแต่ละชั้น} = \frac{\text{จำนวนตัวอย่างทั้งหมด}(n1) \times \text{จำนวนประชากรในแต่ละชั้น}(N1)}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}(N)}$$

จากสูตรจะได้ประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้นของประชาชน ในเขตพื้นที่ตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี รวม ๓๔๕ คน รายละเอียดดังตารางที่ ๓.๑

ตารางที่ ๓.๑ จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง (คน)	$n = \frac{n1 \times N1}{N}$	กลุ่มตัวอย่าง (n)
๑	วัดไทร	๕๘๖	$\frac{๓๔๕ \times ๕๘๖}{๒,๕๐๘}$	๘๑
๒	วัดบางอ้อยช้าง	๔๖๐	$\frac{๓๔๕ \times ๔๖๐}{๒,๕๐๘}$	๖๓
๓	วัดแดงประชาราษฎร์	๕๐๒	$\frac{๓๔๕ \times ๕๐๒}{๒,๕๐๘}$	๖๙
๔	วัดรวกบางสีทอง	๔๓๙	$\frac{๓๔๕ \times ๔๓๙}{๒,๕๐๘}$	๖๐
๕	บ้านบางสีทอง	๕๒๑	$\frac{๓๔๕ \times ๕๐๓}{๒,๕๐๘}$	๗๒
		ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	๒,๕๐๘	กลุ่มตัวอย่าง
				๓๔๕

- ๔) ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (accidental sampling) หรือการเลือกหน่วยตัวอย่าง แบบตามสะดวก (convenience sampling) ในการเก็บข้อมูล ให้ครบ ๓๔๕ คน จากหมู่บ้านต่างๆ

๓.๒.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาพัฒนา การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี แบ่งเป็น ๓ ส่วน

ส่วนที่ ๑ สอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งถามเกี่ยวกับ เพศ, อายุ, การศึกษา, อาชีพ และรายได้

ส่วนที่ ๒ สอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยได้กำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องปริมาณความคิดเห็นที่ผู้ตอบเห็นว่าตรงกับตนเองเพียงระดับเดียวจาก ๕ ระดับ (Rating Scale) ทั้ง ๓ ด้าน จำนวน ๑๕ ข้อ คือ

- ๑) ด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง จำนวน ๕ ข้อ
- ๒) ด้านการไปใช้เลือกตั้ง จำนวน ๕ ข้อ
- ๓) ด้านติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง จำนวน ๕ ข้อ

ส่วนที่ ๓ แบบสอบถามเกี่ยวกับการประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทองอำเภอบางกรวยจังหวัดนนทบุรี โดยได้กำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องปริมาณความคิดเห็นที่ผู้ตอบเห็นว่าตรงกับตนเองเพียงระดับเดียวจาก ๕ ระดับ (Rating Scale) ทั้ง ๓ ด้าน จำนวน ๑๕ ข้อ คือ

- ๑) ด้านกายสุจริต จำนวน ๕ ข้อ
- ๒) ด้านวจีสุจริต จำนวน ๕ ข้อ
- ๓) ด้านมโนสุจริต จำนวน ๕ ข้อ

ส่วนที่ ๒ ถึงส่วนที่ ๓ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามโดยใช้มาตรวัดแบบ Likert Scale^๓ ซึ่งจะมีข้อคำถามแบบประมาณค่าที่ใช้วัด ๕ ระดับ (Rating Scale) และมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน	๕	คะแนน
มาก	ให้คะแนน	๔	คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน	๓	คะแนน
น้อย	ให้คะแนน	๒	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	๑	คะแนน

จากเกณฑ์ดังกล่าว ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยในการอภิปรายผล ๕ ระดับ ดังนี้
คะแนนเฉลี่ย ๔.๕๑ - ๕.๐๐ หมายถึง มากที่สุด

^๓ชุตติ ระเบียบ และคณะ, ระเบียบวิธีวิจัย, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, ๒๕๕๒), หน้า ๑๐๘.

คะแนนเฉลี่ย ๓.๕๑ - ๔.๕๐ หมายถึง มาก

คะแนนเฉลี่ย ๒.๕๑ - ๓.๕๐ หมายถึง ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย ๑.๕๑ - ๒.๕๐ หมายถึง น้อย

คะแนนเฉลี่ย ๑.๐๐ - ๑.๕๐ หมายถึง น้อยที่สุด

หากค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ข้อใดมีค่าเท่ากับให้พิจารณาค่า S.D. ที่มีค่าต่ำกว่าจัดให้อยู่ในลำดับที่สูงกว่า

๑) การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

(๑.๑) ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง หลักการ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากเอกสาร ตำรา และสร้างเครื่องมือเป็นแบบบันทึกเอกสาร เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและนำมาวิเคราะห์ เก็บผลการวิเคราะห์ไว้ในแบบบันทึกเอกสาร

(๑.๒) นำความรู้และแนวคิดที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามาประมวลเพื่อกำหนดโครงสร้างของเครื่องมือและขอบเขตเนื้อหา โดยการสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้สอบถามเกี่ยวกับการประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยการนำ ข้อมูลสรุปประเด็นจากการวิเคราะห์ สังเคราะห์มาจัดทำเป็นข้อคำถามในแบบสอบถาม จำแนกตาม ตัวแปรการประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ทั้ง ๖ ตัวแปร รวมข้อคำถามทั้งสิ้น ๓๐ ข้อคำถาม ภายใต้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ ๕ คน และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยใช้เทคนิค IOC (Index of Item Objective Congruence) โดยพิจารณาจากค่า IOC มากกว่า ๐.๖๐ ขึ้นไป

(๑.๓) นำความรู้และแนวคิดที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าและผลการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรงของเครื่องมือมาเป็นฐานในการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลและนำมาวิเคราะห์เพื่อหาการประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรีและการหาค่าความเที่ยงตรงของเครื่องมือ

๒) การหาค่าความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ของการวิจัย ดังต่อไปนี้

(๒.๑) หาค่าความสอดคล้องตามเนื้อหาหัวข้อ และความตรงเชิงเนื้อหาทั้งฉบับ โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม จำนวน ๕ คน ประกอบด้วย

- ๑) รศ.ดร.วัชรินทร์ ชาญศิลป์ ตำแหน่งอาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- ๒) อ.ดร.สุภัทรชัย สีสะไบ ตำแหน่งอาจารย์ประจำหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- ๓) รศ.อนุภูมิ ไชวเกษม ตำแหน่งอาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- ๔) รศ.ดร.รัชชนันท์ อิศรเดช ตำแหน่งผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการทั่วไปและอาจารย์ อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- ๕) รศ.ดร.เต็มศักดิ์ ทองอินทร์ ตำแหน่งอาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์มหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัยก่อนนำไปใช้ เพื่อพิจารณาทั้งในด้านเนื้อหาสาระและโครงสร้างของคำถาม ตลอดจนภาษาที่ใช้และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยการวัดความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างคำถามแต่ละข้อและวัตถุประสงค์ หรือหาค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence)^๔ โดยใช้สูตรดังต่อไปนี้

$$\text{ใช้สูตร } IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC คือ ดัชนีความสอดคล้อง

R คือ คะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ

$\sum R$ คือ ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

+๑ หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์การวิจัย

๐ หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์การวิจัย

^๔สิน พันธุ์พินิจ, เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทจูนพับลิสซิ่ง จำกัด, ๒๕๔๗), หน้า ๑๙๑.

-๑ หมายถึง แน่ใจว่าข้อความไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การวิจัย
เกณฑ์การแปลความหมาย ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ ซึ่งเครื่องมือการวิจัยฉบับนี้ได้ค่า IOC ระหว่าง ๐.๘ - ๑.๐ ทุกข้อ ซึ่งถือว่าเครื่องมือใช้ได้

(๒.๒) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชาชนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง ซึ่งเป็นประชาชนในตำบลบางขนุน อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำนวน ๓๐ คน

(๒.๓) นำแบบสอบถามที่ได้มาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability)ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha α = Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นในโดยรวมเท่ากับและสามารถจำแนกตามตัวแปรได้ดังนี้

ตารางที่ ๓.๒ แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α)	จำนวนข้อ
พฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น	๐.๗๘๕	๑๕
การประยุกต์หลักสุจริตธรรม	๐.๗๔๐	๑๕
ภาพรวม	๐.๗๖๕	๓๐

(๒.๔) แก้ไขปรับปรุงแบบสอบถาม โดยนำข้อมูลจากการทดลองใช้ในขั้นตอนที่ผ่านมา ทำการปรับปรุงแก้ไข หลักจากนั้นจึงนำมาสร้างเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

๓.๒.๓ การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนของการวิจัย ดังต่อไปนี้

๑) การศึกษาและวิจัยเอกสาร (Documentary Research) เป็นการเก็บรวบรวม ข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิดหลักสุจริต ๓ แนวคิดเกี่ยวกับการประยุกต์ แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเมืองการเลือกตั้ง และ แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย และสังเคราะห์ตัวแปรการประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยทำการรวบรวมเอกสารจากแหล่งต่าง ๆ แล้ววิเคราะห์ เอกสารโดยการจัดทำแบบบันทึกการวิเคราะห์เอกสาร บันทึกเกี่ยวกับลักษณะเอกสารแหล่งที่มา และสาระสำคัญของเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เอกสารจะเป็นกรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาด้วยวิธีการอื่น ๆ ต่อไป

๒) การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากบุคคล โดยผู้ให้ข้อมูลเป็นประชาชนที่มีอายุ ๑๘ ปีขึ้นไป ที่มีสิทธิออกเสียง

เลือกตั้งในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี คือ หมู่ที่ ๑ วัดไทร หมู่ที่ ๒ วัดบางอ้อยช้าง หมู่ที่ ๓ วัดแดงประชาราษฎร์ หมู่ที่ ๔ วัดรวกบางสีทอง และหมู่ที่ ๕ บ้านบางสีทอง โดยมีทั้งหมด ๕ หมู่บ้าน รวมทั้งสิ้นจำนวน ๓๔๕ คน

๓.๒.๔ การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้วิธีการวิเคราะห์ดังนี้

๑) สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) สำหรับอธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างและพรรณนา ปัจจัยส่วนบุคคล สถิติที่ใช้ คือ ความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และอธิบายถึง การประยุกต์หลักสุจริต ๓ และพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

๒) สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้สำหรับทดสอบสมมติฐาน เพื่อเปรียบเทียบการประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล สถิติที่ใช้คือ การทดสอบค่าที (t-test) ในกรณีตัวแปรต้นสองกลุ่ม และการทดสอบค่าเอฟ (F-test) ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ในกรณีตัวแปรต้นตั้งแต่สามกลุ่มขึ้นไป การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด (Open ended Question) วิเคราะห์โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis Technique) ประกอบบริบท นำเสนอเป็นความเรียงประกอบตาราง โดยการแจกแจงความถี่ของผู้ตอบคำถามปลายเปิดตามลำดับความสำคัญ

๓.๓ การวิจัยเชิงคุณภาพ

สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ ในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีดำเนินการวิจัย

๓.๓.๑ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญด้านการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้ทำการศึกษาวิจัยได้กำหนดรูปแบบการวิจัย โดยกำหนดผู้ให้ข้อมูลสำคัญแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Selection) โดยแบ่งผู้ให้ข้อมูลสำคัญจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) จำนวน ๑๐ รูปหรือคน ประกอบด้วย

ลำดับที่	ชื่อ - ฉายา / นามสกุล	ตำแหน่ง
----------	-----------------------	---------

๑) กลุ่มนักวิชาการทางด้านพระพุทธศาสนา

๑	พระอุดมสิทธินายก, รศ.ดร., ป.ธ.๙	คณบดีคณะสังคมศาสตร์ฝ่ายบริหาร เจ้าอาวาสวัดบางอ้อยช้าง
---	---------------------------------	--

ลำดับที่	ชื่อ - ฉายา / นามสกุล	ตำแหน่ง
๒	พระครูวินัยธรเอก ชินวิโส,ผศ.ดร.	ประธานหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์

๒) กลุ่มนักวิชาการด้านรัฐศาสตร์

๓	รศ.ดร.เต็มศักดิ์ ทองอินทร์	ผู้อำนวยการหลักสูตรปรัชญาดุษฎี บัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์
๔	รศ.อนุภูมิ โสวเกษม	อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์

๓) กลุ่มนักการเมืองท้องถิ่น

๕	นายวันชัย วันชาญเวช	นายกเทศมนตรี ตำบลบางสีทอง
๖	นายยอดศักดิ์ สุขโรจน์	รองนายกเทศมนตรี ตำบลบางสีทอง

๔) กลุ่มข้าราชการเทศบาล

๗	นายพรเทพ ชมชู	ปลัดเทศบาล ตำบลบางสีทอง
๘	นายชาติชาย คำโกน	รองปลัดเทศบาล ตำบลบางสีทอง

๕) กลุ่มผู้นำชุมชนในตำบลบางสีทอง

๙	นางวงเดือน ปรางแง	ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบางอ้อยช้าง (นันทศรีวิบูลย์บำรุง)
๑๐	นายธีรวัฒน์ กลีบผึ้ง	กำนันตำบลบางสีทอง

๓.๓.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ตามวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้

๑) ระดับพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี เป็นอย่างไร

๒) เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

๓) ประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี เป็นอย่างไร

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับการประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย

จังหวัดนนทบุรี ใช้ในการรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) โดยแบ่งแบบ สัมภาษณ์เชิงลึกออกเป็น ๓ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ ๒ แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

ตอนที่ ๓ แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมทางเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

๓.๓.๓ การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้จะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์ เป็นการสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการ (Structured Interview) ทำการสัมภาษณ์ โดยเจาะจงคำตอบเฉพาะเรื่องตามจุดมุ่งหมาย โดยสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย

๓.๓.๔ การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเชิงคุณภาพ วิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา (Descriptive Content Analysis) ตามเกณฑ์การวิเคราะห์เนื้อหา ดังนี้

๑) วางเค้าโครงของข้อมูล โดยการทำรายชื่อคำหรือข้อความที่จะถูกนำมาวิเคราะห์ แล้ว แบ่งไว้เป็นประเภท (Categories) เพื่อให้การวิเคราะห์มีความสม่ำเสมอ และสามารถตัดสินใจได้ว่า จะดึงคำหรือข้อความใดออกมาจากเอกสารหรือตัวบทและจะทิ้งคำหรือข้อความใดออกไป

๒) คำนี้ถึงบริบท (Context) หรือสภาพแวดล้อมประกอบของข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์ โดยมีการโยงเข้ากับกรอบแนวคิดการวิจัย เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลให้มีความกว้างขึ้น และนำไปสู่การอ้างอิงกับข้อมูลอื่น ๆ ได้

๓) ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) เมื่อได้ทำการสัมภาษณ์ที่กำหนดไว้เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการถอดถ้อยคำการสัมภาษณ์จากเครื่องบันทึกเสียง พร้อมทั้งรายละเอียดเพิ่มเติมจากการจดบันทึก โดยการทำการคัดลอกข้อความและบันทึกอย่างละเอียดเพื่อตีความและกำหนดประเด็นที่สำคัญได้อย่างถูกต้องและเชื่อถือได้ แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา ซึ่งในการวิเคราะห์นั้น ผู้วิจัยใช้การถอดข้อความทั้งหมดในภาพรวม แล้วนำข้อความมาทำการวิเคราะห์ในแต่ละประเด็นและแต่ละกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้การวิจัยครั้งนี้สามารถตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้อย่างถูกต้อง

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี” มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้ ๑) เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ของประชาชน ๒) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ของประชาชน ๓) การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ของประชาชน

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้ จากกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ ๑๘ ปีขึ้นไป ในเขตพื้นที่ในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำนวน ๓๔๕ คน มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปการวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมศาสตร์ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอต่อไปนี้

๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

๔.๒ ผลการวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

๔.๒.๑ ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

๔.๓ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

๔.๔ ผลการวิเคราะห์การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

๔.๕ องค์ความรู้

๔.๕.๑ องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย

๔.๕.๒ องค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากการวิจัย

๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

การศึกษาข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๓๔๕ คน จำแนกตาม เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ ๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n=๓๔๕)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	๑๔๙	๔๓.๒๐
หญิง	๑๙๖	๕๖.๘๐
รวม	๓๔๕	๑๐๐.๐๐
อายุ		
๑๘ - ๒๗ ปี	๒๙	๘.๔๐
๒๘ - ๓๗ ปี	๖๖	๑๙.๑๐
๓๘ - ๔๗ ปี	๑๑๖	๓๓.๖๐
๔๘ - ๕๗ ปี	๘๙	๒๕.๘๐
๕๘ ปี ขึ้นไป	๔๕	๑๓.๐๐
รวม	๓๔๕	๑๐๐.๐๐
การศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	๑๐๓	๒๙.๘๐
ปริญญาตรี	๑๘๑	๕๒.๕๐
สูงกว่าปริญญาตรี	๖๑	๑๗.๗๐
รวม	๓๔๕	๑๐๐.๐๐
อาชีพ		
เกษตรกร	๒๕	๗.๒๐
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	๔๒	๑๒.๒๐
ค้าขาย	๗๖	๒๒.๐๐
ธุรกิจส่วนตัว	๑๐๐	๒๙.๑๐
รับจ้าง	๕๗	๑๖.๕๐
นักเรียน / นักศึกษา	๒๗	๗.๘๐

ตารางที่ ๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

(n=๓๔๕)

อื่น ๆ	๑๘	๕.๒๐
รวม	๓๔๕	๑๐๐.๐๐
รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท	๓๖	๑๐.๔๐
๑๐,๐๐๑ - ๑๕,๐๐๐ บาท	๑๓๑	๓๘.๐๐
๑๕,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ บาท	๑๑๖	๓๓.๖๐
มากกว่า ๒๐,๐๐๑ บาท	๖๒	๑๘.๐๐
รวม	๓๔๕	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔.๑ พบว่า ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถาม เรื่อง พฤติกรรมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกได้ดังนี้

เพศ พบว่า ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เพศหญิง จำนวน ๑๙๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๘๐ เพศชาย จำนวน ๑๔๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๒๐ ตามลำดับ

อายุ พบว่า ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ ๓๘ - ๔๗ ปี จำนวน ๑๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๖๐ รองลงมา อายุ ๔๘-๕๗ ปี จำนวน ๘๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๘๐ อายุ ๒๘ - ๓๗ ปี จำนวน ๖๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๑๐ อายุ ๕๘ ปี ขึ้นไป จำนวน ๔๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๐๐ และน้อยที่สุดอายุ ๑๘ -๒๗ ปี จำนวน ๒๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๕๐ ตามลำดับ

การศึกษา พบว่า ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ปริญญาตรี จำนวน ๑๘๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๕๐ รองลงมา ต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน ๑๐๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๘๐ และน้อยที่สุด สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน ๖๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๗๐ ตามลำดับ

อาชีพ พบว่า ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน ๑๐๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๑๐ รองลงมา รับจ้าง จำนวน ๗๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๐๐ ธุรกิจส่วนตัว จำนวน ๕๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๕๐ ค้าขาย จำนวน ๔๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๒๐ นักเรียน /นักศึกษา จำนวน ๒๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๘๐ เกษตรกร จำนวน ๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๒๐ และน้อยที่สุด อื่น ๆ จำนวน ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๒๐ ตามลำดับ

รายได้ พบว่า ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ๑๐,๐๐๑ - ๑๕,๐๐๐ บาท จำนวน ๑๓๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๐๐ รองลงมา ๑๕,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๑๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๖๐ มากกว่า ๒๐,๐๐๑บาท จำนวน ๖๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๐๐ และน้อยที่สุดต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๓๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๔๐ ตามลำดับ

๔.๒ ผลการวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมกาเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกาเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ๑) ด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ๒) ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง และ ๓) ด้านการติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง ดังนี้

ตารางที่ ๔.๒ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมกาเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยรวม

(n=๓๔๕)

พฤติกรรมกาเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบล บางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
๑. ด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง	๔.๑๓	๐.๓๑	มาก
๒. ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง	๔.๑๑	๐.๓๓	มาก
๓. ด้านการติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง	๔.๑๖	๐.๓๒	มาก
โดยรวม	๔.๑๔	๐.๒๘	มาก

จากตารางที่ ๔.๒ พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมกาเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๔.๑๔, S.D. = ๐.๒๘$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง ($\bar{X} = ๔.๑๖, S.D. = ๐.๓๒$), รองลงมา ได้แก่ การรณรงค์ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ($\bar{X} = ๔.๑๓, S.D. = ๐.๓๑$) และ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ($\bar{X} = ๔.๑๑, S.D. = ๐.๓๓$) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๓ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรม การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

(n=๓๔๕)

ด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
๑. เคยรณรงค์ประชาสัมพันธ์และเชิญชวน ให้ประชาชนในท้องถิ่นไปใช้สิทธิเลือกตั้ง	๔.๑๘	๐.๖๒	มาก
๒. มีส่วนร่วมในการชักชวนให้คนในครอบครัวเพื่อนบ้านออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งตามวันเวลาที่กำหนด	๔.๑๘	๐.๖๕	มาก
๓. เห็นด้วยและร่วมรณรงค์ให้ประชาชนเคารพรับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่นที่แตกต่าง	๔.๑๗	๐.๗๖	มาก
๔. เคยเข้าร่วมประชุมจากภาครัฐเพื่อประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้ง	๔.๑๔	๐.๖๙	มาก
๕. ได้ทราบข้อมูล การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสิทธิหน้าที่ ตลอดจนการแนะนำให้ประชาชนเคารพต่อกฎหมายเลือกตั้ง	๔.๐๓	๐.๗๕	มาก
โดยรวม	๔.๑๓	๐.๓๑	มาก

จากตารางที่ ๔.๓ พบว่า พฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทองอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๔.๑๓$, S.D.= ๐.๓๑) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ เคยรณรงค์ประชาสัมพันธ์และเชิญชวนให้ประชาชนในท้องถิ่นไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ($\bar{X} = ๔.๑๘$, S.D.=๐.๖๒) รองลงมา ได้แก่ มีส่วนร่วมในการชักชวนให้คนในครอบครัว เพื่อนบ้านออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งตามวันเวลาที่กำหนด ($\bar{X} = ๔.๑๘$, S.D.=๐.๖๕),เห็นด้วยและร่วมรณรงค์ให้ประชาชนเคารพรับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่นที่แตกต่าง ($\bar{X} = ๔.๑๗$, S.D.=๐.๗๖),เคยเข้าร่วมประชุมจากภาครัฐเพื่อประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ($\bar{X} = ๔.๑๔$, S.D.=๐.๖๙) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ได้ทราบข้อมูล การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสิทธิหน้าที่ ตลอดจนการแนะนำให้ประชาชนเคารพต่อกฎหมายเลือกตั้ง ($\bar{X} = ๔.๐๓$, S.D.=๐.๗๕) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๔ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมกา
เลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านการไป
ใช้สิทธิเลือกตั้ง

(n=๓๔๕)

ด้านการใช้สิทธิเลือกตั้ง	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
๑. ไปใช้สิทธิเลือกตั้งโดยเคารพต่อกฎหมายการเลือกตั้งตามวันเวลาที่กำหนด	๔.๑๗	๐.๖๕	มาก
๒. ใช้สิทธิเลือกผู้สมัครที่ไม่ทำผิดกฎหมายบ้านเมือง	๔.๑๖	๐.๖๗	มาก
๓. การไปใช้สิทธิเลือกตั้งเป็นการแสดงออกถึงการมีส่วนร่วมทางการเมือง	๔.๑๒	๐.๗๒	มาก
๔. ไปใช้สิทธิเลือกผู้สมัครที่ตั้งใจทำงานเพื่อส่วนร่วมและเข้าใจปัญหาของคนในพื้นที่	๔.๐๖	๐.๖๓	มาก
๕. ทราบว่าการไปใช้สิทธิเลือกตั้งเป็นหน้าที่ของประชาชนที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ	๔.๐๘	๐.๗๔	มาก
โดยรวม	๔.๑๑	๐.๓๓	มาก

จากตารางที่ ๔.๔ พบว่า พฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทองอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านการใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๔.๑๑, S.D. = ๐.๓๓$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ไปใช้สิทธิเลือกตั้งโดยเคารพต่อกฎหมายการเลือกตั้งตามวันเวลาที่กำหนด ($\bar{X} = ๔.๑๗, S.D. = ๐.๖๕$) รองลงมา ได้แก่ ใช้สิทธิเลือกผู้สมัครที่ไม่ทำผิดกฎหมายบ้านเมือง ($\bar{X} = ๔.๑๖, S.D. = ๐.๖๗$), การไปใช้สิทธิเลือกตั้งเป็นการแสดงออกถึงการมีส่วนร่วมทางการเมือง ($\bar{X} = ๔.๑๒, S.D. = ๐.๗๒$), ทราบว่าการไปใช้สิทธิเลือกตั้งเป็นหน้าที่ของประชาชนที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ ($\bar{X} = ๔.๐๘, S.D. = ๐.๗๔$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ไปใช้สิทธิเลือกผู้สมัครที่ตั้งใจทำงานเพื่อส่วนร่วมและเข้าใจปัญหาของคนในพื้นที่ ($\bar{X} = ๔.๐๖, S.D. = ๐.๖๓$) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๕ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรม การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านการติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง

(n=๓๔๕)

ด้านการติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
๑. ได้ติดตามสถานการณ์การนับคะแนนผลการเลือกตั้ง	๔.๒๑	๐.๖๘	มาก
๒. ทราบว่าสามารถยื่นคัดค้านและตรวจสอบการเลือกตั้งได้	๔.๑๗	๐.๖๙	มาก
๓. มีส่วนร่วมรับทราบถึงการตรวจสอบ การเลือกตั้งว่าปฏิบัติตามกฎหมายหรือไม่	๔.๑๕	๐.๖๗	มาก
๔. มีส่วนร่วมตรวจสอบการเลือกตั้งว่ามีความทุจริตและไม่เป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายหรือไม่	๔.๑๗	๐.๗๒	มาก
๕. ติดตามการทำงานของนักรการเมืองท้องถิ่นหลังเลือกตั้งว่าทำตามนโยบายหรือไม่	๔.๑๐	๐.๗๗	มาก
โดยรวม	๔.๑๖	๐.๗๒	มาก

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่า พฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทองอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านการติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๔.๑๖$, S.D.= ๐.๗๒) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากหาน้อย พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ได้ติดตามสถานการณ์การนับคะแนนผลการเลือกตั้ง ($\bar{X} = ๔.๒๑$, S.D.=๐.๖๘) รองลงมา ได้แก่ ทราบว่าสามารถยื่นคัดค้านและตรวจสอบการเลือกตั้งได้ ($\bar{X} = ๔.๑๗$, S.D.=๐.๖๙), มีส่วนร่วมตรวจสอบการเลือกตั้งว่ามีความทุจริตและไม่เป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายหรือไม่ ($\bar{X} = ๔.๑๗$, S.D.= ๐.๗๒), มีส่วนร่วมรับทราบถึงการตรวจสอบการเลือกตั้งว่าปฏิบัติตามกฎหมายหรือไม่ ($\bar{X} = ๔.๑๕$, S.D.=๐.๖๗) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ติดตามการทำงานของนักรการเมืองท้องถิ่นหลังเลือกตั้งว่าทำตามนโยบายหรือไม่ ($\bar{X} = ๔.๑๐$, S.D.=๐.๗๗) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๖ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการประยุกต์หลัก
 สัจจธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรม การเลือกตั้งระดับท้องถิ่น โดยรวม

(n=๓๔๕)

การประยุกต์หลักสัจจธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรม การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทองอำเภอ บางกรวยจังหวัดนนทบุรี	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
๑. กายสัจจธรรม การประพฤติดีทางกาย	๔.๑๒	๐.๓๕	มาก
๒. วจิตสัจจธรรม การประพฤติดีทางวาจา	๔.๐๙	๐.๓๗	มาก
๓. มโนสัจจธรรม การประพฤติดีทางใจ	๔.๑๐	๐.๕๗	มาก
โดยรวม	๔.๑๐	๐.๒๔	มาก

จากตารางที่ ๔.๖ พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการประยุกต์หลักสัจจธรรมเพื่อ
 ส่งเสริมพฤติกรรม การเลือกตั้งระดับท้องถิ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๑๐$, S.D.=๐.๒๔)
 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด
 ได้แก่ กายสัจจธรรม ($\bar{X}=๔.๑๒$, S.D.= ๐.๓๕), รองลงมา ได้แก่ มโนสัจจธรรม ($\bar{X}=๔.๑๐$, S.D.=๐.๕๗)
 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ วจิตสัจจธรรม ($\bar{X}=๔.๐๙$, S.D.=๐.๓๗) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๗ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการประยุกต์หลัก
 สุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ด้านกายสุจริต : การ
 ประพฤติดีทางกาย

(n=๓๔๕)

กายสุจริต	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
๑. นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องมีอุดมการณ์ที่แน่วแน่ อุทิศตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม	๔.๑๔	๐.๗๐	มาก
๒. นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต ทำงานด้วยความโปร่งใสเพื่อให้ประชาชนได้อยู่ดี มีสุข	๔.๑๓	๐.๗๔	มาก
๓. นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องรักษาทรัพย์สินของทาง ราชการและช่วยกันใช้อย่างประหยัด	๔.๐๙	๐.๗๒	มาก
๔. นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องมีเมตตากรุณา ช่วยเหลือเกื้อกูลสงเคราะห์ประชาชนให้เท่าเทียม กัน	๔.๑๘	๐.๗๒	มาก
๕. นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องให้คำแนะนำ หรือให้ การชี้แนะกับประชาชนเมื่อเกิดปัญหา	๔.๐๘	๐.๘๐	มาก
โดยรวม	๔.๑๒	๐.๓๕	มาก

จากตารางที่ ๔.๗ พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริม
 พฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ด้านกายสุจริต : การประพฤติดีทางกาย โดยภาพรวมอยู่ในระดับ
 มาก ($\bar{X} = ๔.๑๒$, S.D.= ๐.๓๕) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากหาน้อย
 พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องมีเมตตากรุณาช่วยเหลือเกื้อกูล
 สงเคราะห์ประชาชนให้เท่าเทียมกัน ($\bar{X} = ๔.๑๘$, S.D.=๐.๗๒) รองลงมา ได้แก่ นักการเมืองท้องถิ่น
 จะต้องมีอุดมการณ์ที่แน่วแน่ อุทิศตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ($\bar{X} = ๔.๑๔$, S.D.=๐.๗๐),นักการเมือง
 ท้องถิ่นจะต้องมีความซื่อสัตย์สุจริตทำงานด้วยความโปร่งใสเพื่อให้ประชาชนได้อยู่ดี มีสุข ($\bar{X} =$
 ๔.๑๓ ,S.D.=๐.๗๔),นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องรักษาทรัพย์สินของทางราชการและช่วยกันใช้อย่าง
 ประหยัด ($\bar{X} = ๔.๐๙$, S.D.=๐.๗๒) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องให้
 คำแนะนำหรือให้การชี้แนะกับประชาชนเมื่อเกิดปัญหา ($\bar{X} = ๔.๐๘$, S.D.=๐.๘๐) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๘ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการประยุกต์หลัก
 สุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ด้านวจีสุจริต : การ
 ประพฤติดีทางวาจา

(n=๓๔๕)

วจีสุจริต	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
๑. นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องรักษาคำพูดของตนเองที่ ให้ไว้กับประชาชน	๔.๑๒	๐.๖๙	มาก
๒. นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องพูดส่งเสริมสร้างความ สามัคคีในชุมชน	๔.๐๗	๐.๗๒	มาก
๓. นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องพูดคำที่สุภาพเรียบร้อย กับประชาชน	๔.๑๔	๐.๗๓	มาก
๔. นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องพูดคำที่เป็นเนื้อหา สารประโยชน์ มีเหตุผล	๔.๑๔	๐.๗๐	มาก
๕. นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องพูดความจริงถูก กาลเทศะ	๓.๙๙	๐.๗๘	มาก
โดยรวม	๔.๐๙	๐.๓๗	มาก

จากตารางที่ ๔.๘ พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริม
 พฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ด้านวจีสุจริต : การประพฤติดีทางวาจา โดยภาพรวมอยู่ในระดับ
 มาก ($\bar{X} = ๔.๐๙$, S.D.= ๐.๓๗) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากหาน้อย
 พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องพูดคำที่เป็นเนื้อหาสารประโยชน์มี
 เหตุผล ($\bar{X} = ๔.๑๔$, S.D.=๐.๗๐) รองลงมา ได้แก่ นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องพูดคำที่สุภาพเรียบร้อย
 กับประชาชน ($\bar{X} = ๔.๑๔$, S.D.=๐.๗๓),นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องรักษาคำพูดของตนเองที่ให้ไว้กับ
 ประชาชน ($\bar{X} = ๔.๑๒$, S.D.=๐.๖๙),นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องพูดส่งเสริมสร้างความสามัคคีในชุมชน
 ($\bar{X} = ๔.๐๗$, S.D.=๐.๗๒) และข้อที่มีค่าน้อยที่สุด ได้แก่ นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องพูดความจริง
 ถูกกาลเทศะ ($\bar{X} = ๓.๙๙$, S.D.=๐.๗๘) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๙ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการประยุกต์หลัก
 สุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ด้านมโนสุจริต : การ
 ประพฤติดีทางใจ

(n=๓๔๕)

มโนสุจริต	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
๑. นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องมีจิตสาธารณะ มีความ เสียสละทำงานเพื่อประโยชน์ส่วนรวม	๔.๑๖	๐.๗๑	มาก
๒. นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องมีความคิดในทางที่ ถูกต้องเหมาะสม เช่น ไม่ทุจริตคอร์รัปชัน	๔.๑๑	๐.๗๑	มาก
๓. นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องมีความปรารถนาดีใน การช่วยเหลือประชาชน	๔.๑๗	๐.๗๓	มาก
๔. นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องมีความเห็นถูกต้อง ตั้งใจ ทำงาน เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนมากกว่า ส่วนตัว	๔.๐๓	๐.๖๙	มาก
๕. นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องมีจิตสำนึกในการทำงาน ที่ดี ไม่ทำผิดศีลธรรมและกฎหมายบ้านเมือง	๔.๐๔	๐.๗๗	มาก
โดยรวม	๔.๑๐	๐.๓๕	มาก

จากตารางที่ ๔.๙ พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริม
 พฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ด้านมโนสุจริต : การประพฤติดีทางใจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับ
 มาก ($\bar{X} = ๔.๑๐$, S.D.= ๐.๓๕) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากหาน้อย
 พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องมีความปรารถนาดีในการช่วยเหลือ
 ประชาชน($\bar{X} = ๔.๑๗$, S.D.=๐.๗๓) รองลงมา ได้แก่ นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องมีจิตสาธารณะ มี
 ความเสียสละทำงานเพื่อประโยชน์ส่วนรวม($\bar{X} = ๔.๑๖$, S.D.=๐.๗๑),นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องมี
 ความคิดในทางที่ถูกต้องเหมาะสม เช่น ไม่ทุจริตคอร์รัปชัน($\bar{X} = ๔.๑๑$, S.D.=๐.๗๑),นักการเมือง
 ท้องถิ่นจะต้องมีจิตสำนึกในการทำงานที่ดี ไม่ทำผิดศีลธรรมและกฎหมายบ้านเมือง($\bar{X} = ๔.๐๔$,
 S.D.=๐.๗๗) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องมีความเห็นถูกต้องตั้งใจ
 ทำงานเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนมากกว่าส่วนตัว($\bar{X} = ๔.๐๓$, S.D.=๐.๖๙) ตามลำดับ

๔.๒.๑ ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

จากการวิเคราะห์แบบสอบถามปลายเปิดที่เกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี สามารถสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ ๔.๑๐ แสดงปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

ปัญหา อุปสรรค	จำนวน	แนวทางแก้ไข	จำนวน
๑. ประชาชนบางกลุ่มยังไม่ทราบข้อมูลข่าวสารการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นเพราะการประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึงและไม่ต่อเนื่อง	๑๘	๑. ประชาสัมพันธ์ปลุกฝังอุดมการณ์สร้างจิตสำนึกที่ถูกต้องทางการเมืองให้กับประชาชนในท้องถิ่น	๑๗
๒. ประชาชนบางกลุ่มไม่ค่อยสนใจการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น โดยให้เหตุผลว่า ผู้ลงสมัครมีน้อยและมีแต่กลุ่มเดิม ๆ ที่ชนะการเลือกตั้งเข้ามาบริหารท้องถิ่น	๑๓	๒. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรรณรงค์ประชาสัมพันธ์และจัดกิจกรรมโดยให้ความรู้ข้อมูลพื้นฐานของการเลือกตั้งและบทลงโทษต่างๆ	๑๑
๓. ประชาชนบางส่วนไม่สนใจเข้าร่วมในกิจกรรมทางการเมือง เนื่องจากขาดความรู้ความเข้าใจการเมืองระดับท้องถิ่นและเห็นว่าเป็นเรื่องไกลตัว	๘	๓. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดให้มีกิจกรรมทางการเมือง ควรชี้แจงให้ประชาชนได้รับทราบถึงวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่จะได้รับในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น	๙

จากตารางที่ ๔.๑๐ พบว่า มีประชาชนบางส่วนยังขาดการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง การประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง การรับรู้ข่าวสารที่ไม่ต่อเนื่อง การให้ข้อมูลข่าวสารที่ล่าช้าจึงทำให้ไม่ได้รับข่าวสารเท่าที่ควร ทำให้ประชาชนไม่สามารถเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองได้ ข้อเสนอแนะอยากให้ภาครัฐนั้นมีการจัดประชุม สัมมนา เสวนา ให้ความรู้ ความเข้าใจหรือการปลุกฝังอุดมการณ์อธิปไตยให้เกิดขึ้นกับประชาชน การให้สิทธิและเสรีภาพในการแสดงออกทางการเมือง

ตามรัฐธรรมนูญอย่างต่อเนื่องและไม่ถูกจำกัดกีดกันด้านข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น

ตารางที่ ๔.๑๑ แสดงปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

ปัญหา อุปสรรค	จำนวน	แนวทางแก้ไข	จำนวน
๑. ผู้มีสิทธิเลือกตั้งบางส่วนไม่สนใจการเลือกตั้งและถึงเวลา ก็ไปเลือกตั้งตามหน้าที่ เพราะการได้มาซึ่งนักการเมืองกลุ่มเดิม ๆ ทำให้ไม่เกิดการพัฒนาทางการเมือง	๑๐	๑. หน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่นควรประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเห็นความสำคัญของการศึกษาข้อมูลผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง	๑๒
๒. การไปใช้สิทธิเลือกตั้งในแต่ละครั้งมีขั้นตอนที่ยุ่งยากใช้เวลานานและเปลี่ยนแปลงวิธีการเลือกตั้งบ่อย	๑๕	๒. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งควรมีเอกสารแนะนำขั้นตอนต่าง ๆ ชี้แจงให้เห็นถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการเลือกตั้ง	๑๓
๓. ประชาชนส่วนใหญ่จะเลือกกลุ่มการเมืองที่ตนชอบโดยพิจารณาผลงานและนโยบายของกลุ่มเป็นหลักในการเลือกตั้ง ทำให้ได้นักการเมืองที่ไม่มีคุณภาพเข้าไปบริหารท้องถิ่น	๑๓	๓. รัฐหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มการเมือง หรือหน่วยงานที่ดูแลควบคุมนอกรวมถึงการเลือกตั้งท้องถิ่นต้องประชาสัมพันธ์และให้ความรู้แก่ประชาชนในการพิจารณาเลือกนักการเมืองที่มีคุณภาพเข้าไปบริหารท้องถิ่นชุมชนของตน	๑๓

จากตารางที่ ๔.๑๑ พบว่า การไปใช้สิทธิของประชาชนแต่ละครั้งมีขั้นตอนวิธีการยุ่งยากใช้เวลานาน การเลือกตั้งบ่อยครั้งทำให้ประชาชนเกิดความเบื่อหน่ายไม่อยากเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง เมื่อไปใช้สิทธิเลือกผู้สมัครแล้วรูปแบบการเมืองก็เดิม ๆ ไม่เปลี่ยนแปลง การเข้าไปแสวงหาผลประโยชน์หรืออำนาจยังมีให้เห็น ข้อเสนอแนะควรส่งเสริมให้นักการเมืองคำนึงถึงผลประโยชน์ของท้องถิ่นและของประชาชนให้มาก จะช่วยเสริมสร้างความมั่นคงและเสถียรภาพทางการเมืองทำให้เกิดปัญหาทางการเมือง

ตารางที่ ๔.๑๒ แสดงปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านการติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง

ปัญหา อุปสรรค	จำนวน	แนวทางแก้ไข	จำนวน
๑. การตรวจสอบการทุจริตเกี่ยวกับการนับคะแนน หรือการคำนวณคะแนนผิดพลาดและคะแนนไม่ตรงกับผู้ใช้สิทธิ	๘	๑. หน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่นต้องรายงานผลการดำเนินงานหรือกิจกรรม ให้ประชาชนทราบอย่างตรงไปตรงมา	๗
๒. การติดตามตรวจสอบนักการเมืองท้องถิ่นว่าทุจริตในการเลือกตั้งหรือขาดคุณสมบัติในการสมัครรับเลือกตั้งและนักการเมืองท้องถิ่นไม่เข้ามารับฟังปัญหาของชุมชน เข้ามาเฉพาะในเวลาหาเสียง	๖	๒. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องตรวจสอบการเลือกตั้งว่ามี การซื้อสิทธิขายเสียง การนับคะแนนมีความสุจริตโปร่งใสหรือไม่แล้วประกาศให้ประชาชนทราบ และนักการเมืองควรเข้ามารับฟังปัญหาภายในชุมชน เพื่อที่จะร่วมช่วยกันแก้ไข	๕
๓. ประชาชนยังไม่มีส่วนร่วมในการเข้ามาตรวจสอบและติดตามการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่	๑๒	๓. เปิดโอกาสเปิดพื้นที่ให้ประชาชนหรือผู้นำชุมชนได้มีส่วนร่วมเมื่อมีกิจกรรมทางการเมือง	๑๐

จากตารางที่ ๔.๑๒ พบว่า การทำหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งหรือเจ้าหน้าที่ยังมีความผิดพลาด เลือกปฏิบัติ การนับคะแนน การคำนวณคะแนน และการประกาศคะแนนยังมีปัญหาทำให้ประชาชนสงสัยถึงการทำหน้าที่ไม่โปร่งใสหรือไม่ ส่วนข้อเสนอแนะควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วม โดยเปิดรับสมัครตัวแทนของประชาชนที่มีความสนใจเข้าไปสังเกตการณ์ ไปติดตามการทำงานหรือตรวจสอบการทำหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ หน่วยงานของรัฐต้องมีการประกาศคะแนนที่ชัดเจนทำให้ประชาชนเชื่อถือได้ ประชาชนทุกคนควรมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงานของนักการเมืองว่าเป็นไปตามนโยบายที่หาเสียงไว้หรือไม่ โดยมีสิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ

กล่าวโดยสรุป ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามนั้นได้เสนอปัญหาและอุปสรรคคือ ประชาชนยังขาดการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง การประชาสัมพันธ์ที่ไม่ทั่วถึง การรับรู้ข่าวสารที่ไม่ต่อเนื่อง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ล่าช้า จึงทำให้ไม่ได้รับข่าวสารที่ถูกต้อง การไปใช้สิทธิมีขั้นตอนวิธีการยุ่งยากใช้เวลานาน การเลือกตั้งบ่อยครั้งทำให้ประชาชนเกิดความเบื่อหน่ายไม่อยากเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง การได้มาซึ่งนักการเมืองก็เดิมๆ รูปแบบเดิมๆ การเข้าไปแสวงหาผลประโยชน์ทำให้เกิดความไม่มั่นคงและเสถียรภาพทางการเมือง ส่วนข้อเสนอแนะควรส่งเสริมด้วยการปลูกฝังอุดมการณ์ทางการเมืองที่ถูกต้องแก่ประชาชนอย่างสม่ำเสมอ ส่งเสริมการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองแก่ประชาชนและให้สิทธิเสรีภาพในการแสดงออกทางการเมืองโดยไม่ถูกจำกัด เปิดรับประชาชนให้เข้ามาตรวจสอบการทำงานที่เพื่อความโปร่งใสในการทำงาน

๔.๓ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

การทดสอบสมมติฐานการวิจัย เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตาม เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ โดยใช้สถิติ t-test เพื่อ เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ๒ กลุ่มในเรื่อง เพศ โดยการทดสอบค่า F-test (One-way ANOVA) ในการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ยที่มี มากกว่า ๒ กลุ่ม ในเรื่อง อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ ๐.๐๕ จึงเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการหาผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด LSD. (Least Significant Difference) ดังนี้

สมมติฐานที่ ๑ ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อ พฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี แตกต่างกัน

การวิเคราะห์สมมติฐานที่ ๑ ใช้สถิติ t-test ในการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่มากกว่า ๒ กลุ่ม ใช้ระดับความเชื่อมั่น ๙๕% ดังนั้น ถ้าเป็นไปตามสมมติฐานต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า ๐.๐๕ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปตารางประกอบการบรรยายดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๑๓ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามเพศโดยรวม

(n=๓๔๕)

เพศ	ระดับความคิดเห็น			
	n	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
ชาย	๑๔๙	๔.๐๖	๐.๓๖	มาก
หญิง	๑๙๖	๔.๑๒	๐.๔๓	มาก
โดยรวม	๓๔๕	๔.๑๐	๐.๔๑	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๓ พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามเพศโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๑๐$, S.D.=๐.๔๑)

ตารางที่ ๔.๑๔ แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามเพศ โดยรวม

(n=๓๔๕)

พฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี		n	\bar{X}	SD.	t	Sig.
๑. ด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง	ชาย	๑๔๙	๔.๑๔	๐.๓๐	๐.๑๖๑	๐.๒๒๓
	หญิง	๑๙๖	๔.๑๓	๐.๓๒		
๒. ด้านการใช้สิทธิเลือกตั้ง	ชาย	๑๔๙	๔.๑๔	๐.๓๔	๑.๐๕๙	๐.๖๓๔
	หญิง	๑๙๖	๔.๑๐	๐.๓๓		
๓. ด้านการติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง	ชาย	๑๔๙	๔.๑๕	๐.๓๑	-๐.๒๖๕	๐.๑๙๙
	หญิง	๑๙๖	๔.๑๖	๐.๓๓		
รวม	ชาย	๑๔๙	๔.๑๒	๐.๑๗	๐.๑๗๔	๐.๕๗๖
	หญิง	๑๙๖	๔.๑๒	๐.๑๘		
	รวม	๓๔๕				

จากตารางที่ ๔.๑๔ พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ ๒ ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อ พฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี แตกต่างกัน

การวิเคราะห์สมมติฐานที่ ๒ ใช้สถิติ t-test ในการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่มากกว่า ๒ กลุ่ม ใช้ระดับความเชื่อมั่น ๙๕% ดังนั้น ถ้าเป็นไปตามสมมติฐานต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า ๐.๐๕ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางประกอบการบรรยายดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๑๕ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามอายุโดยรวม

(n=๓๔๕)

อายุ	ระดับความคิดเห็น			การแปลผล
	n	\bar{X}	S.D.	
๑๘ - ๒๗ ปี	๒๙	๓.๘๐	๐.๕๕	มาก
๒๘ - ๓๗ ปี	๖๖	๔.๑๐	๐.๓๐	มาก
๓๘ - ๔๗ ปี	๑๑๖	๔.๐๙	๐.๓๘	มาก
๔๘- ๕๗ ปี	๘๙	๔.๑๕	๐.๔๔	มาก
๕๘ ปี ขึ้นไป	๔๕	๔.๑๖	๐.๓๓	มาก
โดยรวม	๓๔๕	๔.๑๑	๐.๔๑	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๕ พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามอายุโดยรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =๔.๑๐, S.D.=๐.๔๑)

ตารางที่ ๔.๑๖ แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมกาเลือกตั้งระดับท้องถิ่น
ในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามอายุ โดยรวม

(n=๓๔๕)

พฤติกรรมกาเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี		SS	df	MS	F	Sig.
๑. ด้านการรณรงค์ หาเสียงเลือกตั้ง	ระหว่างกลุ่ม	๐.๕๘๑	๔	๐.๑๔๕	๑.๔๕๙	๐.๒๔๑
	ภายในกลุ่ม	๓๓.๘๖๑	๓๔๐	๐.๑๐๐		
	รวม	๓๔.๔๔๒	๓๔๔			
๒. ด้านการใช้สิทธิ เลือกตั้ง	ระหว่างกลุ่ม	๐.๗๕๘	๔	๐.๑๘๖	๑.๗๓๑	๐.๑๔๓
	ภายในกลุ่ม	๓๘.๕๔๓	๓๔๐	๐.๑๑๓		
	รวม	๓๙.๓๐๑	๓๔๔			
๓. ด้านการติดตาม ตรวจสอบการ เลือกตั้ง	ระหว่างกลุ่ม	๐.๙๒๗	๔	๐.๒๓๒	๒.๒๗๑	๐.๐๖๑
	ภายในกลุ่ม	๓๔.๗๒๓	๓๔๐	๐.๑๐๒		
	รวม	๓๕.๖๕๐	๓๔๔			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	๐.๑๗๔	๔	๐.๐๔๔	๑.๓๐๗	๐.๒๖๗
	ภายในกลุ่ม	๑๑.๓๔๓	๓๔๐	๐.๐๓๓		
	รวม	๑๑.๕๑๗	๓๔๔			

*อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๖ พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมกาเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการรณรงค์หาเสียงกาเลือกตั้ง ด้านการใช้สิทธิเลือกตั้ง ด้านการติดตามตรวจสอบกาเลือกตั้ง ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๓ ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อ พฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี แตกต่างกัน

การวิเคราะห์สมมติฐานที่ ๓ ใช้สถิติ t-test ในการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่มากกว่า ๒ กลุ่ม ใช้ระดับความเชื่อมั่น ๙๕% ดังนั้น ถ้าเป็นไปตามสมมติฐานต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า ๐.๐๕ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางประกอบการบรรยายดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๑๗ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามการศึกษาโดยรวม

(n=๓๔๕)

การศึกษา	ระดับความคิดเห็น			
	n	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
ต่ำกว่าปริญญาตรี	๑๐๓	๔.๑๑	๐.๓๙	มาก
ปริญญาตรี	๑๘๑	๔.๑๔	๐.๔๐	มาก
สูงกว่าปริญญาตรี	๖๑	๔.๑๐	๐.๔๒	มาก
โดยรวม	๓๔๕	๔.๑๑	๐.๔๑	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๗ พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๑๑$, S.D.=๐.๔๑)

ตารางที่ ๔.๑๘ แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น
ในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามการศึกษา โดยรวม
(n=๓๔๕)

พฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี		SS	df	MS	F	Sig.
๑. ด้านการรณรงค์ หาเสียงเลือกตั้ง	ระหว่างกลุ่ม	๐.๒๓๐	๒	๐.๑๑๕	๑.๑๕๑	๐.๓๑๘
	ภายในกลุ่ม	๓๔.๒๑๒	๓๔๒	๐.๑๐๐		
	รวม	๓๔.๔๔๒	๓๔๔			
๒. ด้านการใช้สิทธิ เลือกตั้ง	ระหว่างกลุ่ม	๐.๑๘๘	๒	๐.๐๙๔	๐.๘๒๐	๐.๔๔๑
	ภายในกลุ่ม	๓๙.๑๔๐	๓๔๒	๐.๑๑๔		
	รวม	๓๙.๓๒๘	๓๔๔			
๓. ด้านการติดตาม ตรวจสอบการ เลือกตั้ง	ระหว่างกลุ่ม	๐.๔๐๗	๒	๐.๒๐๓	๑.๙๗๔	๐.๑๔๐
	ภายในกลุ่ม	๓๕.๒๒๓	๓๔๒	๐.๑๐๓		
	รวม	๓๕.๖๓๐	๓๔๔			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	๐.๐๗๑	๒	๐.๐๓๖	๑.๐๖๘	๐.๓๔๕
	ภายในกลุ่ม	๑๑.๔๔๖	๓๔๒	๐.๐๓๓		
	รวม	๑๑.๕๑๗	๓๔๔			

*อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๘ พบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการรณรงค์หาเสียงการเลือกตั้ง ด้านการใช้สิทธิเลือกตั้ง ด้านการติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๔ ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อ พฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี แตกต่างกัน

การวิเคราะห์สมมติฐานที่ ๔ ใช้สถิติ t-test ในการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่มากกว่า ๒ กลุ่ม ใช้ระดับความเชื่อมั่น ๙๕% ดังนั้น ถ้าเป็นไปตามสมมติฐานต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า ๐.๐๕ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางประกอบการบรรยายดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๑๙ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามอาชีพโดยรวม

อาชีพ	ระดับความคิดเห็น (n=๓๔๕)			
	n	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
เกษตรกร	๒๕	๔.๒๙	๐.๔๔	มาก
ค้าขาย	๔๒	๔.๑๕	๐.๓๔	มาก
รับจ้าง	๗๖	๔.๐๗	๐.๓๙	มาก
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	๑๐๐	๔.๐๙	๐.๔๒	มาก
ธุรกิจส่วนตัว	๕๗	๔.๓๑	๐.๒๕	มาก
นักเรียน /นักศึกษา	๒๗	๔.๒๘	๐.๒๖	มาก
อื่นๆ	๑๘	๔.๑๓	๐.๓๑	มาก
โดยรวม	๓๔๕	๔.๑๔	๐.๔๑	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๙ พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามอาชีพโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๑๔$, S.D.=๐.๔๑)

ตารางที่ ๔.๒๐ แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมกาเลือกตั้งระดับท้องถิ่น
ในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามอาชีพ โดยรวม

(n=๓๔๕)

พฤติกรรมกาเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี		SS	df	MS	F	Sig.
๑. ด้านการรณรงค์ หาเสียงเลือกตั้ง	ระหว่างกลุ่ม	๐.๕๕๑	๖	๐.๐๙๒	๐.๙๑๖	๐.๔๘๓
	ภายในกลุ่ม	๓๓.๘๙๑	๓๓๘	๐.๑๐๐		
	รวม	๓๔.๔๔๒	๓๔๔			
๒. ด้านการใช้สิทธิ เลือกตั้ง	ระหว่างกลุ่ม	๐.๘๗๘	๖	๐.๑๔๖	๑.๒๘๗	๐.๒๖๓
	ภายในกลุ่ม	๓๘.๔๔๙	๓๓๘	๐.๑๔๔		
	รวม	๓๙.๓๒๘	๓๔๔			
๓. ด้านการติดตาม ตรวจสอบการ เลือกตั้ง	ระหว่างกลุ่ม	๑.๒๘๑	๖	๐.๒๑๔	๒.๑๐๑	๐.๐๕๓
	ภายในกลุ่ม	๓๔.๓๔๙	๓๓๘	๐.๑๐๒		
	รวม	๓๕.๖๓๐	๓๔๔			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	๐.๒๙๙	๖	๐.๐๕๐	๑.๔๙๙	๐.๑๗๘
	ภายในกลุ่ม	๑๑.๒๑๙	๓๓๘	๐.๐๓๓		
	รวม	๑๑.๕๑๗	๓๔๔			

*อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๐ พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมกาเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการรณรงค์หาเสียงกาเลือกตั้ง ด้านการใช้สิทธิเลือกตั้ง ด้านการติดตามตรวจสอบกาเลือกตั้ง ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๕ ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อ พฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี แตกต่างกัน

การวิเคราะห์สมมติฐานที่ ๕ ใช้สถิติ t-test ในการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่มากกว่า ๒ กลุ่ม ใช้ระดับความเชื่อมั่น ๙๕% ดังนั้น ถ้าเป็นไปตามสมมติฐานต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า ๐.๐๕ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางประกอบการบรรยายดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๒๑ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามรายได้โดยรวม

(n=๓๔๕)

รายได้	ระดับความคิดเห็น			
	n	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท	๓๖	๔.๑๑	๐.๔๒	มาก
๑๐,๐๐๑ - ๑๕,๐๐๐ บาท	๑๓๑	๔.๐๘	๐.๔๔	มาก
๑๕,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ บาท	๑๑๖	๔.๑๕	๐.๓๙	มาก
มากกว่า ๒๐,๐๐๑ บาท	๖๒	๔.๑๓	๐.๓๖	มาก
โดยรวม	๓๔๕	๔.๑๔	๐.๔๐	มาก

จากตารางที่ ๔.๒๑ พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามรายได้โดยรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =๔.๑๔, S.D.=๐.๔๐)

ตารางที่ ๔.๒๒ แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมกาเลือกตั้งระดับท้องถิ่น
ในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามอาชีพ โดยรวม
(n=๓๔๕)

พฤติกรรมกาเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี		SS	df	MS	F	Sig.
๑. ด้านการรณรงค์ หาเสียงเลือกตั้ง	ระหว่างกลุ่ม	๐.๔๒๙	๓	๐.๑๔๓	๑.๔๓๕	๐.๒๓๒
	ภายในกลุ่ม	๓๔.๐๑๒	๓๔๑	๐.๑๐๐		
	รวม	๓๔.๔๔๒	๓๔๔			
๒. ด้านการใช้สิทธิ เลือกตั้ง	ระหว่างกลุ่ม	๐.๒๕๔	๓	๐.๐๘๕	๐.๗๓๘	๐.๕๓๐
	ภายในกลุ่ม	๓๙.๐๗๔	๓๔๑	๐.๑๑๕		
	รวม	๓๙.๓๒๘	๓๔๔			
๓. ด้านการติดตาม ตรวจสอบการ เลือกตั้ง	ระหว่างกลุ่ม	๐.๓๑๐	๓	๐.๑๐๓	๐.๙๙๘	๐.๓๙๔
	ภายในกลุ่ม	๓๕.๓๒๐	๓๔๑	๐.๑๐๔		
	รวม	๓๕.๖๓๐	๓๔๔			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	๐.๑๐๔	๓	๐.๐๓๕	๑.๐๓๗	๐.๓๗๖
	ภายในกลุ่ม	๑๑.๔๑๓	๓๔๑	๐.๐๓๓		
	รวม	๑๑.๕๑๗	๓๔๔			

*อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๒ พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมกาเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการรณรงค์หาเสียงกาเลือกตั้ง ด้านการใช้สิทธิเลือกตั้ง ด้านการติดตามตรวจสอบกาเลือกตั้ง ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๒๓ สรุปผลทดสอบสมมติฐานโดยการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมกาเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐานที่	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	t /F	ค่า Sig	ผลการทดสอบ	
					ยอมรับ	ปฏิเสธ
๑	เพศ	พฤติกรรมกาเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี	๐.๑๗๔	๐.๕๗๖		✓
๒	อายุ	พฤติกรรมกาเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี	๑.๓๐๗	๐.๒๖๗		✓
๓	การศึกษา	พฤติกรรมกาเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี	๑.๐๖๘	๐.๓๔๕		✓
๔	อาชีพ	พฤติกรรมกาเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี	๑.๔๙๙	๐.๑๗๘		✓
๕	รายได้	พฤติกรรมกาเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี	๑.๐๓๗	๐.๓๗๖		✓

จากตารางที่ ๔.๒๓ พบว่า ประชาชนที่มี เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมกาเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

๔.๔ ผลการวิเคราะห์การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมกาเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

การสัมภาษณ์นี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมกาเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ซึ่งจำแนกเป็น ๑. หลักสุจริตธรรม ได้แก่ (๑) ด้านกายสุจริต (๒) ด้านวจีสุจริตและ (๓) ด้านมโนสุจริต ๒.พฤติกรรมกาเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ๓ ด้าน ได้แก่ (๑) ด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง (๒) ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้งและ (๓) ด้านติดตามตรวจสอบกาเลือกตั้ง ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เชิงลึก (In – Depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) จำนวน ๑๐ รูปหรือคน แบ่งออกเป็น ๕ กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ ๑ กลุ่มนักวิชาการด้านพระพุทธศาสนา จำนวน ๒ รูป กลุ่มที่ ๒ กลุ่มนักวิชาการด้านรัฐศาสตร์ จำนวน ๒ คน กลุ่มที่ ๓ กลุ่มนักรการเมืองท้องถิ่น จำนวน ๒ คน กลุ่มที่ ๔ กลุ่มข้าราชการเทศบาล จำนวน ๒ คน กลุ่มที่ ๕ กลุ่มผู้นำชุมชนในตำบลบางสีทอง จำนวน ๒ คน ซึ่งสามารถวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญดังต่อไปนี้

๑) หลักสุจริตธรรม

จากการสัมภาษณ์นี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับหลักสุจริตธรรม พบว่า มีการให้ข้อมูลสำคัญดังต่อไปนี้

(๑) กายสุจริต : การประพฤติดีทางกาย

ท่านมีความเห็นเกี่ยวกับด้านกายสุจริต การประพฤติดีทางกาย อย่างไร จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ พบว่า

๑. ประชาชนจะต้องเลือกนักรการเมืองท้องถิ่นที่มีความเสียสละทุ่มเทการทำงานให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลเมื่อประชาชนประสบความทุกข์ร้อนในเรื่องต่าง ๆ ด้วยความเต็มใจ เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนในท้องถิ่นส่วนร่วมมากกว่าส่วนตน^๑

๒. นักรการเมืองท้องถิ่นควรมีพฤติกรรมที่ซื่อสัตย์สุจริต ต้องปฏิบัติหน้าที่เป็นนักพัฒนาทำงานด้วยความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ และมีช่องทางให้ประชาชนร่วมเป็นคณะทำงานในเรื่อง

^๑สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๓ วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๖.

การจัดทำแผนพัฒนาชุมชน งบประมาณ การรับฟังความคิดเห็น ในการจัดทำโครงการต่างๆ ในท้องถิ่น รับผิดชอบต่อประชาชนและท้องถิ่นด้วยความเต็มใจ^๒

๓. นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องรักษาทรัพย์สินของทางราชการใช้กันอย่างประหยัด เพื่อจะได้นำงบประมาณไปช่วยเหลือในโครงการต่าง ๆ ให้ตรงกับความต้องการของประชาชนเป็นการพัฒนาท้องถิ่นให้มีความเจริญพึ่งพาตนเองได้^๓

๔. วางตนเป็นกลาง มีความยุติธรรม ทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ง่าย เป็นแบบอย่างที่ดีในการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ไม่ขายเสียง สร้างความตระหนักให้ประชาชนทั่ว ๆ ไปเห็นความสำคัญในการเลือกคนดีเข้ามาบริหารท้องถิ่น^๔

๕. พฤติกรรมของแต่ละบุคคลต้องแสดงออกซึ่งความเป็นตัวของตัวเองที่จะปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบกฎหมายไม่ใช้อำนาจไปในทางที่ผิด ควรทำงานด้วยความสุจริตเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประชาชนในท้องถิ่น^๕

๖. ให้ความร่วมมือในการจัดทำโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ เคารพในสิทธิรับฟังความคิดเห็นของประชาชนตั้งแต่ก่อนการเลือกตั้ง ระหว่างการเลือกตั้งและหลังการเลือกตั้ง ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีความโปร่งใสเพื่อให้ประชาชนอยู่ดี มีสุข^๖

๗. นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องมีความประพฤติที่ดีทางกายต้องมีความสำนึกที่ดีว่าตนเองคือ ตัวแทนของประชาชนที่อาสาเข้ามาบริหารงานให้มีคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยเท่าเทียมกันเสมอภาคกันเพื่อประโยชน์สุขของชุมชนในท้องถิ่นมากกว่ากลุ่มของตนเอง^๗

๘. นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องมีความเอื้อเฟื้อมีความเห็นอกเห็นใจกันและกันก็จะเกิดเป็นสังคมที่ดีงามมาจากตัวของผู้นำและผู้ตามในชุมชนจะทำให้ไม่เกิดการคอร์รัปชัน จะทำให้ประชาชนโดยทั่วไปนั้นมีความสุขกับการให้ และการเสียสละร่วมกัน^๘

๙. นักการเมืองท้องถิ่นที่ดีจะต้องมีคุณธรรม คือ มีความปรารถนาที่ดีต่อประชาชน นักการเมืองที่ดีนั้นจะต้องมีเหตุผล ไม่ไปทำร้ายบุคคลอื่น เพื่อช่วยลดความขัดแย้ง ทำให้ประชาชนในอำเภอบางกรวยมีความสุข^๙

^๒ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๔ วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๖.

^๓ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๒ วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๖.

^๔ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๕ วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๖.

^๕ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑ วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๖.

^๖ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๖ วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๖.

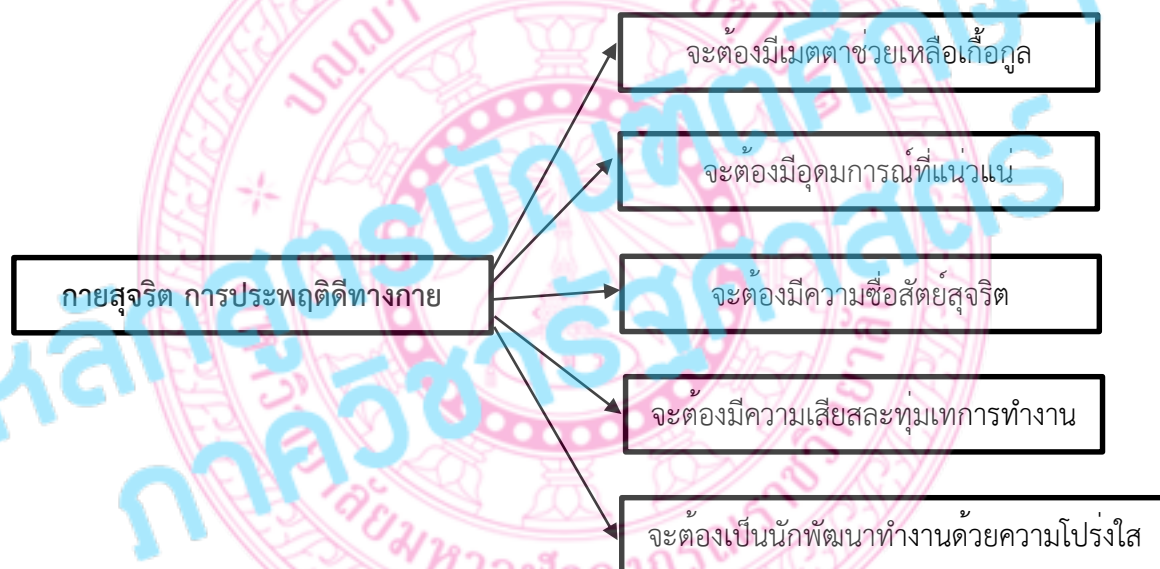
^๗ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๘ วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๖.

^๘ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๐ วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๖.

^๙ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๗ วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๖.

๑๐. นักการเมืองท้องถิ่นที่ดีจะต้องมีการให้เพราะการให้ คือ การเสียสละ โดยใช้เวลาในเรื่องส่วนตัว มาพัฒนาเพื่อที่จะช่วยเหลือสังคมส่วนรวมให้ได้รับประโยชน์และประสบความสำเร็จ ก็จะทำให้เป็นการส่งเสริมที่ดีทางกายของนักการเมือง^{๑๐}

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านกายสุจริต จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ พบว่า นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องทำสิ่งที่ตรงมาถูกต้อง ควรให้ความช่วยเหลือประชาชนด้วยการให้สิ่งที่ประชาชนขาดแคลนเพื่อเยียวยาความเดือดร้อน ให้ความรู้ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ และมีความเสียสละทุ่มเททำงานเพื่อประชาชนในท้องถิ่น สรุปได้ดังแผนภาพ ๔.๑

แผนภาพที่ ๔.๑ การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้ง ด้านกายสุจริต

^{๑๐}สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๙ วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๖.

ตารางที่ ๔.๒๔ แสดงสรุปผลการวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับหลักสุจริตธรรม ด้านกายสุจริต

ลำดับที่	ข้อมูลการใช้สัมภาษณ์	ความถี่	คนที่
กายสุจริต : การประพฤติดีทางกาย			
๑	จะต้องมีเมตตาช่วยเหลือเกื้อกูลให้การสงเคราะห์ มีความเสียสละ ทำงานเพื่อประโยชน์ส่วนรวม	๓	๒,๗,๙
๒	จะต้องมีอุดมการณ์ที่แน่วแน่ให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ	๒	๑,๔,๕
๓	จะต้องมีความซื่อสัตย์สุจริตมีความยุติธรรมวางตัวเป็นกลาง ทำงานด้วยความโปร่งใส	๒	๘,๑๐
๔	จะต้องมีความเสียสละทุ่มเทการทำงานให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลเมื่อประชาชนประสบความทุกข์	๒	๓,๖
๕	ต้องเป็นนักพัฒนาทำงานด้วยความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ รับผิดชอบต่อประชาชนด้วยความเต็มใจ	๑	๔

(๒) วจีสจฺริต

ท่านมีความเห็นเกี่ยวกับด้านวจีสจฺริต การประพฤติดีทางวาจา อย่างไร จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ พบว่า

๑. นักการเมืองท้องถิ่นควรใช้วาจาที่สุภาพ น่าเชื่อถือ ต้องสื่อสารกับประชาชนให้เข้าใจ โดยเฉพาะเรื่องการเลือกตั้งท้องถิ่นจะต้องให้ประชาชนปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับของท้องถิ่นของท้องถิ่น ไม่ละเมิดกฎหมายหมายรัฐธรรมนูญ^{๑๑}

๒. นักการเมืองท้องถิ่นควรใช้ถ้อยคำสุภาพ พูดในสิ่งที่เกิดประโยชน์ต่อสังคมและประชาชนในเวลาหาเสียง ในเวลาประชุมร่วมกันเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหา เพื่อให้กิจกรรมดังกล่าวสำเร็จและได้รับความเลื่อมใสศรัทธาจากประชาชน^{๑๒}

๓. นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องรักษาคำพูด รักษาคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้กับประชาชนในตอนหาเสียงเลือกตั้งให้มั่นโยบายอะไรไว้เมื่อได้รับเลือกตั้งเข้ามาบริหารท้องถิ่นแล้วจะต้องทำในสิ่งที่พูดได้เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนส่วนรวม^{๑๓}

^{๑๑}สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๓ วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๖.

^{๑๒}สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๔ วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๖.

^{๑๓}สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๒ วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๖.

๔. จะต้องพูดด้วยความสัตย์จริงมีเหตุมีผลตรงไปตรงมาแสดงถึงความปรารถนาดีที่มีต่อประชาชนด้วยความจริงใจโดยไม่หวังผลประโยชน์ใด ๆ จากประชาชน ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีทำให้เป็นที่เคารพนับถือของประชาชน^{๑๔}

๕. การไม่พูดใส่ร้าย และไม่พูดยุยงเพื่อทำให้เกิดความแตกแยกสร้างความขัดแย้งให้แก่บุคคลที่มีส่วนได้ส่วนเสียในการเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นผู้สมัครหรือหน่วยงาน ควรพูดในสิ่งที่เป็นสารประโยชน์เพื่อสร้างความสามัคคีให้เกิดขึ้นในชุมชน^{๑๕}

๖. จะต้องพูดเพื่อให้ประชาชนเกิดความรู้ความเข้าใจมีข้อมูลอะไรสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการเมืองท้องถิ่นหรือสิทธิหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งท้องถิ่นและความเป็นอยู่ของประชาชน ควรจะมีการประชุมปรึกษาพูดคุยกันเพื่อจะได้ร่วมกันแก้ไขปัญหาให้ถูกต้อง^{๑๖}

๗. นักการเมืองต้องคำพูดที่มีความสุภาพไพเราะ น่าฟัง อ่อนหวาน ถือว่าอยู่ในพื้นฐานทางด้านศีลธรรม และข้อมูลต้องมีความสร้างสรรค์ไม่ทำร้ายบุคคลอื่น ต้องมาจากการวิเคราะห์ การใช้คำพูด การลงมือทำ และประชาชนมีส่วนร่วมในข้อมูล^{๑๗}

๘. วาจาเป็นสิ่งสำคัญ การพูดคำสุภาพเรียบร้อย ไม่ใส่ร้ายผู้อื่น จะทำให้ผู้ใกล้ชิดมีความสุขเป็นการสร้างมิตรภาพที่ดีต่อกัน และจะต้องพูดด้วยน้ำเสียงที่จริงใจทำให้เกิดความน่าเชื่อถือกับประชาชนในท้องถิ่น^{๑๘}

๙. ผู้นำที่ดีควรมีวาจาที่สุภาพอ่อนหวานเรียบร้อย ถือว่าเป็นหลักในการทำให้เกิดสันติภาพในการอยู่ร่วมกันไม่ก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาทกัน เป็นการส่งเสริมทำให้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ในหมู่ของครอบครัว สังคม และประชาชน^{๑๙}

๑๐. จะต้องพูดคำสุภาพ มีทักษะในการพูดครอบคลุมเนื้อหาข้อมูลให้มีสารประโยชน์เพื่อสร้างแรงจูงใจสร้างความเชื่อมั่นและจะต้องเลือกเรื่องที่จะพูดให้เหมาะสมกับงานให้ถูกกาลเทศะตามบริบทของชุมชนในท้องถิ่นนั้น ๆ^{๒๐}

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านวิสุจริต จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ พบว่า นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องทำสิ่งที่ตั้งงามถูกต้อง ควรรักษาคำมั่น

^{๑๔}สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๕ วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๖.

^{๑๕}สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑ วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๖.

^{๑๖}สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๖ วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๖.

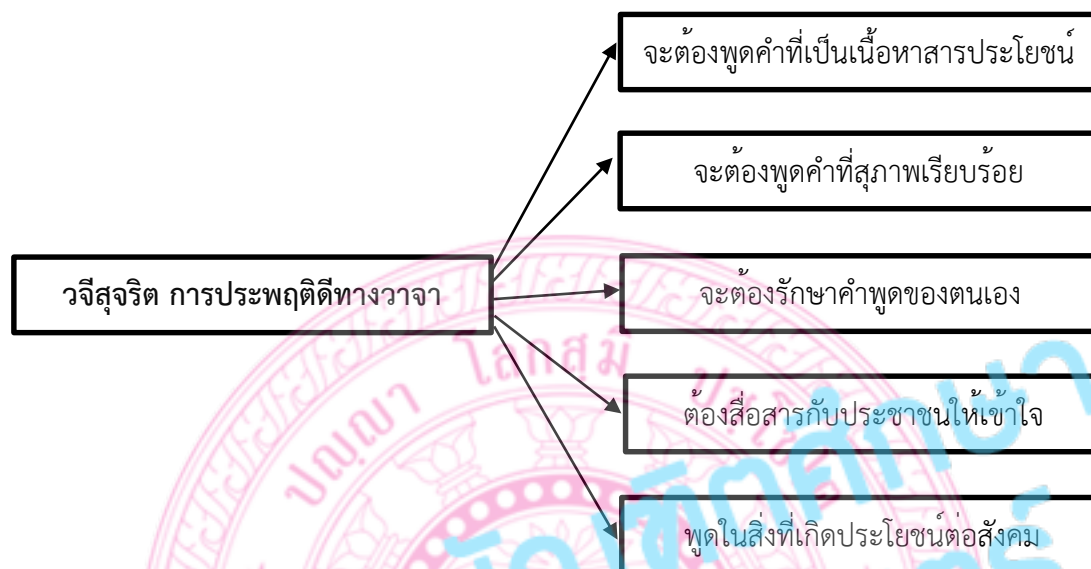
^{๑๗}สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๘ วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๖.

^{๑๘}สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๐ วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๖.

^{๑๙}สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๗ วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๖.

^{๒๐}สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๙ วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๖.

สัญญาที่ได้ให้ไว้กับประชาชน และสามารถทำในสิ่งพูดไว้กับประชาชนได้ จึงจะได้รับความเคารพนับถือ ความเลื่อมใสศรัทธาจากประชาชน สรุปได้ดังแผนภาพ ๔.๒

แผนภาพที่ ๔.๒ การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้ง ด้านวจีสุจริต

ตารางที่ ๔.๒๕ แสดงสรุปผลการวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับหลักสุจริตธรรม ด้านวจีสุจริต

ลำดับที่	ข้อมูลการใช้สัมภาษณ์	ความถี่	คนที่
วจีสุจริต : การประพาดิตีทางวาจา			
๑	จะต้องพูดคำที่เป็นเนื้อหาสาระประโยชน์มีข้อมูลอะไรที่สำคัญเกี่ยวกับส่วนรวม ควรประชุมร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหา	๓	๒,๖,๑๐
๒	จะต้องพูดคำที่สุภาพเรียบร้อยกับประชาชนมีทักษะการพูดที่ดีเพื่อให้ประชาชนเข้าใจง่ายขึ้น	๒	๑,๙
๓	จะต้องรักษาคำพูดของตนเองเพื่อแสดงความปรารถนาดี ด้วยน้ำเสียงที่จริงใจมีเหตุผล	๒	๕,๗
๔	ควรใช้วาจาที่สุภาพ น่าเชื่อถือ ต้องสื่อสารกับประชาชนให้เข้าใจ	๒	๓,๘
๕	จะต้องพูดคำที่สุภาพเรียบร้อยพูดในสิ่งที่เกิดประโยชน์ต่อสังคม	๑	๔

(๓) มโนสุจริต

ท่านมีความเห็นเกี่ยวกับด้านมโนสุจริต การประพฤติดีทางใจ อย่างไร จากการสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ พบว่า

๑. จะต้องมีความคิดที่สุจริตวางตัวเป็นกลางให้ความเสมอภาค มีความตั้งใจในการแก้ไข ปัญหาต่าง ๆ โดยให้หน่วยงานของรัฐร่วมมือกับประชาชน เพื่อจะได้แก้ไขให้ถูกต้อง นำมาซึ่ง ประโยชน์สุขของชุมชนในท้องถิ่นต่อไป^{๒๑}

๒. นักการเมืองท้องถิ่นต้องมีเหตุมีผลคิดแต่สิ่งที่ดีมีประโยชน์ มีความเสียสละประโยชน์ ส่วนตน ทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวมมีจิตสาธารณะบำเพ็ญประโยชน์ทำงานให้ความช่วยเหลือประชาชน อย่างเต็มที่ด้วยความเต็มใจโดยไม่หวังผลประโยชน์ตอบแทน^{๒๒}

๓. การมีจิตที่เสียสละเต็มไปดด้วยการมีน้ำใจที่ดีงามพร้อมบำเพ็ญประโยชน์ต่าง ๆ ทาง สังคมด้วยข้อมูลที่เป็นจริง การประพฤติประโยชน์ช่วยเหลือชุมชนอย่างทั่วถึงมองเห็นประโยชน์ ร่วมกันและมีความเท่าเทียมกันถือได้ว่าเป็นการสร้างสามัคคีให้กับประชาชนในท้องถิ่น^{๒๓}

๔. มีจิตสาธารณะมองโลกในแง่ดีมีความมุ่งมั่นตั้งใจทุ่มเทในการทำงานโดยไม่ใส่ใจว่าจะ เป็นงานหนักหรืองานเบา ทำหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถเพื่อให้เกิดประโยชน์ สูงสุดแก่สังคมและประชาชนในท้องถิ่น^{๒๔}

๕. ประพฤติตนให้ดีงามมีความยุติธรรมให้ความสำคัญเข้าร่วมกิจกรรมในการแก้ไขปัญหา ร่วมกันพัฒนาโครงการต่าง ๆ เมื่อมีประชาชนมาร้องเรียนขอความช่วยเหลือ เพื่อสร้างความเจริญ ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น^{๒๕}

๖. มีทัศนคติที่ดีมีประโยชน์ต่อตนเองและ ส่วนรวม มีความรอบรู้ เห็นประโยชน์บน พื้นฐานที่เป็นจริง ไม่เบียดเบียน ไม่ประทุษร้ายบุคคลอื่น พร้อมทั้งการมีจิตสาธารณะตั้งความ พรารถนาที่ดีที่จะช่วยเหลือบุคคลอื่นด้วยความยินดีเต็มใจ^{๒๖}

๗. การคิดดีทำดีช่วยเหลือกันและต้องลงมือปฏิบัติด้วยถือว่าเป็นหลักสำคัญ ทางกาย ทาง วาจา และทางใจ การช่วยเหลือสังคมจะต้องปฏิบัติให้เห็นจริงให้เป็นรูปธรรมประจักษ์ชัดเจน เกิด ผลลัพธ์ที่ดีต่อทางสังคม^{๒๗}

^{๒๑} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๓ วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๖.

^{๒๒} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๔ วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๖.

^{๒๓} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๒ วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๖.

^{๒๔} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๕ วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๖.

^{๒๕} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑ วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๖.

^{๒๖} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๖ วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๖.

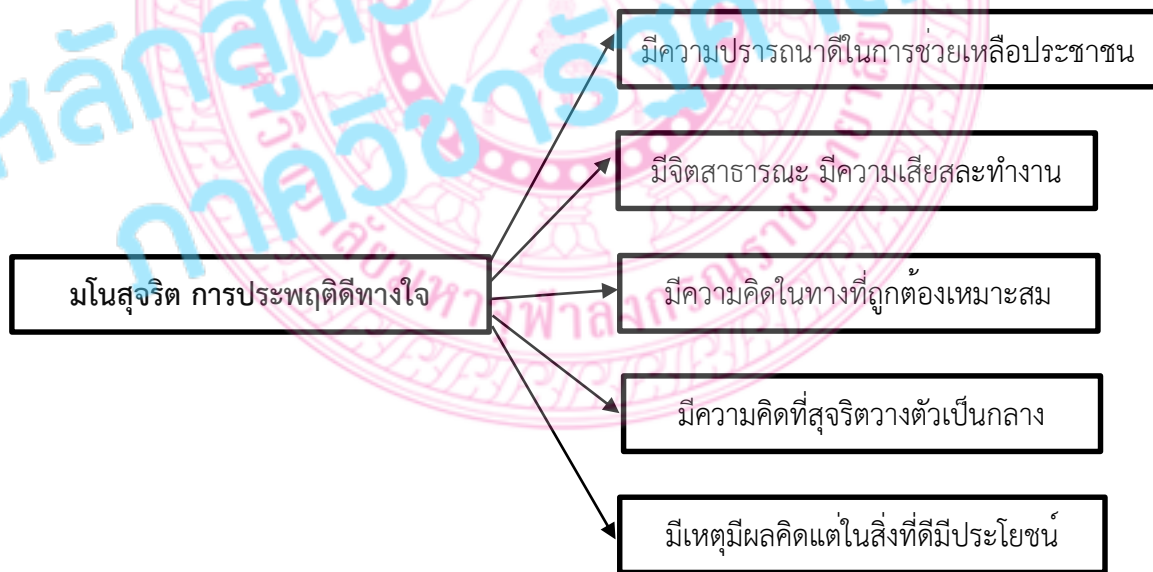
^{๒๗} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๘ วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๖.

๘. นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องมีจิตสำนึกที่ดี ไม่ทุจริตในโครงการต่าง ๆ ประพฤติปฏิบัติทำหน้าที่ให้ถูกต้องสมบูรณ์ บำเพ็ญประโยชน์ร่วมกับประชาชนในการแก้ไขปัญหา เป็นการสร้างความสามัคคีให้เกิดขึ้นในชุมชน^{๒๘}

๙. เข้าร่วมกิจกรรมโครงการ หรืองานสาธารณะประโยชน์เพื่อสร้างความสามัคคีให้กับคนในองค์กรและประชาชนในพื้นที่ที่จะต้องวางตัวเป็นกลางให้ความเสมอภาคในการช่วยเหลือชุมชนอย่างทั่วถึงและจะต้องมีความเท่าเทียมกันในทุก ๆ ด้าน^{๒๙}

๑๐. มีความคิดที่ดีบำเพ็ญสิ่งที่เป็นประโยชน์ โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าร่วมในกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหา นำไปสู่เป้าหมายหลักให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างยุติธรรม^{๓๐}

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านมโนสุจริต จากการสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ พบว่า นักการเมืองท้องถิ่นควรมีความเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อส่วนรวม มีความปรารถนาดีมุ่งมั่นตั้งใจทุ่มเทในการทำงาน ทำหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายด้วยความซื่อสัตย์สุจริต อย่างเต็มความสามารถ เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนในท้องถิ่นและสังคมต่อไป สรุปได้ดังแผนภาพ ๔.๓

แผนภาพที่ ๔.๓ การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้ง ด้านมโนสุจริต

^{๒๘}สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๐ วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๖.

^{๒๙}สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๗ วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๖.

^{๓๐}สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๙ วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๖.

ตารางที่ ๔.๒๖ แสดงสรุปผลการวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับหลักสุจริตธรรม ด้านมโนสุจริต

ลำดับที่	ข้อมูลการใช้สัมภาษณ์	ความถี่	คนที่
มโนสุจริต : การประพฤติดีทางใจ			
๑	มีความปรารถนาดีในการช่วยเหลือประชาชนและจะต้องมีความมุ่งมั่นตั้งใจทำงานมีความคิดที่ถูกต้อง	๓	๒,๕,๑๐
๒	มีความเสียสละมีจิตสาธารณะบำเพ็ญประโยชน์ทำงานเพื่อส่วนรวม มีความยุติธรรมในการแก้ไขปัญหา	๒	๑,๖
๓	มีความคิดในทางที่ถูกต้องเหมาะสมให้ความสำคัญในการพัฒนาโครงการต่าง ๆ เพื่อสร้างความสามัคคี	๒	๗,๘
๔	มีความคิดที่สุจริตวางตัวเป็นกลางให้ความเสมอภาค มีความตั้งใจในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ	๒	๓,๙
๕	มีเหตุมีผลคิดแต่ในสิ่งที่ดีมีประโยชน์ทำงานให้ความช่วยเหลือประชาชนอย่างเต็มที่	๑	๔

๒) พฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ทั้ง ๓ ตำบล

จากการสัมภาษณ์นี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ทั้ง ๓ ตำบล พบว่า มีการให้ข้อมูลสำคัญ ดังนี้

(๑) ด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

ท่านมีความเห็นเกี่ยวกับการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งอย่างไร จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ พบว่า

๑. รณรงค์ให้เลือกคนดีเข้ามาบริหารท้องถิ่น สนับสนุนคนที่ตั้งใจเข้าไปทำงาน และต้องการที่จะช่วยปรับปรุงท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ให้เจริญ ให้ประชาชนร่วมกันสอดส่องพฤติกรรมของทุกคนที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง^{๓๑}

๒. กลุ่มการเมืองยังไม่เข้าถึงประชาชน ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในด้านการหาเสียงเลือกตั้ง คณะกรรมการการเลือกตั้งที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรรณรงค์ให้ความรู้ความเข้าใจถึง

^{๓๑}สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๓ วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๖.

ความสำคัญในการรักษาสิทธิและผลประโยชน์ในการเลือกตั้งและส่งเสริมให้ประชาชนมีความเข้าใจในระบอบประชาธิปไตย^{๓๒}

๓. เรื่องนโยบายและวิสัยทัศน์ของผู้สมัครเป็นเรื่องที่อาจจะเกี่ยวข้องกับปัญหาปากท้องของประชาชนแต่ขณะเดียวกันความนิยมส่วนบุคคลก็เป็นเรื่องสำคัญ เพราะการเมืองท้องถิ่นผู้คนจะรับรู้และมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันอย่างใกล้ชิดจึงรู้เห็นพฤติกรรมและสามารถติดต่อสื่อสารกันได้โดยตรง หากต้องการสื่อสารถึงการหาเสียงก่อนเลือกตั้งสามารถทำได้โดยตรง รวดเร็วและรับรู้อย่างทั่วถึง^{๓๓}

๔. ต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของประชาชนให้มากที่สุด ทรัพยากรธรรมชาติ ในรูปแบบนโยบาย วัฒนธรรมต่างๆ ที่อาจจะถูกกลืนหายไปจากชุมชน โดยเฉพาะวัฒนธรรมทางการเมืองที่ถูกต้องเป็นและควรเป็น การตัดสินใจลงคะแนนเสียง ผู้ลงคะแนนเสียงจะกระทำอย่างละเอียดรอบคอบ ระมัดระวังโดยใช้ข่าวสารที่มากเพียงพอ^{๓๔}

๕. ภาครัฐควรมีการประชาสัมพันธ์เชิญชวนให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง เพื่อให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง นอกจากนี้ในการประชาสัมพันธ์ภาครัฐต้องสร้างลักษณะที่ดี สร้างความรู้ความเข้าใจต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง^{๓๕}

๖. สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดได้ดำเนินการรณรงค์ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตอำเภอบางกรวยได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการหาเสียงเลือกตั้งที่ถูกต้องและการกระทำที่ผิดกฎหมายเลือกตั้ง ขอรหัสและความผิดในการเลือกตั้งที่สำคัญ^{๓๖}

๗. การรณรงค์หาเสียงในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น นักการเมืองจะต้องแนะนำตัวกับประชาชน โดยแนะนำนโยบายการบริหารงานที่ทำได้จริง ไม่มีการโจมตีใส่ร้ายผู้อื่น ไม่มีการซื้อสิทธิขายเสียงเพื่อให้ตนเองชนะการเลือกตั้ง^{๓๗}

๘. ต้องช่วยกันรณรงค์ให้ข่าวสาร เพื่อลดการซื้อสิทธิขายเสียงไม่สามารถจางหายไปได้ ส่วนใหญ่ในระดับกลางจะมีการซื้อสิทธิขายเสียงมาจากหัวหน้าคะแนน กลุ่มผู้นำและคนในพื้นที่คือปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไขผู้หาเสียงต้องใจกว้างที่จริงใจและตรงไปตรงมาต่อประชาชน^{๓๘}

^{๓๒} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๔ วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๖.

^{๓๓} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๒ วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๖.

^{๓๔} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๕ วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๖.

^{๓๕} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑ วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๖.

^{๓๖} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๖ วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๖.

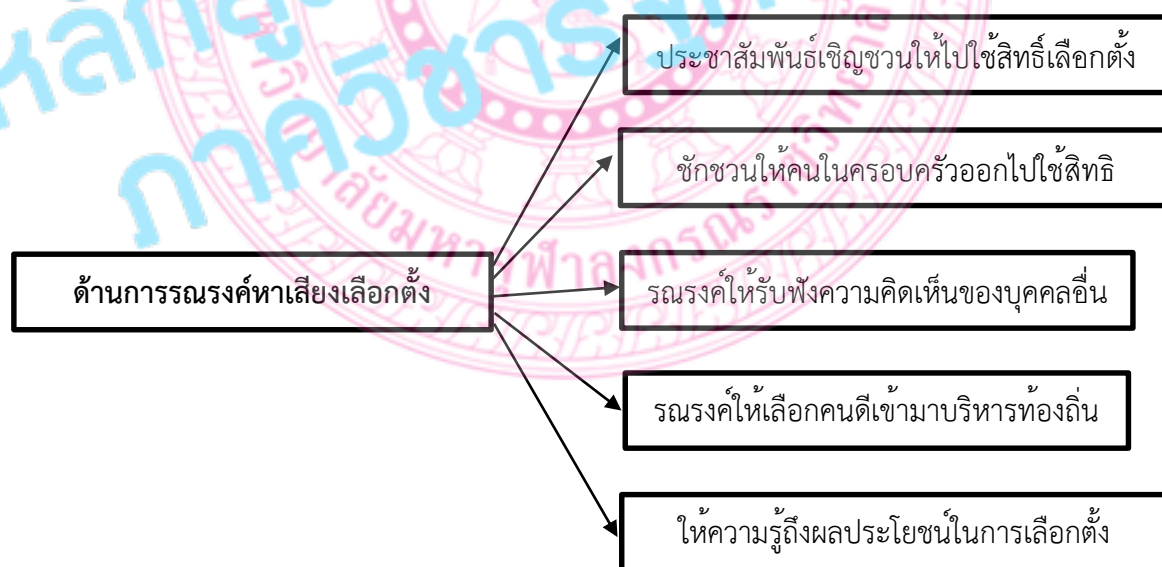
^{๓๗} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๘ วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๖.

^{๓๘} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๐ วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๖.

๙. การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นหรือมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ที่จะมีผลต่อความเป็นอยู่ในสังคม โดยมีจุดมุ่งหมายร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น^{๓๙}

๑๐. ชาวบ้านจะคอยว่ามีนักการเมืองคนไหนเข้ามามีแรงจูงใจให้เขาออกมาใช้สิทธิเลือกตั้ง มีนโยบายอะไร ชุมชนได้รับประโยชน์อย่างไร ไม่อยากให้มีการซื้อสิทธิขายเสียง ถ้าทำในสิ่งที่คุณคิด อยากให้ทำตามนโยบายที่ให้ไว้กับประชาชน อยากให้ทำได้จริงๆ^{๔๐}

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า พฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง พบว่า จะต้องมีการรณรงค์การเลือกตั้งโดยให้ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้ง ประชาชนจะต้องได้สิทธิเสรีภาพตามระบอบประชาธิปไตย ในด้านการรับรู้ข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการเลือกตั้งและสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองที่ดีให้กับประชาชน การสื่อสารควรเป็นไปในทางสร้างสรรค์ คำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก ปัจจุบันสื่อออนไลน์เป็นทางเลือกที่ผู้สมัครต่าง ๆ ใช้กันมากขึ้นและเป็นทางเลือกหนึ่งแทนการรณรงค์หาเสียงผ่าน โทรทัศน์ วิทยุ แผ่นป้าย แต่สื่อออนไลน์ยังมีการตั้งข้อจำกัดในการหาเสียงทำให้ผู้สมัครไม่มีเสรีภาพ ในการใช้สื่อออนไลน์หาเสียง ภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการให้สิทธิและเสรีภาพในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งให้มากกว่านี้ สรุปได้ดังแผนภาพ ๔.๔

แผนภาพที่ ๔.๔ พฤติกรรมการเลือกตั้ง ด้านการรณรงค์ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

^{๓๙}สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๗ วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๖.

^{๔๐}สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๙ วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๖.

ตารางที่ ๔.๒๗ แสดงสรุปผลการวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับ
ท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านการณรงค์ไปใช้สิทธิ
เลือกตั้ง

ลำดับที่	ข้อมูลการใช้สัมภาษณ์	ความถี่	คนที่
ด้านการณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง			
๑.	ประชาสัมพันธ์เชิญชวนให้ประชาชนในพื้นที่ออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งตามวันเวลาที่กำหนด	๓	๒,๗,๘
๒.	ชักชวนให้คนในครอบครัวออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งเพื่อเป็นการปลูกฝังวัฒนธรรมทางการเมืองเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่น	๓	๕,๙,๑๐
๓.	รณรงค์ให้รับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่นที่มีคิดเห็นต่างในการเลือกตั้ง	๒	๑,๖
๔.	รณรงค์ให้เลือกคนดีเข้ามาบริหารท้องถิ่นสนับสนุนคนที่ตั้งใจเข้าไปทำงาน	๑	๓
๕.	ให้ความรู้ความเข้าใจถึงความสำคัญในการรักษาสิทธิและผลประโยชน์ในการเลือกตั้ง	๑	๔

(๒) ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

ท่านมีความเห็นเกี่ยวกับการไปใช้สิทธิเลือกตั้งอย่างไร จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญพบว่า

๑. ในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งต้องพิจารณาเลือกนักการเมืองคนที่มีนโยบายทำได้จริง ชุมชนได้รับประโยชน์อย่างไรกับนโยบายนั้น ประพฤติปฏิบัติตามกฎหมายเลือกตั้ง ไม่มีการซื้อสิทธิขายเสียงในการเลือกตั้ง เข้าร่วมกิจกรรมและไปทำหน้าที่ใช้สิทธิการเลือกตั้งทุกครั้ง^{๔๑}

๒. ภาครัฐควรปลูกฝังอุดมการณ์ทางการเมืองในการเลือกตั้งระดับต่าง ๆ เช่น การไปใช้สิทธิเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น หรือส่งเสริมกิจกรรมทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง เพื่อเป็นเครื่องมือในการตัดสินใจเลือกคนดีมาบริหารท้องถิ่นของตน^{๔๒}

๓. สนับสนุนให้เลือกคนดีสร้างสังคมที่มีคุณภาพจริงๆ มีอุดมการณ์ ตั้งใจทำงานตามนโยบายที่หาเสียงไว้ เพื่อจะได้ช่วยเหลือประชาชน ปรับปรุงท้องถิ่นพัฒนาประเทศชาติให้เจริญดีขึ้น เพื่อประชาชนจะได้อยู่ดีมีสุข^{๔๓}

^{๔๑}สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๓ วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๖.

^{๔๒}สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๔ วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๖.

^{๔๓}สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๒ วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๖.

๔. สิทธิของบุคคลควรมีอิสระไม่ถูกจำกัดมากเกินไปสามารถใช้ได้อย่างอิสระตามที่กฎหมายกำหนดไว้ และประชาชนควรมีส่วนร่วมในการที่จะตรวจสอบผู้ลงสมัครว่ามีคุณธรรมมีจริยธรรม มีคุณสมบัติที่เราจะสามารถพึ่งพาได้หรือไม่^{๔๔}

๕. หน่วยงานของรัฐจะต้องแนะนำประชาชนให้ไปตรวจชื่อก่อนลงคะแนนว่ามีชื่ออยู่ในหน่วยเลือกตั้งหรือไม่ แนะนำให้ประชาชนใช้บัตรให้ถูกต้องและต้องไปใช้สิทธิทุกครั้ง เพราะถ้าไม่ไปเลือกตั้งจะเสียสิทธิและมีความผิดตามที่กฎหมายรัฐธรรมนูญกำหนดไว้^{๔๕}

๖. ประชาชนควรไปใช้สิทธิเลือกตั้งโดยเคารพต่อกฎหมายการเลือกตั้งตามสิทธิและหน้าที่ เพราะกฎหมายกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างรัฐหรือหน่วยงานของรัฐกับราษฎรเพื่อวางระเบียบสังคม เพื่อให้สังคมมีความสงบเรียบร้อย^{๔๖}

๗. การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นประชาชนควรไปใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะเป็นกิจกรรมที่จำเป็นอย่างหนึ่งในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย ในการใช้สิทธิเลือกตั้งควรจะเป็นแบบบริสุทธิ์ยุติธรรมไม่ควรมีการซื้อสิทธิขายเสียง^{๔๗}

๘. การลงคะแนนเลือกตั้งนั้นไม่เป็นประชาธิปไตยเต็มตัว เพราะว่ายังมีนักการเมือง กลุ่มผลประโยชน์ และหัวคะแนนที่เข้ามาบีบบทบาทในชุมชน ดังนั้นหน่วยงานที่รับผิดชอบจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีและประชาชนจะต้องเลือกคนดี มีความตั้งใจเข้ามาพัฒนาท้องถิ่น^{๔๘}

๙. การเลือกตั้งท้องถิ่น ประชาชนทุกคนที่อยู่ในตำบลควรจะต้องออกไปใช้สิทธิทุกคน เนื่องจากนักการเมืองท้องถิ่นจะเป็นตัวแทนของประชาชนในตำบลนั้น ๆ ดังนั้นจะต้องเลือกคนดี คนที่ตั้งใจทำงาน มีนโยบายที่ทำได้จริงมาดูแลตำบลของเรา^{๔๙}

๑๐. ปัจจุบันรัฐบาลเปิดโอกาสให้มีการเลือกตั้งล่วงหน้าทำให้ประชาชนออกมาใช้สิทธิมากขึ้น แต่ก็ยังไม่ตอบโจทย์กับปัญหาทั้งหมด ดังนั้นรัฐบาลจะต้องมีการศึกษาปัญหาและรับฟังปัญหาของประชาชนเพื่อนำมาเป็นฐานข้อมูลในการเลือกตั้งครั้งต่อไป^{๕๐}

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า พฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง พบว่า หน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรจะลงพื้นที่ให้ความรู้กับประชาชนให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนลงคะแนนการ

^{๔๔}สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๕ วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๖.

^{๔๕}สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑ วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๖.

^{๔๖}สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๖ วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๖.

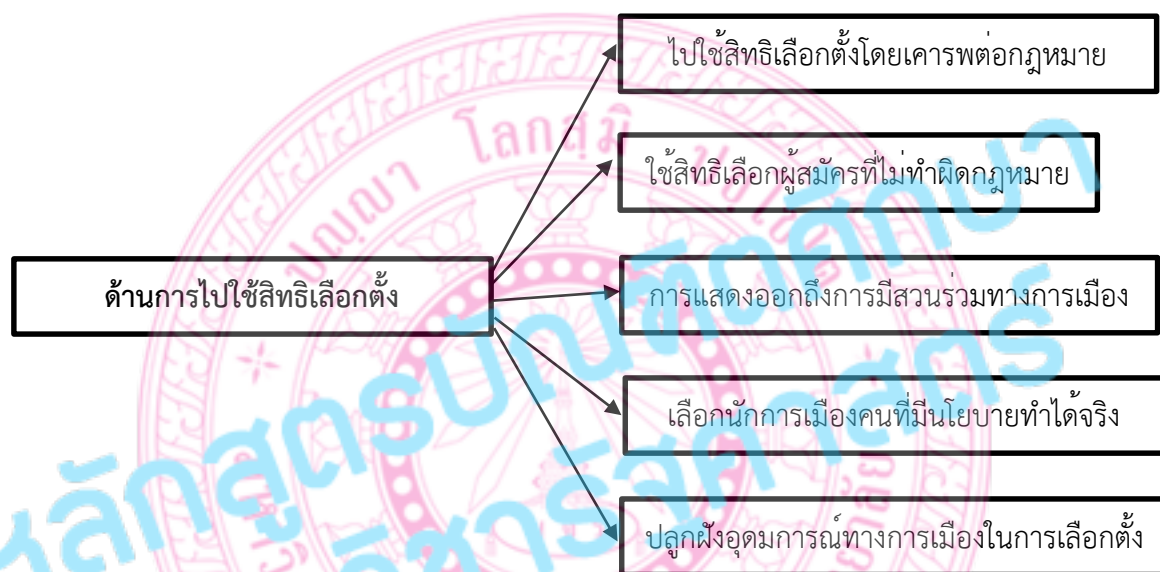
^{๔๗}สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๘ วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๖.

^{๔๘}สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๐ วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๖.

^{๔๙}สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๗ วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๖.

^{๕๐}สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๙ วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๖.

เลือกตั้งให้เห็นถึงความสำคัญของการเลือกตั้ง หน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ลงพื้นที่จะต้องวางตัวเป็นกลางช่วยแนะนำประชาชนให้ตรวจสอบรายชื่อก่อนลงคะแนน มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านและหน่วยเลือกตั้งแนะนำประชาชนใช้บัตรให้ถูกต้องและไปใช้สิทธิตามที่กฎหมายกำหนด ภาครัฐควรมุ่งส่งเสริมหรือปลูกฝังความรู้ความเข้าใจไปยังผู้ที่ไม่เห็นความสำคัญของการออกไปใช้สิทธิ ควรมีการสำรวจและตรวจสอบประชาชนเหล่านั้นว่ามีปัญหาอะไรเกิดขึ้นที่ทำให้เขาไม่สามารถไปใช้สิทธิได้ แล้วนำปัญหาเหล่านั้นมาหาแนวทางในการแก้ไขร่วมกัน สรุปได้ดังแผนภาพ ๔.๕

แผนภาพที่ ๔.๕ พฤติกรรมการเลือกตั้ง ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

ตารางที่ ๔.๒๘ แสดงสรุปผลการวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

ลำดับที่	ข้อมูลการใช้สัมภาษณ์	ความถี่	คนที่
ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง			
๑	ไปใช้สิทธิเลือกตั้งโดยเคารพต่อกฎหมายตามกฎหมายรัฐธรรมนูญกำหนดไว้	๓	๒,๖,๙
๒	ใช้สิทธิเลือกผู้สมัครที่ไม่ทำผิดกฎหมายการเลือกตั้งไม่ซื้อสิทธิขายเสียง	๓	๑,๕,๗

ตารางที่ ๔.๒๘ แสดงสรุปผลการวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อมูลการใช้สัมภาษณ์	ความถี่	คนที่
ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง			
๓	การแสดงออกถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ดีที่สุดก็คือการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง	๒	๘,๑๐
๔	เลือกนักการเมืองคนที่มีนโยบายทำได้จริงชุมชนได้รับประโยชน์อย่างไรกับนโยบายนั้น	๑	๓
๕	ปลูกฝังอุดมการณ์ทางการเมืองในการเลือกตั้งหรือส่งเสริมกิจกรรมทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง	๑	๔

(๓) ด้านติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง

ท่านมีความเห็นเกี่ยวกับติดตามตรวจสอบการเลือกตั้งอย่างไร จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ พบว่า

๑. การนับคะแนนการเลือกตั้งประชาชนต้องช่วยกันดูแล และสอดส่องว่าเจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในช่วงนับคะแนนและหลังนับคะแนนให้มีความโปร่งใส สุจริต ยุติธรรม เป็นไปตามระบอบประชาธิปไตย^{๕๑}

๒. หน่วยงานภาครัฐต้องมีการกำหนดนโยบายให้ชัดเจนในการตรวจสอบและควบคุมการเลือกตั้งให้เป็นไปตามกฎหมาย บริสุทธิ์ยุติธรรม ควบคุมการเลือกตั้งได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ความเป็นกลางที่ประชาชนสามารถตรวจสอบได้^{๕๒}

๓. ติดตามนโยบายหาเสียงของกลุ่มการเมืองที่ให้กับประชาชนช่วงลงพื้นที่หาเสียงว่าเมื่อได้เป็นคณะบริหารเทศบาลส่วนท้องถิ่นแล้วจะช่วยเหลือดูแลความเดือดร้อนของประชาชนตามที่สัญญาไว้หรือไม่อย่างไร^{๕๓}

๔. การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นถ้ามีการแข่งขันกันสูงมีหลายกลุ่มที่ลงสมัครประชาชนจะให้ความสนใจติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง ส่วนใหญ่การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นก็จะมีแต่ผู้สมัครและกลุ่มการเมืองเดิม ๆ ที่ลงสมัคร ประชาชนในท้องถิ่นจึงให้ความสนใจน้อยกว่าการเลือกตั้งทั่วไป^{๕๔}

^{๕๑}สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๔ วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๖.

^{๕๒}สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๕ วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๖.

^{๕๓}สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๓ วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๖.

^{๕๔}สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๒ วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๖.

๕. มีการสนใจติดตามข่าวสารบ้านเมืองการใช้สิทธิเลือกตั้ง ศึกษานโยบายของผู้สมัคร และพรรคการเมืองการร่วมกิจกรรมการเมืองการเลือกตั้ง ติดตามการตรวจสอบของนักการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ^{๕๕}

๖. การติดตามตรวจสอบการเลือกตั้งตามแนวสุจริตธรรม ต้องมีคณะกรรมการการตรวจสอบที่ได้มาตรฐาน ทำหน้าที่ด้วยความสุจริต มีความรับผิดชอบ ไม่ละทิ้งหน้าที่ขณะที่ปฏิบัติงาน และต้องดูแลสถานที่การเลือกตั้งให้อยู่ในความสงบ เรียบร้อย ไม่ให้มีการทุจริตเกิดขึ้น^{๕๖}

๗. หน่วยงานของรัฐควรให้ความรู้กับประชาชนว่าหลังการเลือกตั้งถ้าตรวจสอบนักการเมืองแล้วมีความผิดขาดคุณสมบัติ คณะกรรมการการเลือกตั้งไม่รับรองการเลือกตั้งนักการเมืองจะเสียสิทธิและถูกลงโทษอะไรบ้างตามรัฐธรรมนูญนี้^{๕๗}

๘. นักการเมืองท้องถิ่นและตัวแทนของกลุ่มการเมืองที่ดีจะต้องลงพื้นที่ขอขอบคุณ และสอบถามความต้องการของประชาชนว่าจะให้ช่วยเหลือเรื่องอะไร เพื่อจะได้นำเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการบริหารท้องถิ่นให้กำหนดเป็นนโยบายช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่นั้น ๆ ต่อไป^{๕๘}

๙. ภาครัฐต้องเตรียมความพร้อมในการเลือกตั้งทุกระดับและให้ความรู้ความเข้าใจแก่หน้าที่ให้ถูกต้องชัดเจน แบ่งหน้าที่หรือมอบหมายงานให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อที่จะเตรียมการเลือกตั้งให้พร้อม และสามารถป้องกันการทุจริตได้^{๕๙}

๑๐. ประชาชนต้องมีการติดตามตรวจสอบในการเลือกตั้ง การหาเสียงของนักการเมืองท้องถิ่นภาครัฐต้องมีนโยบาย กำหนดให้ประชาชนได้รับรู้ถึงการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐ เจ้าหน้าที่ภาครัฐต้องชัดเจนในการนับคะแนนการเลือกตั้งและประชาชนต้องรู้ถึงขั้นตอนการนับคะแนน^{๖๐}

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า พฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ดำเนินติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง พบว่า หน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องให้ข้อมูลแก่ประชาชนโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการทำงานตรวจสอบการเลือกตั้ง ช่วยดูแลสอดส่องต่อนับคะแนนและหลังนับคะแนนให้มีความสุจริต โปร่งใส เป็นไปตามหลักประชาธิปไตย สามารถทำให้ประชาชนเชื่อมั่นในการทำงาน การตรวจสอบการทำหน้าที่เมื่อพบปัญหาข้อผิดพลาดและความไม่ถูกต้อง จะได้ช่วยกันแก้ไขหรือร้องเรียนการทำหน้าที่ เมื่อมีการ

^{๕๕}สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑ วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๖.

^{๕๖}สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๖ วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๖.

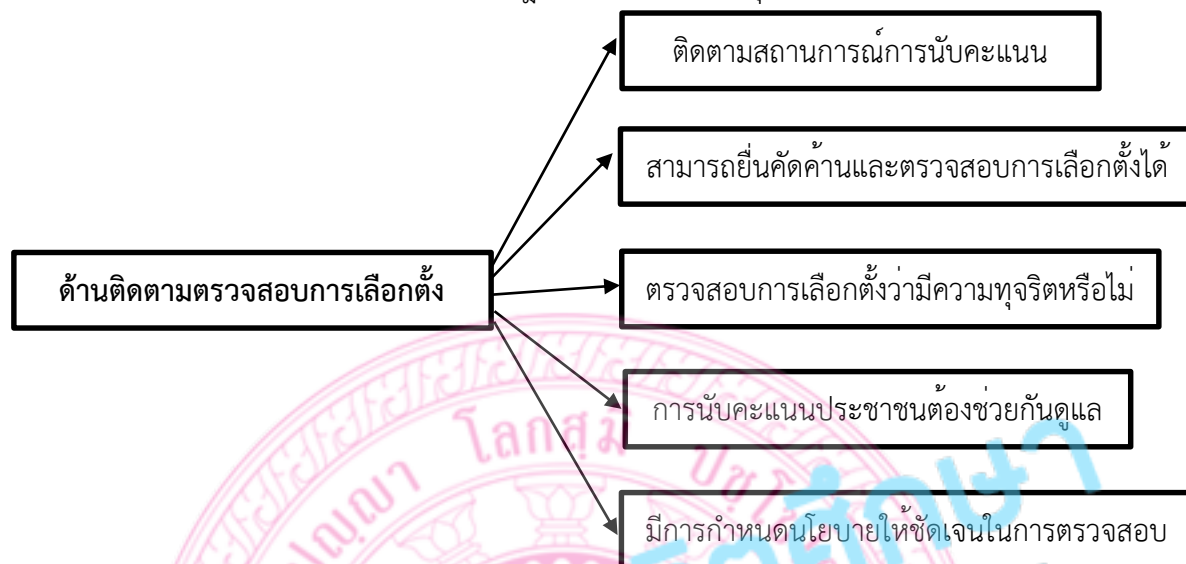
^{๕๗}สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๘ วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๖.

^{๕๘}สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๐ วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๖.

^{๕๙}สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๗ วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๖.

^{๖๐}สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๙ วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๖.

ตรวจสอบจากภาคประชาชนก็จะทำให้เจ้าหน้าที่คอยระวังการปฏิบัติงาน มีความชอบธรรม และมีความเป็นกลางในการทำงานไม่กล้าทำผิดกฎหมายการเลือกตั้งสรุปได้ตั้งแผนภาพ ๔.๖

แผนภาพที่ ๔.๖ พฤติกรรมการเลือกตั้ง ด้านติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง

ตารางที่ ๔.๒๙ แสดงสรุปผลการวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง

ลำดับที่	ข้อมูลการใช้สัมภาษณ์	ความถี่	คนที่
ด้านติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง			
๑	ติดตามสถานการณ์การนับคะแนนให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชนในท้องถิ่นก่อนและหลังการเลือกตั้ง	๓	๒,๖,๗
๒	สามารถยื่นคัดค้านและตรวจสอบการเลือกตั้งได้ ภาครัฐจะต้องวางแผนอย่างมีระบบในการติดตามตรวจสอบผลการเลือกตั้ง	๒	๕,๙
๓	ตรวจสอบการเลือกตั้งว่ามีความสุจริตหรือไม่หน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบการเลือกตั้งจะต้องมีความโปร่งใสและเป็นกลาง	๒	๑,๘

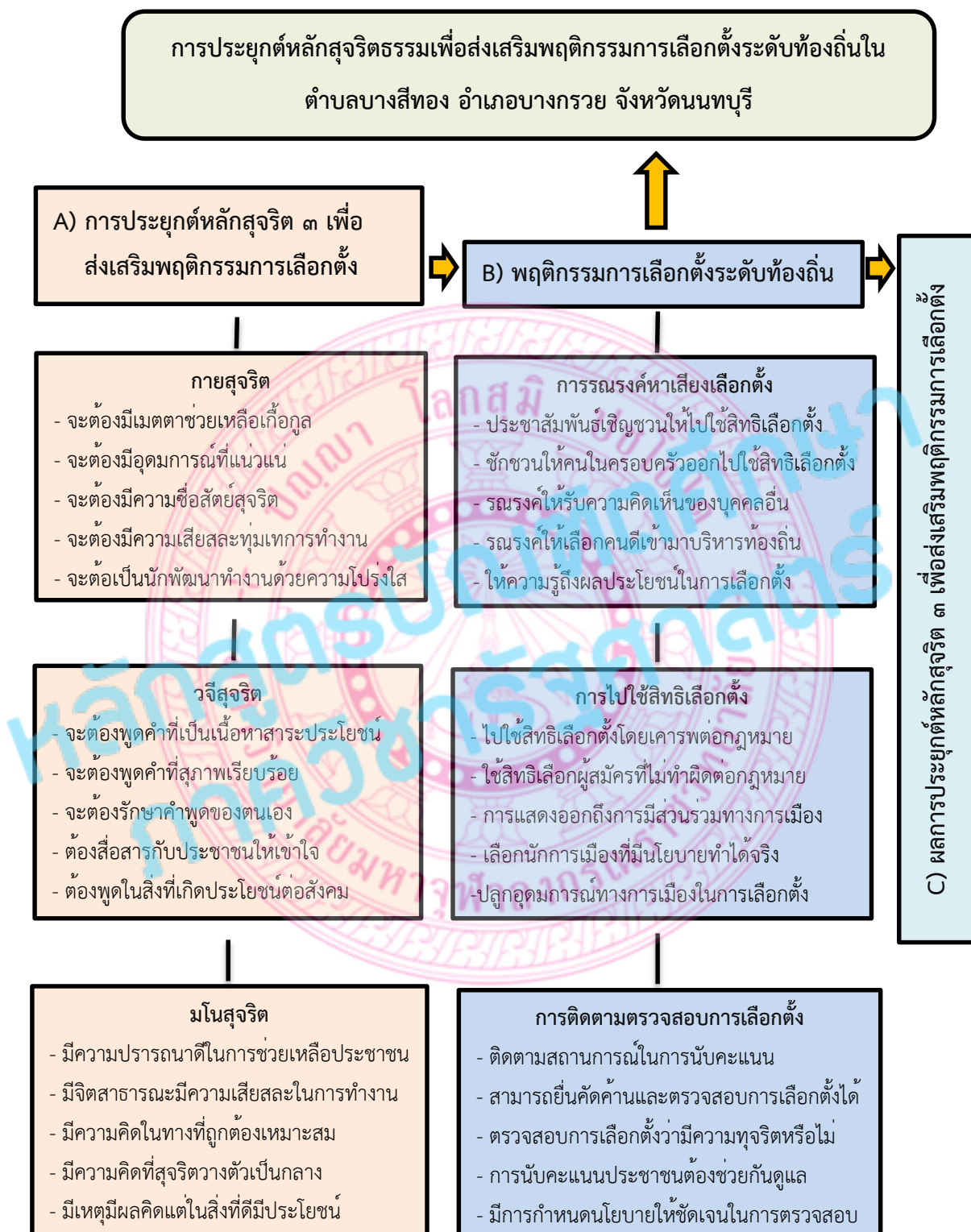
ตารางที่ ๔.๒๙ แสดงสรุปผลการวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อมูลการใช้สัมภาษณ์	ความถี่	คนที่
ด้านติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง			
๔	การนับคะแนนประชาชนต้องช่วยกันดูแลเจ้าหน้าที่ในช่วงนับคะแนนและหลังนับคะแนนให้มีความโปร่งใส	๒	๓,๑๐
๕	หน่วยงานภาครัฐต้องมีการกำหนดนโยบายให้ชัดเจนในการตรวจสอบและควบคุมการเลือกตั้งให้เป็นไปตามกฎหมาย	๑	๔

๔.๖ องค์ความรู้

๔.๖.๑ องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปองค์ความรู้ (Body of knowledge) ที่ได้จากการศึกษา เรื่อง การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ผู้วิจัยได้สรุปเป็นองค์ความรู้จากการวิจัย ประกอบด้วย ๑.การประยุกต์หลักสุจริตธรรม ๓ ด้าน ได้แก่ (๑) ด้านกายสุจริต (๒) ด้านวจีสุจริต และ(๓) ด้านมโนสุจริต ๒.พฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ๓ ด้าน ได้แก่ (๑) ด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง (๒) ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง และ(๓) ด้านการติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง ซึ่งสามารถสรุปองค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย ดังภาพที่ ๔.๑ และจากการสัมภาษณ์ สามารถนำมาสรุปเพื่อไปใช้ประโยชน์ได้จริง ดังแสดงในแผนภาพที่ ๔.๑

แผนภาพที่ ๔.๗ องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

จากแผนภาพที่ ๔.๗ องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัยเรื่อง “การประยุกต์หลักสุจริตธรรม เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี” อธิบายได้ดังนี้

A) การประยุกต์หลักสุจริต ๓ เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้ง

(๑) กายสุจริต อธิบายได้ว่า ประชาชนจะต้องเลือกนักการเมืองที่อุทิศร่างกาย ชอบช่วยเหลือเกื้อกูลสังคมส่วนรวม เมื่อเกิดปัญหาหาร่วมกันแก้ไขกับประชาชน ทำงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเพื่อประโยชน์สุขของส่วนรวม เคารพในสิทธิผู้อื่น

(๒) วาจสุจริต อธิบายได้ว่า ประชาชนจะต้องเลือกนักการเมืองที่พูดจริงทำจริง รักษาสัจจะคำพูด แนะนำสิ่งที่เป็นประโยชน์เพื่อส่วนรวม พูดแต่คำส่งเสริมสร้างความสามัคคีภายในชุมชน มีเหตุมีผล มีสารประโยชน์และถูกกาลเทศะ

(๓) มโนสุจริต อธิบายได้ว่า ประชาชนจะต้องเลือกนักการเมืองที่มีจิตอาสา มีความเสียสละ มีความปรารถนาดี มีความคิดเห็นที่ถูกต้องไม่ทุจริตคอร์รัปชัน มีใจเป็นกลางโดยยึดหลักความเสมอภาค มีความยุติธรรมในการช่วยเหลือ

B) พฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น

(๑) ด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง อธิบายได้ว่า การประชาสัมพันธ์หรือชักชวนประชาชนโดยผ่านสื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ ใบปลิว บ้าย และสื่อออนไลน์ เป็นต้น เป็นการเชิญชวนที่มีทางเลือกหลากหลาย เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลและรับทราบข้อมูลทุกระดับและทุกชั้น ทำให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลรับรู้ถึงวันเวลาและสถานที่หรือการเตรียมตัว การรับฟังนโยบายในการหาเสียงของพรรคการเมือง การปฏิบัติตัวให้ถูกต้องตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับในการเลือกตั้ง

(๒) ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง อธิบายได้ว่า การที่ประชาชนไปใช้สิทธิและทำหน้าที่ของตนเองตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ และเคารพต่อกฎหมายเลือกตั้ง หรือสถานที่เลือกตั้ง เพื่อที่จะคัดสรรหรือเลือกตัวแทนในการไปทำหน้าที่แทนตนเอง การไปใช้สิทธิทุกครั้งและตามวันเวลาสถานที่ที่กำหนดเป็นการเห็นความสำคัญเลือกตั้ง เป็นการแสดงออกถึงการตื่นตัวทางการเมืองการเข้าใจในระบอบประชาธิปไตย การไปใช้สิทธิเป็นการรักษาระบอบประชาธิปไตยและทำให้ระบอบการปกครองนี้สามารถดำเนินไปได้ ทำให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติและแก่ตนเอง

(๓) ด้านการติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง อธิบายได้ว่า จะต้องติดตามการปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเลือกตั้ง มีการทำงานเป็นกลางสุจริต หรือเที่ยงธรรม มีการให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ประชาชน การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปตรวจสอบการนับคะแนนตรงตามวันเวลา หรือการคำนวณคะแนนเป็นไปตามระเบียบที่กำหนดไว้หรือไม่ และการตรวจสอบการทำงานของนักการเมือง เพื่อให้เกิดการพัฒนาในองค์กร มีการรับฟังการร้องเรียนถึงปัญหาต่างๆ แล้วนำมาแก้ไขเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่การเลือกตั้งครั้งต่อไป เป็นการ

เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมกับหน่วยงานภาครัฐมากขึ้น มีการทำงานร่วมกันจะช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่ดีแก่เจ้าหน้าที่และประชาชน

C) ผลการประยุกต์หลักสุจริต ๓ เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้ง

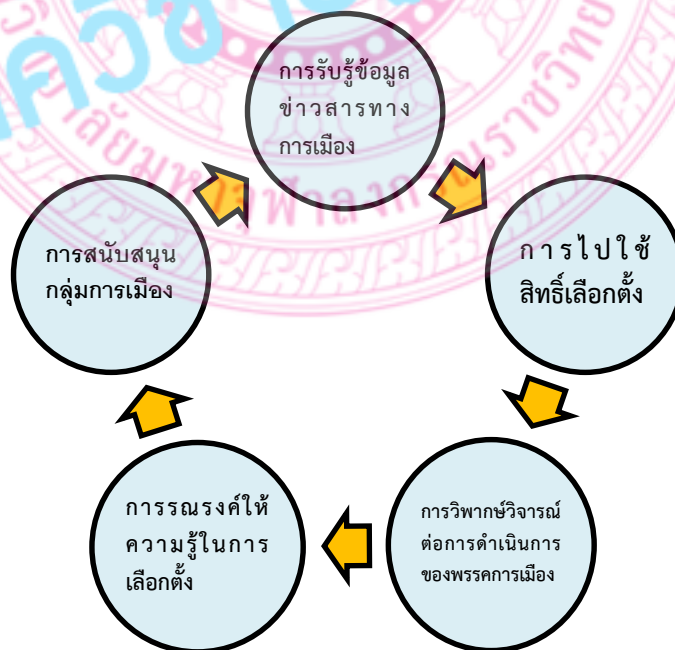
(๑) ด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง พบว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุก ๆ ฝ่ายได้ปฏิบัติตามหลักกฎหมายการเลือกตั้ง ช่วงการหาเสียงเลือกตั้งไม่มีการกล่าวร้ายโจมตีฝ่ายตรงข้าม ไม่มีการซื้อสิทธิ์ขายเสียงของนักการเมือง ประชาชนออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งเพิ่มขึ้น

(๒) ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง พบว่า ประชาชนมีแนวคิดการตัดสินใจที่ดีขึ้น ออกใช้สิทธิเลือกตั้งมากขึ้น โดยส่วนใหญ่จะเลือกนักการเมืองที่เป็นคนดี มีคุณธรรม ไม่ทำผิดกฎระเบียบการเลือกตั้ง เข้ามาบริหารงานท้องถิ่นของตน

(๓) ด้านการติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง พบว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง มีความสุจริตยุติธรรม มีความโปร่งใสมากขึ้น มีการเปิดเผยข้อมูลแจ้งผลการเลือกตั้งให้ประชาชนได้รับทราบมากขึ้น และเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบมากขึ้น

๔.๖.๒ องค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปองค์ความรู้ (Body of knowledge) ที่ได้จากการศึกษา เรื่อง การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จากสำรวจและจากการสัมภาษณ์ สามารถนำมาสรุปเพื่อไปใช้ประโยชน์ได้จริง ดังแสดงในแผนภาพที่ ๔.๘

แผนภาพที่ ๔.๘ องค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากการวิจัย

อธิบายได้ว่า การเลือกตั้งเป็นการปกครองโดยประชาธิปไตย เป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคนที่ต้องไปเลือกตั้ง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการปกครองประเทศโดยการเลือกผู้แทน ที่ต้องอยู่ในขอบเขตการให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นจริงและถูกต้องไม่บิดเบือน ประชาธิปไตยที่แท้จริง ต้องสนับสนุนความถูกต้องและชอบธรรมของสังคม โดยการออกเสียงประชามติเมื่อมีปัญหาหรือข้อถกเถียง อธิบายรายละเอียดได้ดังนี้

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง อธิบายได้ว่า ข่าวสารการเลือกตั้งจะต้องให้ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้ง มีการรณรงค์การเลือกตั้งไม่ว่าจะเป็นในระดับหน่วยงาน ส่วนงานกองงานที่เกี่ยวกับสิทธิตามประชาธิปไตยของประชาชน และสร้างวินัยประชาธิปไตยให้กับประชาชนในท้องถิ่น ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ประชาสัมพันธ์การเลือกตั้งผู้ปกครองผ่านนักเรียน ในการไปเลือกตั้ง ให้นักเรียนจัดกิจกรรมรณรงค์ เชิญชวนไปเลือกตั้งใช้สิทธิทางการเมือง ในชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่ จัดกิจกรรมจำลอง สถานการณ์การเลือกตั้งให้นักเรียนได้เรียนรู้ ทั้งกระบวนการและขั้นตอนในการเลือกตั้ง

การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง อธิบายได้ว่า พฤติกรรมทางการเมืองในการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปโดยส่วนใหญ่แล้วพบว่า กลุ่มผลประโยชน์ พรรคการเมือง นักการเมือง ผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่สามรถแยกออกจากกันได้แม้จะมีการแก้ไขกฎหมายมาตราต่างๆแล้วก็ตามนิสัยของนักการเมืองก็ไม่มีเปลี่ยนแปลงโดยเฉพาะในเรื่องของการซื้อสิทธิ์ขายเสียงในการเลือกตั้งแต่ละครั้งที่ผ่านมาตั้งแต่จะมีการซื้อสิทธิ์ขายเสียงเพิ่มมากขึ้นและเห็น ได้ชัดในยุคปัจจุบันนี้ จึงทำให้การพัฒนาประเทศชาติล่าช้าลงเกิดการทุจริตคอร์รัปชันของนักการเมืองประเทศชาติเสียหายเศรษฐกิจแย่ นักลงทุนไม่กล้าเข้ามารวมลงทุนด้วย

การวิพากษ์วิจารณ์ต่อการดำเนินการของพรรคการเมือง อธิบายได้ว่า ประชาชนส่วนใหญ่ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมือง หายากมากแทบจะไม่เคยได้ยินว่าประชาชนจะเป็นสมาชิกพรรคการเมือง การเป็นสมาชิกพรรคการเมือง ส่วนใหญ่เป็นโดยการสนับสนุนพรรค หรือองค์กรทางการเมือง ทำให้เป็นที่รู้กันว่าคนนี้สังกัดพรรคการเมืองนี้ ส่วนใหญ่ในระดับล่างจะมีการซื้อสิทธิ์ขายเสียง มาจากหัวคะแนน กลุ่มผู้นำ คนในพื้นที่คือปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไขการเป็นสมาชิกพรรคการเมืองจะต้องมีสิ่งที่น่าสนใจทำให้ผู้ที่ออกมาใช้สิทธิในการลงคะแนนเลือกตั้งนั้นไม่เป็นประชาธิปไตยเต็มตัวเพราะว่ายังมีนักการเมือง กลุ่มผลประโยชน์ และหัวคะแนนที่เข้ามาบีบบบาทในชุมชน

การรณรงค์ให้ความรู้ในการเลือกตั้ง อธิบายได้ว่า หน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นลงพื้นที่ให้ความรู้ให้กับประชาชน ชาวบ้านได้รับรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้ง โดยการติดแผ่นป้ายและการประชาสัมพันธ์ เชิญชวนมาใช้สิทธิลงคะแนนเสียงของพรรคการเมืองต่างๆ และจากจดหมายที่หน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบการเลือกตั้งส่งมาตามบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งประจำบ้านทุกบ้าน รณรงค์ให้ประชาชนแต่ละคนรับทราบวัน เวลา การเลือกตั้งท้องถิ่นในแต่ละครั้งให้

ประกาศเสียงตามสาย ประชาสัมพันธ์ให้ชาวบ้านเลิกการซื้อสิทธิขายเสียง สนับสนุนประชาชนให้ตรวจสอบรายชื่อ สิทธิการเลือกตั้ง ก่อนถึงวันเลือกตั้ง

การสนับสนุนกลุ่มการเมือง อธิบายได้ว่า สนับสนุนกันด้วยความศรัทธาและความเชื่อมั่นต่อกลุ่มการเมืองนั้นๆ หรือนักการเมือง การสนับสนุนกลุ่มการเมืองเป็นเรื่องของคนที่มีอิทธิพลหรือมีบทบาทในสังคมนั้น หรือพรรคการเมืองที่สนับสนุนเป็นตัวแปรสำคัญในการสร้างอำนาจต่อรองหรือเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ตน

บทที่ ๕

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี” มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้ ๑) เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ของประชาชน ๒) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชน และ ๓) การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ของประชาชน

โดยในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Research Method) โดยประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เก็บข้อมูลภาคสนาม (Field Study) จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จำนวน ๓๔๕ คน โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ลักษณะของแบบสอบถามเป็นทั้งปลายเปิด และปลายปิด ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ โดยหาค่าความถี่ (Frequency), ค่าร้อยละ (Percentage), ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ทดสอบสมมติฐานโดยการทดสอบค่าที (t-Test) และค่าเอฟ (F-Test) วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

๕.๒ อภิปรายผล

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

๕.๓.๓ ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี” สามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

๕.๑.๑ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถาม เรื่องการประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ดังนี้

พบว่า ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน ๑๙๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๘๐ มีอายุระหว่าง ๓๘ - ๔๗ ปี จำนวน ๑๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๖๐ มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน ๑๘๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๕๐ มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน ๑๐๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๑๐ และมีรายได้ ๑๐,๐๐๑ - ๑๕,๐๐๐ บาท จำนวน ๑๓๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๐๐

๕.๑.๒ สรุปผลการวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๔.๑๔$, S.D.=๐.๒๘) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง ($\bar{X} = ๔.๑๖$, S.D.= ๐.๓๒), รองลงมา ได้แก่ การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ($\bar{X} = ๔.๑๓$, S.D.=๐.๓๑) และ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ($\bar{X} = ๔.๑๑$, S.D.=๐.๓๓) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุปได้ดังนี้

ด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง พบว่า พฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านการรณรงค์ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๔.๑๓$, S.D.= ๐.๓๑) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ เคยรณรงค์ประชาสัมพันธ์และเชิญชวนให้ประชาชนในท้องถิ่นไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ($\bar{X} = ๔.๑๘$, S.D.=๐.๖๒) รองลงมา ได้แก่ มีส่วนร่วมในการชักชวนให้คนในครอบครัวเพื่อนบ้านออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งตามวันเวลาที่กำหนด ($\bar{X} = ๔.๑๘$, S.D.=๐.๖๕), เห็นด้วยและร่วมรณรงค์ให้ประชาชนเคารพฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่นที่แตกต่าง ($\bar{X} = ๔.๑๗$, S.D.=๐.๗๖), เคยเข้าร่วมประชุมจากภาครัฐเพื่อประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ($\bar{X} = ๔.๑๔$, S.D.=๐.๖๙) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ได้ทราบข้อมูล การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสิทธิหน้าที่ ตลอดจนถึงการแนะนำให้ประชาชนเคารพต่อกฎหมายเลือกตั้ง ($\bar{X} = ๔.๐๓$, S.D.=๐.๗๕) ตามลำดับ

ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง พบว่า พฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านการไปใช้เลือกตั้ง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.33) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ไปใช้สิทธิเลือกตั้งโดยเคารพต่อกฎหมายการเลือกตั้งตามวันเวลาที่กำหนด ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.35) รองลงมา ได้แก่ ใช้สิทธิเลือกผู้สมัครที่ไม่ทำผิดกฎหมายบ้านเมือง ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.37), การไปใช้สิทธิเลือกตั้งเป็นการแสดงออกถึงการมีส่วนร่วมทางการเมือง ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.37), ทราบว่าการไปใช้สิทธิเลือกตั้งเป็นหน้าที่ของประชาชนที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.34) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ไปใช้สิทธิเลือกผู้สมัครที่ตั้งใจทำงานเพื่อส่วนรวมและเข้าใจปัญหาของคนในพื้นที่ ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.33) ตามลำดับ

ด้านการติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง พบว่า พฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทองอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านการติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.32) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ได้ติดตามสถานการณ์การนับคะแนนผลการเลือกตั้ง ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.38) รองลงมา ได้แก่ ทราบว่าสามารถยื่นคัดค้านและตรวจสอบการเลือกตั้งได้ ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.39), มีส่วนร่วมตรวจสอบการเลือกตั้งว่ามีความสุจริตและเป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายหรือไม่ ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.32), มีส่วนร่วมรับทราบถึงการตรวจสอบการเลือกตั้งว่าปฏิบัติตามกฎหมายหรือไม่ ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.37) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ติดตามการทำงานของนักการเมืองท้องถิ่นหลังเลือกตั้งว่าทำตามนโยบายหรือไม่ ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.37) ตามลำดับ

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.24) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ กายสุจริต ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.35), รองลงมา ได้แก่ มโนสุจริต ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.57) และ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ วจสุจริต ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.37) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุปได้ดังนี้

ด้านกายสุจริต พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ด้านกายสุจริต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.35) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องมีเมตตากรุณาช่วยเหลือเกื้อกูลสงเคราะห์ประชาชนให้เท่าเทียมกัน ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.32) รองลงมา ได้แก่ นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องมีอุดมการณ์ที่แน่วแน่ อุทิศตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.30), นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องมีความซื่อสัตย์สุจริตทำงานด้วยความโปร่งใสเพื่อให้ประชาชนได้อยู่ดี มีสุข ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.34), นักการเมืองท้องถิ่น

จะต้องรักษาทรัพย์สินของทางราชการและช่วยกันใช้อย่างประหยัด ($\bar{X} = ๔.๐๙$, S.D. = ๐.๗๒) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องให้คำแนะนำ หรือให้การชี้แนะกับประชาชน เมื่อเกิดปัญหา ($\bar{X} = ๔.๐๘$, S.D. = ๐.๘๐) ตามลำดับ

ด้านวจีสจจริต พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ด้านวจีสจจริต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๔.๐๙$, S.D. = ๐.๗๗) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องพูดคำที่เป็นเนื้อหาสาระประโยชน์ มีเหตุผล ($\bar{X} = ๔.๑๔$, S.D. = ๐.๗๐) รองลงมา ได้แก่ นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องพูดคำที่สุภาพเรียบร้อยกับประชาชน ($\bar{X} = ๔.๑๔$, S.D. = ๐.๗๓), นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องรักษาคำพูดของตนเองที่ให้ไว้กับประชาชน ($\bar{X} = ๔.๑๒$, S.D. = ๐.๖๙), นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องพูดส่งเสริมสร้างความสามัคคีในชุมชน ($\bar{X} = ๔.๐๗$, S.D. = ๐.๗๒) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องพูดความจริงถูก กาลเทศะ ($\bar{X} = ๓.๙๙$, S.D. = ๐.๗๘) ตามลำดับ

ด้านมนิสจจริต พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ด้านมนิสจจริต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๔.๑๐$, S.D. = ๐.๗๕) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องมีความปรารถนาดีในการช่วยเหลือประชาชน ($\bar{X} = ๔.๑๗$, S.D. = ๐.๗๓) รองลงมา ได้แก่ นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องมีจิตสาธารณะ มีความเสียสละทำงานเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ($\bar{X} = ๔.๑๖$, S.D. = ๐.๗๑), นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องมีความคิดในทางที่ถูกต้องเหมาะสม เช่น ไม่ทุจริตคอร์รัปชัน ($\bar{X} = ๔.๑๑$, S.D. = ๐.๗๑), นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องมีจิตสำนึกในการทำงานที่ดี ไม่ทำผิดศีลธรรมและกฎหมายบ้านเมือง ($\bar{X} = ๔.๐๔$, S.D. = ๐.๗๗) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องมีความเห็นถูกต้องตั้งใจทำงาน เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนมากกว่าส่วนตัว ($\bar{X} = ๔.๐๓$, S.D. = ๐.๖๙) ตามลำดับ

๕.๑.๓ สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

พบว่า ประชาชนที่มี เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ ๑ ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวยจังหวัดนนทบุรี แตกต่างกัน

พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ ๒ ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี แตกต่างกัน

พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ ๓ ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี แตกต่างกัน

พบว่า ประชาชนที่มีการศึกษา ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ ๔ ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี แตกต่างกัน

พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ ๕ ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี แตกต่างกัน

พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

๕.๑.๔ สรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค และแนวทางการเกี่ยวกับพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

พบว่า ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค และแนวทางเกี่ยวกับพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ดังนี้

ด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง พบว่า มีประชาชนบางส่วนยังขาดการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง การประชาสัมพันธ์ที่ไม่ทั่วถึง การรับรู้ข่าวสารที่ไม่ต่อเนื่อง การให้ข้อมูลข่าวสารที่ล่าช้าจึงทำให้ไม่ได้รับข่าวสารเท่าที่ควร ทำให้ประชาชนไม่สามารถเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองได้

ส่วนข้อเสนอแนะของประชาชนนั้น อยากให้ภาครัฐนั้นมีการจัดประชุม สัมมนา เสวนา ให้ความรู้ ความเข้าใจหรือการปลูกฝังอุดมการณ์อธิปไตยให้เกิดกับประชาชน การให้สิทธิและเสรีภาพในการ แสดงออกทางการเมืองตามรัฐธรรมนูญอย่างต่อเนื่องและไม่ถูกจำกัดกีดกันด้านข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการ เลือกตั้งระดับท้องถิ่น

ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง พบว่า การไปใช้สิทธิของประชาชนแต่ละครั้งมีขั้นตอนวิธีการ ยุ่งยากยากใช้เวลานาน การเลือกตั้งบ่อยครั้งทำให้ประชาชนเกิดความเบื่อหน่ายไม่อยากจะเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง เมื่อไปใช้สิทธิเลือกผู้สมัครแล้วรูปแบบการเมืองก็เดิม ๆ ไม่เปลี่ยนแปลง การเข้าไป แสวงหาผลประโยชน์หรืออำนาจยังมีให้เห็น ส่วนข้อเสนอแนะของประชาชนนั้นการส่งเสริมให้ นักการเมืองคำนึงถึงผลประโยชน์ของท้องถิ่นและของประชาชนให้มาก จะช่วยเสริมสร้างความมั่นคง และเสถียรภาพทางการเมืองทำให้ไม่เกิดปัญหาทางการเมือง

ด้านการติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง พบว่า การทำหน้าที่ของคณะกรรมการการ เลือกตั้งหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งมีความผิดพลาด เลือกปฏิบัติ การนับคะแนน การคำนวณคะแนน และการ ประกาศคะแนนยังมีปัญหา ทำให้ประชาชนสงสัยถึงการทำหน้าที่ไม่โปร่งใสหรือไม่ ควรเปิดโอกาสให้ ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วม โดยเปิดรับสมัครตัวแทนของประชาชนที่มีความสนใจเข้าไปสังเกตการณ์ ไปติดตามการทำงานหรือตรวจสอบการทำหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ หน่วยงานของรัฐต้องมีการประกาศ คะแนนที่ชัดเจนทำให้ประชาชนเชื่อถือได้ ประชาชนทุกคนควรมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงาน ของนักการเมืองว่าเป็นไปตามนโยบายที่หาเสียงไว้หรือไม่ โดยมีสิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ

๕.๑.๕ สรุปผลการวิเคราะห์การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการ เลือกตั้งระดับท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

กายสุจริต สรุปได้ว่า การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้ง ระดับท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านกายสุจริต จาก การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ พบว่า นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องทำสิ่งที่ดีงามถูกต้อง ควรให้ความ ช่วยเหลือประชาชนด้วยการให้สิ่งที่ประชาชนขาดแคลนเพื่อเยียวยาความเดือดร้อน ให้ความรู้ ให้ คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ และมีความเสียสละทุ่มเททำงานเพื่อประชาชนในท้องถิ่น

วจีสุจริต สรุปได้ว่า การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับ ท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านวจีสุจริต จากการ สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ พบว่า นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องทำสิ่งที่ดีงามถูกต้อง ควรรักษาคำมั่น สัญญาที่ได้ให้ไว้กับประชาชน และสามารถทำในสิ่งพูดไว้กับประชาชนได้ จึงจะได้รับความเคารพนับ ถือ ความเลื่อมใสศรัทธาจากประชาชน

มโนสุจริต สรุปได้ว่า การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้ง ระดับท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านมโนสุจริต จาก

การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ พบว่า นักการเมืองท้องถิ่นควรมีความเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อส่วนรวม มีความปรารถนาดีมุ่งมั่นตั้งใจทุ่มเทในการทำงาน ทำหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายด้วยความซื่อสัตย์สุจริต อย่างเต็มความสามารถ เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนในท้องถิ่นและสังคมต่อไป

ด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง สรุปได้ว่า พฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง พบว่า จะต้องมีการรณรงค์การเลือกตั้งโดยให้ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้ง ประชาชนจะต้องได้สิทธิเสรีภาพตามระบอบประชาธิปไตยในด้านการรับรู้ข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการเลือกตั้งและสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองที่ดีให้กับประชาชน การสื่อสารควรเป็นไปในทางสร้างสรรค์ คำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก ปัจจุบันสื่อออนไลน์เป็นทางเลือกที่ผู้สมัครต่าง ๆ ใช้กันมากขึ้น และเป็นทางเลือกหนึ่งแทนการรณรงค์หาเสียงผ่าน โทรทัศน์ วิทยุ แผ่นป้าย แต่สื่อออนไลน์ยังมีการตั้งข้อจำกัดในการหาเสียงทำให้ผู้สมัครไม่มีเสรีภาพ ในการใช้สื่อออนไลน์หาเสียง ภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการให้สิทธิและเสรีภาพในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งให้มากกว่านี้

ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง สรุปได้ว่า พฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง พบว่า หน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรจะลงพื้นที่ให้ความรู้กับประชาชนให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนลงคะแนนการเลือกตั้งให้เห็นถึงความสำคัญของการเลือกตั้ง หน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ลงพื้นที่จะต้องวางตัวเป็นกลางช่วยแนะนำประชาชนให้ตรวจสอบรายชื่อก่อนลงคะแนน มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านและหน่วยเลือกตั้งแนะนำประชาชนใช้บัตรให้ถูกต้องและไปใช้สิทธิตามที่กฎหมายกำหนดภาครัฐควรมุ่งส่งเสริมหรือปลูกฝังความรู้ความเข้าใจไปยังผู้ที่ไม่เห็นความสำคัญของการออกไปใช้สิทธิ ควรมีการสำรวจและตรวจสอบประชาชนเหล่านั้นว่ามีปัญหาอะไรเกิดขึ้นที่ทำให้เขาไม่สามารถไปใช้สิทธิได้ แล้วนำปัญหาเหล่านั้นมาหาแนวทางในการแก้ไขร่วมกัน

ด้านการติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง สรุปได้ว่า พฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ด้านติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง พบว่า หน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องให้ข้อมูลแก่ประชาชนโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการทำงานตรวจสอบการเลือกตั้ง ช่วยดูแลสอดส่องต่อนับคะแนนและหลังนับคะแนนให้มีความสุจริต โปร่งใส เป็นไปตามหลักประชาธิปไตย สามารถทำให้ประชาชนเชื่อมั่นในการทำงาน การตรวจสอบการทำหน้าที่เมื่อพบปัญหาข้อผิดพลาดและความไม่ถูกต้อง จะได้ช่วยกันแก้ไขหรือร้องเรียนการทำหน้าที่ เมื่อมีการตรวจสอบจากภาคประชาชนก็จะทำให้เจ้าหน้าที่คอยระวังการปฏิบัติงาน มีความชอบธรรม และมีความเป็นกลางในการทำงานไม่กล้าทำผิดกฎหมายการเลือกตั้ง

๕.๒ อภิปรายผล

๕.๒.๑ จากผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

จากการศึกษา พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า การรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนไปใช้สิทธิเป็นสิ่งที่จะต้องทำให้อยู่ในรูปแบบของพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๖๒ โดยผู้สมัครจะต้องลงพื้นที่แนะนำตัว บอกถึงนโยบายของกลุ่มตนเอง ไม่ใส่ร้ายผู้สมัครกลุ่มอื่น การไปใช้สิทธิเลือกตั้งสิ่งสำคัญที่ประชาชนจะต้องทำ เช่น แสดงตัวโดยการยื่นหลักฐานสำหรับการออกเสียงเลือกตั้ง เป็นการกระทำด้วยความสมัครใจตามสิทธิหน้าที่ของตนตามระบอบประชาธิปไตย ประชาชนในพื้นที่จะต้องติดตามตรวจสอบการเลือกตั้งให้มีความบริสุทธิ์ยุติธรรม ให้มีความสำคัญต่อคะแนนเสียงของผู้สมัครที่ตนเลือก ถ้าพบความทุจริตในการเลือกตั้งต้องมีส่วนร่วมในการลงชื่อถอดถอนนักการเมืองและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เพื่อจะได้คนดีเข้ามาพัฒนาบริหารท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรีให้มีความเจริญขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **วิจิตร เกิดน้อย** ได้วิจัยเรื่อง “พฤติกรรมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในตำบลไทยवास อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม” ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อพฤติกรรมการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในตำบลไทยवास อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม โดยรวมอยู่ในระดับมาก^๑ สอดคล้องกับงานวิจัยของ **นุชปภาดา ธนวโรดม** ได้วิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการเลือกตั้งของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลนครนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์” ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลนครนครสวรรค์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก^๒ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ **พระมหาสถิต สุทธิมนิ และคณะ** ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในจังหวัดขอนแก่น เขตเลือกตั้งที่ ๑” ผลการวิจัยพบว่า ๑.ระดับพฤติกรรมการเลือกตั้ง

^๑วิจิตร เกิดน้อย, “พฤติกรรมการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในตำบลไทยवास อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม”, **วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๒).

^๒นุชปภาดา ธนวโรดม, “พฤติกรรมการเลือกตั้งของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลนครนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์”, **วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๗).

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดขอนแก่น เขตเลือกตั้งที่ ๑ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก^๓

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถอภิปรายเป็นรายด้านได้ดังนี้

ด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีการติดตามและรับรู้ข่าวสารในการเลือกตั้งทางโทรทัศน์ วิทยุ บ้าย ประชาสัมพันธ์ หนังสือพิมพ์ หรือสื่ออินเทอร์เน็ต และได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการช่วยรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ หรือเชิญชวนให้ประชาชนรับรู้ถึงความสำคัญในการไปเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งจะก่อให้เกิดทัศนคติที่ดี ทำให้ประชาชนได้ทราบข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง ทราบถึงวันเวลา และสถานที่หรือข้อควรปฏิบัติก่อนไปเลือกตั้ง เพื่อที่จะไม่ให้ประชาชนเสียสิทธิหรือโดนตัดสิทธิในการเลือกตั้ง การรณรงค์ประชาสัมพันธ์ไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นจะน้อยกว่าการเลือกตั้งระดับชาติ แต่ประชาชนมีความตื่นตัวสนใจการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง และได้ติดตามข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สมัครเลือกตั้ง ระดับต่างๆ อย่างต่อเนื่องเพื่อประกอบการตัดสินใจ เลือกผู้สมัคร โดยคุณผลการทำงาน การเตรียมพร้อมเพื่อไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **พระมหาณรงค์ ธम्मเมธี (ศรีพันลม)** ได้วิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนกับการเลือกตั้งทั่วไปของชุมชนท่าเตียน กรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนกับการเลือกตั้งทั่วไปของชุมชนท่าเตียน กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.29$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ($\bar{X} = 4.21$) อยู่ในระดับมาก^๔ สอดคล้องกับงานวิจัยของ **พระสุรเดช สุเมธโส (บุญเรือง)** ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนต่อการตัดสินใจใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนเสียงเลือกตั้งทั่วไปสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในตำบลท่าผามอก อำเภอคลองจังหวัดแพร่” ผลการวิจัยพบว่า ด้านการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งและข่าวสารเกี่ยวกับผู้สมัครรับเลือกตั้งตามหลักธรรมาธิปไตยโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก^๕ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ **สุจินตนา โสภาเวทย์** ได้วิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมในการใช้สิทธิทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลหนองสองห้อง อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย” ผลการวิจัยพบว่า

^๓พระมหาสถิต สุทธิมน และคณะ, “พฤติกรรมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในจังหวัดขอนแก่น เขตเลือกตั้งที่ ๑” ,วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์, ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๒ (พฤษภาคม - สิงหาคม ๒๕๖๔) : ๑๒.

^๔พระมหาณรงค์ ธम्मเมธี(ศรีพันลม), “การมีส่วนร่วมของประชาชนกับการเลือกตั้งทั่วไป ของชุมชนท่าเตียน กรุงเทพมหานคร”, สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๒).

^๕พระสุรเดช สุเมธโส (บุญเรือง), “ความคิดเห็นของประชาชนต่อการตัดสินใจใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนเสียงเลือกตั้งทั่วไปสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในตำบลท่าผามอก อำเภอเมือง จังหวัดแพร่”, สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๒).

ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองสองห้อง อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย มีส่วนร่วมในการใช้สิทธิทางการเมืองท้องถิ่น ด้านการรณรงค์หาเสียงอยู่ในระดับมาก^๖

ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง พบว่า พฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า ประชาชนจะต้องตรวจสอบสิทธิการเลือกตั้ง เตรียมหลักฐานต่าง ๆ ก่อนไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ในการเลือกตั้งประชาชนส่วนใหญ่มีการตื่นตัวทางการเมือง ซึ่งมีผลมาจากการทำหน้าที่ของนักการเมือง หรือนโยบายของพรรคการเมืองต่างๆ ที่เคยหาเสียงไว้ การทำผิดกฎหมายและไม่เคารพต่อกฎหมาย บ้านเมือง การไม่รับฟังความเห็นต่างของประชาชน สิ่งเหล่านี้เป็นเหตุให้ประชาชนได้ตระหนักถึงสิทธิ และหน้าที่ของตนเอง ไม่ว่าจะเป็ นสิทธิในการเลือกบุคคลที่จะไปใช้อำนาจแทนตนเองในการบริหารประเทศหรือนิติบัญญัติ ผลเหล่านี้จึงเป็นแรงผลักดันให้ประชาชนตระหนักถึงสิทธิและหน้าที่ของตนเองมากขึ้น ทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ออกมาใช้สิทธิเลือกตั้ง เพื่อที่จะเลือกบุคคลที่มีจริยธรรม มีคุณธรรมไม่ผิดกฎหมาย และเคารพต่อกฎหมายบ้านเมืองผู้ที่ตนเองไว้วางใจที่จะมอบ อำนาจให้ เพื่อเป็นตัวแทนตนเองโดยผ่านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **รัชฎากร เอี่ยมอำไพ** ได้วิจัยเรื่อง “รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนที่มีผลต่อการ ตัดสินใจในการเลือกตั้งทั่วไป” ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งทั่วไปโดยรวมอยู่ในระดับมาก^๗ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ **พระมหาณรงค์ ธมฺมเมธี (ศรีพันลม)** ได้วิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนกับการเลือกตั้งทั่วไปของชุมชนท่าเตียน กรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนกับการเลือกตั้งทั่วไปของชุมชนท่าเตียน กรุงเทพมหานครโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการใช้สิทธิเลือกตั้ง อยู่ในระดับมาก^๘และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ **พระครูศรีธรรมวิเทศ (ประเสริฐ ปลูกโสภา)** ได้วิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไปในอำเภอ

^๖สุจินตนา ไสภาเวทย์, “การมีส่วนร่วมในการใช้สิทธิทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองสองห้อง อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย”, **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๕๒).

^๗รัชฎากร เอี่ยมอำไพ, “รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชน ที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งทั่วไป”, **ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๔).

^๘พระมหาณรงค์ ธมฺมเมธี (ศรีพันลม), “การมีส่วนร่วมของประชาชนกับการเลือกตั้งทั่วไป ของชุมชนท่าเตียน กรุงเทพมหานคร”, **สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๒).

เมือง จังหวัดชุมพร” ผลการวิจัยพบว่า ๑. โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับ ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้งอยู่ในระดับมาก^๙

ด้านการติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง พบว่า พฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า ประชาชนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการทำหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐมากยิ่งขึ้นมีการเข้าไปมีส่วนร่วมในการติดตามการทำงานและตรวจสอบของหน่วยงานภาครัฐตั้งแต่เริ่มต้นการร่วมตรวจสอบคุณสมบัติของนักการเมือง การทำหน้าที่ของรัฐ มีความเป็นกลางในการทำหน้าที่หรือไม่ การร่วมสังเกตการณ์ในหน่วยเลือกตั้งต่างๆ การทุจริตการเลือกตั้ง การนับคะแนน และการทำหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง สำหรับบุคคลทั่วไป ได้แก่ติดตามและไปฟังการหาเสียงของนักการเมืองท้องถิ่น การได้รับรู้ข้อมูลจากการเข้าร่วมชุมนุมทางการเมืองใน โอกาสต่างๆ ปัจจุบันประชาชนให้ความสนใจและติดตามนักการเมืองมากขึ้น ทำให้เห็นว่าประชาชนมีการตื่นตัวทางการเมือง และเข้าร่วมในการแสดงประสามติแสดงความคิดเห็นทางการเมืองในการเปิดเวทีสาธารณะ มีการประเมินข่าวสารต่างๆ เกี่ยวกับผู้สมัครรับเลือกตั้งหรือเกี่ยวกับพรรคการเมืองที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งสังกัด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหานรงค์ ธรรมเมธี (ศรีพันธ์ม) ได้วิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนกับการเลือกตั้งทั่วไปของชุมชนท่าเตียนกรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนกับการเลือกตั้งทั่วไปของชุมชนท่าเตียน กรุงเทพมหานครโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง อยู่ในระดับมาก^{๑๐} ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุจินตนา โสภาเวทย์ ได้วิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมในการใช้สิทธิทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลหนองสองห้อง อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองสองห้อง อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย มีส่วนร่วมในการใช้สิทธิทางการเมืองท้องถิ่น ด้านการติดตามตรวจสอบการบริหารงานของเทศบาล อยู่ในระดับมาก^{๑๑} สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชฎากร เอี่ยมอำไพ ได้วิจัยเรื่อง “รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมทาง

^๙พระครูศรีธรรมวิเทศ (ประเสริฐ ปณฺโณภาโส), “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไปในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร”, สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓).

^{๑๐}พระมหานรงค์ ธรรมเมธี (ศรีพันธ์ม), “การมีส่วนร่วมของประชาชนกับการเลือกตั้งทั่วไป ของชุมชนท่าเตียน กรุงเทพมหานคร”, สารนิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๒).

^{๑๑}สุจินตนา โสภาเวทย์, “การมีส่วนร่วมในการใช้สิทธิทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองสองห้อง อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๕๒).

การเมืองของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งทั่วไป” ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งทั่วไป ด้านการติดตามข้อมูลข่าวสารทางการเมืองประชาชนใช้เทคโนโลยีทำให้สะดวกในการติดตามข่าวสารมากยิ่งขึ้น โดยรวมอยู่ในระดับมาก^{๑๒} และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ณัฐกาญจน์ เข็มนาค** ได้วิจัยเรื่อง “พฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนน เลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา” ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนน เลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง^{๑๓}

ด้านกายสุจริต : การประพฤติดีทางกายด้านวจีสุจริต พบว่า การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า ประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จะเลือกนักการเมืองที่มีความเสียสละตั้งใจทำงานเพื่อประโยชน์ส่วนรวม มีความซื่อสัตย์สุจริตในหน้าที่ของตน ให้การสงเคราะห์แนะนำในสิ่งที่จะเกิดประโยชน์ต่อชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **พิภุชน มากไชย** ได้วิจัยเรื่อง “การนำหลักสุจริต ๓ ไปใช้ในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต” ผลการวิจัยพบว่า การนำหลักสุจริต ๓ ไปใช้ในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต โดยรวมมีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก^{๑๔} ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ **พระครูสังฆรักษ์มนตรี ถาวโร (ศรีนอก)** ได้วิจัยเรื่อง “การบริหารงานตามหลักสุจริต ๓ ของผู้บริหารเทศบาลตำบลแก้งคร้อ อำเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ” ผลการวิจัยพบว่าประชาชนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักสุจริต ๓ อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเฉลี่ยมากไปหาน้อยตามลำดับ คือ ด้านกายสุจริต (ความประพฤติทางกาย) ด้าน

^{๑๒}รัฐภากร เอี่ยมอำไพ, “รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชน ที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งทั่วไป”, **ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๔).

^{๑๓}ณัฐกาญจน์ เข็มนาค, “พฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา”, **สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓).

^{๑๔}พิภุชน มากไชย, “การนำหลักสุจริต ๓ ไปใช้ในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต”, **สารนิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓)

วจีสัจจิต (ความประพฤติทางด้านวาจา) และด้านโนสัจจิต (ความประพฤติทางด้านใจ) ตามลำดับ^{๑๕} และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหานรินทร์ สุรพลโณ (เอมพันธ์) ได้วิจัยเรื่อง “การประยุกต์หลักพุทธจริยธรรมเพื่อ พัฒนาจริยธรรมทางการเมือง ของผู้นำทางการเมืองในจังหวัดชัยภูมิ” ผลการวิจัยพบว่า ๑) สภาพทั่วไปของจริยธรรมทางการเมืองของผู้นำทางการเมืองที่มีความสำคัญ ได้แก่ ชื่อสัตย์สุจริต และมีจิตสำนึกที่ดีในการรับผิดชอบหน้าที่ โดยการเข้าร่วมประชุมสภาเห็นชอบร่างข้อบัญญัติ งบประมาณด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีการติดตามการใช้จ่ายงบประมาณให้เป็นไปตามข้อบัญญัติ งบประมาณ ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างในการใช้ชีวิต และมีความเป็นอยู่อย่างพอเพียง^{๑๖}

ด้านวจีสัจจิต : การประพฤติดีทางวาจา พบว่า การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า ประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จะต้องเลือกนักการเมืองที่ใช้ถ้อยคำสุภาพ พูดด้วยความสัตย์จริง เป็นคนรักษาคำพูดทำตามนโยบายที่หาเสียงไว้ ไม่พุดยุยงใส่ร้ายผู้อื่น จะต้องพูดในสิ่งที่เกิดประโยชน์เพื่อสร้างความสามัคคีให้เกิดขึ้นต่อชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระครูศรีปริยัตยาภิณห์ (นพพล เขมนโว) ได้วิจัยเรื่อง “การเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง^{๑๗} สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิภูษณ มากไชย ได้วิจัยเรื่อง “การนำหลักสุจริต ๓ ไปใช้ในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต” ผลการวิจัยพบว่า การนำหลักสุจริต ๓ ไปใช้ในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองภูเก็ต

^{๑๕}พระครูสังฆรักษ์มนตรี ถาวโร (ศรีนอก) , “การบริหารงานตามหลักสุจริต ๓ ของผู้บริหารเทศบาลตำบลแก้งคร้อ อำเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๗).

^{๑๖}พระมหานรินทร์ สุรพลโณ (เอมพันธ์) , “การประยุกต์หลักพุทธจริยธรรมเพื่อพัฒนาจริยธรรมทางการเมือง ของผู้นำทางการเมืองในจังหวัดชัยภูมิ”, ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย , ๒๕๖๓).

^{๑๗}พระครูศรีปริยัตยาภิณห์ (นพพล เขมนโว) , “การเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร”, วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓).

จังหวัดภูเก็ต โดยรวมมีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก^{๑๘}และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระครูสังฆรักษ์มนตรี ถาวร (ศรีนอก) ได้วิจัยเรื่อง “การบริหารงานตามหลักสุจริต ๓ ของผู้บริหารเทศบาล ตำบลแก้งคร้อ อำเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ” ผลการวิจัยพบว่าประชาชนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักสุจริต ๓ อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเฉลี่ยมากไปหาน้อยตามลำดับ คือ ด้านกายสุจริต (ความประพฤติทางด้านกาย) ด้านวิสุจริต (ความประพฤติทางด้านวาจา) และด้านมโนสุจริต (ความประพฤติทางด้านใจ) ตามลำดับ^{๑๙}

ด้านมโนสุจริต : การประพฤติดีทางใจ พบว่า การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า ประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี จะต้องเลือกนักการเมืองที่มีความประพฤติดีทางใจ คือ พูดดี ทำดี คิดดี บริหารงานด้วยความโปร่งใสไม่ทุจริตคอร์รัปชันในโครงการงานที่ทำ มีความยุติธรรมและให้ความเสมอภาคกับประชาชนทุกคน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระครูศรีปริยัตยาภิมณฑ์ (นพพล เขมน์โว) ได้วิจัยเรื่อง “การเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง^{๒๐} สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหานรินทร์ สุรบุญโอบ (เอมพันธ์) ได้วิจัยเรื่อง “การประยุกต์หลักพุทธจริยธรรมเพื่อพัฒนาจริยธรรมทางการเมือง ของผู้นำทางการเมืองในจังหวัดชัยภูมิ” ผลการวิจัยพบว่าซื่อสัตย์สุจริต และมีจิตสำนึกที่ดีในการรับผิดชอบหน้าที่ โดยการเข้าร่วมประชุมสภาเห็นชอบร่างข้อบัญญัติ งบประมาณด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีการติดตามการใช้จ่ายงบประมาณให้เป็นไปตามข้อบัญญัติ งบประมาณ ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างในการใช้ชีวิต และมี

^{๑๘}พิภุชณ มากไชย, “การนำหลักสุจริต ๓ ไปใช้ในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต”, สารนิพนธ์ศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓)

^{๑๙}พระครูสังฆรักษ์มนตรี ถาวร (ศรีนอก) , “การบริหารงานตามหลักสุจริต ๓ ของผู้บริหารเทศบาลตำบลแก้งคร้อ อำเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๓).

^{๒๐}พระครูศรีปริยัตยาภิมณฑ์ (นพพล เขมน์โว), “การเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร”, วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓).

ความเป็นอยู่อย่างพอเพียง^{๒๑}และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระครูสังฆรักษ์มนตรี ถาวโร (ศรีนอก) ได้วิจัยเรื่อง “การบริหารงานตามหลักสุจริต ๓ ของผู้บริหารเทศบาลตำบลแก้งคร้อ อำเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ” ผลการวิจัยพบว่าประชาชนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักสุจริต ๓ อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเฉลี่ยมากไปหาน้อยตามลำดับ คือ ด้านกายสุจริต (ความประพฤติทางด้านกาย) ด้านวจีสุจริต (ความประพฤติทางด้านวาจา) และด้านมโนสุจริต (ความประพฤติทางด้านใจ) ตามลำดับ^{๒๒}

๕.๒.๒ จากผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

จากผลการทดสอบสมมติฐาน สามารถอภิปรายได้ ดังนี้

๑. ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยรวมไม่แตกต่างกัน อภิปรายได้ว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นทั้งด้านการรณรงค์ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้งและด้านติดตามตรวจสอบการเลือกตั้งไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะการเลือกตั้งเป็นหน้าที่ของทุกคน และเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของการเป็นประชาธิปไตยแบบตัวแทน ที่อยู่ภายใต้การปกครองในระบอบประชาธิปไตย จะเห็นว่าทั้งเพศชายและเพศหญิง ได้ทำหน้าที่รักษาสิทธิและมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นุชปภาดา ธนวโรดม ได้วิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการเลือกตั้งของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลนครนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์” ผลการวิจัยพบว่า ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย เพศ ไม่พบความแตกต่างกัน ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้^{๒๓} สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาสถิต สุทธิมน และคณะ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในจังหวัดขอนแก่น เขตเลือกตั้งที่ ๑” ผลการวิจัยพบว่า ๑.ระดับพฤติกรรมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดขอนแก่น เขตเลือกตั้งที่ ๑ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ๒. ระดับพฤติกรรมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใน

^{๒๑}พระมหานรินทร์ สุรพลโณ (เอมพันธ์), “การประยุกต์หลักพุทธจริยธรรมเพื่อพัฒนาจริยธรรมทางการเมือง ของผู้นำการเมืองในจังหวัดชัยภูมิ”, *ดุชนิพนธ์ปรัชญาคุษภักดิ์บัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย , ๒๕๖๓).

^{๒๒}พระครูสังฆรักษ์มนตรี ถาวโร (ศรีนอก) , “การบริหารงานตามหลักสุจริต ๓ ของผู้บริหารเทศบาลตำบลแก้งคร้อ อำเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ”, *วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย , ๒๕๕๗).

^{๒๓}นุชปภาดา ธนวโรดม, “พฤติกรรมการเลือกตั้งของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลนครนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์”, *วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๗).

จังหวัดขอนแก่น เขตเลือกตั้งที่ ๑ ตามหลักอคติ ๔ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ๓. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งของประชาชน พบว่าประชาชนที่มีเพศต่างกันมีพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยรวมไม่แตกต่างกัน^{๒๔} และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ **เกรียงไกร พัฒนะโชติ** ได้วิจัยเรื่อง “วัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ผลการวิจัยพบว่า ๑. วัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ๒. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่น โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้^{๒๕}

๒. ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยรวมไม่แตกต่างกัน อภิปรายได้ว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นทั้งด้านการณรงค์ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้งและด้านติดตามตรวจสอบการเลือกตั้งไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะการเลือกตั้งเป็นหน้าที่ของทุกคน และเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของการเป็นประชาธิปไตยแบบตัวแทน ที่อยู่ภายใต้การปกครองในระบอบประชาธิปไตย จะเห็นว่าอายุตั้งแต่ ๑๘ ปี ถึง ๕๕ ปีขึ้นไป ได้ทำหน้าที่รักษาสิทธิและมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ณัฐกาญจน์ เข็มนาถ** ได้วิจัยเรื่อง “พฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนน เลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ในตำบลท่าช้าง อำเภอนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มี อายุ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง ทั่วไป ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ในตำบลท่าช้าง อำเภอนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย^{๒๖} สอดคล้องกับงานวิจัยของ **พระครูศรีธรรมวิเทศ (ประเสริฐ ปลูกโณภาโส)** ได้วิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไปในอำเภอมือง จังหวัดชุมพร”

^{๒๔}พระมหาสถิต สุทธิมน และคณะ, “พฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในจังหวัดขอนแก่น เขตเลือกตั้งที่ ๑” ,วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์, ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๒ (พฤษภาคม - สิงหาคม ๒๕๖๔) : ๑๒.

^{๒๕}เกรียงไกร พัฒนะโชติ, “วัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา”, สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓).

^{๒๖}ณัฐกาญจน์ เข็มนาถ, “พฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ในตำบลท่าช้าง อำเภอนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี”, สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓).

ผลการวิจัยพบว่า ๑. โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับ ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้งอยู่ในระดับมาก ๒. เมื่อเปรียบเทียบประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน^{๒๗}และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ **พระสุรเดช สุเมธโส (บุญเรือง)** ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนต่อการตัดสินใจใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนเสียงเลือกตั้งทั่วไปสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในตำบลท่าผามอก อำเภอลอง จังหวัดแพร่” ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนที่มี อายุ ต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้^{๒๘}

๓. ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยรวมไม่แตกต่างกัน อภิปรายได้ว่า ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นทั้งด้านการณรงค์ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้งและด้านติดตามตรวจสอบการเลือกตั้งไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะการเลือกตั้งเป็นหน้าที่ของทุกคน และเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของการเป็นประชาธิปไตยแบบตัวแทน ที่อยู่ภายใต้การปกครองในระบอบประชาธิปไตย จะเห็นว่าการศึกษต่ำกว่าปริญญาตรี ถึง สูงกว่าปริญญาตรี ได้ทำหน้าที่รักษาสีทธิและมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ**วิจิตร เกิดน้อย** ได้วิจัยเรื่อง “พฤติกรรมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในตำบลไทยวาสา อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม” ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของ ประชาชนที่มีต่อพฤติกรรมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในตำบลไทยวาสา อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม โดยรวมอยู่ในระดับมาก งานวิจัยของผลการเปรียบเทียบ พบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปโดยรวมไม่แตกต่างกันจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้^{๒๙} สอดคล้องกับงานวิจัยของ **พระครูศรีธรรมวิเทศ (ประเสริฐ ปลูกโณภาโส)** ได้วิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไป ในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร” ผลการวิจัย

^{๒๗}พระครูศรีธรรมวิเทศ (ประเสริฐ ปลูกโณภาโส), “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไปในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร”, **สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓).

^{๒๘}พระสุรเดช สุเมธโส (บุญเรือง), “ความคิดเห็นของประชาชนต่อการตัดสินใจใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนเสียงเลือกตั้งทั่วไปสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในตำบลท่าผามอก อำเภอลอง จังหวัดแพร่”, **สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๒).

^{๒๙}วิจิตร เกิดน้อย, “พฤติกรรมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในตำบลไทยวาสา อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม”, **วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๒).

พบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน^{๓๐} และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระสุรเดช สุเมธโส (บุญเรือง) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนต่อการตัดสินใจใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนเสียงเลือกตั้งทั่วไปสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในตำบลท่าผามอก อำเภอคลองจังหวัดแพร่” ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้^{๓๑}

๔. ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยรวมไม่แตกต่างกัน อภิปรายได้ว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นทั้งด้านการรณรงค์ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้งและด้านติดตามตรวจสอบการเลือกตั้งไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะการเลือกตั้งเป็นหน้าที่ของทุกคน และเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของการเป็นประชาธิปไตยแบบตัวแทน ที่อยู่ภายใต้การปกครองในระบอบประชาธิปไตย จะเห็นว่าอาชีพเกษตรกร ถึง นักเรียน/นักศึกษา ได้ทำหน้าที่รักษาสิทธิและมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐกาญจน์ เข็มขนาด ได้วิจัยเรื่อง “พฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง ทั่วไป ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย^{๓๒} สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระครูศรีธรรมวิเทศ (ประเสริฐ ปณฺโณภาโส) ได้วิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไปในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร” ผลการวิจัยพบว่า ๑. โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับ ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งอยู่ในระดับมาก ๒. เมื่อเปรียบเทียบประชาชนที่มี

^{๓๐}พระครูศรีธรรมวิเทศ (ประเสริฐ ปณฺโณภาโส), “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไป ในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร”, *วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓).

^{๓๑}พระสุรเดช สุเมธโส (บุญเรือง), “ความคิดเห็นของประชาชนต่อการตัดสินใจใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนเสียงเลือกตั้งทั่วไปสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในตำบลท่าผามอก อำเภอคลอง จังหวัดแพร่”, *สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๒).

^{๓๒}ญัฐกาญจน์ เข็มขนาด, “พฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา”, *สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓).

อาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน^{๓๓} และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระสุรเดช สุเมธโส (บุญเรือง) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนต่อการตัดสินใจใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนเสียงเลือกตั้งทั่วไปสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในตำบลท่าผามอก อำเภออลอง จังหวัดแพร่” ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้^{๓๔}

๕. ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยรวมไม่แตกต่างกัน อภิปรายได้ว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกันมีพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นทั้งด้านการรณรงค์ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้งและด้านติดตามตรวจสอบการเลือกตั้งไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะการเลือกตั้งเป็นหน้าที่ของทุกคน และเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของการเป็นประชาธิปไตยแบบตัวแทน ที่อยู่ภายใต้การปกครองในระบอบประชาธิปไตย จะเห็นว่ารายได้ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท ถึง มากกว่า ๒๐,๐๐๐ บาท ได้ทำหน้าที่รักษาสิทธิและมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิจิตร เกิดน้อย ได้วิจัยเรื่อง “พฤติกรรมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในตำบลไทยวาสา อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม” ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของ ประชาชนที่มีต่อพฤติกรรมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในตำบลไทยวาสา อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบ พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกันมีความคิดเห็นทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปโดยรวมไม่แตกต่างกันจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้^{๓๕} สอดคล้องกับงานวิจัยของ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นุชภาดา ธนวิโรดม ได้วิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการเลือกตั้งของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลนครนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์” ผลการวิจัยพบว่า ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย รายได้ ไม่พบความแตกต่างกัน ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้ง

^{๓๓}พระครูศรีธรรมวิเทศ (ประเสริฐ ปณโกภาโส), “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไปในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร”, สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓).

^{๓๔}พระสุรเดช สุเมธโส (บุญเรือง), “ความคิดเห็นของประชาชนต่อการตัดสินใจใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนเสียงเลือกตั้งทั่วไปสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในตำบลท่าผามอก อำเภออลอง จังหวัดแพร่”, สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๒).

^{๓๕}วิจิตร เกิดน้อย, “พฤติกรรมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในตำบลไทยวาสา อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม”, วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๒).

ไว้^{๓๖}สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาสถิต สุทธิมน และคณะ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมกา
เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในจังหวัดขอนแก่น เขตเลือกตั้งที่ ๑” ผลการวิจัย
พบว่า ๑.ระดับพฤติกรรมกาเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดขอนแก่น เขตเลือกตั้งที่ ๑
โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ๒. ระดับพฤติกรรมกาเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัด
ขอนแก่น เขตเลือกตั้งที่ ๑ ตามหลักอคติ ๔ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ๓. ผลการเปรียบเทียบ
พฤติกรรมกาเลือกตั้งของประชาชน พบว่าประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีพฤติกรรมกา
เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยรวมไม่แตกต่างกัน^{๓๗}

๕.๒.๓ ผลการวิเคราะห์การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมกา เลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

จากผลการวิเคราะห์การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมกาเลือกตั้งระดับ
ท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี สามารถอภิปรายได้ดังนี้

ด้านกายสุจริต : การประพฤติดีทางกาย

พบว่า นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องทำสิ่งที่ดีงามถูกต้อง ควรให้ความช่วยเหลือประชาชน
ด้วยการให้สิ่งที่ประชาชนขาดแคลนเพื่อเยียวยาความเดือนร้อน ให้ความรู้ ให้คำแนะนำที่เป็น
ประโยชน์ และมีความเสียสละทุ่มเททำงานเพื่อประชาชนในท้องถิ่น อภิปรายได้ว่า ประชาชนในตำบล
บางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ส่วนใหญ่จะเลือกนักการเมืองท้องถิ่นที่มีความซื่อสัตย์
สุจริตไม่ซื่อลืทธิขายเสียง มีความเสียสละทุ่มเทตั้งใจทำงานเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ซึ่งสอดคล้องกับ
งานวิจัยของพระสุริยน กตทีโป (ทับโชติ) ได้วิจัยเรื่อง “แนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนา
คุณลักษณะด้านความซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดพื้นที่การศึกษ
มัธยมศึกษา” ผลการวิจัยพบว่า ๑.สภาพปัญหาของการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์นักเรียน
จากผลการสำรวจ พบว่า คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์สุจริต มีการประพฤติตรงตาม
ความเป็นจริงต่อ“ตนเอง” และ “ผู้อื่น”^{๓๘} สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหานรินทร์ สุรพลโ

^{๓๖}นุชภาดา ธนวิโรดม, “พฤติกรรมกาเลือกตั้งของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลนครนครสวรรค์
จังหวัดนครสวรรค์”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย, ๒๕๕๗).

^{๓๗}พระมหาสถิต สุทธิมน และคณะ, “พฤติกรรมกาเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชน
ในจังหวัดขอนแก่น เขตเลือกตั้งที่ ๑”, วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์, ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๒ (พฤษภาคม - สิงหาคม
๒๕๖๔) : ๑๒.

^{๓๘}พระสุริยน กตทีโป (ทับโชติ), “แนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้าน
ความซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๓ จังหวัดนนทบุรี”,
วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพุทธบริหารการศึกษา, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง
กรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๑).

(เอมพันธ์) ได้วิจัยเรื่อง “การประยุกต์หลักพุทธจริยธรรมเพื่อ พัฒนาจริยธรรมทางการเมือง ของผู้นำทางการเมืองในจังหวัดชัยภูมิ” ผลการวิจัย พบว่า สภาพทั่วไปของจริยธรรมทางการเมืองของผู้นำทางการเมืองที่มีความสำคัญ ได้แก่ การน้อมนำเอาแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้เป็น แนวทางในการดำเนินชีวิต^{๓๙} และได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระครูสังฆรักษ์มนตรี ถาวโร (ศรีนอก) ได้วิจัยเรื่อง การบริหารงานตามหลักสุจริต^{๔๐} ของผู้บริหารเทศบาลตำบลแก้งคร้อ อำเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ” ผลการวิจัย พบว่า ด้านกายสุจริต ผู้บริหารบริหารงานโดยกำกับดูแลบุคลากรให้บริการประชาชนได้ทั่วถึงตามทันความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่กำลังพัฒนาอย่างไม่มีที่สิ้นสุด มาปรับใช้ให้เข้ากับการปฏิบัติงานของบุคลากรของเทศบาล โดยการจัดอบรมพัฒนาความสามารถทางด้านกาย เพื่อเป็นการส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน มีความประพฤติปฏิบัติตามระเบียบของสังคม^{๔๑}

ด้านวิสุจริต : การประพฤติดีทางวาจา

พบว่า นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องทำสิ่งที่ดีงามถูกต้อง ควรรักษาคำมั่นสัญญาที่ได้ให้ไว้กับประชาชน และสามารถทำในสิ่งพูดไว้กับประชาชนได้ จึงจะได้รับความเคารพนับถือ ความเลื่อมใสศรัทธาจากประชาชน อภิปรายได้ว่าประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ส่วนใหญ่จะเลือกนักการเมืองท้องถิ่นที่มีความจริงใจ มีสัจจะรักษาคำพูด มีนโยบายที่ทำได้จริง ไม่พูดโกหกหลอกลวงประชาชนเพื่อให้มาซึ่งผลประโยชน์ของตน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวนุช ศิริมาลัยรักษ์ ได้วิจัยเรื่อง “ศึกษาความสำคัญของสุจริต ๓ ต่อการปฏิบัติวิปัสสนาภาวนา” ผลการวิจัยพบว่า วิสุจริต แบ่ง ออกเป็น ๔ ข้อ ได้แก่ ๑) การไม่พูดเท็จ ๒) การไม่พูดคำหยาบคาย ๓) การไม่พูดส่อเสียด ๔) การไม่พูดเพ้อเจ้อไม่มีสาระ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิภุชณ มากไชย ได้วิจัยเรื่อง “การนำหลักสุจริต ๓ ไปใช้ในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต” ผลการวิจัยพบว่า บางคนกล่าวคำไม่เพราะกับประชาชนที่มาติดต่อราชการ คิดความ เสียค่าปรับ แนวทางแก้ไข คือ หน่วยงานควรนิมนต์พระมาให้ความรู้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา โดยเฉพาะสุจริต ๓ และศีล ๕ ที่ต้องปฏิบัติในชีวิตประจำวัน ข้าราชการตำรวจควรฝึกการควบคุมอารมณ์ของตนเอง ควรกล่าวคำไพเราะกับประชาชนที่มาติดต่อราชการ^{๔๒} และได้อัดคล้องกับ

^{๓๙}พระมหานรินทร์ สุรพลโณ (เอมพันธ์), “การประยุกต์หลักพุทธจริยธรรมเพื่อพัฒนาจริยธรรมทางการเมือง ของผู้นำทางการเมืองในจังหวัดชัยภูมิ”, *ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย , ๒๕๖๓).

^{๔๐}พระครูสังฆรักษ์มนตรี ถาวโร (ศรีนอก) , “การบริหารงานตามหลักสุจริต ๓ ของผู้บริหารเทศบาลตำบลแก้งคร้อ อำเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ”, *วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย , ๒๕๕๗).

^{๔๑}พิภุชณ มากไชย, “การนำหลักสุจริต ๓ ไปใช้ในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต”, *สารนิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย , ๒๕๖๓).

งานวิจัยของ พระครูสังฆรักษ์มนตรี ถาวโร (ศรีนอก) ได้วิจัยเรื่อง “การบริหารงานตามหลักสุจริต ๓ ของผู้บริหารเทศบาลตำบลแก้งคร้อ อำเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ” ผลการวิจัย พบว่า ด้านจริยสุจริต ผู้บริหารบริหารงานโดยกำกับดูแลการใช้วาจาที่เป็นจริงไพเราะถูกกาลเทศะ สร้างสรรค์ประโยชน์ให้แก่ชุมชนเป็นผู้ประสานสัมพันธ์ภาพ เป็นที่ปรึกษาให้แก่ชุมชน หลีกเลียงคำพูดที่ทำให้เกิดความขัดแย้ง ให้ความช่วยเหลือประชาชนด้วยการให้คำแนะนำสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน อยู่ร่วมกับผู้อื่นด้วยความสามัคคี ไม่ให้เกิดความขัดแย้งกันด้วยการประพฤติดีของวาจา^{๔๒}

ด้านมโนสุจริต : การประพฤติดีทางใจ

พบว่า นักการเมืองท้องถิ่นควรมีความเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อส่วนรวม มีความปรารถนาดีมุ่งมั่นตั้งใจทุ่มเทในการทำงาน ทำหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายด้วยความซื่อสัตย์สุจริต อย่างเต็มความสามารถ เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนในท้องถิ่นและสังคม อภิปรายได้ว่า ประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ส่วนใหญ่จะเลือกนักการเมืองท้องถิ่นที่มีความยุติธรรม มีความโปร่งใสในการบริหารงาน วางตัวเป็นกลาง มีความปรารถนาดีช่วยเหลือสังคมด้วยความเต็มใจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหานรินทร์ สุรพลโย (เอมพันธ์) ได้วิจัยเรื่อง “การประยุกต์หลักพุทธจริยธรรมเพื่อ พัฒนาจริยธรรมทางการเมือง ของผู้นำทางการเมืองในจังหวัดชัยภูมิ” ผลการวิจัยพบว่า ซื่อสัตย์สุจริต และมีจิตสำนึกที่ดีในการรับผิดชอบหน้าที่ โดยการเข้าร่วมประชุมสภาเห็นชอบร่างข้อบัญญัติ งบประมาณด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีการติดตามการใช้จ่ายงบประมาณให้เป็นไปตามข้อบัญญัติ งบประมาณ ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างในการใช้ชีวิต และมีความเป็นอยู่อย่างพอเพียง^{๔๓} สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระครูศรีปริยัตยาภิมณฑ์ (นพพล เขมโน) ได้วิจัยเรื่อง “การเสริมสร้างค่านิยมของ ประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติดีชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่าหน่วยงานรัฐขาดการสร้างค่านิยมในระดับพื้นที่ ขาดกิจกรรม ต่อต้านการทุจริตในระดับชุมชน รัฐบาลไม่สามารถสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตให้ประชาชนได้เห็น และเกิดจิตสำนึกได้ ทำให้ประชาชนยุคใหม่ยอมรับการทุจริตถ้าไม่ทำให้เกิดความเดือดร้อน โดยมี ข้อเสนอแนะดังนี้ ควรปลูกและปลูกจิตสำนึกการเป็นพลเมืองที่ดี มีวัฒนธรรม

^{๔๒}พระครูสังฆรักษ์มนตรี ถาวโร (ศรีนอก) , “การบริหารงานตามหลักสุจริต ๓ ของผู้บริหารเทศบาลตำบลแก้งคร้อ อำเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๗).

^{๔๓}พระมหานรินทร์ สุรพลโย (เอมพันธ์), “การประยุกต์หลักพุทธจริยธรรมเพื่อพัฒนาจริยธรรมทางการเมือง ของผู้นำทางการเมืองในจังหวัดชัยภูมิ”, ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย , ๒๕๖๓).

สุจริต และการปลูกฝัง และหล่อหลอมวัฒนธรรมต่อต้านการทุจริตและไม่ทนต่อการทุจริตในกลุ่มเด็ก และเยาวชนทุกช่วงวัย ทุกระดับ ให้อภัยแผ้วถาง และติดตามการประพฤติมิชอบของนักการเมือง^{๔๔} และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระครูสังฆรักษ์มนตรี ถาวโร (ศรีนอก) ได้วิจัยเรื่อง “การบริหารงานตามหลักสุจริต ๓ ของ ผู้บริหารเทศบาลตำบลแก้งคร้อ อําเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ” ผลการวิจัย พบว่า ด้านโมโนสุจริต ผู้บริหารบริหารงานโดยใช้กลยุทธ์กำกับความรับผิดชอบในหน้าที่ดำเนินงานของบุคลากรด้วยความเสมอภาค ไม่เลือกปฏิบัติ การบริหารงานราชการที่มุ่งให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนโดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในทางที่ดี ต่อการพัฒนาชีวิตของประชาชน การปฏิบัติราชการที่มุ่งเน้นถึงความต้องการและความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการเป็นหลัก^{๔๕}

ด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

พบว่า จะต้องมีการรณรงค์การเลือกตั้งโดยให้ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้ง ประชาชนจะต้องได้สิทธิเสรีภาพตามระบอบประชาธิปไตยในด้านการรับรู้ข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการเลือกตั้งและสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองที่ดีให้กับประชาชน การสื่อสารควรเป็นไปในทางสร้างสรรค์ คำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก ปัจจุบันสื่อออนไลน์เป็นทางเลือกที่ผู้สมัครต่าง ๆ ใช้กันมากขึ้นและเป็นทางเลือกหนึ่งแทนการรณรงค์หาเสียงผ่าน โทรทัศน์ วิทยุ แผ่นป้าย แต่สื่อออนไลน์ยังมีการตั้งข้อจำกัดในการหาเสียงทำให้ผู้สมัครไม่มีเสรีภาพ ในการใช้สื่อออนไลน์หาเสียง ภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการให้สิทธิและเสรีภาพในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งให้มากกว่านี้ อภิปรายได้ว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องรณรงค์ให้ความรู้ความเข้าใจและประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในตำบลบางสีทอง อําเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิจิตร เกิดน้อย ได้วิจัยเรื่อง “พฤติกรรมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในตำบลไทยवास อําเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม” ผลการวิจัยพบว่า ด้านพฤติกรรมก่อนเลือกตั้ง คือ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งบางส่วนมีพฤติกรรมที่ไม่สนใจการเลือกตั้ง คิดแค่ว่ามีหน้าที่และถึงเวลาเลือกตั้งก็ไปเลือกตั้งตามหน้าที่และมีแนวทางแก้ไขคือ หน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่นควร

^{๔๔}พระครูศรีปริยัตยาภิณธ์ (นพพล เขมณโฆ), “การเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริต และประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร”, วิทยานิพนธ์รัฐศาสตร มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓).

^{๔๕}พระครูสังฆรักษ์มนตรี ถาวโร (ศรีนอก), “การบริหารงานตามหลักสุจริต ๓ ของผู้บริหารเทศบาลตำบลแก้งคร้อ อําเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๗).

ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเห็นความสำคัญของการศึกษาข้อมูลผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง^{๔๖} สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาสถิต สุทธิมน และคณะ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในจังหวัดขอนแก่น เขตเลือกตั้งที่ ๑” ผลการวิจัยพบว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งอย่างเป็นรูปธรรมให้ทั่วถึงทุกกลุ่มคน และควรให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้วิจารณญาณในการเลือกตั้งตามหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา^{๔๗} และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระครูศรีธรรมวิเทศ (ประเสริฐ ปณฺโณภาโส) ได้วิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไปในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร” ผลการวิจัยพบว่า ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะที่ประชาชนต้องการและให้ความสำคัญในคือ ประชาชนเข้าใจถึงสิทธิหน้าที่ในการเลือกตั้ง การติดตามข่าวสารทางการเมือง การให้ข่าวต่าง ๆ^{๔๘}

ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

พบว่า หน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรลงพื้นที่ให้ความรู้กับประชาชนให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนลงคะแนนการเลือกตั้งให้เห็นถึงความสำคัญของการเลือกตั้ง หน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ลงพื้นที่ที่จะต้องวางตัวเป็นกลางช่วยแนะนำประชาชนให้ตรวจสอบรายชื่อก่อนลงคะแนน มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านและหน่วยเลือกตั้งแนะนำประชาชนใช้บัตรให้ถูกต้อง และไปใช้สิทธิตามที่กฎหมายกำหนด ภาครัฐควรมุ่งส่งเสริมหรือปลูกฝังความรู้ความเข้าใจไปยังผู้ที่ไม่เห็นความสำคัญของการออกไปใช้สิทธิ ควรมีการสำรวจและตรวจสอบประชาชนเหล่านั้นว่ามีปัญหาอะไรเกิดขึ้นที่ทำให้เขาไม่สามารถไปใช้สิทธิได้ แล้วนำปัญหาเหล่านั้นมาหาแนวทางในการแก้ไขร่วมกันอภิปรายได้ว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องแนะนำวิธีการลงคะแนนกับประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ให้ตรวจดูรายชื่อก่อนการเลือกตั้ง และจะต้องไม่ทำผิดกฎหมายการเลือกตั้ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิจิตร เกิดน้อย ได้วิจัยเรื่อง “พฤติกรรมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในตำบลไทยาวาส อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม” ผลการวิจัยพบว่า ด้านพฤติกรรมช่วงเลือกตั้ง คือ บางคนไม่สนใจการเลือกตั้ง เลือกไปตามหน้าที่ เพราะการเลือกตั้งไม่ส่งผลต่อความ เป็นอยู่ใครจะมาเป็นรัฐบาลหรือได้รับการเลือกตั้งก็สนใจ

^{๔๖}วิจิตร เกิดน้อย, “พฤติกรรมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในตำบลไทยาวาส อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม”, วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๒).

^{๔๗}พระมหาสถิต สุทธิมน และคณะ, “พฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในจังหวัดขอนแก่น เขตเลือกตั้งที่ ๑”, วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์, ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๒ (พฤษภาคม - สิงหาคม ๒๕๖๔) : ๑๒.

^{๔๘}พระครูศรีธรรมวิเทศ (ประเสริฐ ปณฺโณภาโส), “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไปในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร”, สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓).

แต่เรื่องผลประโยชน์ส่วนตนและมี ข้อเสนอแนะให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งต้องรณรงค์ให้เห็นประโยชน์ที่เกิดจากการ เลือกตั้งและอนาคตการเมืองของประเทศ^{๔๙} สอดคล้องกับงานวิจัยของ **นุชปภาดา ธนวิโรดม** ได้วิจัยเรื่อง “พฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลนคร นครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์” ผลการวิจัยพบว่าควรทบทวนการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งในลักษณะเดียวกันในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น และควรทบทวนการศึกษาเกี่ยวกับนโยบายของผู้สมัครรับเลือกตั้งทั้งผู้บริหารและสมาชิกเทศบาล^{๕๐} และสอดคล้องกับงานวิจัยของ **รัชฎากร เอี่ยมอาไพ** ได้วิจัยเรื่อง “รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งทั่วไป” ผลการวิจัยพบว่าด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วประเทศ ประชาชนจะนำข้อมูลจากการติดตามข่าวสารทางการเมืองและนโยบายของพรรคการเมืองเป็นหลักเกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกตั้งทั่วไป^{๕๑}

ด้านติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง

พบว่า หน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องให้ข้อมูลแก่ประชาชนโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการทำงานตรวจสอบการเลือกตั้ง ช่วยดูแลสอดส่องต่อนับคะแนนและหลังนับคะแนนให้มีความสุจริต โปร่งใส เป็นไปตามหลักประชาธิปไตย สามารถทำให้ประชาชนเชื่อมั่นในการทำงาน การตรวจสอบการทำหน้าที่เมื่อพบปัญหาข้อผิดพลาดและความไม่ถูกต้อง จะได้ช่วยกันแก้ไขหรือร้องเรียนการทำหน้าที่ เมื่อมีการตรวจสอบจากภาคประชาชนก็จะทำให้เจ้าหน้าที่คอยระวังการปฏิบัติงาน มีความชอบธรรม และมีความเป็นกลางในการทำงานไม่กล้าทำผิดกฎหมายการเลือกตั้งอภิปรายได้ว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องให้ประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี มีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง ให้มีความบริสุทธิ์ ยุติธรรม โปร่งใส ไม่มีการซื้อสิทธิ์ขายเสียงของนักการเมืองท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **วิจิตร เกิดน้อย** ได้วิจัยเรื่อง “พฤติกรรมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในตำบลไทยาวาส อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม” ผลการวิจัยพบว่า ด้านพฤติกรรมหลังเลือกตั้ง คือ การติดตามผลงานหรือ

^{๔๙}วิจิตร เกิดน้อย, “พฤติกรรมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในตำบลไทยาวาส อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม”, **วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๒).

^{๕๐}นุชปภาดา ธนวิโรดม, “พฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลนคร นครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์”, **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๗).

^{๕๑}รัชฎากร เอี่ยมอาไพ, “รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชน ที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งทั่วไป”, **ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๔).

การ ยื่นถอดถอนจากสาเหตุการทุจริตของนักการเมืองต่างก็ปล่อยให้ให้นักการเมืองบริหารบ้านเมืองไปเรื่อยๆและมีข้อเสนอแนะให้หน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่นต้องประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเห็นผลของการติดตาม ว่าการเลือกตั้งประชาชนมีผลได้และผลเสียมากกว่าที่เห็นอย่างไร^{๕๒} สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาดรณรงค์ ธรรมเมธี (ศรีพันธุ์) ได้วิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนกับการเลือกตั้งทั่วไปของชุมชนท่าเตียน กรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่าการไม่มีส่วนเข้ามาติดตามและตรวจสอบการดำเนินงานของ เจ้าหน้าที่ในการจัดการเลือกตั้ง รูปแบบการเมืองเดิมๆ ทำให้ประชาชนเกิดความเบื่อหน่ายไม่อยากออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ส่วนแนวทางการส่งเสริม ควรปลูกฝังอุดมการณ์ และสร้าง จิตสำนึก เพื่อส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยจัดประชุมและสัมมนาเพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจ ทางการเมืองที่ถูกต้อง ทำให้ประชาชนตระหนักถึงสิทธิและหน้าที่ของความเป็นพลเมืองที่มีอยู่ตาม รัฐธรรมนูญ^{๕๓}และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพบุลย์ สุขเจตนิ ได้วิจัยเรื่อง “การพัฒนาความไว้วางใจทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อ นักการเมือง ระดับท้องถิ่นในจังหวัดนนทบุรี” ผลการวิจัยพบว่าสภาพปัญหาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดนนทบุรี เช่น การสื่อสารของ นักการเมืองกับประชาชนที่สื่อไม่ตรงกัน นักการเมืองเข้าไม่ถึงประชาชน พฤติกรรมและการกระทำของ นักการเมืองที่ประชาชนได้รับรู้จากข่าว ต่างๆ การวิพากษ์วิจารณ์จากสื่อ และนโยบายของนักการเมือง บางนโยบายอาจจะทำได้หรือทำไม่ได้ ซึ่งส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง และต่อความไว้วางใจของประชาชน^{๕๔}

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาค้นคว้าวิจัยเรื่อง “การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี” มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

^{๕๒} วิจิตร เกิดน้อย, “พฤติกรรมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในตำบลไทยาวาส อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม”, วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๒).

^{๕๓} พระมหาดรณรงค์ ธรรมเมธี (ศรีพันธุ์), “การมีส่วนร่วมของประชาชนกับการเลือกตั้งทั่วไปของชุมชนท่าเตียน กรุงเทพมหานคร”, สารนิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๒).

^{๕๔} ไพบุลย์ สุขเจตนิ, “การพัฒนาความไว้วางใจทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อ นักการเมือง ระดับท้องถิ่นในจังหวัดนนทบุรี”, ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓).

๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผลการศึกษาวิจัยเรื่อง “การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี” มีนโยบายเสนอแนะ ดังนี้

๑. ด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ควรรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้นักการเมืองท้องถิ่นปฏิบัติให้ถูกต้อง ไม่มีการใส่ร้าย บ้ายสี โจมตี ฝ่ายตรงข้าม และทำความเข้าใจกับประชาชนให้เลือกนักการเมืองที่ดี มีคุณสมบัติที่ครบถ้วนถูกต้องตามที่กฎหมายรัฐธรรมนูญกำหนดไว้ เป็นต้น

๒. ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ควรบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการเลือกตั้ง จะต้องให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งทุกคนออกมาใช้สิทธิตามหน้าที่ของตน ถ้าทุกคนไม่ออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งจะถูกตัดสิทธิทางการเมือง ไม่สามารถรับเลือกตั้งเป็น ส.ส., ส.ว.หรือสมาชิกสภาท้องถิ่นได้ เป็นต้น

๓. ด้านการติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง ควรเปิดโอกาสและให้ความคุ้มครองกับประชาชนที่มีส่วนร่วมในการตรวจสอบก่อนเลือกตั้ง และหลังเลือกตั้งว่ามีการทุจริตในการนับคะแนนของเจ้าหน้าที่หรือมีการซื้อสิทธิ์ขายเสียงของนักการเมืองหรือไม่ เป็นต้น

๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

ผลการศึกษาวิจัยเรื่อง “การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี” มีข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ ดังนี้

๑. ด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง รัฐ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรรณรงค์ทำความเข้าใจกับประชาชนและประชาสัมพันธ์วัน เวลาและสถานที่การเลือกตั้งให้ทั่วถึงในช่วงที่มีการเลือกตั้งไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นหรือระดับประเทศใด

๒. ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง รัฐ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องทำความเข้าใจกับประชาชนเกี่ยวกับกฎระเบียบต่าง ๆ ของการเลือกตั้ง วิธีการลงคะแนนในบัตรเลือกตั้ง และประชาชนจะต้องตรวจสอบสิทธิ คุณสมบัติ เอกสารต่าง ๆ ของตน ให้ถูกต้องในการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

๓. ด้านการติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง รัฐ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ต้องให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการติดตามการนับคะแนนของเจ้าหน้าที่ การตรวจสอบนักการเมืองว่ามีการซื้อสิทธิ์ขายเสียงในช่วงการเลือกตั้งหลังหรือไม่ถ้าพบเจอให้ดำเนินคดีตามที่กฎหมายรัฐธรรมนูญกำหนดไว้

๕.๓.๓ ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากการวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี” พบว่า จะต้องวิจัยต่อในประเด็นดังนี้

๑) ควรวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง “การประยุกต์หลักธรรมเพื่อส่งเสริมนโยบายพรรคการเมืองที่ส่งผลต่อการสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมือง”

๒) ควรวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง “ความเป็นกลางทางการเมืองของเจ้าหน้าที่รัฐในการเลือกตั้งทั่วไปตามหลักพุทธธรรม”

๓) ควรวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง “ทัศนคติต่อการเป็นสมาชิกพรรคการเมืองตามการปกครองในระบอบประชาธิปไตยตามแนวพระพุทธศาสนา”

๔) ควรวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง “คุณลักษณะของนักการเมืองท้องถิ่นที่พึงประสงค์ตามหลักพุทธธรรมกับสถานการณ์บ้านเมืองในปัจจุบัน”

๕) ควรวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง “การนำหลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมนโยบายทางการเมืองของนักการเมืองระดับท้องถิ่นตามระบอบประชาธิปไตย”

บรรณานุกรม

๑. ภาษาไทย

ก. ข้อมูลปฐมภูมิ

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๙.

ข. ข้อมูลทุติยภูมิ

(๑) หนังสือ :

กรมการปกครองสำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น. คู่มือการฝึกอบรมด้านการคลังท้องถิ่นตาม

โครงการพัฒนาการเงินการคลังท้องถิ่นภายใต้มาตรการเพื่อการใช้จ่ายภาครัฐเพื่อ
การกระตุ้นเศรษฐกิจปี ๒๕๔๒. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงมหาดไทย, ๒๕๔๓.

กนก วงษ์ตระหง่าน. การเมืองในระบอบประชาธิปไตย. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๐.

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. การคิดเชิงสังเคราะห์. กรุงเทพมหานคร : ซีเคเอส มีเดีย, ๒๕๕๔.

โกวิท พวงงาม และอลงกรณ์ อรรคแสง. มิติใหม่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น : ผู้บริหารท้องถิ่นที่
มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เสมาธรรม,
๒๕๔๗.

หลักการและมติใหม่ในอนาคต. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, ๒๕๔๖.

คณาจารย์สำนักพิมพ์เลี้ยงเชิง. ธรรมศึกษาชั้นตรี. กรุงเทพมหานคร : เลี้ยงเชิง, ๒๕๕๒.

คณิต ญ นคร และคณะ. รัฐธรรมนูญกับกระบวนการยุติธรรม. กรุงเทพมหานคร : วิญญูชน, ๒๕๕๐.

จรรยา สุภาพ. หลักรัฐศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๕๔, หน้า ๑๗.

ชลธิศ ชีระฐิติ. “หน่วยที่ ๘ การบริหารการเปลี่ยนแปลง”. ใน ประมวลสาระชุดวิชา ๓๓๗๐๒ การ
บริหารภาครัฐ. พิมพ์ครั้งที่ ๒. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, ๒๕๕๑.

ชุตติ ระบอบ และคณะ. ระเบียบวิธีวิจัย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต,
๒๕๕๒.

ชูศักดิ์ เที้ยตรง. การบริหารการปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, ๒๕๔๘.

ชูวงศ์ ฉายะบุตร. การปกครองท้องถิ่นไทย. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร : สมาคมนิสิตเก่า
รัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๙.

เชาวณะ ไตรมาศ. รัฐธรรมนูญใหม่ของไทยกับข้อเสนอในการสร้างความสามารถทางการเมืองการ
ปกครองของประเทศ. กรุงเทพมหานคร : สถาบันนโยบายศึกษา, ๒๕๔๕.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ณรงค์ สิ้นสวัสดิ์. **จิตวิทยาการเมือง**. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๕๘.
- ติน ปรัชญพฤทธิ. **การบริหารการพัฒนา**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๖
- ทิพาพร พิมพ์สุทธิ และอนุสรณ์ ลิ้มมณี. **พฤติกรรมการเมือง**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๒๐.
- นครินทร์ เมฆไตรรัตน์. **สารานุกรมปกครองท้องถิ่นไทย หมวดแนวคิดพื้นฐาน : รัฐบาลปกครองส่วนท้องถิ่น**. สถาบันพระปกเกล้า. กรุงเทพมหานคร : ธรรมดาเพลส, ๒๕๔๗.
- บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. **การสร้างธรรมาภิบาลในสังคมไทย**. กรุงเทพมหานคร : วิทยุชน, ๒๕๔๔, _____ และ ถวิลวดี บุรีกุล. **ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม**. พิมพ์ครั้งที่ ๒. นนทบุรี สถาบันพระปกเกล้า, ๒๕๔๘.
- บุญศรี มีวงษ์อุโฆษ. **การเลือกตั้งและพรรคการเมือง**. กรุงเทพมหานคร : สถาบันนโยบายการศึกษา, ๒๕๔๒.
- ประหยัด หงส์ทองคำ. **การปกครองท้องถิ่นไทย**. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๗.
- ปรัชญา เวสารัชช์. **พรรคกับเสถียรภาพทางการเมือง**. กรุงเทพมหานคร : บพิธการพิมพ์, ๒๕๒๗.
- พรชัย เทพปัญญา. **การปกครองท้องถิ่นเปรียบเทียบ**. กรุงเทพมหานคร : คุณพินอักษรกิจ, ๒๕๒๗.
- พรรคศักดิ์ ผ่องแผ้ว. **วัฒนธรรมการเมืองไทย**. กรุงเทพมหานคร : สมาคมสังคมศาสตร์, ๒๕๕๓.
- _____ **“การเลือกตั้งกับการพัฒนาทางการเมือง”**. เอกสารการสอนชุดวิชาปัญหาการพัฒนาทางการเมืองไทย. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ๒๕๓๔.
- _____ **พฤติกรรมการณ์ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของคนไทย**. กรุงเทพมหานคร : เจ้าพระยาการพิมพ์, ๒๕๒๗.
- พระครูสังฆรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตติปโย. **ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์**. เชียงใหม่ : บริษัทประชากรธุรกิจ จำกัด, ๒๕๕๘.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต). **คนไทยหลงทางหรือไร**. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิพุทธธรรม, ๒๕๒๘.
- พระธรรมโกศาจารย์(ประยูร ธมมจิตโต). **วิธีบูรณาการพระพุทธศาสนากับศาสตร์สมัยใหม่**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๓.
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต). **พจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวลศัพท์**. กรุงเทพมหานคร : บริษัท สำนักพิมพ์เพ็ทแอนด์โฮม จำกัด, ๒๕๕๖.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- _____ ธรรมนูญชีวิตพุทธจริยธรรมเพื่อชีวิตที่ดีงาม. กรุงเทพมหานคร : บริษัท สำนักพิมพ์แพทแอนด์โฮมจำกัด, ๒๕๕๖.
- พระมหาโพธิวงศาจารย์ (ทองดี สุรเตโช) ป.ธ.๙.ราชบัณฑิต. ศัพท์วิเคราะห์พจนานุกรมเพื่อการศึกษาพุทธศาสน์. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เลี้ยงเชียง, ๒๕๕๘.
- พระมหาสมปอง มุทิโต (แปลเรียบเรียง). คัมภีร์อภิธานวรรณนา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ธรรมสภา, ๒๕๔๒.
- พัชรินทร์ สิริสุนทร. แนวคิด ทฤษฎี เทคนิค และการประยุกต์เพื่อการพัฒนาสังคม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๖.
- รศ.ดร. รัตนะ เสริมพงศ์. “แนวคิดและหลักการบริหารท้องถิ่น”. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ๒๕๔๖.
- รศ.ดร.เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. การคิดเชิงประยุกต์. กรุงเทพมหานคร : ชัคเชส พับลิชชิ่ง. บจก, ๒๕๕๔.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๔๔. เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเนื่องในพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๗ รอบ. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : ราชบัณฑิตยสถาน, ๒๕๕๖.
- เรียม ศรีทอง. พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน. กรุงเทพมหานคร : บริษัทเวิร์ดเวฟเอ็ดดูเคชั่น จำกัด, ๒๕๔๒.
- “รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐”. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๔๐ สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ, ๒๕๖๐.
- มานิตย์ จุมปา. คำอธิบายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. กรุงเทพมหานคร : นิติธรรม, ๒๕๕๕.
- เมตต์เมตต์ การุณจิต. การบริหารจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วม. กรุงเทพมหานคร : บัคพอยท์, ๒๕๔๗.
- เมธา สุตบรรทัด. ประชาธิปไตยและหน้าที่ผู้แทนราษฎร. กรุงเทพมหานคร : เจริญวิทย์, ๒๕๕๗.
- มัลลิกา บุณนาค. สถิติเพื่อการตัดสินใจ. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๗.
- ลิขิต วีระเวทิน. การปกครองท้องถิ่นกับการบริหารจัดการท้องถิ่น : อภิธานหนึ่งของอารยธรรมโลก. กรุงเทพมหานคร : โครงการจัดพิมพ์คบไฟ, ๒๕๕๘.
- วิญญู อังคนารักษ์ และคนอื่น ๆ. การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพมหานคร : แพรวพิทยา, ๒๕๕๘.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- _____ แนวความคิดในการกระจายอำนาจการปกครองท้องถิ่น. พิมพ์ครั้งที่ ๗. กรุงเทพฯ
มหานคร : ศักดิ์โสภณาการพิมพ์, ๒๕๕๙.
- วิรัช นิภาวรรณ. การบริหารเมืองหลวงและการบริหารท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์,
๒๕๓๖.
- วิทยา สุจริตนารักษ์. ท้องถิ่นกับการพัฒนาท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
๒๕๕๑.
- วัชรา ไชยสาร. ระบบการเลือกตั้งกับการเมืองไทยยุคใหม่. กรุงเทพมหานคร : นิติธรรม, ๒๕๔๑.
- วิสุทธิ โปธิแทน. ประชาธิปไตย : แนวความคิดและตัวแบบประเทศประชาธิปไตย. กรุงเทพมหานคร
: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๔๓.
- สมคิด เลิศไพฑูรย์. กฎหมายปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร : คณะรัฐมนตรีและราชกิจจา
นุเบกษา, ๒๕๔๗.
- สมเด็จพระญาณสังวรสมเด็จพระสังฆราชสกลมหาสังฆปริณายก (เจริญ สุวฑฺฒโน). **หลักพระพุทธ**
ศาสนา. พิมพ์ครั้งที่ ๑๐. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สุรวัดน์, ๒๕๕๒.
- สมชาติ ไตรรักษา. การประยุกต์หลักการบริหารเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน. พิมพ์
ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาบริหารงานสาธารณสุขคณะสาธารณสุขศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล, ๒๕๕๘.
- สมนึก ภัททิยธนี. การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ ๕. กทม. : ประสานการพิมพ์, ๒๕๔๙.
- สมบัติ อารังธัญวงศ์. การเมืองอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : เสมาธรรม, ๒๕๔๔.
- สมบัติ จันทรวงศ์. การเลือกตั้งไทยกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนในการหาเสียง : **ปัญหาพื้นฐานและแนว**
ทางการแก้ไข. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, ๒๕๓๕.
- สุขุม นวลสกุล. การเมืองและการปกครองไทย. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๕๗.
- สุรพล สุยะพรหม. ระเบียบวิธีวิจัยทางการจัดการ. กรุงเทพมหานคร : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย,
๒๕๕๓.
- สุรพงษ์ โสธนะเสถียร. การสื่อสารกับสังคม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
๒๕๓๓.
- สุรพงษ์ โสธนะเสถียร. **แนวคิดในการหาเสียงเลือกตั้ง**. กรุงเทพมหานคร : ประสิทธิ์ภัณฑ์แอนด์พริ้น
ติ้ง, ๒๕๔๕.
- สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน**. กรุงเทพมหานคร :
ราชบัณฑิตยสถาน, ๒๕๕๖.

บรรณานุกรม (ต่อ)

อรทัย ก๊กผล. **เคล็ดลับการจัดการบริการสาธารณะท้องถิ่น : บทเรียนจากรางวัลพระปกเกล้า ๕๑.**

กรุงเทพมหานคร : บริษัท ส. เจริญการพิมพ์ จำกัด, ๒๕๕๒.

อมร รักษาสัตย์. **ประชาธิปไตยและรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน.** กรุงเทพมหานคร : การันต์, ๒๕๔๓.

อนุสรณ์ ลีम्मณี และทิพาพร พิมพ์สุทธิ. **พฤติกรรมทางการเมือง.** กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์

มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๕๐.

อุทัย หิรัญโต, **การปกครองท้องถิ่น.** กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, ๒๕๕๓.

เอนก เหล่าธรรมทัศน์. **ประชาธิปไตยท้องถิ่น.** กรุงเทพมหานคร : มิติใหม่, ๒๕๔๕.

(๒) บทความ :

ชัชวาล ทัดศิวิชัย. การเลือกตั้งกับระบอบประชาธิปไตย. **รัฐสภาสาร.** ปีที่ ๕๔ ฉบับที่ ๑๐ (ตุลาคม ๒๕๔๙) : ๖๙.

ธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์. “ข้อเสนอระบบคัดสรรผู้แทนที่เหมาะสมกับสังคมไทย”. **วารสารสถาบันพระปกเกล้า.** ปีที่ ๑๓ ฉบับที่ ๑ (กรกฎาคม - ธันวาคม ๒๕๕๘) : ๕.

สุรพล พรหมกุล. “พฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๗ ในจังหวัดขอนแก่น” **วารสารธรรมทรรศน์.** ปีที่ ๑๕ ฉบับที่ ๓ (พฤศจิกายน ๒๕๕๘ - กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙) : ๑๐๓ - ๑๑๘.

สติธร ธนานิธิโชติ และธนพันธ์ โล่ประกอบทรัพย์. “ระบบการคัดสรรผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามพรรคการเมือง : ทางเลือกและข้อเสนอเสนอแนะสำหรับประเทศไทย”. **วารสารสถาบันพระปกเกล้า.** ปีที่ ๑๕ ฉบับที่ ๑ (มกราคม - เมษายน ๒๕๖๐) : ๖.

(๓) วิทยานิพนธ์/วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ :

ณัฐกาญจน์ เข็มนาค. “พฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา”. **สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิตมหาดบัณฑิต.** บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓.

ดาบตำรวจพิภูษณ มากไชย. “การนำหลักสุจริต ๓ ไปใช้ในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต”. **สารนิพนธ์หลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง.** บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- เทวินทร์ ขอเหนี่ยวกลาง. “ความตั้งใจไปเลือกตั้ง กรณีศึกษาประชาชนเขตเลือกตั้งที่ ๑ กรุงเทพมหานคร”. **วิทยานิพนธ์สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๓๘.
- ตุนุชา เรียงโพ. “การเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหมื่น คีชากรณีเฉพาะการเลือกตั้ง เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์”. **วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๕๐.
- นุชปภาดา ธนโรดม. “พฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งของผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งในเขตเทศบาลนครสวรรค จังหวัดนครสวรรค์”. **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๗.
- พระสร้อยทอง ปณลาวัไธ (ประทุมทอง). “การพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลเมืองเตา อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม”. **สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓.
- พระมหาณรงค์ ธรรมเมธี (ศรีพินลม). “การมีส่วนร่วมของประชาชนกับการเลือกตั้งทั่วไปของชุมชนท่าเตียน กรุงเทพมหานคร”. **สารนิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๒.
- พระมหานรินทร์ สุรพลโย (เอมพันธ์). “การประยุกต์หลักพุทธจริยธรรมเพื่อพัฒนาจริยธรรมทางการเมือง ของผู้นำทางการเมืองในจังหวัดชัยภูมิ”. **ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชา รัฐศาสตร์**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓.
- พระสุรียน กตทีโป (ทับโชติ). “แนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดพื้นที่การศึกษา มัธยมเขต ๓ จังหวัดนนทบุรี”. **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาพุทธบริหาร การศึกษา**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๑.
- พระครูศรีปริยัตยาภิณธ์ (นพพล เขมนโว). “การเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมือง ในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร”. **วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓.

บรรณานุกรม (ต่อ)

เพียงกมล มานะรัตน์. “การเลือกตั้งเป็นการศึกษากระบวนการรณรงค์หาเสียงในการเลือกตั้ง”.

วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๗.

มัลลิกา ฉิมพลี. “การมีส่วนร่วมการเลือกทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลู่เหล็ก อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์”. **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, ๒๕๕๔.

รัชฎากร เอี่ยมอำไพ. “รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งทั่วไป”. **ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชารัฐศาสตร์**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๔.

รักฎา บันเทิงสุข. “พฤติกรรมเลือกตั้งของผู้มีอายุ ๑๘ - ๑๙ ปี ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ศึกษากรณีอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่”. **วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๔๐.

ร้อยเอก ไพบุลย์ สุขเจตณี. “การพัฒนาความไว้วางใจทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อองค์กรเมืองระดับท้องถิ่นในจังหวัดนนทบุรี”. **ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓.

วิจิตร เกิดน้อย. “พฤติกรรมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งในตำบลไทยวาสา อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม”. **สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๒.

วิชญ์กร ปุ่มแมน. “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกรณีศึกษา : เทศบาลนครนนทบุรี”, **วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, ๒๕๕๑.

เสาวนุช ศิริมาลัยรักษ์. “ศึกษาความสำคัญของสุจริต ๓ ต่อการปฏิบัติวิปัสสนาภาวนา”. **สารนิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิปัสสนาภาวนา**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๐.

สุวัฒน์ ศิริโกภาภิรมย์. “อิทธิพลของผู้นำชุมชนที่มีต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน กรณีผู้นำชุมชนในเขตเทศบาลตำบลหัวหิน”. **วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๐.

บรรณานุกรม (ต่อ)

เอกราช วรณพงศ์. “การมีส่วนร่วมการเลือกทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบล
ปะคำ อำเภอปะคำ จังหวัดบุรีรัมย์”. **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต**.
บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, ๒๕๕๔.

อภิชาติ นาคสุข. “พฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งของประชาชนในพื้นที่เขต บางรักและมีนบุรี”. **วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยรามคำแหง,
๒๕๓๖.

บุญชริกา เจียงเพชร. “พฤติกรรมกรรมการสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่ออินเทอร์เน็ต
และทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่มีต่อความรู้ที่ทัศนคติ และกิจกรรมการมี
ส่วนร่วมทางการเมืองที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งระบบใหม่ของกลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในเขต
กรุงเทพมหานคร”, **วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อสารมวลชน**.
(คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๔๓), หน้า
๖๐-๖๒.

(๕) รายงานการวิจัย :

พงศ์พัฒน์ จิตตานุรักษ์. “ตัวชี้วัดสุจริตธรรมการปฏิบัติงานที่ปลอดการทุจริตขององค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นไทย : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านกลาง จังหวัดลำพูน”. **รายงานวิจัย**. คณะ
สังคมศาสตร์ : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๑.

รสลิน ศิริยะพันธุ์ และคณะ. “พฤติกรรมทางการเมืองของชนชั้นกลางกับพัฒนาการทางการเมืองไทย
: ศึกษากรณีภาคเหนือ”. **รายงานการวิจัย**. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช,
๒๕๕๒.

(๕) เอกสารที่ไม่ได้ตีพิมพ์ :

ข้อมูลจากสำนักทะเบียนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ว่าการอำเภอบางกรวย **จังหวัดนนทบุรี**, ณ วันที่ ๑๗
สิงหาคม ๒๕๖๕, (อัดสำเนา).

งานทะเบียนราษฎร. **เทศบาลบางสีทอง หนังสือการเลือกตั้ง**. ณ วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๕.

ประหยัด หงส์ทองคำ. “การปกครองส่วนท้องถิ่นไทย”. กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๐, (อัดสำเนา).

พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว. **พฤติกรรมกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของคนไทย**. กรุงเทพมหานคร : เจ้าพระยา
การพิมพ์, ๒๕๒๗.

พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๖๒. **ราชกิจจานุเบกษา**,
ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๖๒ เล่ม ๑๓๖ ตอนที่ ๕๐ ก ตั้งแต่หมวด ๓ - หมวด ๙.

บรรณานุกรม (ต่อ)

พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว. “การเลือกตั้งกับการพัฒนาทางการเมือง”. เอกสารการสอนชุดวิชาปัญหาการพัฒนาทางการเมืองไทย. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ๒๕๓๔.

รศคนธ์ รัตนเสริมพงศ์. เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารท้องถิ่น. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ๒๕๔๖.

วัชรา ไชยสาร. ระบบการเลือกตั้งกับการเมืองไทยยุคใหม่ : ร่วมกับการเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ.๒๕๔๑. กรุงเทพมหานคร : นิติธรรม, ๒๕๔๔.

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. การใช้สิทธิเลือกตั้ง. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานการพิมพ์สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, ๒๕๕๕.

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง. รูปแบบของการมีส่วนร่วม. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, ๒๕๕๕.

สุจิต บุญบงการ และ พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว. พฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของคนไทย. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๗.

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง. สถิติข้อมูลการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, ๒๕๕๑.

อรรถสิทธิ์ พานแก้ว. เลือกเพราะชอบ : พฤติกรรมการเลือกตั้งของคนไทยในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไป ในปี พ.ศ.๒๕๕๐. กรุงเทพมหานคร : สถาบันพระปกเกล้า, ๒๕๕๖.

(๖) สื่ออิเล็กทรอนิกส์ :

จิราภรณ์ สุทธิวรเศรษฐ์. การโน้มน้าวใจและการรณรงค์. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <https://devcomrumblogspot.com/2011/09/blog-post21.html>, [๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๕].

ฐิตินันท์ เวตติวงศ์. พฤติกรรมการเลือกตั้ง. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <https://www.netelection.org>, [๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๕].

ประวัติอำเภอบางกรวย .อำเภอบางกรวย. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <https://th.wikipedia.org/wiki>, [๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๕].

ผลคะแนนการเลือกตั้งนายกและสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <https://www.chorsaard.or.th/content/38272>, [๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๕].

บรรณานุกรม (ต่อ)

ผศ.ณัฐวุฒิ บุญยพิพัฒน์. ปัญหาที่พบในการเลือกตั้ง. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <https://www.netelection.org>, [๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๕].

รศ.สุชุม นवलสกุล. ความสำคัญของการเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตย. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <https://www.baanjomjut.com/library/4/politics/0715.html>, [๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๕].

สำนักคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนนทบุรี. ความสำคัญของการติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <https://www2.cct.go.th>, [๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๕].

เอกบุญ วงศ์สวัสดิ์กุล. การเลือกตั้ง : ดัชนีชี้วัดความเป็นประชาธิปไตย. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : http://www.constitutionalcourt.or.th/occ_web/ewt_dl_link.php?nid=1353, [๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๖].

(๗) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ :

_____ สัมภาษณ์. พระอุดมสิทธินายก.รศ.ดร.,ป.ช.๙, คณบดีคณะสังคมศาสตร์ เจ้าอาวาสวัดบางอ้อยช้าง, ๑๐ เมษายน ๒๕๖๖.

_____ พระครูวินัยธรเอก ชินวิโส,ผศ.ดร. ,ประธานหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์, ๔ สิงหาคม ๒๕๖๖.

_____ รศ.ดร.เต็มศักดิ์ ทองอินทร์. ผู้อำนวยการหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๖.

_____ รศ.อนุภูมิ ไชวเกษม อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๙ มีนาคม ๒๕๖๖.

_____ นายวันชัย วันชาญเวช. นายกเทศมนตรีตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี, ๑๐ เมษายน ๒๕๖๖.

_____ นายยอดศักดิ์ สุขโรจน์. รองนายกเทศมนตรีตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี, ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๖.

_____ นายพรเทพ ชมชู . ปลัดเทศบาลตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี, ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๖.

_____ นายชาติชาย คำโกน. รองปลัดเทศบาลตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี, ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๖.

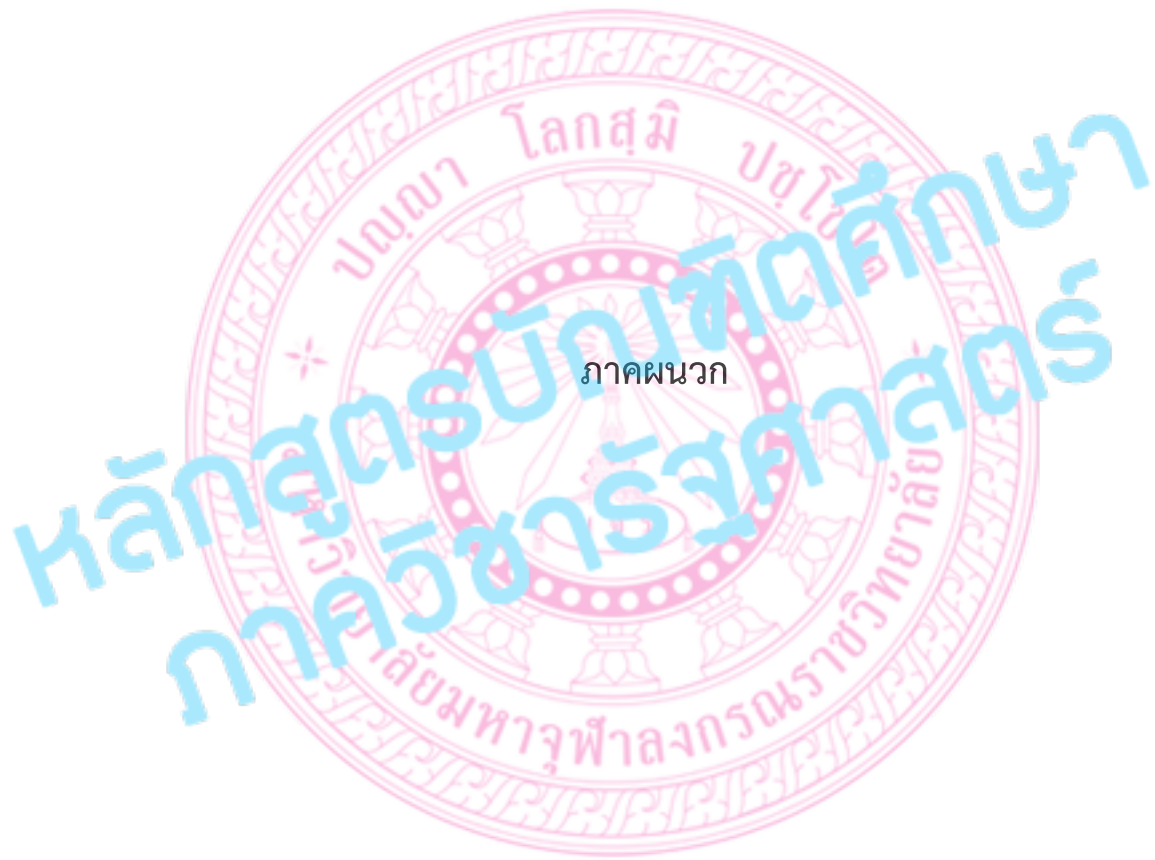
บรรณานุกรม (ต่อ)

สัมภาษณ์. นางวงเดือน ปรางแฉ่ง. ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบางอ้อยช้าง (นันทศรีวิบูลย์บำรุง)
ตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวยจังหวัดนนทบุรี, ๕ เมษายน ๒๕๖๖.
_____ นายธีรวัฒน์ กลีบผึ้ง กำนันตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี, ๑๐
เมษายน ๒๕๖๖.

๒. ภาษาอังกฤษ

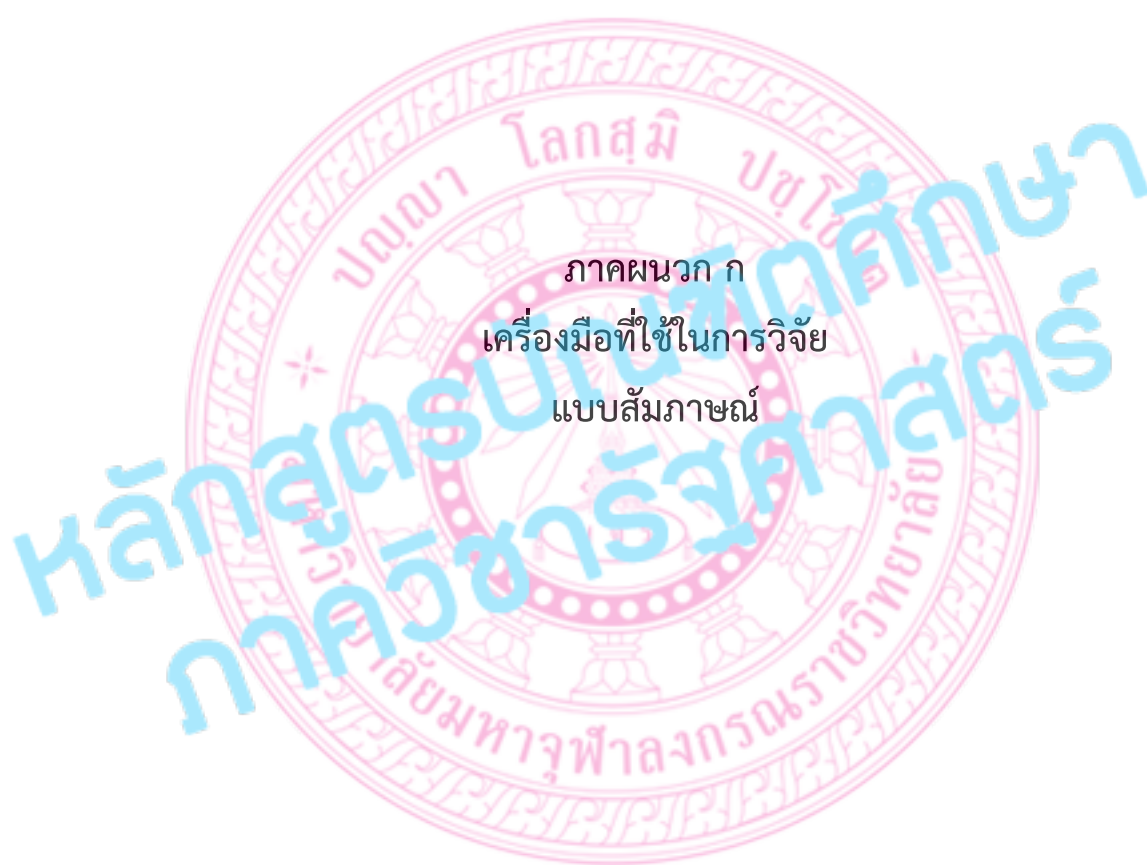
(I) Books:

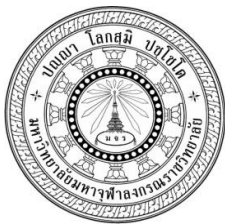
- Lester W. Milbrath and M.L. Goel. **Political Participation : How and Why Do People Get Involved in Politics.** Chicago: Rand McNally, 1965.
- Golembiewsky. R. T. Welsh. W. A. & Crotty, W. J.A. **Methodological primer for political Scientists.** Chicago: Rand McNally, 1969.
- William A. Robson. "Local Government. " **Encyclopaedia of Social Science, Vol.x.** New York: The Macmillan Co., 2013.
- V.O. Key. **The Responsible Electorate : Rationality in Presidential Voting 1939-1960.** Cambridge. Belknap: pren of Harvard University Press, 1966.
- Verba. Sidney and Norman H.Nie. **Participation in America: Political Democracy and Social Equality.** New York: Harper & Row, 1972.
- Yamane. Taro. **Statistics: An Introductory Analysis.** Third edition. New York : Harper and Row Publication, 1973.
- Wit, D, **A Comparative Survey of Local Government and Administration,**^{2th} Edition, Bangkok: Prachandra Printing Press, 2006.
- Holloway, William V. **State and Local Government,** London: George Allen & Unwind, 2004.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
แบบสัมภาษณ์

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น
ในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

คำชี้แจง :

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี อันจะเป็นประโยชน์และเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการงานเพื่อเพิ่มกลุ่มเป้าหมาย ทั้งยังสามารถใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหา อุปสรรคและแนวทางการพัฒนาการประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

ซึ่งแบบสอบถามชุดนี้ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด ๓ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๒ แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวคิดพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

ตอนที่ ๓ แบบสอบถามเกี่ยวกับการประยุกต์หลักสุจริต ๓ ของนักการเมืองท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเขียนถึงปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อแนวทางการพัฒนาการประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

ผู้ศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงจะได้รับความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี จึงขออโนทนาขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

พระมานะ อภิวัตมโน

นิสิตปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ตอนที่ ๑ เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความตามสภาพที่เป็นจริงที่เกี่ยวข้อง
กับผู้ตอบแบบสอบถาม

๑. เพศ

- ชาย หญิง

๒. อายุ

- ๑๘-๒๗ ปี ๔๘ - ๕๗ ปี
 ๒๘ - ๓๗ ปี ๕๘ ปี ขึ้นไป
 ๓๘ - ๔๗ ปี

๓. การศึกษา

- ต่ำกว่าปริญญาตรี
 ปริญญาตรี
 สูงกว่าปริญญาตรี

๔. อาชีพ

- เกษตรกร ธุรกิจส่วนตัว
 ค้าขาย นักเรียน / นักศึกษา
 รับจ้าง อื่น ๆ
 รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ

๕. รายได้ต่อเดือน

- ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท ๑๕,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ บาท
 ๑๐,๐๐๑ - ๑๕,๐๐๐ บาท มากกว่า ๒๐,๐๐๑ บาท

ตอนที่ ๒ แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวคิดพฤติกรรมกรเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทองอำเภอ
บางกรวย จังหวัดนนทบุรี

คำชี้แจง : โปรดกรอกแบบทดสอบและใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นมากที่สุด
เพียงช่องเดียว โดยมีเกณฑ์ระดับการปฏิบัติ ดังนี้

๕ หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

๔ หมายถึง เห็นด้วยมาก

๓ หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

๒ หมายถึง เห็นด้วยน้อย

๑ หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

พฤติกรรมกรเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบล บางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี		ระดับการปฏิบัติ				
ข้อที่	๑. ด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง	มากที่สุด (๕)	มาก (๔)	ปานกลาง (๓)	น้อย (๒)	น้อยที่สุด (๑)
๑	ท่านเคยรณรงค์ประชาสัมพันธ์และเชิญชวนให้ประชาชนในท้องถิ่นไปใช้สิทธิเลือกตั้ง					
๒	ท่านมีส่วนร่วมในการชักชวนให้คนในครอบครัว เพื่อนบ้านออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งตามวันเวลาที่กำหนด					
๓	ท่านเห็นด้วยและรวมรณรงค์ให้ประชาชนเคารพรับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่น ที่แตกต่าง					
๔	ท่านเคยเข้าร่วมประชุมจากภาครัฐเพื่อประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้ง					
๕	ท่านได้ทราบข้อมูล การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสิทธิ หน้าที่ ตลอดถึงการแนะนำให้ประชาชนเคารพต่อกฎหมายเลือกตั้ง					

พฤติกรรมทางเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบล บางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี		ระดับการปฏิบัติ				
ข้อที่	๒. ด้านการใช้สิทธิเลือกตั้ง	มากที่สุด (๕)	มาก (๔)	ปานกลาง (๓)	น้อย (๒)	น้อยที่สุด (๑)
๑	ท่านไปใช้สิทธิเลือกตั้งโดยเคารพต่อ กฎหมายการเลือกตั้งตามวันเวลาที่กำหนด					
๒	ท่านใช้สิทธิเลือกผู้สมัครที่ไม่ทำผิดกฎหมาย บ้านเมือง					
๓	ท่านเห็นว่าการไปใช้สิทธิเลือกตั้งเป็นการ แสดงออกถึงการมีส่วนร่วมทางการเมือง					
๔	ท่านไปใช้สิทธิเลือกผู้สมัครที่ตั้งใจทำงาน เพื่อส่วนรวมและเข้าใจปัญหาของคนใน พื้นที่					
๕	ท่านทราบว่า การไปใช้สิทธิเลือกตั้งเป็น หน้าที่ของประชาชนที่กำหนดไว้ใน รัฐธรรมนูญ					
ข้อที่	๓. ด้านการติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง	มากที่สุด (๕)	มาก (๔)	ปานกลาง (๓)	น้อย (๒)	น้อยที่สุด (๑)
๑	ท่านได้ติดตามสถานการณ์การนับคะแนน ผลการเลือกตั้ง					
๒	ท่านทราบว่าสามารถยื่นคัดค้านและ ตรวจสอบการเลือกตั้งได้					
๓	ท่านมีส่วนร่วมรับทราบถึงการตรวจสอบ การเลือกตั้งว่าปฏิบัติตามกฎหมายหรือไม่					
๔	ท่านมีส่วนร่วมตรวจสอบการเลือกตั้งว่ามี ความสุจริตและเป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายหรือไม่					
๕	ท่านติดตามการทำงานของนักการเมือง ท้องถิ่นหลังเลือกตั้งว่าทำตามนโยบาย หรือไม่					

ตอนที่ ๓ แบบสอบถามเกี่ยวกับการประยุกต์หลักสุจริต ๓ เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น

คำชี้แจง : โปรดกรอกแบบทดสอบและใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นมากที่สุดเพียงช่องเดียว โดยมีเกณฑ์ระดับการปฏิบัติดังนี้

๕ หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

๔ หมายถึง เห็นด้วยมาก

๓ หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

๒ หมายถึง เห็นด้วยน้อย

๑ หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทองอำเภอบางกรวยจังหวัดนนทบุรี		ระดับการปฏิบัติ				
ข้อที่	๑) ภายสุจริต	มากที่สุด (๕)	มาก (๔)	ปานกลาง (๓)	น้อย (๒)	น้อยที่สุด (๑)
๑	ท่านเห็นว่านักการเมืองท้องถิ่นควรมีอุดมการณ์ที่แน่วแน่ อุทิศตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม					
๒	ท่านเห็นว่านักการเมืองท้องถิ่นควรมีความซื่อสัตย์สุจริต ทำงานด้วยความโปร่งใสเพื่อให้ประชาชนได้อยู่ดี มีสุข					
๓	ท่านเห็นว่านักการเมืองท้องถิ่นควรรักษาทรัพย์สินของทางราชการและช่วยกันใช้อย่างประหยัด					
๔	ท่านเห็นว่านักการเมืองท้องถิ่นควรมีเมตตา กรุณา ช่วยเหลือเกื้อกูลสงเคราะห์ประชาชนให้เท่าเทียมกัน					
๕	ท่านเห็นว่านักการเมืองท้องถิ่นควรให้คำแนะนำ หรือให้การชี้แนะกับประชาชนเมื่อเกิดปัญหา					

การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรม การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทองอำเภอ บางกรวยจังหวัดนนทบุรี		ระดับการปฏิบัติ				
ข้อที่	๒) วจีสุจริต	มากที่สุด (๕)	มาก (๔)	ปานกลาง (๓)	น้อย (๒)	น้อยที่สุด (๑)
๑	ท่านเห็นว่านักการเมืองท้องถิ่นควรรักษาคำพูด ของตนเองที่ให้ไว้กับประชาชน					
๒	ท่านเห็นว่านักการเมืองท้องถิ่นควรพูดส่งเสริม สร้างความสามัคคีในชุมชน					
๓	ท่านเห็นว่านักการเมืองท้องถิ่นควรพูดคำที่ สุภาพเรียบร้อยกับประชาชน					
๔	ท่านเห็นว่านักการเมืองท้องถิ่นควรพูดคำที่เป็น เนื้อหาสาระประโยชน์ มีเหตุผล					
๕	ท่านเห็นว่านักการเมืองท้องถิ่นควรพูดความ จริงถูกกาลเทศะ					
ข้อที่	๓) มโนสุจริต	มากที่สุด (๕)	มาก (๔)	ปานกลาง (๓)	น้อย (๒)	น้อยที่สุด (๑)
๑	ท่านเห็นว่านักการเมืองท้องถิ่นควรมีจิต สาธารณะ มีความเสียสละทำงานเพื่อ ประโยชน์ส่วนรวม					
๒	ท่านเห็นว่านักการเมืองท้องถิ่นควรมีความคิด ในทางที่ถูกต้องเหมาะสม เช่น ไม่ทุจริต คอร์รัปชั่น					
๓	ท่านเห็นว่านักการเมืองท้องถิ่นควรมีความ ปรารถนาดีในการช่วยเหลือประชาชน					
๔	ท่านเห็นว่านักการเมืองท้องถิ่นควรมีความเห็น ถูกต้อง ตั้งใจทำงาน เพื่อประโยชน์สุขของ ประชาชนมากกว่าส่วนตัว					
๕	ท่านเห็นว่านักการเมืองท้องถิ่นควรมีจิตสำนึก ในการทำงานที่ดี ไม่ทำผิดศีลธรรมและ กฎหมายบ้านเมือง					

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย เรื่อง

การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

คำชี้แจง :

แบบการสัมภาษณ์เพื่อการวิจัยฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี อันจะเป็นประโยชน์และเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการงานเพื่อเพิ่มกลุ่มเป้าหมาย ทั้งยังสามารถใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหา อุปสรรคและแนวทางการพัฒนา การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

ผู้ศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงจะได้รับความอนุเคราะห์ในการตอบแบบการสัมภาษณ์เป็นอย่างดี จึงขออนุโมทนาขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview)

ผู้ให้สัมภาษณ์ชื่อ..... ฉายา/นามสกุล.....

ที่อยู่ปัจจุบัน..... เลขที่..... หมู่..... ถนน.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... เบอร์โทร.....

ตำแหน่ง.....

ผู้สัมภาษณ์.....

สัมภาษณ์ วันที่เดือน..... พ.ศ.....

ตอนที่ ๒ แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

๒.๑ ท่านมีความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งอย่างไร ?

.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค.....

.....
.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....
.....

๒.๒ ท่านมีความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้สิทธิเลือกตั้งอย่างไร

.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค.....

.....
.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....
.....

๒.๓ ท่านมีความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับด้านการติดตามตรวจสอบการเลือกตั้งอย่างไร

.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค.....

.....
.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....
.....

ตอนที่ ๓ แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการประยุกต์หลักสุจริต ๓ เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับ
ท้องถิ่น

๓.๑ ท่านเห็นว่า (กายสุจริต การประพฤติชอบทางกาย) ส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับ
ท้องถิ่น อย่างไร

.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค.....

ข้อเสนอแนะ.....

๓.๒ ท่านเห็นว่า (วจีสุจริต การประพฤติชอบทางวาจา) ส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับ
ท้องถิ่น อย่างไร

.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค.....

ข้อเสนอแนะ.....

๓.๓ ท่านเห็นว่า (มโนสุจริต การประพฤติชอบทางใจ) ส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับ
ท้องถิ่น อย่างไร

.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค.....

ข้อเสนอแนะ.....

ขอขอบคุณและขออนุโมทนาขอบคุณที่ตอบแบบสอบถามและให้ข้อมูล

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ โทร.โทรสาร ๐๒๕-๒๕๔-๐๐๐ ต่อ ๕๑๐๓
 ที่ ๑๖ ๕๐๐๕.๒/๑๐๕ วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๖
 เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบใบเครื่องมือที่ใช้ในการทำสารนิพนธ์

เรียน รศ.บุญฤดี ไชยมงคล

เนื่องด้วย พระภรรยา ธาธา อภิวัตผลิน นิสิตหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง "การประยุกต์หลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกสรรสิ่งของในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษาดังกล่าวเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต พิจารณาลงนามว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ มีความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ สามารถตรวจใบ และให้ข้อเสนอแนะ เครื่องมือที่ใช้ในการทำสารนิพนธ์ในเรื่องนี้ได้อย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบใบเครื่องมือที่ใช้ในการทำสารนิพนธ์ ดังที่ได้แนบมาพร้อมแล้วนี้ หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ทั้งนี้เป็นอย่างยิ่งว่าได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณในความร่วมมือของทางวิชาการ ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(Handwritten signature)
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิญา ชัยระพี)
 ผู้อำนวยการหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

ผู้ประสานงาน : พระภรรยา อภิวัตผลิน
 โทร. ๐๒๕-๔๕๔๕๑๑

ภาคผนวก ค
ผลการวิเคราะห์ค่า (IOC)

หลักสูตรปริญญาตรีศึกษาศาสตร์
ภาควิชารัฐศาสตร์

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC)
 เรื่อง การประยุกต์หลักจิตวิทยาเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งท้องถิ่น
 ในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี
 ผู้วิจัย พระภิกษุ อภิวิมล
 หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตศาสตร์
 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

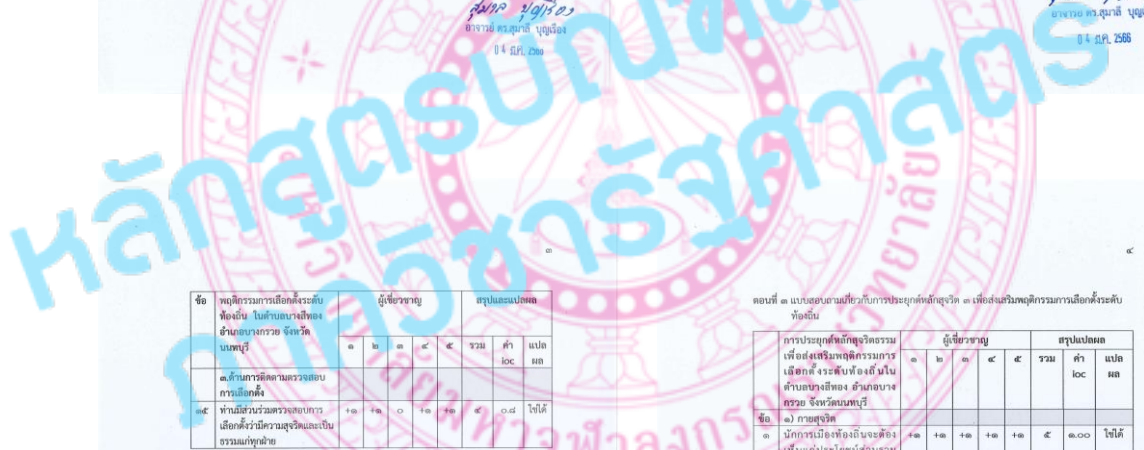
ตอนที่ ๒ แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวคิดพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

ข้อ	พฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า loc	แปลผล
		๑	๒	๓	๔	๕			
๑. ด้านการรณรงค์ให้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง									
๑	ท่านเคยช่วยรณรงค์ประชาสัมพันธ์และเชิญชวนให้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นหรือไม่	+	+	+	+	+	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๒	ท่านมีส่วนร่วมในการชวนบุคคลอื่น ๆ ให้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือไม่	+	+	+	+	+	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๓	ท่านเห็นด้วยและร่วมรณรงค์ให้ประชาชนเคารพวันเลือกตั้งเป็นวันหยุดหรือไม่	๐	+	+	+	+	๔	๐.๘๐	ใช้ได้
๔	ท่านเคยเข้าร่วมประชุมภาคีภาครัฐเพื่อประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนไปเลือกตั้ง	+	+	+	+	+	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๕	ท่านได้ร่วมรับทราบการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสิทธิหน้าที่ ตลอดจนการแนะนำให้ประชาชนเคารพสิทธิของผู้อื่น	๐	+	+	+	+	๔	๐.๘๐	ใช้ได้

ผู้วิจัย อภิวิมล
 อาจารย์ ดร.สุเมธ บุญเรือง
 ๐4 ธ.ค. ๒๕๖

ข้อ	พฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า loc	แปลผล
		๑	๒	๓	๔	๕			
๒. ด้านการใช้สิทธิเลือกตั้ง									
๖	ท่านไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นตามกำหนดวันทุกครั้ง	+	+	+	+	+	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๗	ท่านใช้สิทธิเลือกตั้งผู้สมัครที่ไม่ใช่ผู้สมัครพรรคการเมืองและเคารพกฎหมายบ้านเมือง	๐	+	+	+	+	๔	๐.๘๐	ใช้ได้
๘	ท่านให้ความเคารพและรับฟังความเห็นต่างของผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง	๐	+	+	+	+	๔	๐.๘๐	ใช้ได้
๙	ท่านไปใช้สิทธิเลือกตั้งโดยเคารพกฎหมายการเลือกตั้ง	+	+	+	+	+	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๑๐	ท่านไปใช้สิทธิเลือกตั้งผู้สมัครที่สังกัดพรรคการเมือง	๐	+	+	+	+	๔	๐.๘๐	ใช้ได้
๓. ด้านการติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง									
๑๑	ท่านได้ติดตามการนับคะแนนผลการเลือกตั้ง	๐	+	๐	+	+	๓	๐.๖๐	ใช้ได้
๑๒	ท่านได้ติดตามตรวจสอบการนับคะแนนของเจ้าหน้าที่ ตรงตามวันและเวลาที่กำหนดไว้	+	+	+	+	+	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๑๓	ท่านได้ติดตามตรวจสอบการนับคะแนนของเจ้าหน้าที่ว่ามีความเคารพและนับเสียงของผู้อื่นหรือไม่	+	+	๐	+	+	๔	๐.๘๐	ใช้ได้
๑๔	ท่านมีส่วนร่วมรับทราบผลการตรวจสอบการเลือกตั้งจากผู้รับผิดชอบการเลือกตั้ง	+	+	๐	+	+	๔	๐.๘๐	ใช้ได้

ผู้วิจัย อภิวิมล
 อาจารย์ ดร.สุเมธ บุญเรือง
 ๐4 ธ.ค. ๒๕๖

ข้อ	พฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า loc	แปลผล
		๑	๒	๓	๔	๕			
๑. ด้านการติดตามตรวจสอบการเลือกตั้ง									
๑๕	ท่านมีส่วนร่วมตรวจสอบการเลือกตั้งผู้สมัครผู้สมัครและบัตรลงคะแนนทุกครั้ง	+	+	๐	+	+	๔	๐.๘๐	ใช้ได้

ผู้วิจัย อภิวิมล
 อาจารย์ ดร.สุเมธ บุญเรือง
 ๐4 ธ.ค. ๒๕๖

ตอนที่ ๓ แบบสอบถามเกี่ยวกับการประยุกต์หลักจิตวิทยาเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งท้องถิ่น

ข้อ	การประยุกต์หลักจิตวิทยาเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า loc	แปลผล
		๑	๒	๓	๔	๕			
๑) ภาคสุจริต									
๑	นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัวไม่ทุจริตในหน้าที่	+	+	+	+	+	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๒	นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต ตั้งใจทำงานเพื่อประชาชนและไม่เบียดเบียน	+	+	+	+	+	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๓	นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องรักษาทรัพย์สินของพระราชกรณียกิจและช่วยกันใช้อย่างประหยัด	+	+	+	+	+	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๔	นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องมีเมตตาคุณมา ช่วยเหลือเกื้อกูลสงเคราะห์ประชาชนให้เท่าเทียมกัน	+	+	+	+	+	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๕	นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องให้คำแนะนำ หรือให้การชี้แนะแก่ประชาชนเมื่อเกิดปัญหา	+	+	+	+	+	๕	๑.๐๐	ใช้ได้
๒) วิชาชีพสุจริต									
๖	นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องรักษาคุณสมบัติและที่ไว้แก่ประชาชน	+	+	+	+	+	๕	๑.๐๐	ใช้ได้

ผู้วิจัย อภิวิมล
 อาจารย์ ดร.สุเมธ บุญเรือง
 ๐4 ธ.ค. ๒๕๖

ข้อ	๒) วชิรจติ	ผู้เชี่ยวชาญ				สรุปผล		
		๑	๒	๓	๔	รวม	ค่า loc	แปลผล
๗	นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องพูดแต่คำที่สุภาพและส่งเสริมความสามัคคีในชุมชน	+๑	+๑	+๑	+๑	๔	๑.๐๐	ใช่ได้
๘	นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องพูดแต่คำที่สุภาพเรียบร้อยกับประชาชน	+๑	+๑	+๑	+๑	๔	๑.๐๐	ใช่ได้
๘	นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องพูดแต่คำที่เป็นประโยชน์ มีเหตุผล ถูกกาลเทศะ	+๑	+๑	+๑	+๑	๔	๑.๐๐	ใช่ได้
๘๐	นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องไม่พูดเท็จ ไร้สาระ	+๑	+๑	+๑	+๑	๔	๑.๐๐	ใช่ได้
ข้อ	๑) ไม่วชิรจติ							
๑๑	นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องมีความประพฤติชอบด้วยใจไม่สลับ ไม่ฉวยโอกาส	+๑	+๑	+๑	+๑	๔	๑.๐๐	ใช่ได้
๑๒	นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องมีเมตตา รู้จักให้อภัย ไม่คิดร้ายกับผู้อื่น	+๑	+๑	+๑	+๑	๔	๑.๐๐	ใช่ได้
๑๓	นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องมีจิตสำนึกในคุณธรรมความดีงาม	+๑	+๑	+๑	+๑	๔	๑.๐๐	ใช่ได้
๑๔	นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องคิดได้วิเศษ มีเหตุผล สิ่งใดผิด ต้องการใคร่ครวญ ใคร่ครวญก่อนทำ	+๑	+๑	+๑	+๑	๔	๑.๐๐	ใช่ได้
๑๕	นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องมีความละเอียดและเกรงกลัวต่อการกระทำผิด	+๑	+๑	+๑	+๑	๔	๑.๐๐	ใช่ได้

วันที่ ๒๑/๑๐/๖๖
อาจารย์ ดร. สมศักดิ์ บุญเรือง
๐๔ ส.ค. ๒๕๕๕

หลักสูตรบัณฑิตศึกษา
ภาควิชารัฐศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคผนวก ง

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อตรวจสอบ
ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม(Try out)

ที่ อว ๘๐๐๕.๒/๑๐๖

หลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
อาคารเรียนรวม โซนบี ชั้น ๕ ห้อง B๕๐๔
เลขที่ ๗๔ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐
โทร. ๐๓๕-๒๔๘-๐๐๐ ต่อ ๘๐๗๓
E-mail: gps@mcu.ac.th

๕ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นิสิตเก็บข้อมูลการวิจัยเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรง (Try out)
เรียน นายกองค้ำกรบริหารส่วนตำบลบางขนุน อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย พระภิกษุ ณาเย อภิวิฑฒโน รหัสประจำตัวนิสิต ๒๕๐๑๒๐๔๐๑๐ นิสิตหลักสูตร
รัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “การประยุกต์หลัก
สุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัด
นนทบุรี” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษานี้เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย พิจารณาแล้วว่าบุคลากรในสังกัดหน่วยงานของท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และ
ประสบการณ์ สามารถให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ทางวิชาการได้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จาก
ท่านพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการแจกแบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน ๓๐ ชุด ทั้งนี้ได้แนบตัวอย่าง
แบบสอบถามเพื่อประกอบการพิจารณาพร้อมแล้วนี้ ส่วนข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ทาง
วิชาการต่อไป หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
จักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้
จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิญญา ฉัตรช่อฟ้า)

ผู้อำนวยการหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์

ผู้ประสานงาน : พระภิกษุ ณาเย อภิวิฑฒโน
โทร. ๐๘๕-๔๕๔๕๓๓

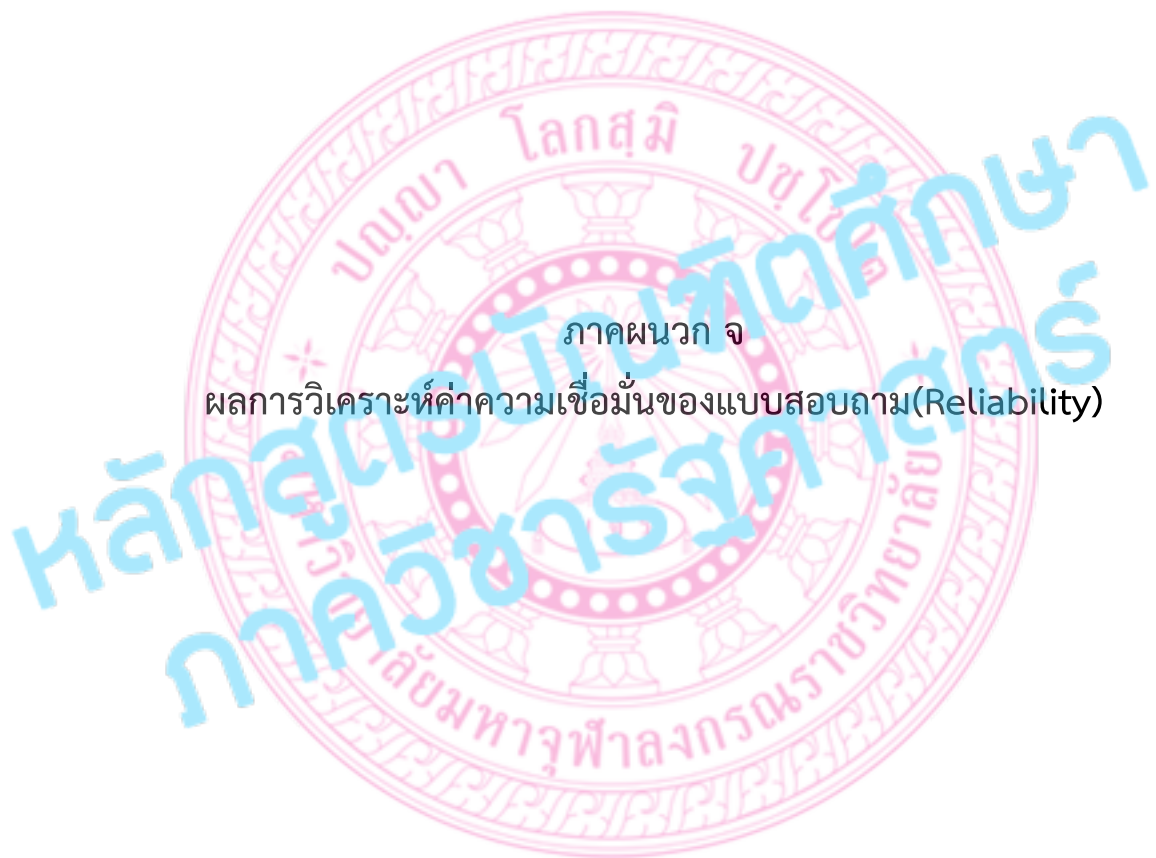
อนุญาตให้ แจก แบบสอบถาม

นางสาว นภัสญาณ์ ปานแก้ว

เลขาฯ ภาควิชาฯ อบต. บางขนุน

6 มีนาคม 2566

ภาคผนวก จ
ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม(Reliability)

ผลการหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability)

เรื่อง การประยุกต์หลักสัจธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

ผู้วิจัย พระภิกษุ อภิวัฒน์

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.765	30

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
YA1	60.63	130.171	.682	.740
YA2	61.10	141.197	.392	.758
YA3	58.97	154.033	-.373	.785
YA4	60.60	135.007	.478	.750
YA5	61.30	134.562	.354	.754
YB1	61.37	138.516	.207	.762
YB2	61.43	136.806	.261	.759
YB3	61.47	139.154	.185	.763

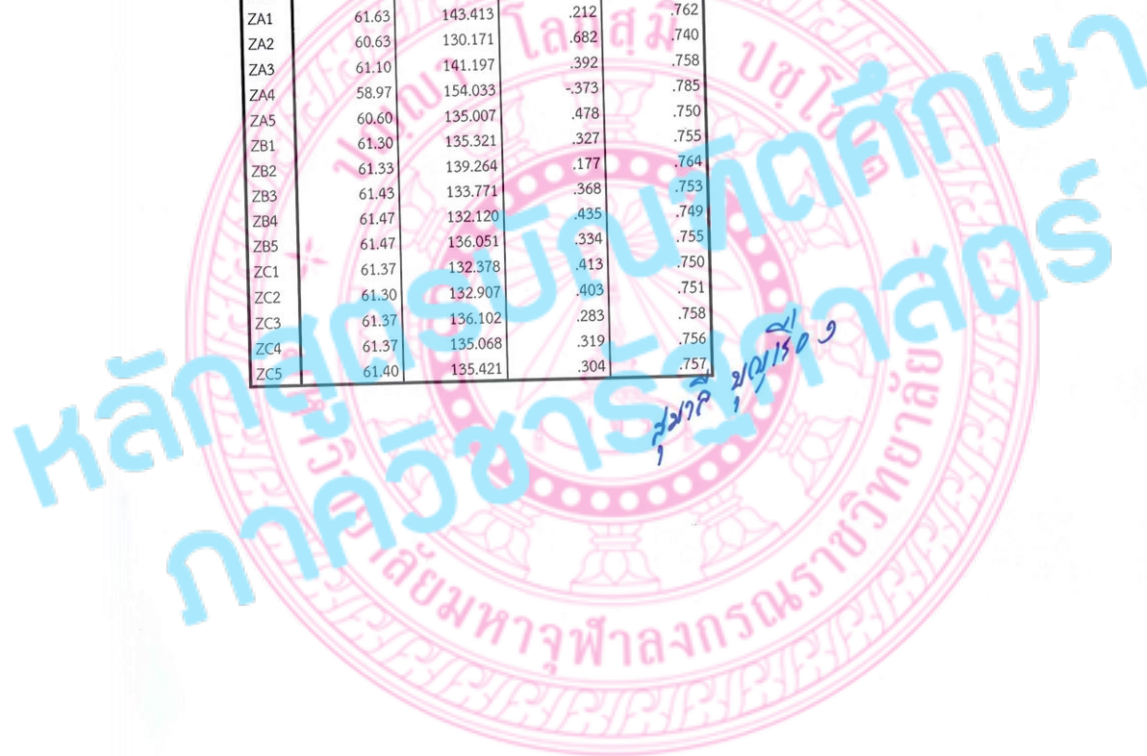
ตรวจแล้ว

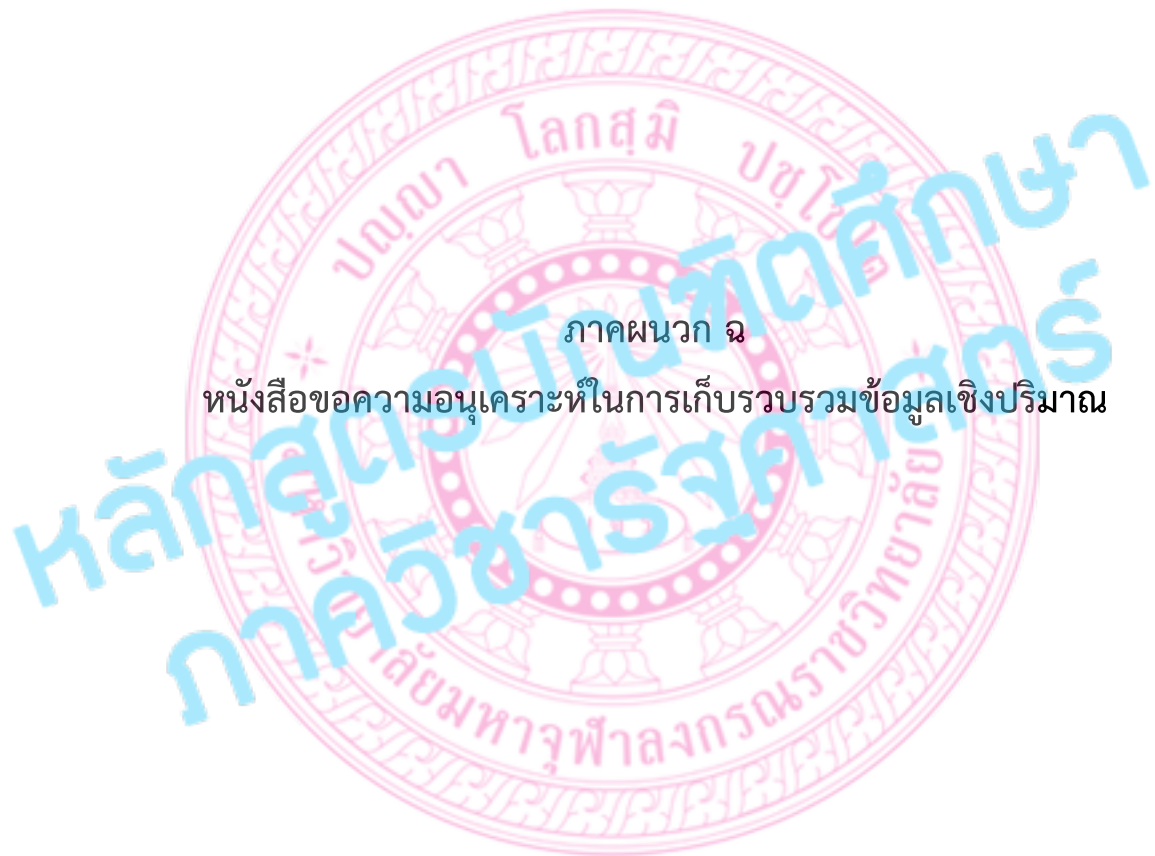
สุมาลี บุญเรือง

อาจารย์ ดร.สุมาลี บุญเรือง

14 มิ.ย. 2566

YB4	61.30	140.148	.155	.765
YB5	61.43	138.875	.197	.763
YC1	61.47	138.740	.200	.763
YC2	61.47	136.878	.265	.759
YC3	61.63	139.964	.256	.759
YC4	61.40	138.248	.229	.761
YC5	61.47	136.809	.267	.759
ZA1	61.63	143.413	.212	.762
ZA2	60.63	130.171	.682	.740
ZA3	61.10	141.197	.392	.758
ZA4	58.97	154.033	-.373	.785
ZA5	60.60	135.007	.478	.750
ZB1	61.30	135.321	.327	.755
ZB2	61.33	139.264	.177	.764
ZB3	61.43	133.771	.368	.753
ZB4	61.47	132.120	.435	.749
ZB5	61.47	136.051	.334	.755
ZC1	61.37	132.378	.413	.750
ZC2	61.30	132.907	.403	.751
ZC3	61.37	136.102	.283	.758
ZC4	61.37	135.068	.319	.756
ZC5	61.40	135.421	.304	.757

ภาคผนวก ฉ

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ

ที่ ๑๓ ๑๐๐๕๒/๗ ๐๕๕๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
อาคารเรียนรวม ๒๐๖ ชั้น ๕ ชั้น ๒๐๖
เลขที่ ๑๙ หมู่ ๓ ตำบลลำไทร อำเภอรัตนบุรี
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๑๐๐
โทร. ๐๕๒-๖๑๒-๑๐๐ ถึง ๑๐๐๓
E-mail: ๑๑๑๑๑๑๑๑@rbu.ac.th

๒๓๐ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้ใช้โลโก้สัญลักษณ์การวิจัย
เขียน นายธีรภัทร์ กลิ่นสี ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย (บ้านศรีวิบูลย์ราษฎร์) อำเภอหนอง
ทราย จังหวัดนครราชสีมา
สิทธิ์ที่ส่งมาด้วย เลขที่เอกสารที่ส่งมาเกี่ยวกับข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย เมื่อครั้ง พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว ๒๕๖๑-๒๕๖๓ ได้มีพระกรุณา
พระราชทานพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งคุณหญิงลาภสุภาภรณ์ ตรีเพ็ชรุตม์ธำรง
ดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมการศึกษานานาชาติ กระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๖
เพื่อเป็นหัวหน้ากรมการศึกษานานาชาติ

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวข้างต้น ขอความอนุเคราะห์จากท่าน
เพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้ใช้โลโก้สัญลักษณ์การวิจัย และโปรดรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งเป็น
ประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อศาสตราจารย์
นายวิชาญ วัฒนคุณาธร อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ โทร. ๐๕๒-๖๑๒-๑๐๐๓
และขอขอบคุณในความเมตตาเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

ธีรภัทร์ กลิ่นสี
ผู้อำนวยการโรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย
ผู้อำนวยการศึกษานานาชาติ
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ผู้ประสานงาน พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
โทร. ๐๑๕๑๑๑๑๑๑

ที่ห้องประชุมสำนักงานฯ แดง
ธีรภัทร์ กลิ่นสี
B ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๖

ที่ ๑๓ ๑๐๐๕๒/๗ ๐๕๕๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
อาคารเรียนรวม ๒๐๖ ชั้น ๕ ชั้น ๒๐๖
เลขที่ ๑๙ หมู่ ๓ ตำบลลำไทร อำเภอรัตนบุรี
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๑๐๐
โทร. ๐๕๒-๖๑๒-๑๐๐ ถึง ๑๐๐๓
E-mail: ๑๑๑๑๑๑๑๑@rbu.ac.th

๒๓๐ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้ใช้โลโก้สัญลักษณ์การวิจัย
เขียน นายธีรภัทร์ กลิ่นสี ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย อำเภอหนอง
ทราย จังหวัดนครราชสีมา
สิทธิ์ที่ส่งมาด้วย เลขที่เอกสารที่ส่งมาเกี่ยวกับข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย เมื่อครั้ง พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว ๒๕๖๑-๒๕๖๓ ได้มีพระกรุณา
พระราชทานพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งคุณหญิงลาภสุภาภรณ์ ตรีเพ็ชรุตม์ธำรง
ดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมการศึกษานานาชาติ กระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๖
เพื่อเป็นหัวหน้ากรมการศึกษานานาชาติ

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวข้างต้น ขอความอนุเคราะห์จากท่าน
เพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้ใช้โลโก้สัญลักษณ์การวิจัย และโปรดรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งเป็น
ประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อศาสตราจารย์
นายวิชาญ วัฒนคุณาธร อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ โทร. ๐๕๒-๖๑๒-๑๐๐๓
และขอขอบคุณในความเมตตาเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

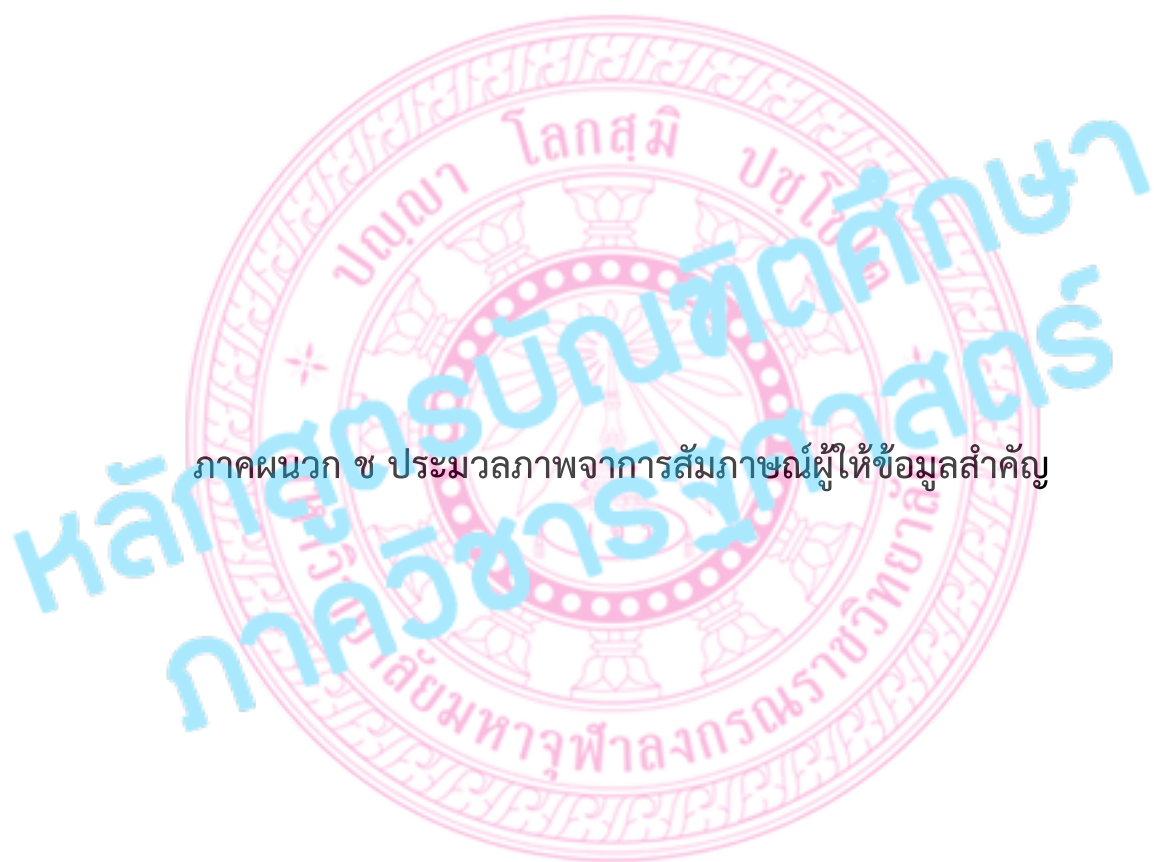
ขอแสดงความนับถือ

ธีรภัทร์ กลิ่นสี
ผู้อำนวยการโรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย
ผู้อำนวยการศึกษานานาชาติ
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ผู้ประสานงาน พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
โทร. ๐๑๕๑๑๑๑๑

ธีรภัทร์ กลิ่นสี
B ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๖

ภาคผนวก ช ประมวลภาพจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ภาพประกอบการสัมภาษณ์

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑
สัมภาษณ์ วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๖

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๒
สัมภาษณ์ วันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๖

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๓
สัมภาษณ์ วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๖

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๔
สัมภาษณ์ วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๖

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๕
สัมภาษณ์ วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๖

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๖
สัมภาษณ์ วันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๖

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๗
สัมภาษณ์ วันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๖

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๘
สัมภาษณ์ วันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๖

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๙
สัมภาษณ์ วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๖

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๐

สัมภาษณ์ วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๖

ภาพประกอบที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

นำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม(Try out) จำนวน ๓๐ ชุด ให้กับนายชลธร รอดสน นายกองค้การบริหารส่วนตำบลบางขนุน โดยมี นางสาวนภัสญาณ์ ปานแก้ว เลขานุการนายก อบต.บางขนุน เป็นตัวแทนรับมอบเอกสาร

นำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อสำคัญในการวิจัย มอบให้ นายวันชัย วันชาญเวช นายกเทศมนตรีตำบลบางสีทอง

นำแบบสอบถามเพื่อการวิจัยมอบให้กับตัวแทนผู้นำชุมชนตำบลบางสีทองไปแจกประชาชนในพื้นที่
ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และประชาชนให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย
ณ.ห้องประชุมเทศบาลตำบลบางสีทอง

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อ - นามสกุล : พระมานะ อภิวฑฒโน (ยิ่นยง)
- วัน / เดือน / ปีเกิด : วันที่ ๒๐ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๙
- ภูมิลำเนา : ๑๙ หมู่ที่ ๕ ตำบลบางขุน อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี
- การศึกษา
- พ.ศ. ๒๕๓๙ : อส.บ. (วิศวกรรมเครื่องกล) จากมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
- พ.ศ. ๒๕๔๙ : นักรธรรมชั้นเอก (น.ธ.เอก) จากสำนักเรียนวัดบางอ้อยช้าง จังหวัดนนทบุรี
- พ.ศ. ๒๕๕๔ : ศน.ม. (พุทธศาสนศึกษา) จากมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
- พ.ศ. ๒๕๖๕ : ร.บ. (รัฐศาสตรบัณฑิต) จากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- ประสบการณ์ทำงาน
- พ.ศ. ๒๕๔๙ - ปัจจุบัน : เป็นครูสอนปริยัติธรรม ประจำสำนักเรียนวัดบางอ้อยช้าง
- : เป็นครูสอนศีลธรรม ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- : ประจำโรงเรียนวัดบางอ้อยช้าง (นันทศรีวิบูลย์บำรุง)
- ตำแหน่ง : ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดบางอ้อยช้าง ตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย
- : จังหวัดนนทบุรี พ.ศ. ๒๕๕๐
- ปีที่เข้าศึกษา : ปีการศึกษา ๒๕๖๕
- ที่อยู่ปัจจุบัน : วัดบางอ้อยช้าง ๗๙ หมู่ ๒ ซอยบางกรวยไทรน้อย ๒๙ ตำบลบางสีทอง
- : อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี
- : โทรศัพท์ ๐๘๑-๔๘๔- ๑๔๑๓